

A large teal triangle is positioned on the left side of the page, pointing towards the bottom right corner. It serves as a decorative element for the title text.

PLA LOCAL D'IGUALTAT I FEMINISMES DE MANLLEU 2026-2029

AJUNTAMENT DE MANLLEU

Elaboració i coordinació del Pla Local d'Igualtat i Feminismes de Manlleu:

Autores: Cristina Vila Peñuelas i Mireia Selva Monfort.

Amb el suport i la col·laboració de: Ajuntament de Manlleu.

Any de realització: 2026

Í N D E X

1. INTRODUCCIÓ.....	5
2. MARC LEGAL I CONCEPTUAL DE LES POLÍTIQUES D'IGUALTAT DE GÈNERE I LGBTI+	8
2.1. MARC LEGAL I NORMATIU	8
2.2. MARC CONCEPTUAL	11
3. OBJECTIUS ESTRATÈGICS DEL PLA	15
3.1. OBJECTIUS GENERALS.....	15
3.1. OBJECTIUS ESPECÍFICS.....	15
4. FASES I EINES DEL PROCÉS METODOLÒGIC.....	19
5. DIAGNOSI	35
CONTEXT TERRITORIAL I SOCIODEMOGRÀFIC.....	35
LÍNIA 2. DIVERSITAT I INTERSECCIONALITAT.....	54
LÍNIA 3. PREVENCIÓ I ERRADICACIÓ DE LES VIOLÈNCIES MASCLISTES I LGBTI-FÒBIQUES	67
LÍNIA 4. EDUCACIÓ AMB PERSPECTIVA DE GÈNERE, INTERSECCIONAL I LGBTI+, PER A LA PROMOCIÓ DE MODELS EQUITATIS I LA MILLORA DE LA QUALITAT DE VIDA	93
4.2. SALUT INCLUSIVA I EQUITATIVA.....	107
4.3. ESPORT INCLUSIU	120
4.4.URBANISME INCLUSIU: ACCESSIBILITAT, MOBILITAT I SEGURETAT.	128
LÍNIA 5. EQUITAT EN EL MÓN LABORAL I USOS DELS TEMPS.....	145
5.1. EQUITAT EN EL MÓN LABORAL	145
5.2. CONCILIACIÓ I USOS DELS TEMPS.....	156
LÍNIA 6. CULTURA, RECONeixEMENT I COMUNICACIÓ.....	165
LÍNIA 7. PARTICIPACIÓ INCLUSIVA.....	174
7. PLA D'ACCIÓ.....	186
7.1. NECESSITATS DETECTADES I LÍNIES D'ACTUACIÓ	186
7.2. SEGUIMENT I AVALUACIÓ	187
7.3. PLA D'ACCIÓ.....	188
8.GLOSSARI I FONTS CONSULTADES.....	217
8.1. GLOSSARI	217
8.2. REFERÈNCIES BIBLIOGRÀFIQUES I WEBGRAFIA.....	225

PRESENTACIÓ

Aquest IV Pla d'Igualtat i Feminismes neix de la voluntat fermament compromesa de l'Ajuntament de Manlleu de consolidar la igualtat i el respecte a la diversitat com a eixos estructurals de la nostra acció de govern. Aquest nou pla dona continuïtat i reforça el camí recorregut en les edicions anteriors, reafirmant la trajectòria del nostre municipi en la defensa dels drets socials, la convivència i la justícia de gènere. No concebem una ciutat que avanci cap al futur si no ho fa garantint les mateixes oportunitats, drets i llibertats per a totes les persones que hi conviuen.

Amb la mirada posada en el període 2026-2029, la voluntat municipal és anar més enllà de les declaracions d'intencions i desplegar eines concretes i avaluables. Volem un Manlleu on la perspectiva de gènere i la mirada LGBTI+ siguin veritablement transversals i impregnin totes les àrees de l'activitat local: des de l'urbanisme i la cultura fins a l'educació, la promoció econòmica, l'esport i l'atenció social.

Aquest document és el resultat d'un procés rigorós de diagnosi i de treball conjunt entre l'administració, el teixit associatiu, el personal tècnic i la ciutadania. És el nostre full de ruta col·lectiu per continuar construint un Manlleu lliure de qualsevol forma de violència masclista o discriminació, un municipi acollidor, coeducador, divers i plenament igualitari. Aquest és el nostre compromís present i de futur amb les veïnes i veïns de Manlleu.

Eva Font Morató

Regidora de de Cultura, Feminismes i LGTBIQ+, Joventut, Participació i Barris i Promoció de la Llengua.

Ajuntament de Manlleu

1

INTRODUCCIÓ

1. INTRODUCCIÓ

El **Pla Local d'Igualtat i Feminismes de Manlleu per al període 2026-2029** es configura com el document marc que orienta i articula les polítiques públiques municipals en matèria d'igualtat de gènere, drets de les persones LGBTI+ i promoció de la diversitat afectiva, sexual i de gènere. El seu objectiu és avançar cap a un municipi més just i inclusiu, tot abordant les desigualtats estructurals que travessen la vida quotidiana de la ciutadania.

Aquest Pla parteix de la voluntat de consolidar i enfortir les polítiques d'igualtat ja existents al municipi, alhora que identifica nous reptes i àmbits d'intervenció. En aquest sentit, no es planteja com un document aïllat, sinó com una eina de treball transversal que ha de permetre coordinar accions entre àrees municipals i generar impacte real en les condicions de vida de les persones.

Per tal de fonamentar aquesta proposta, el Pla s'ha elaborat a partir d'una diagnosi prèvia que ha combinat diferents fonts d'informació: entrevistes amb personal tècnic municipal, grup de discussió, anàlisi de serveis clau com el SIAD i el SAI, revisió de dades disponibles i la realització de qüestionaris adreçats tant a la població jove com a la ciutadania en general. Aquest procés ha permès identificar dinàmiques, necessitats i desigualtats presents al territori, així com detectar mancances i oportunitats d'acció.

L'anàlisi s'ha estructurat en diversos àmbits clau, que aborden qüestions com la transversalitat de la perspectiva de gènere i LGBTI+, la prevenció de les violències masclistes i LGBTI-fòbiques, la coeducació i les relacions afectives, la salut i el benestar, els usos del temps i les cures, l'equitat en l'àmbit laboral, així com la cultura, la comunicació i la participació. Aquesta mirada permet entendre les desigualtats no com a fenòmens aïllats, sinó com a processos interconnectats que requereixen respostes integrals.

El context actual posa de manifest la necessitat de continuar reforçant aquestes polítiques. Les dades disponibles, tant a escala general com local, evidencien la persistència de les violències masclistes, l'augment de noves formes de violència, especialment en l'àmbit digital, així com situacions de discriminació per motius d'orientació sexual, identitat o expressió de gènere. A nivell municipal, aquesta realitat es concreta en una major complexitat dels casos atesos pels serveis especialitzats i en la necessitat de donar respostes més coordinades i sostingudes en el temps.

En aquest marc, serveis com el Servei d'Informació i Atenció a les Dones (SIAD) i el Servei d'Atenció Integral (SAI) esdevenen peces clau per a l'atenció, l'acompanyament i la garantia de drets. Malgrat això, la diagnosi també posa de manifest els límits estructurals amb què operen, especialment en termes de recursos, visibilitat i capacitat de desplegament, així com la necessitat de reforçar el treball en xarxa amb altres àmbits municipals.

Les administracions locals, per la seva proximitat a la ciutadania, tenen un paper fonamental en la transformació d'aquestes realitats. No obstant això, aquesta transformació només és possible si les polítiques d'igualtat esdevenen realment transversals i assumides pel conjunt de l'organització municipal, superant la lògica de concentrar-les únicament en serveis especialitzats.

En aquest sentit, el Pla incorpora una mirada interseccional, entenent que les desigualtats no operen de manera aïllada, sinó que es creuen amb altres eixos com l'origen, l'edat, la classe social o la diversitat funcional, generant experiències diferenciades de discriminació i desigualtat.

En definitiva, el Pla Local d'Igualtat de Manlleu es planteja com una eina estratègica per avançar cap a un municipi més equitatiu, on la igualtat i la diversitat no siguin només principis, sinó realitats concretes en la vida de les persones. Per això, aposta per un conjunt d'accions realistes, viables i compartides, que permetin consolidar canvis sostenibles en el temps.

2

MARC LEGAL I CONCEPTUAL DE
LES POLÍTIQUES D'IGUALTAT DE
GÈNERE I LGBTI+

2. MARC LEGAL I CONCEPTUAL DE LES POLÍTIQUES D'IGUALTAT DE GÈNERE I LGBTI+

Les polítiques de gènere i LGBTI+ busquen combatre les desigualtats derivades d'un sistema que perpetua la subordinació de les dones i discrimina identitats de gènere i orientacions no normatives. Entendre aquestes discriminacions en la seva diversitat i intersecció és clau per avançar cap a una societat més justa i inclusiva.

2.1. MARC LEGAL I NORMATIU

Hi ha un ampli marc normatiu a nivell internacional, europeu, estatal i català que garanteix els drets humans, promou la igualtat de gènere i protegeix les persones LGBTI+, tal com s'exposa a continuació.

Marc Internacional i Europeu

El primer punt de referència en l'àmbit internacional és la [Convenció sobre l'Eliminació de la Discriminació contra la Dona \(CEDAW, 1979\)](#). Aquest tractat de les Nacions Unides va establir les bases per abordar les desigualtats de gènere com una vulneració fonamental dels drets humans. Aquesta convenció es complementa amb la [Plataforma d'Acció de Beijing](#) que introdueix el *gender mainstreaming* com a estratègia per integrar la igualtat de gènere en totes les polítiques públiques.

El [Conveni d'Istanbul \(2014\)](#), ratificat per Espanya, és el tractat internacional més complet en la lluita contra la violència masclista. Defineix aquesta violència com un fenomen estructural i insta els estats a implementar mesures preventives, garantir la protecció de les víctimes i sancionar els agressors. També reconeix les violències específiques que afecten les persones LGBTI+.

La [Recomanació 35 del Comitè CEDAW \(2017\)](#) amplia la comprensió de la violència de gènere, incloent-hi formes psicològiques, econòmiques i socials, i demana als estats que adoptin mesures efectives per garantir la protecció de les víctimes.

A nivell europeu, la [Directiva 2012/29/EU](#) estableix mecanismes per protegir les víctimes de delictes d'odi, incloent la discriminació per orientació sexual i identitat de gènere. Aquesta directiva ha estat transposada a Espanya mitjançant la [Llei 4/2015](#), coneguda com l'Estatut de la Víctima del Delicte. El [Pacte Europeu per la Igualtat de Gènere \(2011-2020\)](#) reafirma

el compromís europeu amb la lluita per la igualtat, abordant qüestions com la bretxa salarial i la participació igualitària al mercat laboral.

Marc Estatal

A Espanya, la [Constitució Espanyola de 1978](#) estableix la igualtat i la no discriminació com a drets fonamentals als articles 9, 10 i 14. Aquesta protecció es concreta en normatives que aborden tant la igualtat de gènere com els drets de les persones LGBTI+. El [Codi Penal](#), amb les seves successives modificacions, inclou mesures per sancionar els delictes d'odi (articles 510-512) i preveu agreujants per motius d'orientació sexual o identitat de gènere (article 22.4).

La [Llei Orgànica 1/2004](#), de mesures de protecció integral contra la violència de gènere, va marcar un abans i un després en l'abordatge d'aquesta problemàtica, establint un conjunt d'accions judicials, socials i educatives per prevenir, sancionar i protegir les víctimes de violència masclista. Per la seva banda, la [Llei Orgànica 3/2007](#) promou la igualtat efectiva entre dones i homes, amb un enfocament transversal que inclou mesures específiques per eliminar les desigualtats en àmbits com el treball, l'educació i la participació política, tot destacant la importància de combatre els estereotips. Finalment, la més recent [Llei 10/2022](#), de garantia integral de la llibertat sexual, coneguda com la Llei del "només sí és sí", redefineix el consentiment com a element clau en els delictes sexuals i reforça la protecció i atenció a les víctimes.

Pel que fa als drets LGBTI+, la [Llei 13/2005](#) va reconèixer el matrimoni igualitari, i la [Llei 15/2022 \(Llei Zero\)](#), sobre igualtat de tracte i no discriminació, va establir un règim sancionador específic per prevenir qualsevol forma de discriminació. La [Llei 4/2023](#), coneguda com la Llei Trans, consolida l'autodeterminació de gènere, eliminant requisits mèdics o psicològics per al reconeixement legal. A més, prohibeix explícitament les teràpies de conversió i reforça la protecció dels drets de les persones LGBTI+.

Regulació d'educació, salut i altres serveis

En l'àmbit educatiu, la mencionada [Llei Orgànica 3/2007](#) també promou la coeducació, evitant estereotips sexistes i integrant la igualtat de gènere en tots els nivells educatius. Això es reforça amb l'article 102 de la també mencionada [Llei Orgànica 1/2004](#), que exigeix formació específica en igualtat per al professorat.

En salut, la [Llei 14/1986](#) i la [Llei 33/2011](#) asseguren la no discriminació per raó de gènere, orientació sexual o identitat de gènere, garantint igualtat d'accés a la sanitat.

Marc Català

A Catalunya, l'[Estatut d'Autonomia de 2006](#) consagra la igualtat com un principi fonamental, mentre que la [Llei 17/2015](#) reforça la igualtat efectiva entre dones i homes, incloent la coeducació com una eina per garantir la igualtat real d'oportunitats i rebutjar estereotips i discriminacions.

En matèria de drets LGBTI+, la [Llei 11/2014](#) estableix mesures per combatre la discriminació i regula la creació dels **Serveis d'Atenció Integral (SAI)**, espais essencials per oferir suport i sensibilització en diversitat afectiva, sexual i de gènere. La [Llei 19/2020](#) complementa aquest marc reforçant les sancions contra conductes discriminatòries.

En tràmit actualment, la **Llei Trans de Catalunya** busca reconèixer l'autodeterminació de gènere i establir protocols específics per garantir la igualtat en àmbits com l'educació, la salut i els serveis socials.

Regulació d'Educació, Salut i Altres Serveis

En l'àmbit educatiu, la [Llei 12/2009](#) regula la no discriminació per raó de gènere, orientació sexual o identitat de gènere, assegurant entorns inclusius i promovent la incorporació de la diversitat en el currículum i la formació del professorat.

En salut, les polítiques catalanes garanteixen la no discriminació en l'accés i el tractament, amb un èmfasi especial en els drets de les persones trans i el paper dels SAI com a coordinadors i promotors de sensibilització en l'àmbit sanitari.

La [Llei 5/2008](#) del dret de les dones a erradicar la violència masclista, que aborda les diverses formes de violència estructural contra les dones i estableix mecanismes específics per a la prevenció, detecció i actuació davant d'aquestes situacions. Aquesta normativa és clau per articular les accions del **Servei d'Informació i Atenció a les Dones (SIAD)** i per enfortir les polítiques preventives i de suport.

Rol de les Administracions Municipals

Les administracions locals tenen un paper clau en la promoció de la igualtat i la garantia dels drets de les persones LGBTI+, tant per la seva proximitat a la ciutadania com per la seva capacitat d'incidir en àmbits molt diversos de la vida quotidiana. En aquest marc, els **Plans Locals d'Igualtat** constitueixen una eina per identificar desigualtats, definir prioritats i orientar l'acció municipal. El seu desplegament requereix incorporar de manera transversal la perspectiva de gènere i LGBTI+ en el conjunt de les polítiques públiques, evitant que la igualtat recaigui únicament en les àrees o serveis especialitzats.

Ahora, cal incorporar una **mirada interseccional** que permeti entendre com factors com l'origen, la situació socioeconòmica, l'edat, la discapacitat, la situació administrativa, la religió, l'orientació sexual o la identitat de gènere poden generar experiències diferents de desigualtat o discriminació.

2.2. MARC CONCEPTUAL

Aquest apartat recull els principals conceptes que orienten el Pla Local d'Igualtat i Feminismes de Manlleu i que permeten interpretar les desigualtats analitzades a la diagnosi i les actuacions proposades. Parteix d'una concepció de la igualtat que no es limita a garantir els mateixos drets formalment, sinó que té en compte les desigualtats estructurals i les diferents condicions de partida de les persones.

Igualtat i equitat de gènere

La igualtat de gènere implica garantir els mateixos drets, oportunitats, recursos i possibilitats de participació a totes les persones, independentment del seu gènere. Ara bé, assolir una igualtat efectiva requereix tenir en compte que dones, homes i persones amb identitats diverses no parteixen sempre de les mateixes condicions. En aquest sentit, l'equitat implica adoptar les mesures necessàries per corregir desigualtats existents i garantir que totes les persones puguin exercir els seus drets en condicions reals d'igualtat.

Sistema sexe-gènere i diversitat afectiva, sexual i de gènere

El sistema sexe-gènere fa referència al conjunt de normes, expectatives i rols socials que històricament han associat determinades característiques, comportaments i funcions a dones i homes. Aquest sistema ha tendit a organitzar la societat a partir d'una concepció binària del gènere, tot i que les identitats, expressions de gènere i orientacions sexuals són diverses.

La diversitat afectiva, sexual i de gènere reconeix aquesta pluralitat i inclou les diferents orientacions sexuals, identitats i expressions de gènere. Les persones poden identificar-se com a cis, trans, no binàries o d'altres maneres, i tenir orientacions sexuals diverses. Per tant, garantir aquesta diversitat implica assegurar el dret de totes les persones a viure la seva identitat i les seves relacions lliurement i sense discriminació.

Interseccionalitat

La perspectiva interseccional parteix de la idea que les desigualtats no actuen de manera aïllada. El gènere es relaciona amb altres factors com l'origen, l'edat, la situació socioeconòmica, la discapacitat, la situació administrativa, la religió, l'orientació sexual o la identitat de gènere. I aquestes interaccions poden generar experiències específiques de desigualtat o discriminació. Incorporar una mirada interseccional permet, per tant, evitar considerar les dones, les persones LGBTI+ o altres col·lectius com a grups homogenis i dissenyar polítiques més ajustades a la diversitat real de la població.

Discriminació

La discriminació es produeix quan una persona o grup rep un tracte desigual o es troba en una situació de desavantatge per motius com el gènere, l'orientació sexual, la identitat o expressió de gènere, l'origen, la racialització, la religió, la discapacitat, l'edat o altres característiques personals o socials. Pot ser **directa**, quan el tracte desigual és explícit, o **indirecta**, quan una norma, pràctica o criteri aparentment neutre genera un impacte desigual sobre determinats grups.

Violències masclistes i LGBTI-fòbiques

Les violències masclistes són una manifestació de les desigualtats estructurals de gènere i de les relacions de poder que situen les dones en una posició de desigualtat. Poden adoptar formes físiques, psicològiques, sexuals, econòmiques, digitals o simbòliques, entre d'altres, i produir-se en diferents àmbits de la vida.

Les **violències LGBTI-fòbiques** inclouen les conductes de discriminació, rebuig, assetjament o violència motivades per l'orientació sexual, la identitat o l'expressió de gènere d'una persona, sigui aquesta real o percebuda.

La **violència sexual** constitueix una forma de violència masclista i inclou qualsevol conducta de naturalesa sexual realitzada sense consentiment o que vulneri la llibertat sexual de la persona.

Transversalitat de gènere

La transversalitat de gènere implica incorporar la perspectiva de gènere i LGBTI+ en totes les fases de les polítiques públiques: diagnosi, planificació, execució, seguiment i avaluació. Això significa que la igualtat no és responsabilitat exclusiva de l'Àrea d'Igualtat, sinó que ha de formar part del treball habitual de totes les àrees municipals.

Corresponsabilitat i cures

La corresponsabilitat implica repartir de manera equilibrada les tasques domèstiques, les cures i les responsabilitats de sosteniment de la vida entre dones, homes, famílies, comunitat, administracions públiques i altres agents socials. Aquesta mirada permet entendre les cures com una responsabilitat social i col·lectiva, i no exclusivament privada o femenina.

Polítiques d'igualtat

Les polítiques d'igualtat són el conjunt d'actuacions públiques orientades a prevenir i corregir les desigualtats i discriminacions i a garantir l'exercici efectiu dels drets. Inclouen tant **accions específiques**, dirigides a abordar desigualtats concretes, com la **incorporació transversal de la perspectiva de gènere i LGBTI+** en el conjunt de les polítiques municipals.

En l'àmbit local, això implica actuar sobre àrees tan diverses com l'educació, la salut, l'ocupació, l'urbanisme, l'esport, la cultura, les cures, la participació o la prevenció de les violències.

3

OBJECTIUS ESTRATÈGICS
DEL PLA

3. OBJECTIUS ESTRATÈGICS DEL PLA

3.1. OBJECTIUS GENERALS

El **Pla Local d'Igualtat i Feminismes de Manlleu** es concep com una eina estratègica i integradora per promoure una societat equitativa i inclusiva, on dones, homes i persones LGBTI+ puguin assolir el seu màxim potencial i participar plenament en tots els àmbits sense discriminació per raó de gènere, identitat, expressió o orientació sexual. Aquest objectiu s'assoleix mitjançant:

1. OBJECTIUS GENERALS

1. **Incorporar de manera efectiva i sistemàtica la perspectiva de gènere i LGBTI+ en totes les polítiques municipals**, garantint la seva aplicació real en el funcionament intern de l'Ajuntament i en el conjunt de serveis i actuacions públiques.
2. **Reduir les desigualtats de gènere i les discriminacions per orientació sexual, identitat o expressió de gènere** en tots els àmbits de la vida quotidiana al municipi, amb especial atenció a les situacions de major vulnerabilitat.
3. **Prevenir i abordar les violències masclistes i LGBTI-fòbiques des d'un enfocament integral**, que combini la sensibilització, la detecció, l'atenció i la reparació.
4. **Promoure models socials, educatius, culturals i econòmics més equitatius**, que qüestionin els rols de gènere i afavoreixin relacions basades en el respecte, el consentiment i la diversitat.
5. **Incorporar una mirada interseccional** en les polítiques municipals per garantir que les actuacions públiques responguin a la diversitat real de la població i redueixin les desigualtats que es generen per la combinació de diferents factors socials.

3.1. OBJECTIUS ESPECÍFICS

Per tal de portar a terme l'objectiu general del Pla, indiquem nou objectius específics que es concreten de la següent manera:

1. Consolidar la incorporació de la perspectiva de gènere i diversitat en les polítiques públiques municipals

- Incorporar la perspectiva de gènere i diversitat afectiva, sexual i de gènere en el disseny, desenvolupament i avaluació de les actuacions municipals.
- Reforçar la coordinació transversal entre àrees i la capacitat del personal tècnic i polític.

2. Reforçar la prevenció i l'abordatge de les violències masclistes i discriminacions LGBTI-fòbiques

- Millorar el coneixement, accessibilitat i proximitat dels serveis especialitzats (SIAD i SAI).
- Impulsar accions preventives, comunitàries i de sensibilització en espais educatius, comunitaris i d'oci.
- Reforçar la coordinació i actualització dels circuits i el protocol d'actuació davant les violències masclistes.

3. Promoure una educació coeducativa, afectiva i sexual des d'una mirada inclusiva i comunitària

- Impulsar accions educatives continuades sobre igualtat, coeducació i diversitat afectiva, sexual i de gènere.
- Reforçar la implicació dels diferents agents educatius i de les famílies en la prevenció de les desigualtats i violències.
- Ampliar les actuacions més enllà de l'educació formal, incorporant espais juvenils i comunitaris.

4. Avançar cap a espais públics, esportius i d'oci més inclusius i segurs

- Incorporar la perspectiva de gènere en la revisió i usos de l'espai públic i en les polítiques de convivència i seguretat.
- Promoure espais esportius lliures de discriminacions i violències.
- Reforçar les accions preventives i la coordinació dels agents implicats en l'oci nocturn i comunitari.

5. Promoure una mirada integral de la salut i el benestar amb perspectiva de gènere

- Incorporar la perspectiva de gènere i LGBTI+ en les actuacions vinculades a salut i benestar emocional.
- Reforçar la coordinació entre serveis municipals i el CAP.
- Visibilitzar necessitats sovint invisibilitzades vinculades a la salut emocional, sexual i reproductiva.

6. Afavorir una major equitat en l'àmbit laboral, les cures i els usos del temps

- Incorporar la perspectiva de gènere i LGBTI+ en els serveis d'ocupació, formació i relació amb empreses.
- Promoure entorns laborals més igualitaris i lliures d'assetjament sexual i per raó de sexe.
- Impulsar accions de corresponsabilitat, conciliació i reflexió sobre masculinitats i cures.

7. Incorporar la mirada interseccional i millorar l'accés equitatiu als recursos municipals

- Integrar la mirada interseccional en les actuacions municipals i en l'atenció a la ciutadania.
- Millorar l'accessibilitat i proximitat dels serveis per a col·lectius en situació de major vulnerabilitat.
- Reforçar el treball comunitari i els espais de proximitat com a eines de detecció i inclusió social.

8. Promoure la visibilització de referents diversos i una comunicació més inclusiva

- Incorporar la perspectiva de gènere i LGBTI+ en la programació cultural i comunicativa del municipi.
- Visibilitzar les aportacions històriques, socials i culturals de les dones i dels col·lectius infrarepresentats.
- Afavorir una comunicació municipal inclusiva i representativa de la diversitat del municipi.

9. Reforçar la participació ciutadana i el treball comunitari amb perspectiva de gènere

- Impulsar espais de participació més inclusius, diversos i accessibles.
- Reforçar el treball en xarxa amb entitats i associacions del municipi.
- Afavorir la participació activa de dones, joves i altres col·lectius infrarepresentats en la vida comunitària.

4

FASES I EINES DEL
PROCÉS METODOLÒGIC

4. FASES I EINES DEL PROCÉS METODOLÒGIC

Per a l'elaboració del present Pla, s'ha utilitzat una metodologia combinada que inclou diverses tècniques de treball qualitatives i quantitatives. Aquest enfocament ha facilitat la recollida de dades diversificades i l'obtenció d'una anàlisi més precisa i matisada de la realitat estudiada.

Font: Elaboració pròpia, 2023

El procés metodològic desenvolupat per a l'elaboració del Pla s'ha estructurat en dues fases principals, dissenyades per garantir una anàlisi exhaustiva de la situació actual i la definició de propostes de futur adaptades a les necessitats específiques de Manlleu.

Al llarg de tot aquest procés, la coordinació tècnica ha estat un element transversal i fonamental en cadascuna de les seves fases.

El personal tècnic de l'Àrea d'Igualtat, que alhora exerceix com a referent dels serveis SIAD i SAI, ha tingut un paper clau al llarg de tot el procés. Aquestes dues professionals han estat les principals persones de contacte i han acompanyat de manera continuada el desenvolupament del treball.

A més, han estat responsables de coordinar el disseny i la difusió dels qüestionaris adreçats tant a la ciutadania com a la població jove, així com de facilitar les entrevistes amb el personal tècnic municipal i el grup de discussió amb diverses entitats del municipi.

1. PRIMERA FASE: REVISIÓ I ANÀLISI DE LES ACCIONS REALITZADES

Aquesta etapa inicial ha tingut com a objectiu identificar les accions impulsades fins al moment i detectar les noves necessitats emergents en matèria d'igualtat i diversitat afectiva, sexual i de gènere.

1. Què s'ha fet fins ara? Es va dur a terme una anàlisi de la informació extreta de la pàgina web del Consistori. Aquest treball va incloure la revisió de campanyes realitzades, projectes desenvolupats, l'ús del llenguatge inclusiu, plans municipals i altres iniciatives relacionades amb la promoció de la igualtat i la diversitat afectiva, sexual i de gènere. Paral·lelament, es va recopilar informació estadística municipal a través de fonts secundàries, com l'Idescat i Hermes, per obtenir una visió més completa del context territorial.

Ahora, es van recollir i analitzar memòries i altres documents rellevants generats pel Consistori.

2. Quines són les necessitats actuals? Es van realitzar entrevistes amb el personal tècnic del Consistori amb l'objectiu d'obtenir una visió detallada i integral dels diversos àmbits analitzats a la diagnosi. Durant les converses es van plantejar preguntes obertes per explorar què es fa actualment a cada àrea o projecte, quins són els projectes que s'han desenvolupat i quines són les principals dificultats, reptes i potencialitats detectades en cadascun d'aquests àmbits. A més, es van recollir les seves expectatives respecte als resultats previstos i les accions futures, així com les seves opinions sobre l'impacte real i potencial que aquestes accions generen en la societat. Aquest procés ha permès identificar línies de treball clares, punts de millora i oportunitats per avançar en l'efectivitat de les polítiques d'igualtat i diversitat al municipi.

ENTREVISTES A PERSONAL TÈCNIC DE L'AUNTAMENT DE MANLLEU
Àgata Gelpí i Lluch – Coordinadora Àrea de Promoció Social i Personal i Igualtat
Helga Masramon Fontseré – Tècnica d'Igualtat i Psicòloga
Marta Maria Carbonell Moya - Tècnica del SAI LGBTI+
Betlem Parés Cuadras - Coordinadora de l'Àrea Serveis a les Persones i Promoció Econòmica
Pilar Raurell i Molist – Tècnica Servei Empresa
Elisenda Riera Casals - Tècnica Servei d'Ocupació i Formació
Laia Vergés Gassó - Cap Unitat Tècnica de Salut Pública i Consum
Pol Casals Camps - Cap de Servei d'Esports
Maribel Corrales Ruiz - Educadora Social de Serveis Socials de l'Àrea de Promoció Social i Personal i Igualtat
Sara Baquedano Gil - Cap de Serveis Socials de l'Àrea de Promoció Social i Personal, i Igualtat.
Anna Font Molas - Tècnica de Diversitat i Convivència. Àrea de Promoció Social i Personal, i Igualtat.
Georgina Pérez Riera - Cap de Comunicació. Gabinet d'Alcaldia i Comunicació.
Dolors Colom Baucells - Tècnica de Medi Ambient. Serveis Territorials, Medi Ambient, Habitatge, Salut Pública i Consum.
Núria Font Puig - Tècnica d'Educació. Àrea de Serveis a les Persones i Promoció Econòmica.

Tristana Vall-Ilosada Gamero - Tècnica d'Urbanisme. Àrea de Serveis Territorials, Medi Ambient, Habitatge, Salut Pública i Consum.
Lluïsa Romero Giménez - Oficina d'Atenció Ciutadana Cap d'OAC. Policia Local de Manlleu.
REGIDORIES
Eva Font Morató - Regidora de Cultura, Feminismes, LGTBIQ+, Joventut, Participació i Barris
GRUP DE DISCUSSIÓ ENTITATS I SERVEIS MUNICIPALS
Debbie Parris - Associació Animalista de Manlleu
Laura Font - Escola La Vedruna
Josep Maria Bori - Associació Sardanista de Manlleu
Daniel Díez - TES Manlleu
Carme Peix - Associació de Botiguers de Manlleu
Penya Flamenca de Manlleu
Imma Calm Danés - Tècnica Agenda 2030. Ajuntament de Manlleu.
Mireia Prats - Infermera CAP Manlleu. Grup d'Igualtat de la Gerència Territorial de la Catalunya Central
Rosa Casas - Assistenta Social CAP Manlleu. Grup d'Igualtat de la Gerència Territorial de la Catalunya Central
Laura Díaz - Professora de l'Institut Antoni Pous i participant del projecte Manlleu Coeducatiu.
Sanna - Associació Mares Món.
Jordi Grané- Tècnic de Patrimoni- Museu del Ter.

2. SEGONA FASE: RECOLLIDA DE PROPOSTES I ELABORACIÓ DEL PLA

En aquesta segona fase s'ha elaborat una **diagnosi** a partir d'un enfocament metodològic que combina **tècniques quantitatives i qualitatives**. Les dades quantitatives, com les estadístiques facilitades pel personal tècnic i els resultats del qüestionari, han aportat una visió objectiva de la situació. Alhora, les tècniques qualitatives, com les entrevistes al personal tècnic i l'anàlisi de la informació recollida a la pàgina web del Consistori així com de la documentació facilitada pel personal tècnic, han proporcionat una comprensió més profunda i detallada de les dinàmiques específiques de cada línia de treball del Pla.

Bloc 1: Diagnosi de la situació actual

Aproximació qualitativa i quantitativa a través de dos qüestionaris: Els qüestionaris dissenyats en el marc del Pla Local d'Igualtat i Feminismes de Manlleu es van adreçar, per una banda, a la ciutadania del municipi (a partir de 18 anys) i, per l'altra, als i a les joves (de 12 a 17 anys) també de Manlleu, amb l'objectiu de recollir la seva valoració sobre les polítiques d'igualtat i diversitat desenvolupades fins ara.

El qüestionari destinat a la ciutadania estava integrat per 27 preguntes i el destinat a joves per 33, que van ser dissenyades per conèixer, d'una banda, el nivell de coneixement i percepció de la ciutadania i els i les joves envers les accions impulsades pel Consistori i, de l'altra, per identificar necessitats, mancances i propostes de millora des de la seva experiència quotidiana.

Els qüestionaris incloïen una combinació de preguntes obertes i tancades. Les preguntes tancades van permetre obtenir dades quantitatives sobre el grau d'acord o desacord amb diferents afirmacions relacionades amb la igualtat de gènere i la diversitat afectiva, sexual i de gènere, així com prioritzar accions segons la importància percebuda. Al mateix temps, les preguntes obertes van donar espai per compartir opinions, experiències personals i suggeriments concrets. Aquest enfocament buscava no només recollir dades objectives, sinó també captar la visió subjectiva de les persones participants, amb la finalitat d'orientar el Pla cap a les necessitats reals de la comunitat. Els qüestionari van garantir en tot moment l'anonimat de les persones participants i la confidencialitat de les dades recollides, assegurant un tractament ètic i segur de la informació.

L'anàlisi dels qüestionaris s'ha fet seguint criteris que garanteixen una interpretació més clara i ajustada a la realitat de les respostes.

El qüestionari adreçat a la ciutadania de Manlleu ha estat respost per **99 persones**, d'un total de 21.425 habitants. Es tracta, per tant, d'una mostra quantitativament reduïda, que no permet extreure conclusions estadísticament representatives del conjunt de la població.

Ara bé, aquesta limitació no invalida la seva utilitat dins del procés de diagnosi. Al contrari, els resultats obtinguts poden aportar informació rellevant en clau qualitativa i orientativa, especialment per identificar tendències, percepcions i possibles àmbits de desigualtat o malestar.

En aquest sentit, el qüestionari no s'interpreta com una eina de representativitat estadística, sinó com un instrument complementari que permet: detectar patrons recurrents en les respostes, identificar problemàtiques emergents, contrastar i reforçar la informació recollida a través d'entrevistes i altres fonts.

El qüestionari adreçat a joves de 12 a 17 anys del municipi ha comptat amb **439 respostes**, una xifra especialment rellevant tenint en compte el total estimat de població d'aquesta franja d'edat a Manlleu. Tot i que no es pot considerar estrictament representativa de la totalitat de la població jove, el volum de respostes recollides aporta una base sòlida per identificar tendències significatives, especialment en relació amb aspectes clau com el benestar emocional, les relacions afectives i sexuals o les situacions de risc.

QÜESTIONARI A LA CIUTADANIA

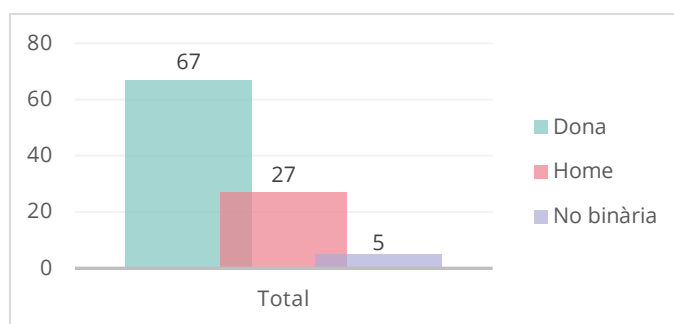
A continuació, s'analitzen algunes dades clau del qüestionari de ciutadania, amb l'objectiu d'identificar perfils de participació i possibles biaixos en la mostra. En primer lloc, cal destacar una clara desigualtat en la participació segons el gènere. Del total de 99 respostes recollides hi ha:

- 67 dones
- 27 homes
- 5 persones no binàries

Aquesta distribució posa de manifest una major participació de les dones en aquest tipus de processos, fet habitual en estudis vinculats a polítiques d'igualtat i que cal tenir en compte en la interpretació dels resultats. Per tant, en aquest sentit, cal tenir present que les dades recollides poden reflectir amb més intensitat les percepcions, experiències i preocupacions de les dones, que són qui han participat majoritàriament en el qüestionari.

Per altra banda, atès que el qüestionari de ciutadania compta amb una mostra reduïda (99 respostes), s'ha optat per analitzar les dades principalment en **valors absoluts**, evitant una lectura excessivament basada en percentatges. Aquesta decisió respon al fet que, en mostres petites, els percentatges poden generar una percepció distorsionada o sobredimensionada dels resultats, ja que petites variacions en el nombre de respostes poden traduir-se en diferències percentuals aparentment significatives.

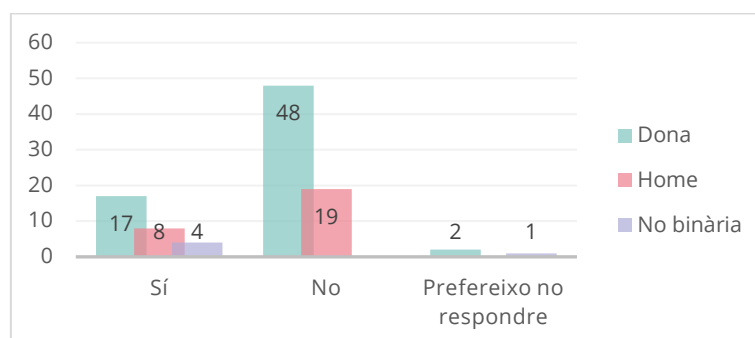
Gràfic 1. Nombre de persones que han respost el qüestionari per gènere.

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a la ciutadania, 2026.

El fet que **29 persones indiquen que formen part del col·lectiu LGBTI+ (17 dones, 8 homes i 4 persones no binàries)** és una dada rellevant, especialment tenint en compte que no es tracta d'una mostra representativa. Això pot indicar una major participació d'aquest col·lectiu en el qüestionari, possiblement vinculada a un major interès o implicació en les polítiques d'igualtat i diversitat.

Gràfic 2. Formes part del col·lectiu LGBTI+ (lesbianes, gais, trans, bisexuals, intersex..)?

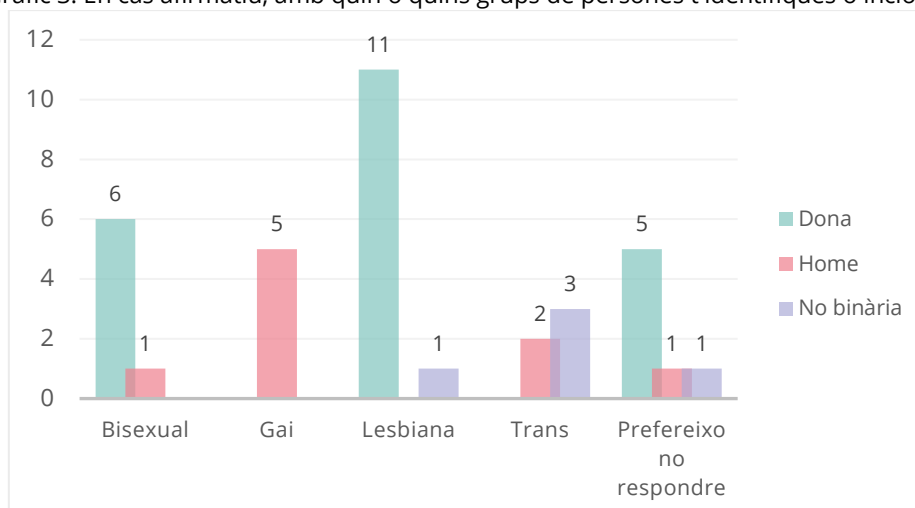

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a la ciutadania, 2026.

Alhora, també pot reflectir que les persones LGBTI+ tenen una major necessitat d'expressar les seves experiències i percepcions, especialment en contextos on aquestes no sempre són visibles o reconegudes.

Entre les persones que indiquen formar part del col·lectiu LGBTI+ (29 en total), s'ha analitzat **amb quins grups s'identifiquen**. Cal tenir en compte que, en aquesta pregunta, **7 persones han preferit no respondre**, fet que redueix el nombre de respostes vàlides i que s'ha de considerar en la interpretació dels resultats. A més, es detecta una certa incoherència en una de les respostes, ja que una persona que prèviament s'identifica com a no binària opta posteriorment per no respondre en aquesta pregunta. Aquest fet pot reflectir dubtes en la identificació amb les categories proposades o una voluntat de no etiquetar-se, aspectes que també formen part de la complexitat de les identitats.

Gràfic 3. En cas afirmatiu, amb quin o quins grups de persones t'identifiques o inclous?

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a la ciutadania, 2026.

Distribució de les identifications: En valors absoluts, les identifications es distribueixen de la següent manera:

- **Lesbianes:** 12 respostes (11 dones i 1 persona no binària)
- **Bisexuals:** 7 respostes (6 dones i 1 home)
- **Gais:** 5 respostes (homes)
- **Trans:** 7 respostes (amb presència de dones, homes i persones no binàries)
- **Prefereixo no respondre:** 7 respostes

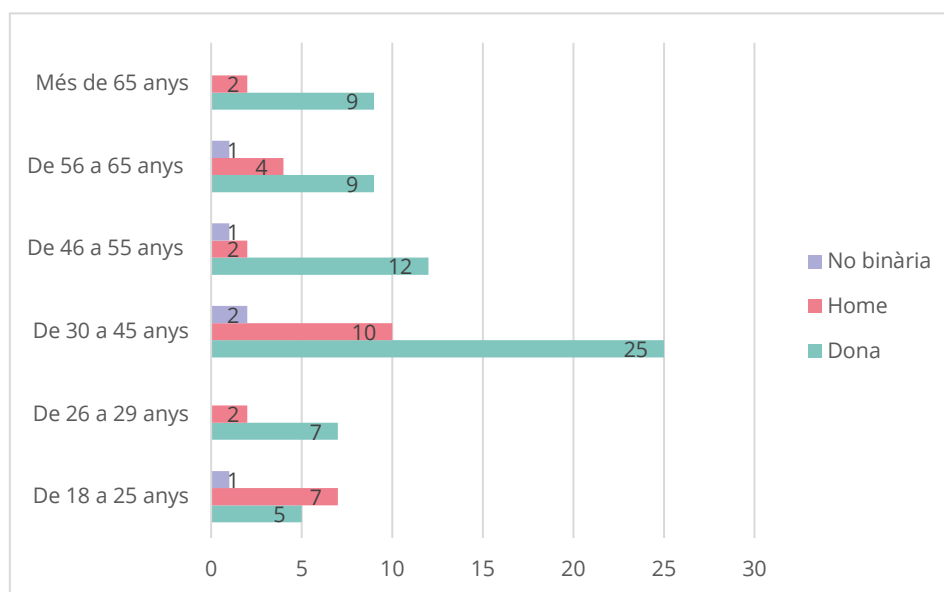
La categoria "trans" mostra una certa diversitat interna, amb respostes procedents de diferents identitats de gènere, incloses persones no binàries, cosa que posa de manifest la necessitat d'evitar lectures simplificades o homogènies del col·lectiu. I, per altra banda, el nombre de persones que prefereixen no respondre és també significatiu i pot indicar: incomoditat amb les categories proposades, voluntat de no etiquetar-se o processos d'identificació encara en construcció.

Aquestes dades evidencien que la diversitat dins del col·lectiu LGBTI+ no és homogènia i que les identitats es construeixen de manera diversa i, en molts casos, no tancada.

Pel que fa a **la distribució per edats** de les persones que han respost el qüestionari de ciutadania, s'observa una participació desigual segons franges d'edat, amb una clara concentració en les edats adultes:

- De 30 a 45 anys: 37 persones (25 dones, 10 homes, 2 no binàries).
- De 46 a 55 anys: 15 persones (12 dones, 2 homes, 1 no binària).
- De 56 a 65 anys: 14 persones (9 dones, 4 homes, 1 no binària).
- Més de 65 anys: 11 persones (9 dones, 2 homes).
- De 26 a 29 anys: 9 persones (7 dones, 2 homes).
- De 18 a 25 anys: 13 persones (5 dones, 7 homes, 1 no binària).

Gràfic 4. Edat desagregat per gènere

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a la ciutadania, 2026.

La participació **es concentra principalment en la franja de 30 a 45 anys**, que representa el gruix més important de la mostra. Aquesta franja coincideix sovint amb etapes vitals vinculades a la criança, la consolidació laboral i una major vinculació amb els serveis i polítiques públiques, fet que pot explicar una major implicació en aquest tipus de qüestionaris.

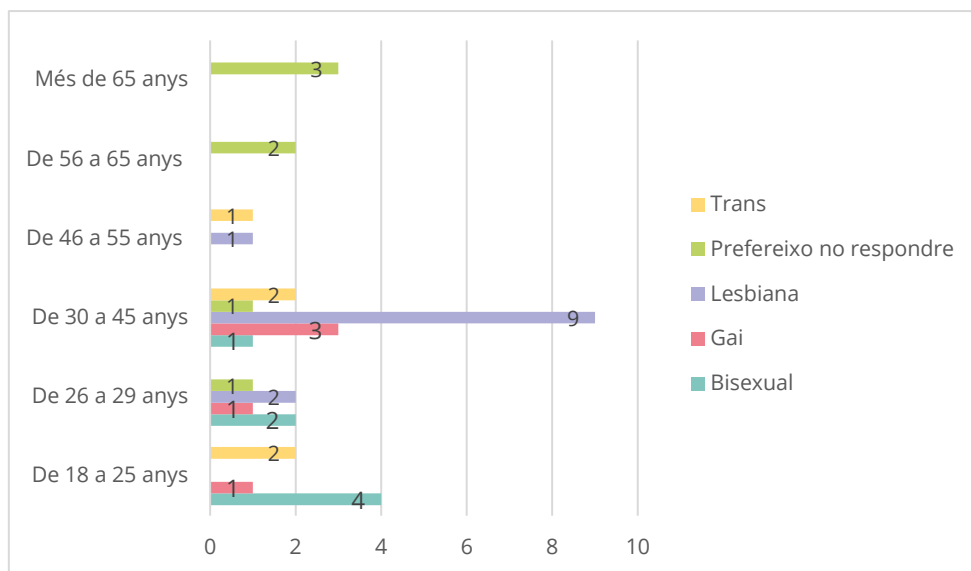
A mesura que augmenta l'edat, la participació es manté relativament estable, especialment entre els 46 i els 65 anys, tot i que amb una presència menor que en la franja central. En canvi, la participació de persones joves (especialment entre 18 i 29 anys) és més limitada i, en el cas de la franja de 18 a 25 anys, presenta una composició diferent: és l'única franja on la participació masculina supera la femenina.

La distribució de les persones participants posa de manifest un **biaix clar tant de gènere com d'edat**: es tracta d'una mostra majoritàriament feminitzada i concentrada en franges d'edat adulta, especialment entre els 30 i els 45 anys.

Aquest fet no es pot entendre com una simple casualitat, sinó que respon a dinàmiques habituals en els processos participatius vinculats a polítiques d'igualtat i cohesió social. En aquest sentit, qui respon al qüestionari no és només qui hi té accés, sinó també qui se sent interpel·lat per la temàtica i qui està més vinculat a aquests àmbits.

L'anàlisi del **creuament entre edat i identificació amb el col·lectiu LGBTI+** permet **observar com es distribueixen les diferents identitats segons les franges d'edat**, aportant una lectura més complexa.

Gràfic 5. Edat segregat per identificació del col·lectiu LGBTI+

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a la ciutadania, 2026.

En termes generals, les dades mostren que la **identificació amb el col·lectiu és més visible en les franges d'edat joves i adultes, especialment entre els 18 i els 45 anys**, mentre que en les franges de més edat aquesta presència disminueix i augmenta l'opció de no resposta.

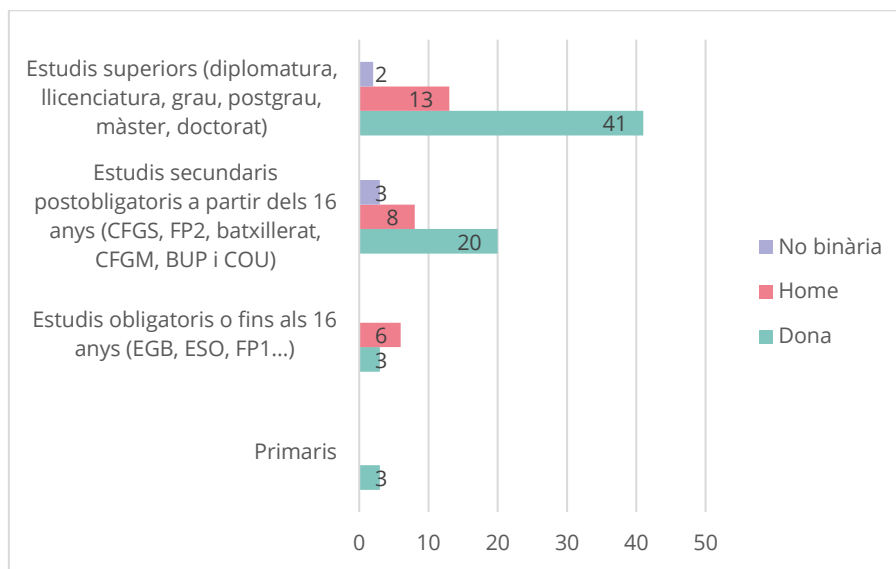
A les franges més joves (18–29 anys), es detecta una major diversitat d'identificacions, amb presència de bisexualitat, lesbianisme i identitats trans. Aquesta varietat apunta a una major obertura i flexibilitat en les formes d'autodefinició, així com a un context social on les categories de gènere i orientació sexual són més visibles i, en certa mesura, més legítimes.

En la franja de 30 a 45 anys, que també és la més representada en el conjunt del qüestionari, es concentra el major nombre de respostes LGBTI+, amb un pes destacat de la identificació com a lesbiana, però també amb presència d'altres identitats. Aquesta franja sembla combinar dos factors: d'una banda, un volum més alt de participació, i de l'altra, processos de reconeixement i visibilització ja consolidats.

En canvi, a partir dels 46 anys es produeix una disminució notable de les identifications explícites, alhora que augmenta la presència de l'opció "prefereixo no respondre". Aquest element és especialment rellevant, ja que pot indicar no tant una menor presència de persones LGBTI+, sinó una menor visibilització o una major dificultat per identificar-se dins de les categories proposades.

Pel que fa al **nivell d'estudis**, les dades mostren una clara concentració de la participació en perfils amb nivells educatius elevats.

Gràfic 6. Nivell d'estudis segregat per gènere

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a la ciutadania, 2026.

La **majoria de persones participants tenen estudis superiors**, fet que evidencia un biaix clar en el perfil de la mostra. Aquest patró és habitual en processos participatius d'aquest tipus, on tendeixen a respondre amb més freqüència persones amb major capital educatiu.

Alhora, les persones amb nivells educatius més baixos estan clarament infrarepresentades, especialment aquelles amb estudis obligatoris o primaris. Això pot implicar que determinades experiències, especialment vinculades a situacions de major vulnerabilitat social o econòmica, quedin menys reflectides en els resultats del qüestionari. Per altra banda, també és rellevant observar que la participació femenina és especialment elevada en els nivells d'estudis superiors, reforçant el biaix de gènere ja detectat en altres variables.

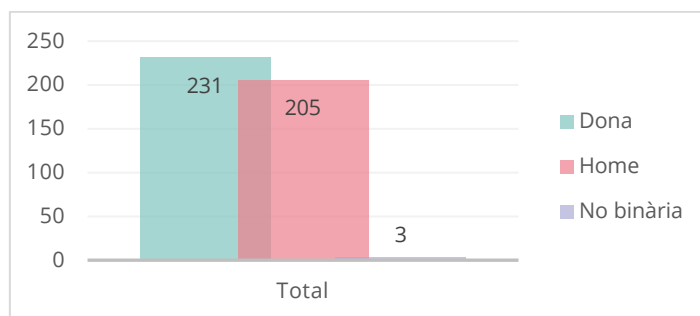
QÜESTIONARI ALS I A LES JOVES

A diferència del qüestionari de ciutadania, en aquest cas ens trobem davant d'una mostra molt més àmplia (439 persones) i significativa, que permet obtenir una aproximació més sòlida a les percepcions, experiències i necessitats d'aquest col·lectiu. Pel que fa a la distribució per gènere, la participació es reparteix de la següent manera:

- 231 noies
- 205 nois
- 3 persones no binàries

Aquesta distribució mostra una participació força equilibrada entre nois i noies, fet que permet incorporar una lectura comparativa amb perspectiva de gènere amb major robustesa. No obstant això, la baixa representació de persones no binàries limita la possibilitat d'extreure conclusions sòlides per a aquest col·lectiu, tot i que la seva presència és rellevant i cal tenir-la en compte qualitativament.

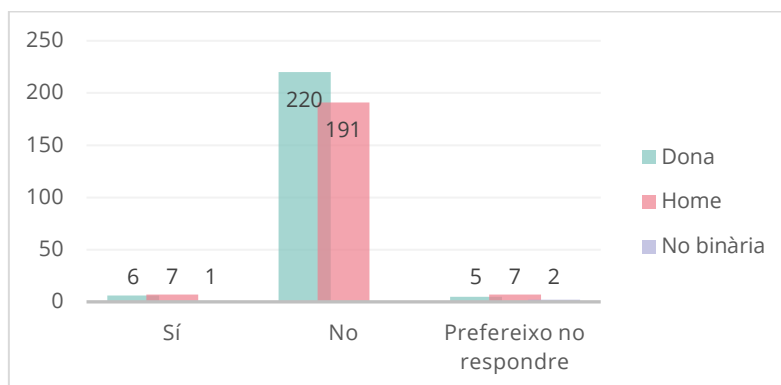
Gràfic 1. Nombre de persones que han respost el qüestionari per gènere.

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a joves, 2026.

Pel que fa a **la identificació amb el col·lectiu LGBTI+**, els resultats mostren que **la gran majoria de joves no s'hi identifiquen**. En valors absoluts, 220 noies i 191 nois responen que no, mentre que les respostes afirmatives són molt reduïdes (6 noies i 7 nois). En el cas de les persones no binàries, la mostra és molt petita, però destaca que una part opta per no respondre.

Gràfic 2. Formes part del col·lectiu LGBTI+ (lesbianes, gais, trans, bisexuals, intersex..)?

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a joves, 2026.

A primera vista, aquestes dades podrien interpretar-se com una baixa presència de diversitat afectiva i sexual entre la població jove, tot i que la realització d'una lectura més aprofundida obliga a qüestionar aquesta interpretació:

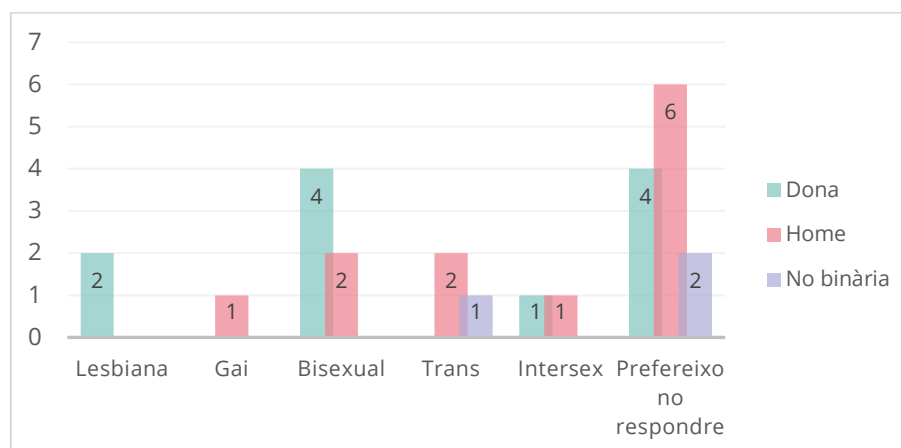
En primer lloc, cal tenir en compte l'etapa vital en què es troben aquests joves. **Entre els 12 i els 17 anys, moltes identitats encara s'estan construint, i no sempre existeix una definició clara** o una voluntat d'etiquetar-se. En aquest sentit, part de les respostes negatives poden reflectir no tant una identificació heterosexual consolidada, sinó processos oberts, dubtes o exploracions encara no verbalitzades.

D'altra banda, el fet que hi hagi respostes de "prefereixo no respondre", especialment en col·lectius com el de les persones no binàries, apunta a la possible existència de barreres a l'hora d'expressar-se amb llibertat. Aquestes barreres poden estar vinculades a factors com la pressió del grup, la por a l'estigma o la manca d'espais percebuts com a segurs.

Així mateix, cal situar aquests resultats dins d'un **context social encara fortament heteronormatiu, especialment en l'adolescència, on la diferència pot comportar riscos socials**. En aquest marc, no identificar-se com a LGBTI+ no implica necessàriament absència de diversitat, sinó que pot respondre a estratègies d'invisibilització o protecció.

Entre les persones joves que s'identifiquen com a part del col·lectiu LGBTI+, les respostes mostren una distribució diversa però amb alguns patrons clars. En valors absoluts, les identifications més presents són la bisexualitat (especialment entre noies) i, en menor mesura, les identitats gai, lesbiana i trans. També apareixen casos puntuals d'intersexualitat. Paral·lelament, torna a destacar un volum rellevant de respostes de "prefereixo no respondre".

Gràfic 3. En cas afirmatiu, amb quin o quins grups de persones t'identifiques o inclous?

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a joves, 2026.

En primer lloc, la **bisexualitat apareix com la identitat més freqüent**, especialment entre les noies. Aquest fet és coherent amb el que s'observa en altres estudis i contextos educatius, on la bisexualitat sovint emergeix com una categoria més accessible en etapes inicials

d'exploració identitària. Pot funcionar com un espai menys restrictiu, que permet expressar obertura sense haver de situar-se en una etiqueta més tancada.

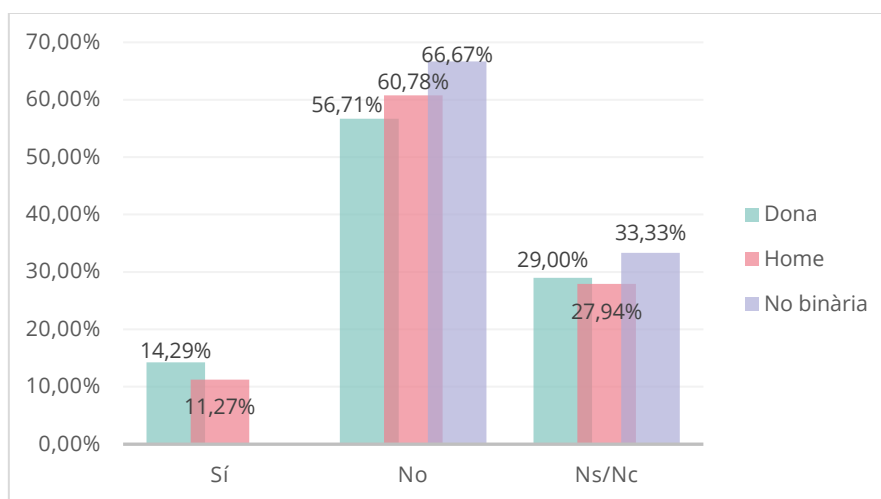
En segon lloc, les identitats **gai i lesbiana apareixen en menor mesura i amb una certa diferenciació de gènere**: hi ha presència de nois que s'identifiquen com a gais i de noies que s'identifiquen com a lesbianes, però en volums reduïts. Això pot estar vinculat al fet que aquestes etiquetes impliquen una definició més clara i, per tant, poden generar més exposició en contextos adolescents.

Pel que fa a les **identitats trans i intersex**, la seva presència és molt baixa, però significativa. No tant pel volum, sinó pel que indica: hi ha joves que ja s'estan identificant en aquests termes, tot i que probablement en contextos on això no sempre és fàcil ni segur.

Un element especialment rellevant és, novament, el pes de les respostes de **"prefereixo no respondre"**, que apareixen amb força en tots els grups, especialment entre nois i persones no binàries. Aquest silenci no es pot interpretar com a absència, sinó més aviat com a indicador de dubte, manca de seguretat per expressar-se o necessitat de preservar la privacitat.

Els resultats del gràfic 4 mostren que una part significativa dels i de les joves percep que **no tots els espais són segurs per expressar la seva identitat o orientació**.

Gràfic 4. Hi ha espais on no et sentiries còmode/a expressant la teva identitat o orientació? Hi ha espais on no et sentiries còmode/a expressant la teva identitat o orientació?

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a joves, 2026.

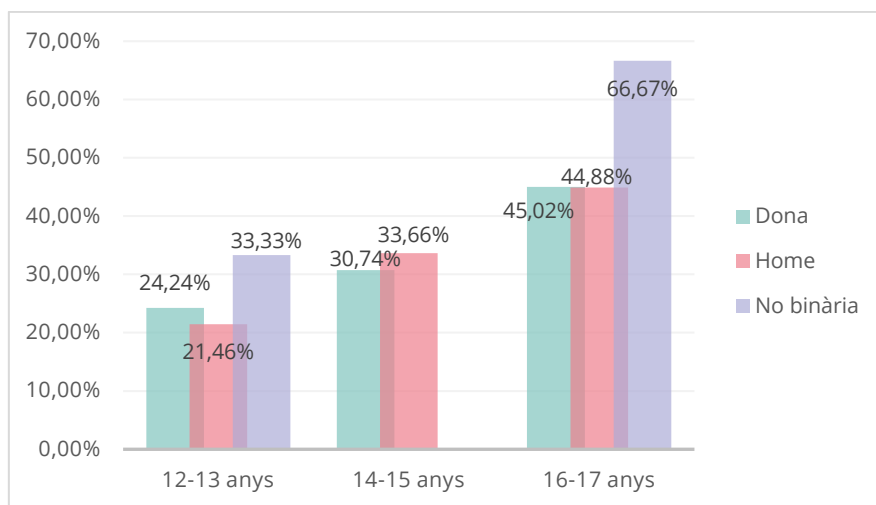
D'una banda, el fet que una part dels i de les joves identifiqui explícitament espais insegurs indica que la vivència de la discriminació o la incomoditat no és anecdòtica.

D'altra banda, el pes molt elevat de les respostes d'incertesa sobre el fet de no saber si hi ha espais segurs o insegurs pot reflectir: dificultat per identificar situacions de discriminació o normalització de certes incomoditats. Tot plegat configura un escenari on l'expressió de la identitat no sempre es viu com un dret garantit, sinó com una qüestió condicionada pel context.

Pel que fa a la distribució per edat, els resultats mostren una major concentració de respostes en les franges més altes. Concretament, **la major part de participants se situen entre els 16 i 17 anys**, especialment en el cas de les persones no binàries (66,67%) i també amb un pes destacat en noies (45,02%) i nois (44,88%).

D'una banda, indica que les dades recollides reflecteixen amb més intensitat les percepcions i experiències de les persones joves de més edat, que es troba en una etapa vital on: les relacions afectives i sexuals tenen més pes i els processos d'identificació són més presents. De l'altra, la menor presència de joves de 12 a 13 anys pot implicar que certes realitats pròpies d'etapes més inicials de l'adolescència quedin menys recollides, especialment aquelles vinculades als primers processos de socialització afectiva, identitat o gestió de límits.

Gràfic 5. Edat segregat per gènere

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a joves, 2026.

TERCERA FASE: REALITZACIÓ DE PROPOSTES DE FUTUR.

Continuar avançant cap a un municipi igualitari: accions clau.

Bloc 2: Elaboració del Pla d'Acció 2026-2029

Aquest bloc se centra en la definició i planificació de les accions necessàries per implementar les polítiques d'igualtat i LGBTI+ al municipi, garantint-ne la coherència amb les conclusions extretes de la diagnosi. S'estructura en dues línies de treball fonamentals:

1. Definició de propostes d'actuació

Aquesta fase consisteix en el disseny d'accions concretes orientades a abordar les necessitats identificades en la diagnosi i a assolir els objectius del Pla. Les accions proposades es defineixen amb una visió operativa, incloent-hi els mecanismes necessaris per implementar-les, com ara recursos, indicadors i responsables d'execució.

2. Procés de consens i validació

Un cop definides les accions, es dur a terme un procés de consens i validació amb les persones clau implicades, com és el personal tècnic que ha format part de la Comissió de Seguiment del Pla.

L'objectiu d'aquesta fase és garantir que les propostes s'ajustin a les necessitats reals del municipi comptin amb el suport necessari per a la seva implementació.

5

DIAGNOSI

5. DIAGNOSI

Una anàlisi detallada de la realitat de Manlleu i de la trajectòria del Consistori en el foment de polítiques d'igualtat de gènere i diversitat afectiva, sexual i de gènere resulta fonamental per dissenyar una estratègia que reforci i consolidi aquestes polítiques al municipi. El diagnòstic elaborat permet detectar tant les necessitats com les oportunitats presents, i estableix les bases per definir intervencions prioritàries que impulsin avenços reals cap a la igualtat.

CONTEXT TERRITORIAL I SOCIODEMOGRÀFIC

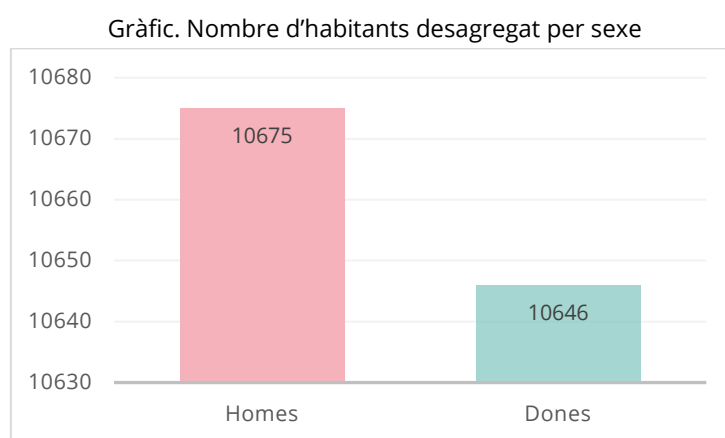
CONTEXT TERRITORIAL

Manlleu és un municipi situat a la comarca d'Osona, a la vall del riu Ter, en una posició estratègica entre l'àrea metropolitana de Barcelona i l'interior de Catalunya. Amb una extensió de 17,2 km², el municipi combina un nucli urbà consolidat amb zones industrials i espais vinculats a l'entorn fluvial i agrícola. Històricament marcat pel desenvolupament industrial tèxtil, Manlleu ha experimentat importants transformacions econòmiques i socials al llarg de les darreres dècades, configurant-se actualment com un municipi divers i amb una forta activitat comercial, industrial i de serveis.

CONTEXT SOCIODEMOGRÀFIC¹

Estructura de la població de Manlleu

Segons l'Institut d'Estadística de Catalunya (Idescat, 2025), Manlleu té 21.321 habitants, amb una distribució gairebé equitativa per sexe (**10.675 homes i 10.646 dones**).

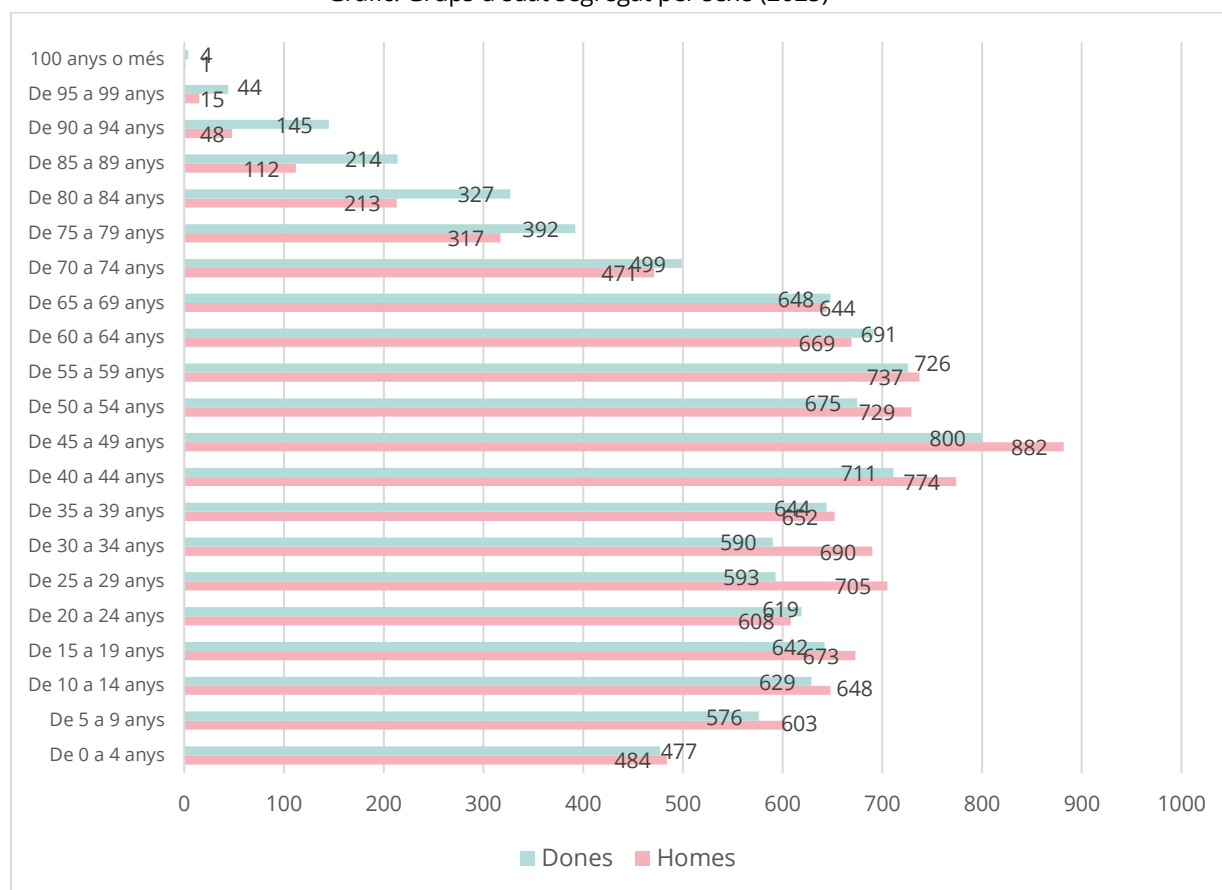
Font: Idescat, 2026

¹ www.idescat.cat / <https://www.diba.cat/hg2/menu.asp?mnid=4> (Programa Hermes de la Diputació de Barcelona)

L'anàlisi de la població per grups d'edat (Gràfic 2) mostra una estructura demogràfica relativament equilibrada, amb una concentració important de població en les franges d'edat adultes. Els grups **més nombrosos se situen principalment entre els 35 i els 54 anys**, destacant especialment la franja de 45 a 49 anys, que és la més elevada tant en homes com en dones. En canvi, si s'observa la distribució per sexes, hi ha algunes diferències significatives segons l'edat. En les franges infantils, juvenils i adultes joves hi ha una lleugera major presència d'homes. Aquesta tendència es manté també en bona part de les edats laborals.

Ara bé, a partir dels 75 anys augmenta progressivament el pes de les dones, una dinàmica vinculada a la major esperança de vida femenina. Aquesta diferència es fa especialment visible en les franges de més edat, on les dones superen clarament els homes. Per tant, la feminització progressiva de l'envelliment posa de manifest la necessitat d'incorporar una mirada específica sobre les dones grans, especialment en àmbits com la salut, la dependència, la soledat no desitjada o l'accés als recursos i serveis.

Gràfic. Grups d'edat segregat per sexe (2025)

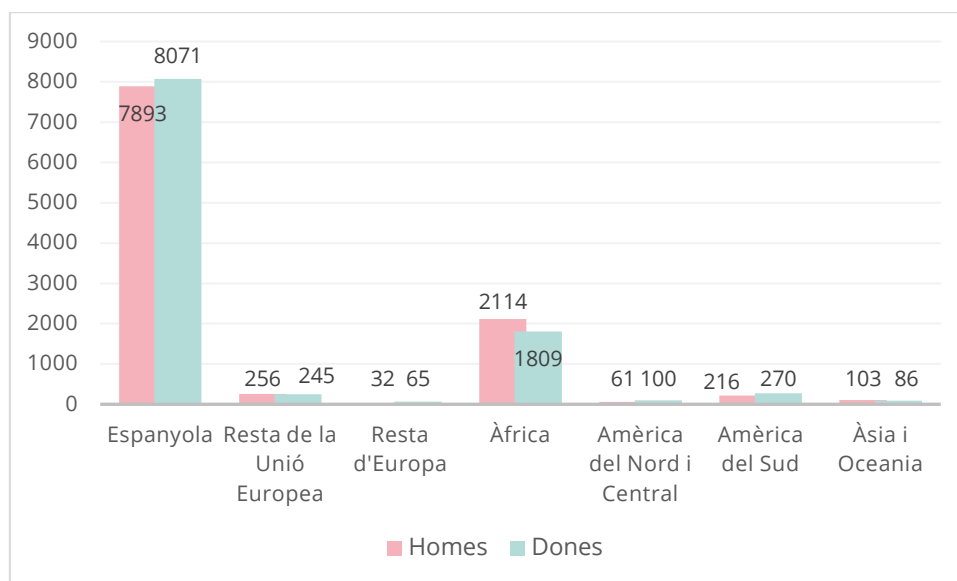

Font: Idescat, 2026

Diversitat

Pel que fa a la **composició de la població segons nacionalitat i origen**, Manlleu presenta una realitat diversa i plural. La major part de la població és de nacionalitat espanyola, amb xifres molt similars entre homes (7.898) i dones (8.071). Tot i això, el municipi compta també amb una presència significativa de població d'origen estranger, especialment procedent del continent africà.

Gràfic 3. Nacionalitat desagregat per sexe (2025)

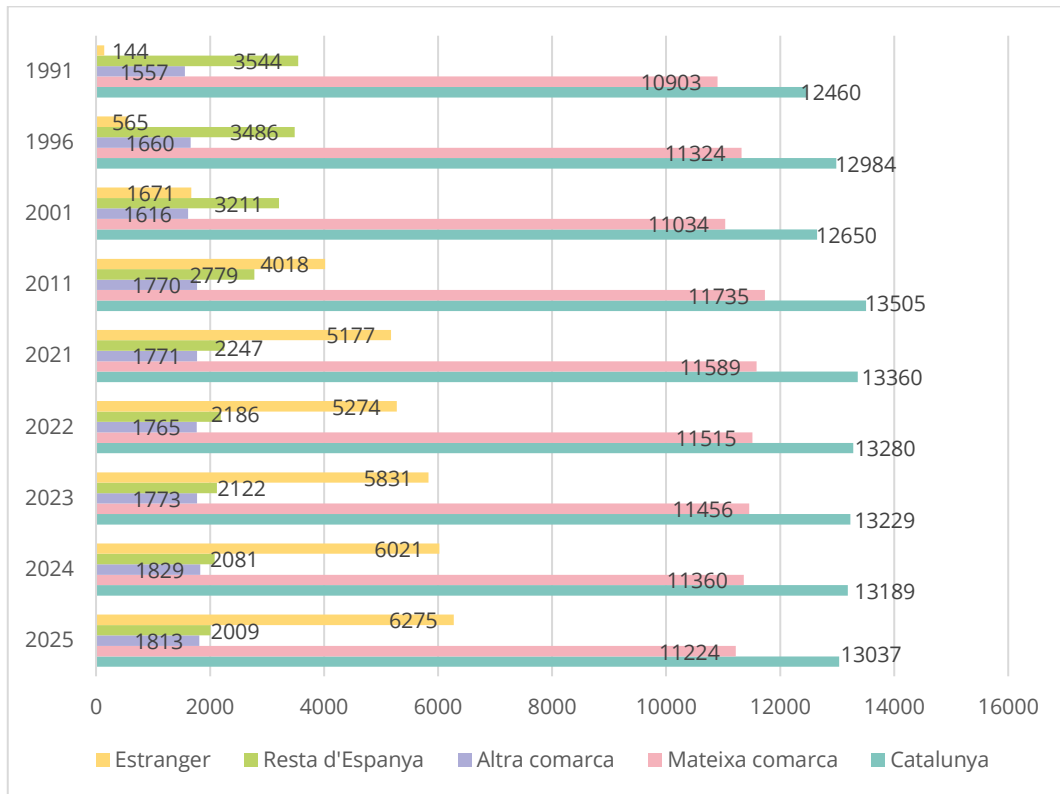
Font: Idescat, 2026

La població africana representa el grup més nombrós entre les nacionalitats estrangeres, amb una presència superior d'homes (2.114) respecte de dones (1.809). Aquesta diferència també es reproduïx, tot i que de manera menys accentuada, en altres orígens com Amèrica del Sud o Àsia i Oceania. En canvi, en el cas de la població procedent de la resta d'Europa o d'Amèrica del Nord i Central, les xifres són molt més reduïdes.

L'anàlisi del **lloc de naixement de la població de Manlleu (Gràfic 4)** mostra una evolució significativa en la composició demogràfica del municipi durant les darreres dècades. Tot i que la major part de la població continua havent nascut a Catalunya, s'observa un augment progressiu i sostingut de la població nascuda a l'estranger. Concretament, mentre **que l'any 1991 la població nascuda a l'estranger era de 1.144 persones, l'any 2025 aquesta xifra arriba a 6.275 persones**, i aquest increment evidencia la consolidació de Manlleu com un municipi amb una elevada diversitat d'orígens i trajectòries migratòries.

Paral·lelament, la població nascuda a la mateixa comarca o a Catalunya es manté elevada, tot i que amb una lleugera tendència a la disminució proporcional respecte al conjunt de la població. També es manté relativament estable la població procedent de la resta de l'Estat.

Gràfic 4. Lloc de naixement

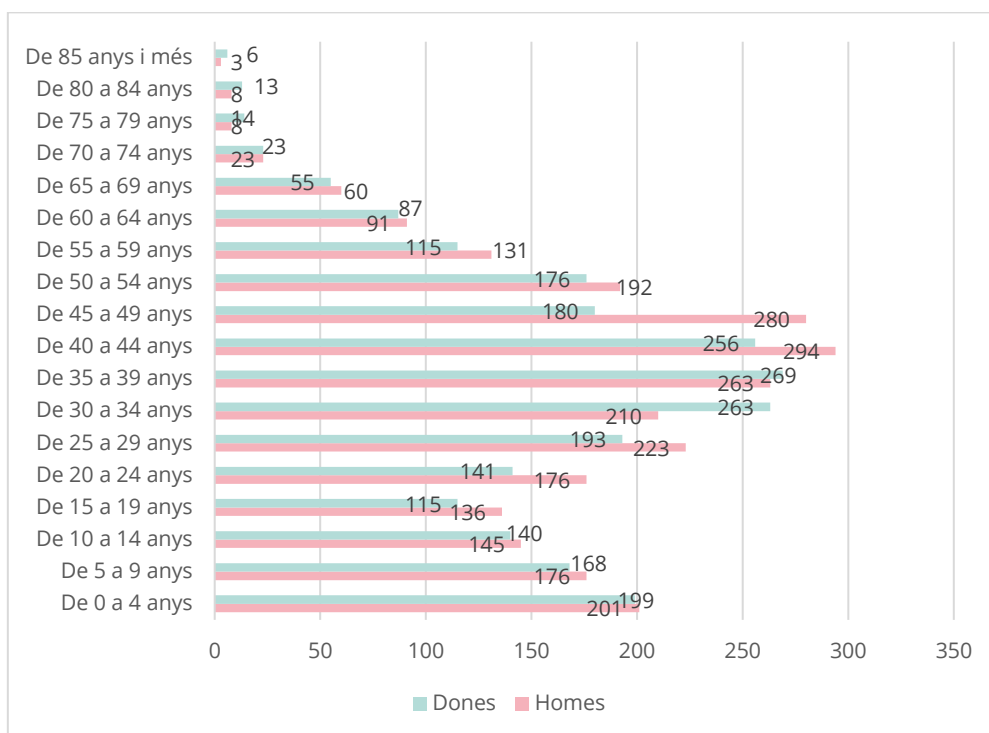
Font: Idescat, 2026

Observant les dades de la **població estrangera per grups d'edat (Gràfic 5)** aquestes mostren **una concentració molt clara en les franges adultes i laboralment actives**. Els grups més nombrosos se situen principalment entre els 25 i els 49 anys, amb especial pes de les franges de 35 a 44 anys, tant en homes com en dones.

Aquesta distribució evidencia que la població d'origen estranger al municipi està fortament vinculada a processos d'inserció laboral i econòmica, especialment en edats associades al treball, la criança i la consolidació de projectes de vida.

Pel que fa a la distribució per sexes, s'observa una presència lleugerament superior d'homes en bona part de les franges d'edat, especialment entre els 20 i els 49 anys, tot i això, les diferències entre homes i dones no són elevades. Alhora, també destaca la presència de població infantil i adolescent d'origen estranger, fet que reforça la importància de les polítiques educatives, comunitàries i de cohesió social amb mirada intercultural i de gènere.

Gràfic 5. Població estrangera segregat per grups d'edat i sexe (2025)

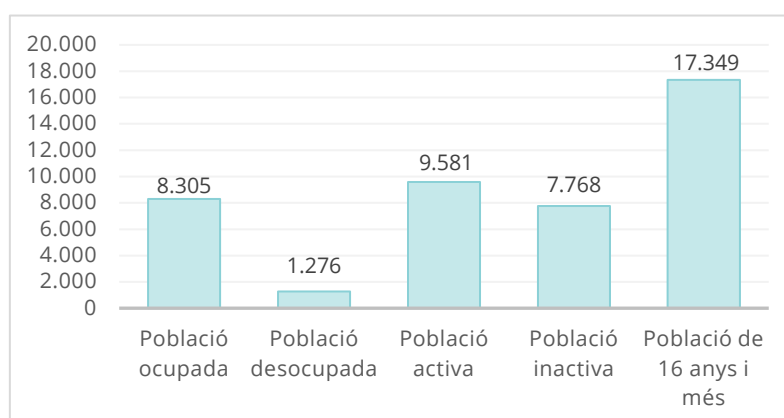

Font: Hermes, 2026

Mercat Laboral

En relació al mercat de treball, les dades mostren que Manlleu compta amb una població activa de 9.581 persones. D'aquestes, 8.305 es troben ocupades i 1.276 desocupades. Paral·lelament, el municipi registra una població inactiva de 7.768 persones, en un context on la població de 16 anys i més ascendeix a 17.349 persones.

Gràfic 6. Relació amb l'activitat econòmica (2023)

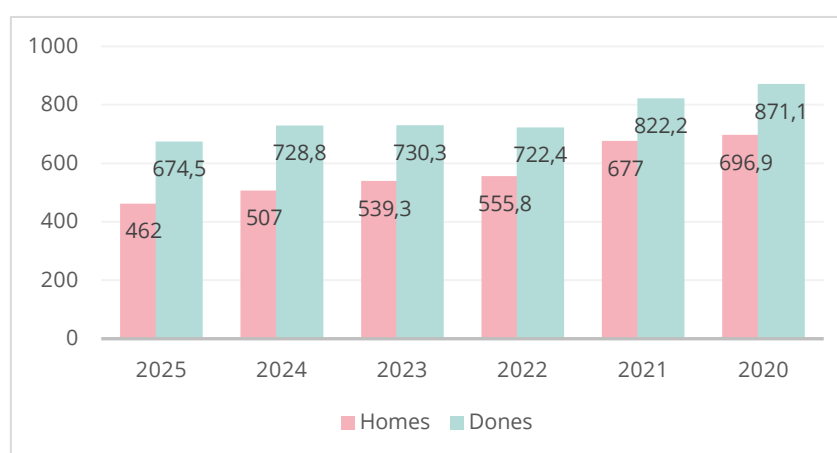

Font: Idescat, 2026

L'atur per sexe mostra una diferència sostinguda entre dones i homes al municipi de Manlleu. Durant tot el període analitzat (2020-2025), les dones registren xifres d'atur clarament superiors a les dels homes.

L'any 2025, l'atur femení se situa en 674,5 dones, davant de 462 homes. Aquesta tendència es manté també en els anys anteriors, evidenciant que les desigualtats de gènere en el mercat laboral tenen un caràcter estructural i persistent. Tot i que les dades mostren una disminució progressiva de l'atur tant en homes com en dones respecte als anys posteriors a la pandèmia, la reducció no elimina la bretxa existent entre ambdós sexes. Així, les dones continuen presentant una major exposició a situacions de desocupació.

Gràfic 7. Evolució del nombre de persones aturades segregat per sexe (2025)

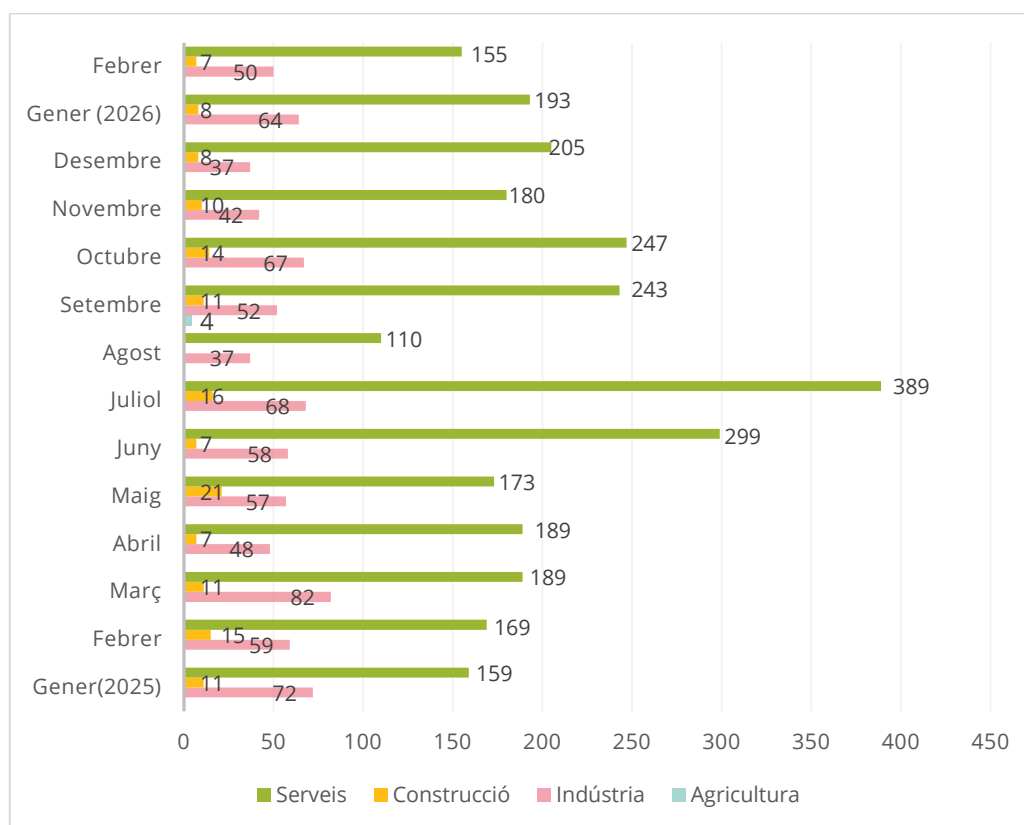

Font: Idescat, 2026

L'anàlisi de la contractació per sectors laborals (Gràfic 8) mostra un clar predomini del sector serveis, que concentra la gran majoria de contractes durant tot el període analitzat. Aquesta tendència és especialment visible durant els mesos d'estiu, amb un increment notable de la contractació als mesos de juny i, sobretot, juliol, coincidint amb activitats vinculades al comerç, la restauració, l'atenció a les persones i altres activitats de caràcter estacional.

En comparació, la contractació en sectors com la indústria, la construcció o l'agricultura és molt inferior i es manté força estable al llarg de l'any. La indústria ocupa una segona posició, però amb xifres considerablement més baixes que el sector serveis, mentre que la construcció i l'agricultura tenen un pes molt reduït en el conjunt de la contractació. Per tant, aquestes dades reflecteixen una estructura econòmica fortament terciaritzada, on el sector serveis esdevé el principal motor d'ocupació del municipi.

Gràfic 8. Ocupació per sectors productius. Període gener 2025-febrer 2026

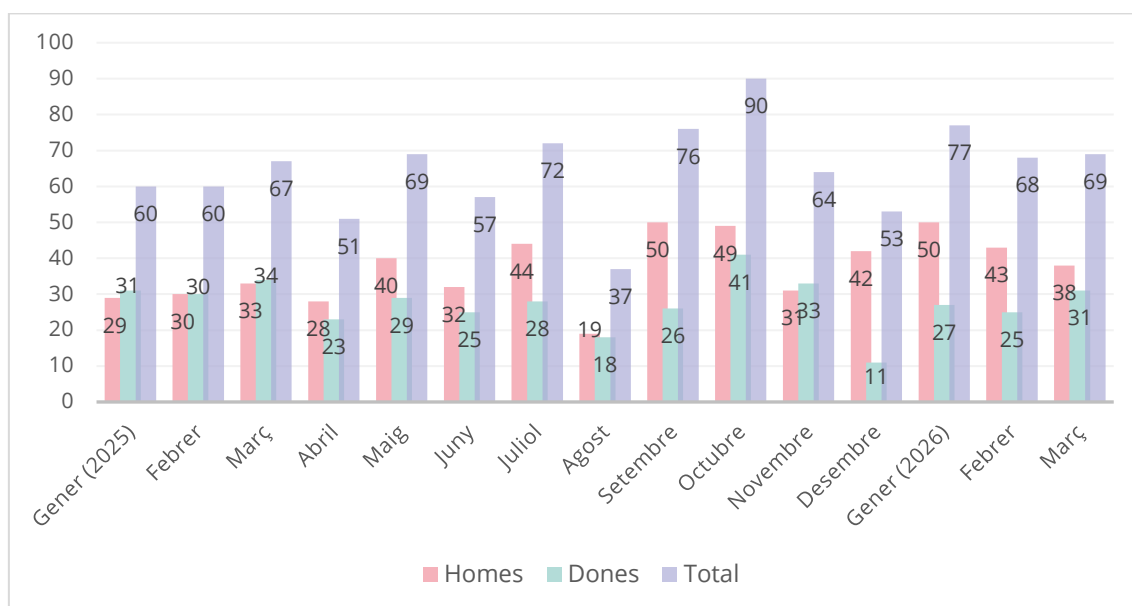

Font: Hermes, 2026

Si s'observa **la contractació de població estrangera (Gràfic 9)** mostra una presència sostinguda d'aquest col·lectiu en el mercat laboral del municipi al llarg de tot l'any. Les dades evidencien una activitat contractual relativament constant, amb alguns increments destacats durant els mesos d'estiu i inicis de tardor, especialment al setembre i octubre, coincidint amb períodes de major activitat econòmica.

I la distribució per sexes, ens constata una presència superior d'homes estrangers en la contractació durant pràcticament tots els mesos analitzats. Aquesta diferència és especialment visible en mesos com setembre, octubre o gener de 2026.

Gràfic 9. Contractació de la població estrangera segregat per sexe. Període gener 2025-març 2026

Font: Hermes, 2026

Aquesta realitat pot estar vinculada a la segregació sectorial del mercat laboral i al pes de sectors tradicionalment masculinitzats en determinades activitats econòmiques. Al mateix temps, cal tenir en compte que moltes dones migrades desenvolupen la seva activitat laboral en sectors fortament precaritzats i sovint invisibilitzats, especialment en l'àmbit de les cures i el treball domèstic, on una part de l'activitat es produeix en condicions d'economia informal o amb menor estabilitat contractual.

L Í N I A

TRANSVERSALITZACIÓ DE LA
PERSPECTIVA DE GÈNERE I LGBTI+ EN
LES POLÍTIQUES PÚBLIQUES DE
MANLLEU

LÍNIA 1: TRANSVERSALITZACIÓ DE LA PERSPECTIVA DE GÈNERE I LGBTI+ EN LES POLÍTIQUES PÚBLIQUES A MANLLEU

FONTS QUALITATIVES

L'anàlisi de la transversalització de la perspectiva de gènere i LGBTI+ a Manlleu s'ha realitzat a partir d'entrevistes amb professionals de diversos àmbits municipals i qüestionaris a la ciutadania.

1. **Compromís polític de l'equip de govern**
2. **Òrgans de govern i recursos humans**
3. **Transversalitat de gènere i LGBTI+**
4. **Formació**

1. COMPROMÍS POLÍTIC DE L'EQUIP DE GOVERN

L'Ajuntament de Manlleu compta amb una trajectòria consolidada en el desenvolupament de les polítiques d'igualtat de gènere. L'any 2007 es va aprovar el primer Pla Municipal d'Igualtat d'Oportunitats Dona-Home (2007-2011), que va marcar l'inici de les polítiques municipals d'igualtat i va permetre la creació del Servei d'Informació i Atenció a les Dones (SIAD). Posteriorment, el Pla d'Igualtat per a la Ciutadania 2012-2016 va consolidar la figura tècnica d'igualtat, va reforçar les actuacions en prevenció de les violències masclistes i va ampliar la incorporació de la perspectiva de gènere a diferents àmbits de l'acció municipal. El tercer Pla d'Igualtat de Ciutadania (2018-2021), actualment prorrogat, va suposar un nou impuls gràcies a la creació de la Regidoria d'Igualtat, l'increment dels recursos destinats a aquesta matèria i la consolidació de programes com els Punts Lila, la xarxa municipal de coeducació, la formació interna en transversalitat de gènere i diverses actuacions vinculades a les cures i la prevenció de les violències masclistes.

L'avaluació del Pla anterior posa de manifest que aquesta trajectòria ha estat possible gràcies a períodes de fort compromís institucional, especialment durant els primers anys de desplegament del darrer Pla, però també identifica la necessitat de reforçar la visibilització del compromís polític i consolidar mecanismes estables de transversalització perquè la igualtat formi part del conjunt de les polítiques municipals.

Les entrevistes realitzades en el marc de la diagnosi actual indiquen que existeix un compromís polític amb les polítiques d'igualtat de gènere i LGBTI+, però aquest es caracteritza per ser irregular, poc sistematitzat i fortament dependent de les persones que ocupen els càrrecs.

D'una banda, es detecta una sensibilització real en determinats espais i àrees que incorporen aquesta mirada en la seva pràctica quotidiana. Tanmateix, aquesta sensibilitat

no es tradueix de manera homogènia en el conjunt del govern ni en els espais de presa de decisions. Diverses entrevistes coincideixen a assenyalar que el compromís sovint es fa visible principalment en moments puntuals o dates commemoratives (8M, 25N, etc.), però que costa més identificar-lo en el dia a dia de les polítiques municipals. Aquesta dinàmica pot generar una percepció d'un compromís més simbòlic que estructural.

Alhora, s'evidencia la necessitat de consolidar estratègies a llarg termini ja que la igualtat encara no està plenament institucionalitzada com un eix transversal de l'acció municipal, sinó que sovint continua vinculada a iniciatives concretes o a lideratges individuals.

Per tant, en aquest sentit, el principal repte és fer que el compromís polític amb la igualtat no depengui només de persones concretes o de moments puntuals, sinó que es tradueixi en una manera estable de planificar, decidir, dotar de recursos i fer seguiment de les polítiques municipals.

2. ÒRGANS DE GOVERN I RECURSOS HUMANS ESPECÍFICS

2.1. CARTIPÀS: ORGANITZACIÓ POLÍTICA I ADMINISTRATIVA

L'Ajuntament de Manlleu estructura la seva organització política i administrativa mitjançant diversos òrgans de govern, que inclouen el **Ple Municipal** com a màxim òrgan de representació, l'**Alcaldia** i les **tinences d'alcaldia**. Les **regidories** s'encarreguen de gestionar les diferents àrees de govern per garantir la prestació de serveis públics.

El Ple Municipal

El Ple de l'Ajuntament de Manlleu està format per 11 regidors i regidores que integren l'equip de govern a part de l'Alcaldia, i 9 regidors i regidores que integren l'oposició.

PLE MUNICIPAL	Dona	Home
Total Ple Municipal	9	12
Govern	6	6
Oposició	3	9
Alcaldia		1
Tinences d'Alcaldia	3	3

La composició del Ple Municipal mostra una **presència desigual de dones i homes**, amb 9 dones i 12 homes.

En el cas del govern, es dona una situació de **paritat formal (6 dones i 6 homes)**, fet que es pot valorar positivament com a indicador d'equilibri en la representació. Aquesta distribució també es manté en les tinences d'alcaldia, amb una composició equilibrada (3 dones i 3 homes).

Ara bé, aquesta lectura es pot matisar si es té en compte que **l'alcaldia està ocupada per un home**, fet rellevant en termes de lideratge polític i simbòlic. A més, a l'oposició la desigualtat és més accentuada, amb una clara majoria masculina (9 homes davant de 3 dones), fet que contribueix a una representació global encara desequilibrada. Per la qual cosa, aquesta distribució posa de manifest que, tot i els avenços en termes de presència de dones en els espais institucionals, **la igualtat no està plenament consolidada**, especialment en els espais de major visibilitat o lideratge.

Altres òrgans de poder

L'Ajuntament de Manlleu compta amb diferents òrgans de govern encarregats de la gestió i direcció política municipal.

- **Ple Municipal:** És l'òrgan de representació política de la ciutadania i l'encarregat de prendre les decisions estratègiques més importants per al municipi.
- **Alcaldia:** Exercida actualment per un home, responsable de la coordinació general de l'Ajuntament i de la direcció de les polítiques municipals.
- **Tinences d'Alcaldia:**
 - 1r Tinent d'Alcaldia: exercida actualment per una dona (Regidora de Seguretat Ciutadana i Recursos Humans).
 - 2n Tinent d'Alcaldia: exercida actualment per un home (Regidor d'Innovació Socioeconòmica i Impuls de Ciutat).
 - 3a Tinenta d'Alcaldia: exercida actualment per una dona (Regidora de Comerç, Mercats i Pagesia).
 - 4a Tinent d'Alcaldia: exercida actualment per un home (Regidor d'Urbanisme, Habitatge i Transició Energètica).
 - 5è Tinent d'Alcaldia: exercida actualment per un home (Regidor d'Educació).
 - 6è Tinenta d'Alcaldia: exercida actualment per una dona (Regidora d'Hisenda, Govern Obert i Serveis Socials).

Àrees de govern²

² https://cido.diba.cat/normativa_local/15797307/cartipas-municipal-per-al-mandat-2023-2027-ajuntament-de-manlleu

Taula 1. Organització de les àrees municipals i lideratge per gènere

Àrea/Àmbit principal	Gènere
Alcaldia i coordinació de govern (projectes estratègics, comunicació, relacions institucionals, gent gran)	Home
Seguretat ciutadana i recursos humans	Dona
Innovació socioeconòmica i impuls de ciutat	Home
Cultura, feminismes, LGTBIQ+, joventut, participació i barris	Dona
Urbanisme, habitatge i transició energètica	Home
Educació	Home
Hisenda, govern obert i serveis socials	Dona
Coneixement i desenvolupament econòmic	Home
Esport i festes	Dona
Medi ambient, salut pública i agenda 2030	Dona
Comerç, mercat i pagesia	Dona

Font: Elaboració pròpia a partir del web de l'Ajuntament, 2026.

La distribució de les àrees municipals segons el gènere de les persones responsables mostra una presència equilibrada entre dones i homes, però amb una certa tendència a la concentració en funció del tipus d'àmbits.

D'una banda, els homes concentren majoritàriament les àrees vinculades a:

- Lideratge institucional i estratègic (alcaldia i coordinació de govern).
- Desenvolupament econòmic i projecció de ciutat (innovació socioeconòmica, desenvolupament econòmic).
- Planificació urbana i infraestructures (urbanisme, habitatge, transició energètica).
- Educació.

D'altra banda, les dones assumeixen principalment àrees relacionades amb:

- Polítiques socials i d'atenció a les persones (serveis socials, salut pública, igualtat).
- Cohesió comunitària i participació (cultura, joventut, barris, feminismes).
- Vida quotidiana i sosteniment social (comerç i mercats).
- Així com també festes (sovint vinculades a la dinamització comunitària).

Per tant, per una banda, **es manté parcialment una distribució que reproduïx patrons de gènere coneguts**: els homes tenen més presència en àmbits vinculats a lideratge institucional, desenvolupament econòmic o planificació urbana, mentre que les dones es concentren en àmbits relacionats amb polítiques socials, cohesió comunitària i benestar.

Malgrat això, també **es detecten elements significatius que trenquen amb aquests patrons**. Per exemple, l'àrea d'educació està liderada per un home, tot i ser un àmbit tradicionalment feminitzat, mentre que àrees com hisenda i govern obert estan encapçalades per una dona, tot i estar associades a la gestió econòmica i institucional.

En aquesta mateixa línia, també destaca que àmbits tradicionalment masculinitzats com l'esport o la pagesia estan sota la responsabilitat de dones, fet rellevant perquè implica la presència femenina en espais que històricament han estat fortament masculinitzats, tant a nivell simbòlic com de participació. Així doncs, aquests exemples indiquen que, tot i que persisteixen certes inèrcies, també hi ha moviments cap a una distribució menys estereotipada de les responsabilitats.

Taula 2. Estructura de les àrees municipals

Àrea Municipal	Principals àmbits que inclou
Àrea de Policia Local	Seguretat ciutadana, protecció civil, civisme, mediació ciutadana
Àrea de Serveis Econòmics	Intervenció, tresoreria, gestió tributària
Àrea de Serveis Generals	Secretaria, serveis jurídics, patrimoni, recursos humans, prevenció de riscos laborals
Àrea de Serveis Territorials, Medi Ambient, Habitatge, Salut Pública i Consum	Urbanisme, mobilitat, manteniment urbà, infraestructures, transició energètica, habitatge, medi ambient, salut pública, consum
Àrea de Serveis a les Persones i Promoció Econòmica	Empresa, ocupació, comerç, educació, cultura, esports, joventut, participació, fires i mercats
Àrea de Promoció Social i Personal i Igualtat	Serveis socials, acció comunitària, convivència, inclusió, gent gran, igualtat
Àrea de Transformació Digital, Govern Obert i Contractació	OAC, sistemes d'informació, transparència, administració electrònica, dades obertes, contractació
Alcaldia (àmbit transversal)	Projectes estratègics, comunicació, coordinació de govern, relacions institucionals

Font: Elaboració pròpia a partir del web de l'Ajuntament, 2026.

Taula 3. Distribució de les àrees municipals amb perspectiva de gènere

Àrea	Gènere	Lectura de gènere
Alcaldia i coordinació de govern	Home	Espai de màxim lideratge institucional ocupat per un home.
Seguretat ciutadana i recursos humans	Dona	Àmbit tradicionalment masculinitzat amb lideratge femení (Seguretat ciutadana - element de trencament-).
Innovació socioeconòmica i impuls de ciutat	Home	Àmbit econòmic i estratègic masculinitzat.

Cultura, feminismes, LGTBIQ+, joventut, participació i barris	Dona	Àmbits vinculats a cohesió social i drets, feminitzats.
Urbanisme, habitatge i transició energètica	Home	Àmbit tècnic i d'infraestructures masculinitzat.
Educació	Home	Àmbit tradicionalment feminitzat amb lideratge masculí.
Hisenda, govern obert i serveis socials	Dona	Àmbit de poder econòmic (Hisenda) amb lideratge femení (element de trencament).
Coneixement i desenvolupament econòmic	Home	Àmbit econòmic masculinitzat.
Esports i festes	Dona	Àmbit masculinitzat (Esport) amb lideratge femení
Medi ambient, salut pública i agenda 2030	Dona	Àmbit mixt amb presència femenina.
Comerç, mercat i pagesia	Dona	Àmbit tradicionalment masculinitzat (Pagesia) amb lideratge femení.

Font: Elaboració pròpia a partir del web de l'Ajuntament, 2026.

Ara bé, la transversalitat de gènere no depèn únicament de l'existència d'una àrea específica d'igualtat, sinó de la capacitat del conjunt de l'organització per incorporar aquesta mirada de manera coordinada i sostinguda. Això implica avançar des d'un model en què la igualtat recau principalment en una àrea concreta cap a un model de corresponsabilitat institucional, en què totes les regidories assumeixin la seva part de responsabilitat en la reducció de les desigualtats de gènere i LGTBI+.

En aquest sentit, l'Ajuntament disposa d'elements favorables per continuar avançant, com l'existència d'una Àrea d'Igualtat consolidada, un Pla Intern d'Igualtat vigent i experiències prèvies de treball transversal. Tot i això, el principal repte continua sent garantir que aquesta perspectiva s'incorpori de manera efectiva en el conjunt de les polítiques municipals, especialment en aquelles àrees amb major capacitat de decisió, planificació i assignació de recursos.

3. TRANSVERSALITAT DE GÈNERE I LGTBI+

La transversalitat emergeix com una de les principals assignatures pendents del municipi. Tot i que formalment es reconeix la necessitat d'incorporar la perspectiva de gènere i LGTBI+ a totes les àrees, en la pràctica aquesta incorporació és limitada, desigual i majoritàriament reactiva. Les entrevistes posen de manifest que **moltes àrees continuen funcionant de manera compartimentada**, amb una baixa cultura de treball interdepartamental³.

³ Alfama, Eva (2012): *Les polítiques municipals de gènere*. Articles Municipalistes, nº5. Institut de Ciències Polítiques i Socials.

Per tant, l'àrea d'igualtat **acaba assumint un volum de tasques que van més enllà del seu rol estratègic**. En lloc d'actuar com a motor de coordinació i suport, sovint es converteixen en executors directes de les accions, fet que limita la seva capacitat de lideratge transversal.

Aquesta situació es veu reforçada per diverses dinàmiques:

- Desconeixement sobre què implica la transversalitat.
- Tendència a delegar la responsabilitat en l'àrea d'igualtat.
- Incorporació de la perspectiva de gènere i LGBTI+ a posteriori, i no des del disseny inicial dels projectes.

Seguint aquesta línia, diverses persones participants assenyalen **la conveniència de disposar d'eines senzilles i aplicables a la realitat quotidiana dels serveis municipals**. Es planteja especialment la utilitat de guies breus, infografies, documents de suport o llistes de verificació que ajudin a incorporar aquesta perspectiva de manera pràctica en àmbits molt diversos, inclosos els serveis externalitzats, el monitoratge, les activitats de lleure o aquells perfils professionals amb menys disponibilitat per participar en processos formatius extensos.

Malgrat aquestes dificultats, la diagnosi també identifica experiències positives en àmbits com l'educació i la cultura, que mostren que existeix una base sobre la qual continuar avançant cap a una incorporació més transversal i compartida de la perspectiva de gènere i LGBTI+ en el conjunt de l'acció municipal.

3.1. PLA INTERN D'IGUALTAT

L'Ajuntament disposa d'un Pla Intern d'Igualtat aprovat recentment, fet que representa un pas important en la consolidació de les polítiques d'igualtat dins l'organització municipal.

Un dels principals reptes identificats és la concentració de moltes actuacions vinculades a la igualtat en l'àrea específica d'Igualtat, tant pel que fa al desplegament estratègic com a les accions de sensibilització o l'atenció a situacions de violència. Aquesta situació posa de manifest la necessitat de reforçar la corresponsabilitat de la resta d'àrees municipals, especialment Recursos Humans, en la implementació i seguiment de les polítiques d'igualtat.

També es detecta una transversalitat limitada en el funcionament quotidià de l'organització, amb àrees que incorporen la perspectiva de gènere de manera desigual o puntual. Això dificulta que la igualtat formi part dels criteris habituals de planificació, gestió i presa de decisions municipals.

Pel que fa als instruments existents, les entrevistes assenyalen que el **Protocol de prevenció de l'assetjament sexual i per raó de sexe** és encara poc conegut dins l'organització. En aquest sentit, el repte no és només disposar de protocols i eines formals, sinó garantir que siguin accessibles, coneguts i operatius.

Finalment, també emergeixen elements vinculats a la cultura organitzativa i a les relacions internes, especialment en relació amb la percepció del lideratge femení, la necessitat de demostrar constantment la vàlua professional o l'existència de desigualtats subtils en el reconeixement i les expectatives segons el gènere.

4. FORMACIÓ

La formació apareix com un element clau per avançar en la transversalització, però també com un espai amb limitacions importants. Les entrevistes coincideixen en assenyalar que les accions formatives sovint tenen un impacte limitat perquè:

- a. No són obligatòries.
- b. Hi participa principalment el personal ja sensibilitzat.
- c. No arriben als àmbits on més es necessitarien.

Això genera una situació en què el coneixement sobre perspectiva de gènere i LGBTI+ es distribueix de manera desigual dins l'organització. Tal com s'indica, si la formació no s'integra com a requisit institucional, no es produeix un canvi real en la cultura organitzativa. També es detecta la necessitat de revisar els formats i temporalitats de les accions formatives. Ara bé, diverses aportacions també assenyalen les dificultats de sostenir formacions repetitives anuals amb càrrecs polítics i alguns equips tècnics, especialment per qüestions d'agenda i continuïtat. Per la qual cosa, **s'observa la necessitat de combinar formacions de caràcter més general o estructural vinculades a inici de mandat amb altres formacions més flexibles i dirigides a les noves incorporacions o a àrees específiques.**

VALORACIÓ GLOBAL: LÍNIA 1. TRANSVERSALITZACIÓ DE LA PERSPECTIVA DE GÈNERE I LGBTI+

FEBLESES I REPTES

- **Avançar cap a una incorporació més sistemàtica i transversal de la perspectiva de gènere i LGBTI+** en el disseny, desenvolupament i avaluació de les polítiques, serveis i projectes municipals.
- **Reforçar la coordinació i la corresponsabilitat entre les diferents àrees municipals**, evitant que les polítiques d'igualtat recaiguin principalment en l'Àrea d'Igualtat.
- **Incrementar el coneixement i l'aplicació pràctica dels instruments existents**, especialment del Pla Intern d'Igualtat i del Protocol de prevenció de l'assetjament sexual i per raó de sexe.
- **Garantir que la formació en igualtat de gènere i LGBTI+ arribi als diferents nivells de l'organització**, especialment als espais amb més capacitat de decisió i incidència.

FORTALESES I RECURSOS EXISTENTS

- **Trajectòria consolidada de les polítiques municipals d'igualtat**, amb una Àrea d'Igualtat estable, experiència tècnica i capacitat d'impuls.
- **Existència d'un marc institucional i d'eines pròpies**, com el Pla Intern d'Igualtat i el Protocol de prevenció de l'assetjament sexual i per raó de sexe.
- **Experiència prèvia en formació i sensibilització** adreçada tant al personal tècnic com als càrrecs polítics.
- **Existència d'àrees municipals amb una incorporació més avançada de la perspectiva de gènere i LGBTI+**, que poden actuar com a referents interns per avançar en la transversalització.
- **Presència de dones en espais de decisió i en àmbits tradicionalment masculinitzats**, tant a nivell polític com de responsabilitat municipal.
- **Base institucional favorable per avançar cap a una major corresponsabilitat entre àrees** en el desplegament de les polítiques d'igualtat.

LÍNIA

2

DIVERSITAT I INTERSECCIONALITAT

LÍNIA 2. DIVERSITAT I INTERSECCIONALITAT

FONTS QUALITATIVES

1. AUTONOMIA REAL

Les diferents fonts analitzades coincideixen a assenyalar que una de les principals desigualtats **no és tant la manca de recursos com la dificultat real d'accedir-hi i utilitzar-los en el dia a dia**. És a dir, els serveis existeixen, però no tothom hi pot accedir en les mateixes condicions ni amb la mateixa facilitat. Aquesta dificultat es manifesta en aspectes quotidians com entendre una carta de l'Ajuntament, saber a quin servei adreçar-se, fer tràmits administratius o necessitar l'ajuda d'altres persones per gestionar qüestions bàsiques.

Aquesta realitat es fa especialment visible en el cas de dones migrades, tal com es recull tant a les entrevistes com al grup de discussió. S'hi descriuen processos d'adaptació llargs, marcats pel desconeixement inicial de l'entorn, les dificultats amb la llengua i la necessitat de construir noves xarxes de suport. A més, aquest procés sovint es viu en paral·lel a situacions personals complexes, com la criança o la precarietat econòmica. Tot plegat fa que l'accés als drets no sigui immediat, sinó un procés que requereix temps, acompanyament i condicions materials mínimes per poder-se sostenir.

Això posa de manifest que les dificultats d'accés no es poden explicar només per factors individuals, sinó també per com estan organitzats i funcionen els serveis. Les entrevistes apunten que, **en alguns casos, els canals d'informació, els circuits administratius o la manca d'estratègies de proximitat poden dificultar que determinats col·lectius s'hi apropin** o hi accedeixin amb facilitat. Aquest fet, però, no invalida l'existència de recursos, però sí que posa de manifest que no sempre són igual d'accessibles, comprensibles o propers per a tothom.

Per tant, la dificultat d'accés als drets es veu reforçada per factors estructurals que condicionen aquesta autonomia en la pràctica, com la precarietat econòmica i residencial. Tal com es desprèn de l'entrevista amb l'àrea de Serveis Socials, l'accés a un habitatge estable o a uns ingressos mínims no només condiciona la qualitat de vida, sinó la possibilitat mateixa d'exercir drets, establir vincles amb els serveis o iniciar processos d'autonomia.

En aquest sentit, les iniciatives que s'estan desenvolupant al municipi evidencien que aquestes dificultats es poden reduir quan els recursos s'adapten a la realitat de les persones. Propostes com els cursos de català en espais de proximitat o el mateix **projecte FORJA** mostren que, quan l'aprenentatge es vincula al territori i a la vida quotidiana, es facilita no només l'accés, sinó també la confiança i la capacitat d'interacció, ja que, els canals habituals de comunicació institucional no sempre arriben de manera efectiva a tota la població. Així

doncs, es destaca la importància d'aquests espais de proximitat, les relacions comunitàries i els agents referents per facilitar la participació i l'accés a la informació de col·lectius que sovint queden més allunyats dels circuits institucionals habituals.

Finalment, el grup de discussió posa en qüestió l'ús persistent de la categoria "immigrant" per referir-se a persones plenament arrelades, fet que evidencia que l'accés als drets no és només una qüestió funcional, sinó també de reconeixement i pertinença.

2. CURES, DEPENDÈNCIES I DESIGUALTATS ESTRUCTURALS

El pes de les cures emergeix com un dels eixos centrals de desigualtat. Les dones, i especialment les dones en situacions de vulnerabilitat, assumeixen majoritàriament aquestes responsabilitats, fet que condiciona el seu temps, la seva salut i la seva participació social. I, aquesta realitat es fa especialment evident en el cas de famílies amb persones amb discapacitat, on es detecta una manca de recursos comunitaris (lleure, espais adaptats, suport fora de l'escola) que recau directament sobre les famílies i, sobretot, sobre les mares. Aquesta situació genera sobrecàrrega, aïllament i dificultats per sostenir altres àmbits de la vida.

Les entrevistes reforcen aquesta lectura mostrant com les cures sovint s'entrellacen amb altres formes de vulnerabilitat i, en situacions de violència masclista, monoparentalitat o precarietat, la manca d'habitatge estable i la dificultat d'accés a recursos agreugen la dependència i dificulten processos de recuperació i autonomia. Això evidencia que les cures no es poden analitzar de manera aïllada, sinó com a part d'un sistema de desigualtats interconnectades.

En paral·lel, s'identifiquen experiències que apunten cap a possibles línies de millora. **El projecte FORJA i altres espais comunitaris per a dones mostren el potencial de generar entorns de suport**, socialització i aprenentatge compartit, facilitant processos d'arrelament i reduint l'aïllament.

Així mateix, es descriuen iniciatives com els **grups de suport a persones cuidadores no professionals**, majoritàriament dones, que han evolucionat cap a models més integrats sociosanitaris. Aquests espais permeten abordar tant el suport emocional com la salut física de les persones cuidadores, posant en relleu la necessitat de "cuidar qui cuida" com a part central de les polítiques públiques.

3. COMUNITAT, PARTICIPACIÓ I PERTINENÇA

Manlleu disposa de diferents experiències comunitàries que contribueixen a promoure la convivència, la cohesió social i el reconeixement de la diversitat present al municipi.

Entre aquestes experiències destaca la **Xarxa Antirumors**, que durant els darrers anys s'ha **consolidat com un espai de sensibilització i acció comunitària orientat a combatre estereotips, prejudicis i discursos discriminatoris**. Això posa de manifest que la participació en intercanvis amb altres municipis, el desplegament del Pla Estratègic Antirumors i les accions impulsades pels mateixos joves, evidencien el potencial d'aquest tipus d'iniciatives per promoure una mirada crítica sobre la diversitat i afavorir la convivència intercultural.

També es posa de manifest la importància dels dispositius comunitaris de proximitat per detectar situacions de vulnerabilitat i facilitar l'accés als recursos municipals. En aquest sentit, es destaca el paper del **Punt d'Atenció Comunitària**, un espai obert d'informació, orientació i acompanyament que permet establir vincles de confiança amb persones que sovint es troben allunyades dels circuits més formals d'atenció. Tot i tractar-se d'un servei obert a tota la població, les professionals assenyalen una participació majoritària de dones, moltes de les quals es troben en situacions de vulnerabilitat administrativa, econòmica o social.

Aquest tipus de dispositius permeten identificar necessitats que sovint no emergeixen en altres serveis i faciliten una resposta més propera i adaptada a realitats diverses. En un municipi caracteritzat per una elevada diversitat social, cultural i socioeconòmica, aquestes iniciatives esdevenen eines clau per afavorir l'accés als drets, reduir barreres i construir respostes comunitàries des d'una perspectiva interseccional.

El municipi, doncs, ha impulsat diferents projectes orientats a afavorir la convivència intercultural, el diàleg entre comunitats i la construcció d'una ciutadania més cohesionada.

4. DIVERSITAT I CONVIVÈNCIA

La convivència en un municipi amb alta diversitat es configura com una realitat complexa i amb múltiples matisos. En aquesta línia, les entrevistes i el grup de discussió mostren que conviuen experiències positives d'integració amb dinàmiques de separació, especialment en etapes com l'adolescència. Per tant, espais com l'escola o l'esport esdevenen entorns on la convivència es produeix amb més facilitat, mentre que en altres àmbits emergeixen tendències a l'agrupament per similitud o a la distància entre grups. Aquesta realitat es vincula tant a factors madurats com a dinàmiques socials i culturals.

Ahora, es posen de manifest formes de violència subtil vinculades a la diversitat, com mirades, prejudicis o qüestionaments constants de la pertinença, especialment cap a dones d'origen migrat. Aquestes dinàmiques no sempre es tradueixen en conflictes oberts, però tenen un impacte acumulatiu en la manera com determinades persones se situen dins la comunitat i en les oportunitats que perceben o se'ls ofereixen.

Així doncs, el treball de proximitat apareix com una eina clau. **Figures com les educadores de carrer (Territori Jove) o les intervencions en espais comunitaris permeten establir relacions de confiança, detectar necessitats i intervenir de manera preventiva.** Aquest tipus d'enfocament, basat en la presència continuada i el coneixement del territori, facilita una millor comprensió de les dinàmiques socials i una major capacitat d'incidència.

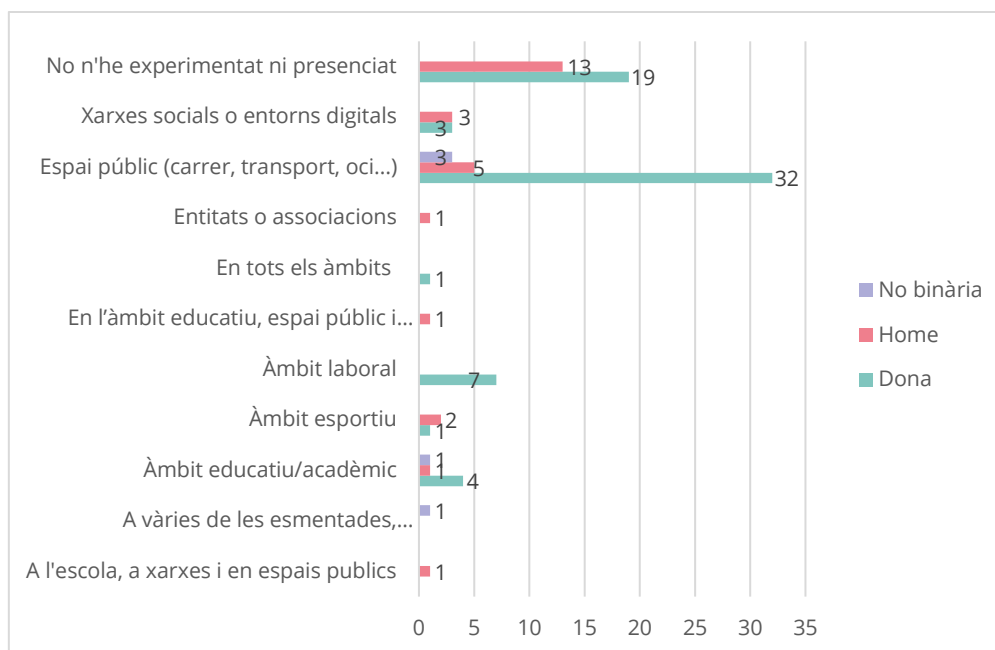
FONTS QUANTITATIVES

Les discriminacions no es donen en un únic eix ni en un únic espai, sinó que es construeixen en la intersecció de múltiples factors (gènere, orientació, origen...) i es manifesten en diversos àmbits de la vida quotidiana. Les respostes del qüestionari evidencien que les situacions de discriminació no es limiten a un únic àmbit ni responen a un sol eix, sinó que es produeixen en la intersecció de múltiples factors (gènere, orientació sexual, identitat de gènere, origen, entre d'altres) i es manifesten en diferents espais de la vida quotidiana.

QÜESTIONARI CIUTADANIA

Els resultats del qüestionari de ciutadania mostren **que les situacions de discriminació es produeixen principalment a l'espai públic (40 respostes)**, que es configura com l'àmbit on més es visibilitzen experiències de manca de respecte o tracte desigual. Aquesta tendència es dona de manera especialment significativa en el cas de les dones, que concentren la major part de les respostes en aquest àmbit.

Gràfic 1. Has viscut o has vist situacions de discriminació a Manlleu?

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a la ciutadania, 2026.

En menor mesura, també s'identifiquen situacions de discriminació en l'àmbit laboral (7), educatiu (6) i en els entorns digitals (6), així com en espais com l'esport o les entitats. Tot i que amb menys pes quantitatiu, aquestes dades evidencien que la discriminació no es limita a un únic espai, sinó que travessa diferents àmbits de la vida quotidiana.

D'altra banda, 32 persones indiquen no haver experimentat ni presenciat situacions de discriminació. Aquesta dada, especialment rellevant en el cas dels homes, pot apuntar a una menor exposició directa a aquestes situacions o bé a una menor identificació de determinades formes de discriminació, especialment aquelles més subtils o normalitzades.

I, quan es pregunta quina és la situació viscuda o que han presenciada, les respostes evidencien que les situacions de discriminació no només es produeixen en diferents àmbits, sinó que adopten formes diverses, des d'agressions directes fins a pràctiques subtils i normalitzades. Destaquen especialment les experiències vinculades a l'LGBTI-fòbia, el racisme i el masclisme, que es manifesten amb intensitat a l'espai públic, però també en entorns educatius i laborals.

*M'han insultat amb la paraula "maricón" persones desconegudes a l'espai públic.
Al carrer, i sobretot en l'àmbit laboral i ambients d'oci, he vist i sentit alguns insults i sobretot molts comentaris racistes, masclistes, i homòfobs.
Per tenir cognoms castellans: parles prou bé el català...aquest comentari l'he escoltat mil cops al llarg de la meua vida.
Pels trets físics.
La cultura islàmica ens tracta a les dones com objectes, deixant anar coses quan vas sola pel carrer.
He rebut mal tracte de part d'algun company/a i cap de feina.
Fa uns anys, quan en tenia 45, em varen dir a molts llocs que era massa gran per treballar.
En el centre de Manlleu.
Racisme i assetjament a xarxes contra col·lectius i persones individuals.
Els marroquins sempre diuen una cosa o altra.
M'han cridat "maricón" i escopit quan caminava amb la meua parella (també és trans) pel carrer. A la feina també, els companys parlaven de mi i la meua parella i em preguntaven quins genitals tenim. Un company es va quedar al vestuari per mirar com em canviava la roba.
Comentaris pel carrer i mirades que m'han fet sentir incòmode i insegura. Creant pors per anar sola.
He hagut d'aguantar i abaixar el cap amb xiulets i comentaris sobre el meu cos. Caminant per alguna vorera he hagut de baixar i passar pel carrer i tot perquè algun grupet de nois (avinguda de Roma) es dedicaven a passar les tardes així. Ja no passo a peu per allà.
Quan estudiava l'ESO les persones del meu curs em van fer bullying per ser lesbiana, perseguint-me pel carrer, amenaçant-me, etc. Pel carrer també he hagut d'escoltar moltes vegades adolescents cridant-me: lesbianaaaa!
No poder sentir-me segur anant de la mà de la parella per Manlleu per evitar insults, mirades i comentaris.
Moments incòmodes on algun home s'ha dirigit a mi sense consentiment, fa que et sentis vulnerable.
Em van escopir al carrer abans de fer la transició per anar amb la meua parella.
A la Salle he viscut i he vist molta molta discriminació, tant per temes LGTBI com per raça.*

A mi em deien comentaris fora de lloc per vestir com vestia, per agradar-me les noies.. per anar mes masculina.. Em pintaven amb boli, em tiraven papers... tot davant dels professors i no feien res. I he presenciat com tiraven gent per les escales, com es ficaven amb noies marroquines... i tampoc es feia res. Un dia li van rebentar un tipex a una noia que seia al meu costat i que es ficaven amb ella per tenir sobrepès, estàvem a primera fila i el professor mes clar no ho podia veure. I tampoc es va fer absolutament res.

Crits i insults pel carrer.

Gent que no vol entrar a un bar perquè és de xinesos. Depreciar a marroquins dient-los moros o si han vingut en patera. Comentaris despectius sobre marroquis molt habituals

Ir de la mano con mi mujer y que te miren mal o algún comentario tonto... Sobre todo de personas de otra raza, quizás por su cultura, bastante diferente a la nuestra en ese sentido.

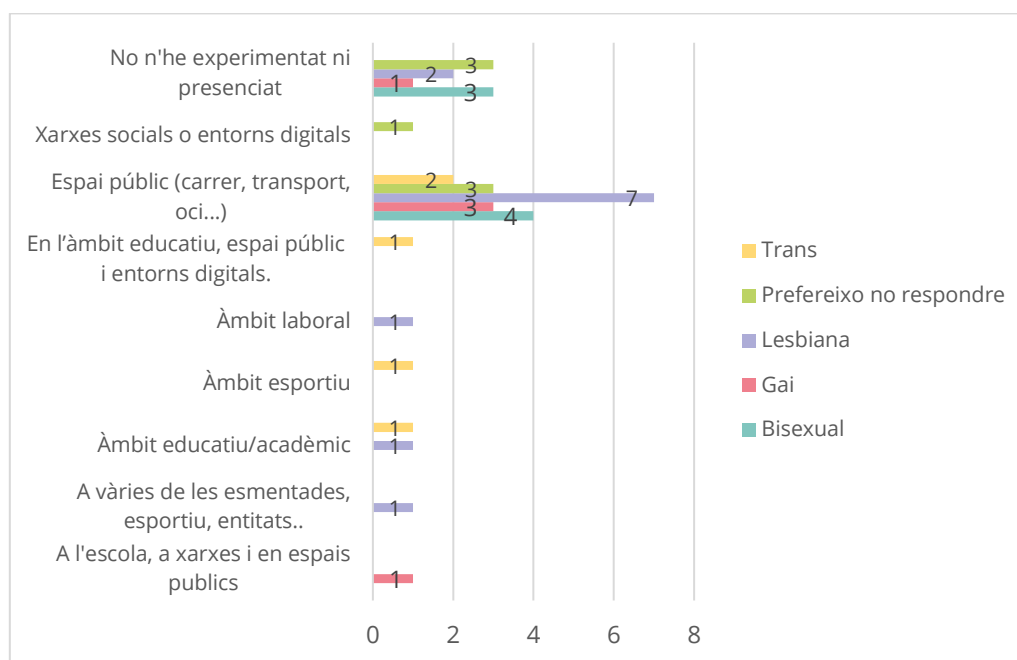
Un dels elements més rellevants és la presència de relats que combinen diversos eixos de discriminació (orientació sexual, identitat de gènere, origen, expressió corporal), posant de manifest el caràcter interseccional d'aquestes experiències. Així mateix, es recullen situacions de violència explícita (insults, agressions, assetjament), però també formes més invisibilitzades com comentaris estereotipats, mirades o actituds de rebuig, que tenen un impacte sostingut en el benestar i la percepció de seguretat.

En l'àmbit educatiu, les experiències de bullying i la manca d'intervenció davant situacions de discriminació apunten a la necessitat de reforçar els mecanismes de prevenció i resposta. En paral·lel, en l'espai públic emergeix amb força la limitació de l'ús i la mobilitat, especialment en el cas de dones i persones LGBTI+, que adapten els seus comportaments per evitar situacions de violència.

Per altra banda, hem volgut analitzar les respostes de **les persones que s'identifiquen com a persones LGBTI+, i la presència de situacions de discriminació és significativa**. Tot i que 9 persones indiquen no haver-ne viscut ni presenciat, la resta de respostes evidencien experiències de discriminació en diversos àmbits, amb una concentració clara a l'espai públic (19 casos), que es configura com el principal escenari de violència i rebuig. Aquest patró es dona en tots els perfils (persones bisexuals, gais, lesbianes i trans), però amb **una incidència especialment elevada en el cas de les persones lesbianes** (més respostes de dones en el qüestionari), però també es pot llegir aquesta dada en relació amb els imaginaris socials i els mecanismes de visibilització de les dissidències sexuals.

Per la qual cosa, la menor presència social i simbòlica de les relacions entre dones, sovint més invisibilitzades o menys reconegudes dins l'imaginari col·lectiu, pot generar formes específiques de discriminació, que no sempre es manifesten amb la mateixa visibilitat que en el cas dels homes gais. I més enllà de l'espai públic, també apareixen experiències en l'àmbit educatiu, laboral, esportiu i en entorns digitals, així com respostes que indiquen la presència de discriminació en múltiples espais alhora. Aquest fet reforça la idea que la discriminació no és puntual ni localitzada, sinó que travessa diferents àmbits de la vida quotidiana.

Gràfic 2. Has viscut o has vist situacions de discriminació a Manlleu?

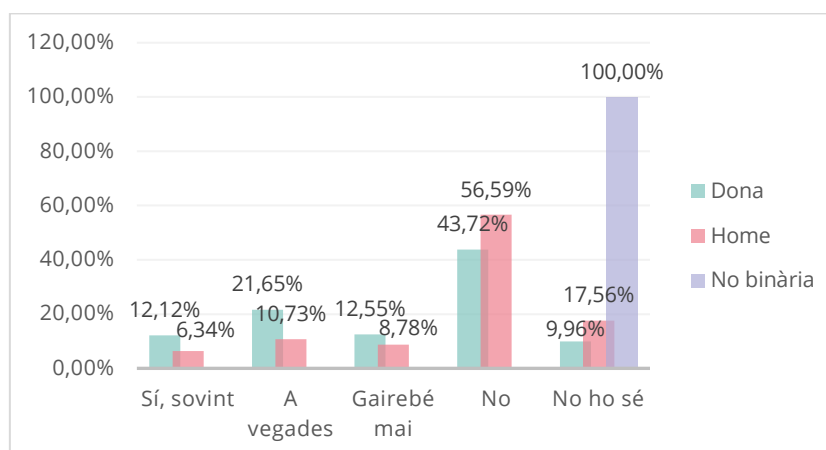
Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a la ciutadania, 2026.

QÜESTIONARI JOVES

A la pregunta "Sents pressió per encaixar en com "hauries de ser" com a noi o com a noia?", les respostes mostren que una part significativa dels i de les joves experimenta pressió per encaixar en els models de gènere, especialment en el cas de les noies. **Sumant les opcions "sí, sovint" i "a vegades", gairebé una de cada tres noies manifesta aquesta pressió, mentre que en els nois aquesta percepció és notablement menor.**

Al mateix temps, destaca que una proporció important de nois afirma no sentir aquesta pressió, fet que pot indicar una major comoditat dins dels models de masculinitat hegemònics o una menor consciència sobre aquestes expectatives. En canvi, en el cas de les noies, la pressió apareix més present i sostinguda, evidenciant que els mandats de gènere continuen operant amb més intensitat sobre elles. Cal destacar també el percentatge elevat de respostes "no ho sé", especialment entre l'alumnat no binari. Aquesta dada pot indicar dificultats per identificar o situar aquesta pressió dins de les categories proposades, o bé una experiència de gènere que no encaixa en els models tradicionals plantejats per la pregunta.

Gràfic 1. Sents pressió per encaixar en com “hauries de ser” com a noi o com a noia?

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a joves, 2026.

Per tant, els resultats apunten que, malgrat els avenços en diversitat i discurs igualitari, persisteixen models de gènere normatius que condicionen la construcció de la identitat i el benestar del jovent. Aquesta pressió no és homogènia, sinó que es distribueix de manera desigual segons el gènere, reforçant la necessitat d'abordar aquestes dinàmiques des d'una perspectiva interseccional.

Taula 1. Nombres absoluts. Sents pressió per encaixar en com “hauries de ser” com a noi o com a noia?

Sents pressió per encaixar en com “hauries de ser” com a noi o com a noia?	Dona	Home	No binària	Total
Sí, sovint	28	13		41
A vegades	50	22		72
Gairebé mai	29	18		47
No	101	116		217
No ho sé	23	36	3	62
Total	231	205	3	439

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a joves, 2026.

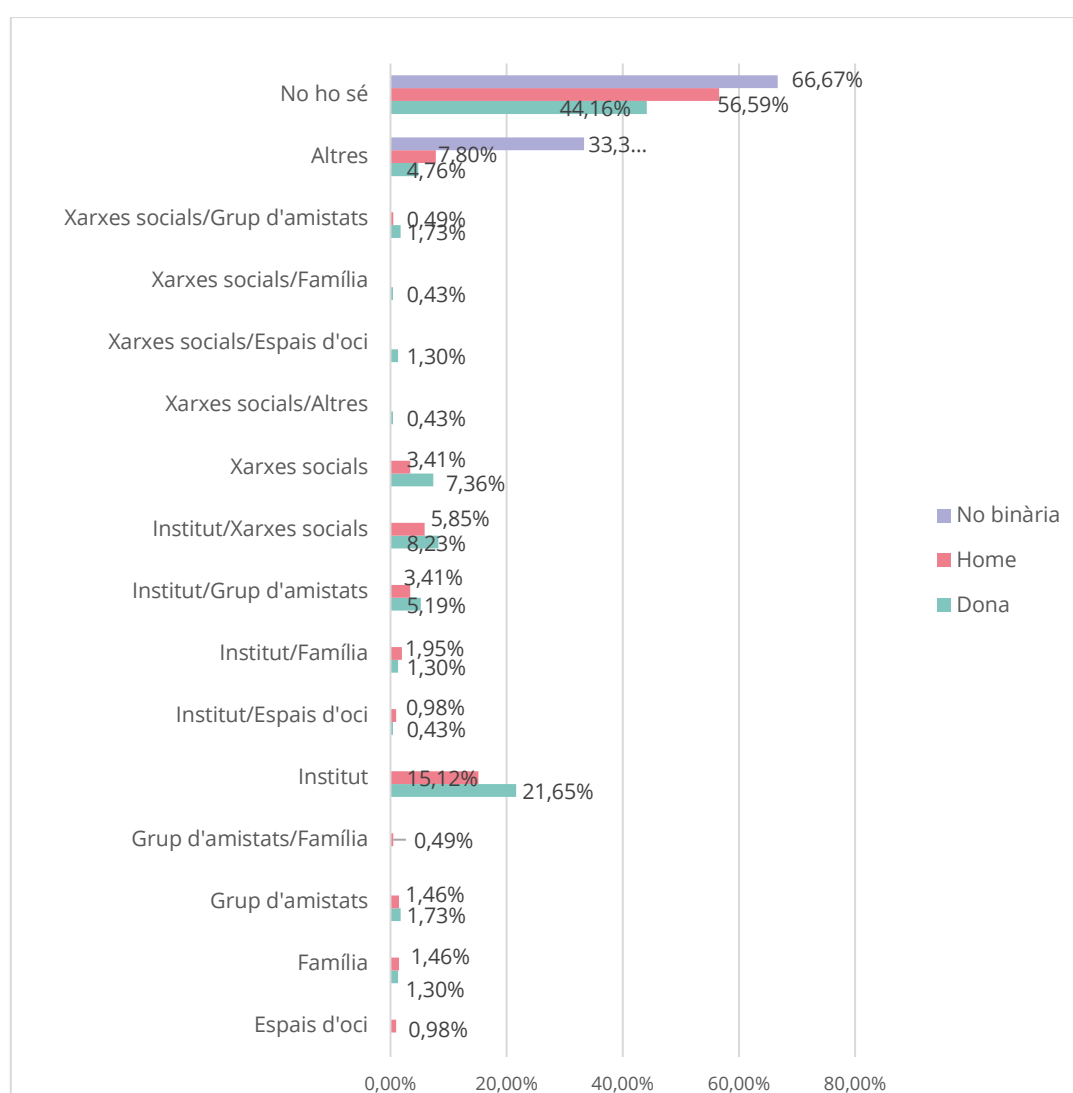
I quan es pregunta en quins espais noten més aquesta pressió, les respostes indiquen que **l'institut és el principal espai on el jovent percep més pressió de gènere**, tant de manera directa com combinada amb altres àmbits (amistats o xarxes socials). Aquest pes és **especialment rellevant en el cas de les noies**, que reporten més pressió en aquest entorn que els nois.

Les xarxes socials apareixen com un segon espai clau, ja sigui de manera independent o combinada amb l'institut. Aquest fet apunta al paper central dels imaginaris digitals en la reproducció de models normatius de gènere, especialment pel que fa a la imatge, els rols

i les expectatives socials. També es detecta que la pressió no es dona en un únic espai, sinó que sovint es combina entre àmbits (institut, amistats, xarxes), fet que reforça la idea que es tracta d'un fenomen transversal i sostingut, no puntual. En canvi, la família o els espais d'oci tenen un pes menor, cosa que pot indicar que la pressió es manifesta amb més intensitat en espais de socialització entre iguals i exposició pública.

Finalment, **el percentatge elevat de respostes “no ho sé” suggereix dificultats per identificar o reconèixer aquesta pressió, especialment en nois i persones no binàries.** Això pot indicar una menor consciència del fenomen o una experiència més difusa que no s'associa fàcilment a espais concrets.

Gràfic 2. En quins espais notes més aquesta pressió ?

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a joves, 2026.

A continuació preguntarem **si han patit alguna vegada discriminació i els resultats mostren que una majoria de les persones joves declara no haver patit situacions de discriminació (58,54%), especialment en el cas dels nois (66,83%)**. Tot i això, les noies presenten una major incidència de discriminació percebuda, mentre que en el cas de les persones no binàries, tot i el baix nombre de respostes, destaquen percentatges elevats en eixos com l'origen o la classe social.

Pel que fa als motius de discriminació, els més identificats són l'origen (13,67%) i l'estètica (12,76%), mentre que altres factors com la identitat de gènere (1,59%) o l'orientació sexual (2,05%) tenen una presència menor. Aquest patró apunta al fet **que es reconeixen més fàcilment les discriminacions més visibles o socialment identificables**, mentre que altres formes més subtils o normalitzades tendeixen a quedar invisibilitzades.

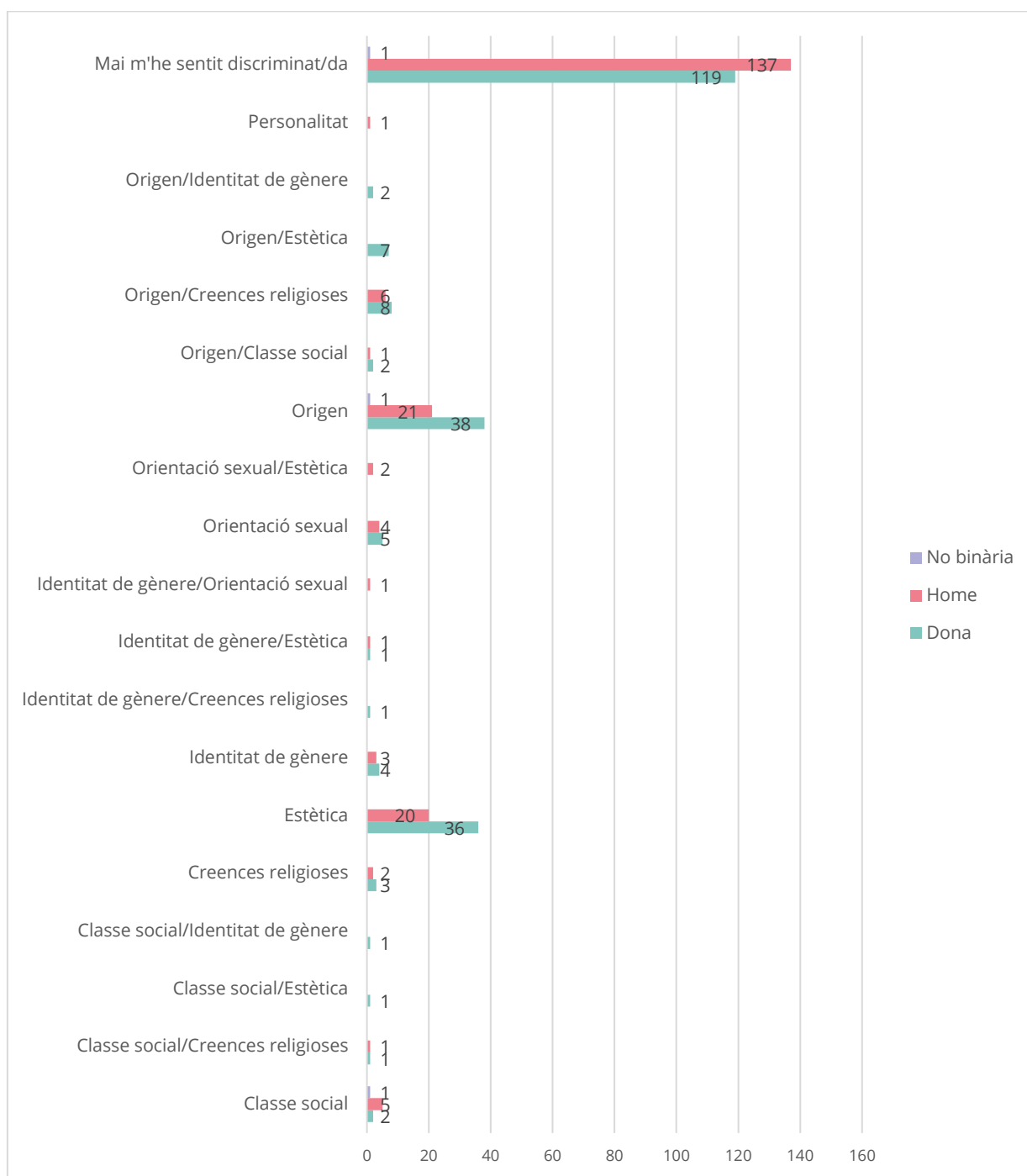
En aquest sentit, els resultats no només reflecteixen la presència de discriminacions, sinó també una possible dificultat per identificar-les. La menor percepció en el cas dels nois pot estar vinculada a processos de socialització que dificulten la identificació de situacions de desigualtat o vulnerabilitat, mentre que les noies mostren una major consciència, especialment en relació amb aspectes com l'estètica o l'origen.

Taula 2. Has patit alguna vegada discriminació per motiu de...?

Has patit alguna vegada discriminació per motiu de...?	Dona	Home	No binària	Total
Classe social	2	5	1	8
Classe social/Creences religioses	1	1		2
Classe social/Estètica	1			1
Classe social/Identitat de gènere	1			1
Creences religioses	3	2		5
Estètica	36	20		56
Identitat de gènere	4	3		7
Identitat de gènere/Creences religioses	1			1
Identitat de gènere/Estètica	1	1		2
Identitat de gènere/Orientació sexual		1		1
Orientació sexual	5	4		9
Orientació sexual/Estètica		2		2
Origen	38	21	1	60
Origen/Classe social	2	1		3
Origen/Creences religioses	8	6		14
Origen/Estètica	7			7
Origen/Identitat de gènere	2			2
Personalitat		1		1
Mai m'he sentit discriminat/da	119	137	1	257
TOTAL	231	205	3	439

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a joves, 2026.

Gràfic 3. Has patit alguna vegada discriminació per motiu de...?

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a joves, 2026.

VALORACIÓ GLOBAL: LÍNIA 2. DIVERSITAT I INTERSECCIONALITAT

FEBLESES I REPTES

- **Dificultats d'accés a l'habitatge i lentitud dels circuits de resposta**, especialment en situacions de vulnerabilitat social.
- **Autonomia condicionada per la precarietat econòmica, residencial i administrativa**, especialment en dones amb càrregues familiars.
- **Barreres lingüístiques, burocràtiques i de coneixement dels recursos** que dificulten l'accés efectiu als drets i serveis.
- **Persistència de rumors, prejudicis i discriminacions** vinculades a l'origen, la religió, l'orientació sexual o la identitat de gènere.
- **Dificultats per incorporar de manera transversal la perspectiva interseccional** en el conjunt de les polítiques municipals.
- **Situacions d'aïllament o dificultats de participació d'alguns col·lectius** que no formen part de les xarxes associatives o comunitàries existents.

FORTALESES I RECURSOS EXISTENTS

- **Àrea de Benestar Social amb experiència en l'atenció a situacions de vulnerabilitat i complexitat social**, i amb una important capacitat de coordinació amb altres serveis del territori.
- **Punt d'Atenció Comunitària com a espai de proximitat**, orientació, detecció de necessitats i vinculació amb els recursos municipals.
- **Projectes d'acompanyament i inclusió comunitària**, com *FORJA*, orientats a facilitar la participació i l'accés als recursos del municipi.
- **Projectes d'aprenentatge lingüístic i participació comunitària**, com *Lletres per a tothom*, que afavoreixen l'autonomia, la inclusió social i el coneixement de l'entorn.
- **Grup de Suport a Persones Cuidadores**, que ofereix un espai d'acompanyament, suport mutu i reconeixement de les tasques de cura.
- **Xarxa Antirumors** com a espai de sensibilització, participació i promoció de la convivència intercultural.
- **Experiència consolidada de treball comunitari i coordinació entre serveis municipals**, equipaments i agents del territori.

L Í N I A

3

PREVENCIÓ I ERRADICACIÓ DE
LES VIOLÈNCIES MASCLISTES I
LGBTI-FÒBIQUES

LÍNIA 3. PREVENCIÓ I ERRADICACIÓ DE LES VIOLÈNCIES MASCLISTES I LGBTI-FÒBIQUES

ANÀLISI DEL SERVEI D'ATENCIÓ DIRECTA A LES VIOLÈNCIES MASCLISTES – SIAD-

El Servei d'Informació i Atenció a les Dones (SIAD) de Manlleu, alineat amb el [Pla Nacional de Prevenció de les Violències Masclistes 2023-2025](#), és un recurs clau per garantir una atenció integral a les dones del municipi. Ofereix serveis psicològics, jurídics i d'acompanyament en situacions de violència, prioritzant la prevenció i la transformació estructural de les desigualtats de gènere.

Per altra banda, tal com assenyala el *Llibre blanc de la prevenció de les violències masclistes*⁴, és imprescindible incorporar una mirada interseccional en l'abordatge de les violències masclistes i les discriminacions LGBTI-fòbiques, ja que les desigualtats no afecten totes les persones de la mateixa manera. Factors com l'origen, el color de la pell, el fenotip, l'ètnia, la religió, la situació administrativa, l'edat, la classe social, la precarietat econòmica, la discapacitat, les addiccions, l'estat de salut o la diversitat afectiva, sexual i de gènere poden generar situacions específiques o agreujades de discriminació i vulnerabilitat.

Per aquest motiu, aquestes realitats han de ser tingudes en compte tant en la prevenció com en la detecció, atenció i abordatge de les violències masclistes, així com en el conjunt de les polítiques públiques vinculades a la igualtat i la convivència⁵.

Seguint el model de prevenció estructural del *Llibre blanc*, el SIAD desenvolupa accions en:

- **Educació i sensibilització:** Programes escolars i comunitaris per prevenir actituds masclistes i desmuntar estereotips de gènere.
- **Treball comunitari:** Implicació d'agents locals per fomentar la igualtat i el respecte.
- **Capacitació del personal:** Formació contínua amb perspectiva interseccional per atendre dones en situacions vulnerables.

A més, el servei col·labora amb Serveis Socials, Centres Escolars i Mossos d'Esquadra per garantir la detecció primerenca i una actuació ràpida en casos de violència.

1. SERVEIS DEL SIAD MANLLEU

⁴ *Llibre blanc de la prevenció de les violències masclistes*. Generalitat de Catalunya. Departament d'Igualtat i Feminismes. Direcció General per a l'Erradicació de les Violències Masclistes. Aprovat per Acord del Govern GOV/235/2023, de 21 de novembre de 2023.

⁵ Protocol marc per a una intervenció amb la diligència deguda en situacions de violències masclistes. Generalitat de Catalunya. Departament d'Igualtat i Feminismes. Direcció General per a l'Erradicació de les Violències Masclistes. Aprovat per Acord del Govern GOV/248/2022, de 22 de novembre de 2022.

El Servei d'Informació i Atenció a les Dones (SIAD) de Manlleu és un servei municipal orientat a oferir informació, assessorament i acompanyament a les dones, especialment en situacions de desigualtat o violència masclista. El servei forma part de l'àrea de Benestar Social i treballa amb una mirada integral que combina l'atenció directa amb accions de prevenció i sensibilització al conjunt del municipi.

El SIAD té com a objectiu principal garantir els drets de les dones, promoure la igualtat de gènere i donar resposta a situacions de violència masclista, així com a altres necessitats vinculades a les desigualtats de gènere.

1.1. PRINCIPALS SERVEIS QUE OFEREIX:

- **Informació i orientació sociocomunitària.** És el principal volum d'actuació del servei. Inclou orientació sobre recursos, drets i serveis disponibles, així com derivacions a altres dispositius del territori. Representa més de la meitat de les intervencions realitzades.
- **Primera acollida i valoració.** Espai d'escolta inicial on es recull la demanda, es fa una primera valoració i es defineix el circuit d'atenció i seguiment.
- **Atenció psicològica.** Suport emocional i acompanyament en processos de violència masclista i altres situacions de malestar. Té un pes molt rellevant dins del servei (prop d'un terç de les actuacions).
- **Acompanyament en situacions de violència masclista.** Intervenció en casos de violència, que constitueixen la principal tipologia de demanda (al voltant del 37% de les actuacions).
- **Orientació jurídica (no integrada).** S'ofereix informació bàsica i derivació al Servei d'Orientació Jurídica. No es disposa de jurista pròpia dins el SIAD.
- **Coordinació amb la xarxa de serveis.** Treball conjunt amb serveis socials, salut, sistema judicial i altres recursos, que són també vies d'entrada al servei.
- **Promoció de la igualtat i sensibilització.** El SIAD no és només un servei assistencial, sinó també un espai clau per a la promoció de drets, l'empoderament de les dones i la sensibilització comunitària.

1.2. EQUIP ESTRUCTURAL:

Tècnica d'igualtat / psicòloga / acollida: Figura central que assumeix múltiples funcions:

- Atenció psicològica.
- Acollida i seguiment de casos.
- Desplegament de polítiques d'igualtat.
- Coordinació institucional.

Aquesta acumulació de rols evidencia una estructura molt concentrada en una sola professional.

2. Suport administratiu (mitja jornada): Figura compartida dins l'àrea que dona suport a la gestió del servei i altres tasques administratives.

L'equip del SIAD treballa per oferir una atenció integral a les dones que necessiten suport, combinant l'atenció psicològica, legal i social per garantir que puguin sortir de la situació de violència i reconstruir la seva autonomia.

1.3. ACTIVITAT I PERFIL D'INTERVENCIÓ (2024):

VIOLÈNCIES MASCLISTES ATESES

Durant el 2024, el 63% de les dones ateses es trobaven en situació de violència masclista (57 dones de 90 casos totals).

INDICADOR	2024
Casos dones ateses	90
Casos nous	61
Baixes durant l'any	81
Casos provinents any anterior	132
TOTAL casos en alta a 31 de desembre any en curs	90

Les tipologies de violència detectades mostren una elevada coexistència de múltiples formes de violència en una mateixa situació:

TIPOLOGIA	NOMBRE DE PERSONES
Violència psicològica	44
Violència física	30
Violència psicològica ambiental	17
Violència econòmica	13
Violència sexual	9

Violència vicària	8
Altres formes de violència	8
Violència digital	2
Violència de segon ordre	2
Restriccions o privacions de llibertat	2
Vexacions, amenaces i coaccions a l'espai públic	2
Tràfic de dones	2
Agressió sexual	2
Abusos sexuals	3
Assetjament sexual	1
Agressions per raó de gènere	1
Represàlies pels discursos o expressions individuals	1

TIPOLOGIA GLOBAL DE CONSULTES I ACTUACIONS DEL SIAD

Les actuacions no només estaven vinculades a violència masclista, sinó també a processos emocionals, orientació, suport social o assessorament.

ÀREES DE CONSULTA PRINCIPALS	NOMBRE D'ACTUACIONS	%
Violència	141	36,6%
Psicològic	129	33,5%
Serveis socials	48	12,5%
Altres	35	9,1%
Jurídic	15	3,9%
Salut	7	1,8%
Laboral	4	1%
Formació i activitats	3	0,8%

PRINCIPALS CARACTERÍSTIQUES DELS CASOS DE VIOLÈNCIA MASCLISTA

Situació familiar: La majoria de dones es trobaven en relacions de parella o processos de separació:

SITUACIÓ FAMILIAR	NOMBRE DE CASOS
Parella estable amb fills/es	20
En procés de separació	18
Parella estable sense fills/es	6
Unipersonal	6
Altres	3
Comparteix habitatge sense vincles familiars	4

Fills i filles a càrrec: Un 46% de les dones en situació de violència masclista tenien fills/es a càrrec, amb un total de 44 infants i adolescents afectats directament per aquestes situacions.

NOMBRE DE FILLS/ES	NOMBRE DE CASOS
Cap	31
1 fill/a	10
2 fills/es	12
3 fills/es	3
4 fills/es	1

A partir de la revisió de les memòries i documents del SIAD de Manlleu, s'observen diversos elements rellevants que permeten identificar tant l'evolució de les situacions ateses com algunes tendències socials vinculades a les violències masclistes i les desigualtats de gènere al municipi.

En primer lloc, **destaca que una part molt important de les atencions del servei continuen vinculades a situacions de violència masclista.** Les dades també mostren una elevada complexitat dels casos, ja que moltes dones pateixen simultàniament diverses formes de violència (psicològica, física, econòmica, sexual o vicària), fet que evidencia el caràcter estructural i multifactorial d'aquestes violències.

La violència psicològica apareix com la forma de violència més present, seguida de la violència física i l'econòmica, observant-se un increment significatiu respecte anys anteriors. També es detecta un augment de situacions vinculades a violència sexual, violència vicària i violència psicològica ambiental. Aquestes dades poden indicar tant una major incidència com una millor detecció i identificació de les diferents formes de violència per part dels serveis i de les mateixes dones.

La memòria també posa de manifest que les violències afecten especialment dones que es troben en relacions de parella o en processos de separació, moltes d'elles amb fills i filles a càrrec. Alhora, les dades mostren una clara relació entre violència masclista i vulnerabilitat econòmica. Més de la meitat de les dones ateses es trobaven en situació de dependència econòmica o percebien ajuts socials, especialment després de l'impacte de la COVID-19.

Pel que fa al perfil de les dones ateses, **s'observa una tendència progressiva de disminució de l'edat mitjana, amb una major presència de dones joves i també de menors d'edat** respecte anys anteriors. Aquesta qüestió pot estar relacionada amb una major sensibilització i detecció precoç, però també amb la transformació de les formes de relació i de les violències, especialment en entorns digitals i entre població jove.

Finalment, també s'evidencia que moltes dones arriben al SIAD derivades des de serveis socials, centres de salut o cossos policials, però que la iniciativa pròpia continua sent el principal canal d'accés. Això mostra el paper del SIAD com a servei de referència i confiança per a moltes dones del municipi.

El volum i la tipologia de les actuacions posa de manifest la necessitat d'una estructura més robusta que l'actual, especialment per garantir una atenció adequada i sostinguda en el temps.

2. LIMITACIONS ESTRUCTURALS DEL SIAD DE MANLLEU

Tot i que el SIAD de Manlleu ha assolit una major estabilitat institucional, amb una plaça consolidada i una continuïtat en el temps, el servei continua funcionant amb una **estructura mínima que no s'ajusta a la complexitat de les funcions que assumeix**.

1. Un servei estructural amb recursos mínims

El SIAD ha deixat de dependre exclusivament de subvencions i s'ha consolidat dins l'estructura municipal. No obstant això, aquesta estabilització **no ha anat acompanyada d'un reforç real de recursos humans ni d'una ampliació de l'equip**.

Això genera una situació paradoxal: És un servei estructural, però en canvi, funciona sota mínims. És a dir, l'estructura actual és pràcticament la mateixa que fa anys, tot i l'augment de complexitat de les demandes.

2. Concentració de funcions en una sola professional

Un dels elements més crítics és que una mateixa professional assumeix simultàniament:

- Acol·lida i primera atenció.
- Atenció psicològica.
- Seguiment de casos.
- Coordinació amb serveis.
- Desplegament de polítiques d'igualtat.

Aquesta acumulació de funcions en una sola professional genera una clara sobrecàrrega estructural, ja que ha d'assumir simultàniament l'atenció directa, el seguiment dels casos, la coordinació amb altres serveis i el desplegament de les polítiques d'igualtat. Aquesta situació limita la capacitat de garantir una atenció continuada i de qualitat, especialment en casos complexos que requereixen temps i vinculació.

Al mateix temps, la càrrega assistencial desplaça la funció estratègica del servei. **Tot i que el SIAD hauria de tenir un paper clau en la transversalització de la perspectiva de gènere, en la pràctica queda centrat en la resposta immediata als casos**, amb dificultats per desenvolupar una acció més preventiva i transformadora a nivell municipal.

3. Absència d'un equip multidisciplinari complet

El model de SIAD preveu, com a mínim:

- Acol·lida.
- Atenció psicològica.
- Assessorament jurídic.

No obstant això, a Manlleu no hi ha jurista pròpia i, per tant, l'atenció jurídica es deriva externament. Per la qual cosa, el servei no disposa d'un equip complet que permeti abordar les situacions de manera integral. En particular, l'absència d'una figura jurídica pròpia obliga a derivar aquest tipus d'atenció a serveis externs, fet que pot dificultar l'accés, allargar els temps de resposta i fragmentar l'acompanyament.

4. Increment de la complexitat dels casos

Les dades i l'anàlisi més qualitativa mostren que el repte no és tant quantitatiu com qualitatiu:

- Casos amb múltiples vulnerabilitats.

- Situacions de dependència econòmica.
- Manca d'habitatge.
- Absència de xarxa.

Aquestes situacions presenten cada vegada més factors de vulnerabilitat associats (econòmics, residencials, familiars), fet que requereix intervencions més llargues, intensives i coordinades. **Aquesta complexitat incrementa la pressió sobre el servei** sense que hi hagi un augment proporcional dels recursos.

3. LA VIOLÈNCIA MASCLISTA A MANLLEU: CARACTERÍSTIQUES I REPTES

Les dades del SIAD mostren que la violència masclista és la principal problemàtica atesa pel servei, tant en volum com en intensitat i, lluny de ser una realitat puntual, es tracta d'un fenomen estructural que travessa situacions molt diverses.

Una de les característiques més destacades és el pes de la **violència psicològica**, que es manté com una forma de violència molt present, sovint més difícil d'identificar i de visibilitzar. Paral·lelament, també es detecta un augment de la violència física i una major identificació de la violència vicària.

Al mateix temps, emergeixen noves formes de violència vinculades a l'àmbit digital, especialment en relació amb el control, la vigilància o el ciberassetjament, que apunten a la necessitat d'adaptar les eines d'intervenció a aquests nous contextos.

Un altre element rellevant és la **complexitat creixent de les situacions ateses**. En molts casos, la violència masclista no es presenta de manera aïllada, sinó que es combina amb altres factors de vulnerabilitat, com la precarietat econòmica, les dificultats d'accés a l'habitatge o la manca de xarxa de suport. Això fa que els processos de sortida de la violència siguin més difícils i requereixin un acompanyament més intens i sostingut.

En aquest context, el SIAD no només dona resposta a situacions de violència, sinó que esdevé un servei clau per sostenir processos vitals complexos, on la dimensió social, econòmica i emocional estan profundament interconnectades.

4. ACCESSIBILITAT, VISIBILITAT I CONDICIONS DEL SERVEI

Un dels elements que condiciona l'accés **al SIAD és la seva ubicació dins dels Serveis Socials** municipals. Aquesta localització no és neutra, sinó que té un impacte directe en la manera com el servei és percebut i utilitzat.

D'una banda, genera una certa **estigmatització**, ja que s'associa els Serveis Socials amb situacions de vulnerabilitat econòmica o social greu. Això pot fer que algunes dones no s'hi identifiquin o no el considerin un recurs propi, especialment en fases inicials de malestar o de violència, quan encara no es perceben com a "casos" que requereixin aquest tipus de servei.

A més, aquesta ubicació reforça una lectura reduccionista del SIAD, vinculant-lo gairebé exclusivament a situacions de violència o d'alta vulnerabilitat, quan en realitat és un servei més ampli d'orientació, suport i promoció dels drets de les dones. Aquesta percepció limita el seu potencial preventiu i dificulta que esdevingui un recurs de referència accessible per al conjunt de la població.

D'altra banda, les condicions materials i l'espai físic actual tampoc faciliten una atenció òptima. El servei no disposa d'un espai plenament adequat que permeti garantir, amb comoditat, la confidencialitat, l'acollida i el desenvolupament de les diferents funcions que assumeix. La manca d'espais diferenciats i la poca visibilitat externa contribueixen a reforçar la seva invisibilitat i dificulten la seva identificació com un servei específic.

Aquests factors, com la ubicació, l'estigma i les limitacions materials, configuren una barrera d'accés rellevant. No només condicionen el nombre de dones que hi arriben, sinó també el moment en què ho fan, sovint quan les situacions ja estan més avançades o cronificades.

5. TREBALL EN XARXA I COORDINACIÓ EN L'ATENCIÓ

El SIAD desenvolupa la seva intervenció en estreta coordinació amb altres serveis del territori, configurant-se com un recurs clau dins la xarxa d'atenció a les dones. Aquesta coordinació és especialment rellevant en casos de violència masclista i situacions de vulnerabilitat, que requereixen una resposta integral i compartida.

Els principals àmbits de coordinació inclouen:

- Serveis Socials, com a porta d'entrada i suport en situacions de vulnerabilitat.
- El sistema de salut (CAP, CSMA - ofereix atenció especialitzada en salut mental a persones adultes-), en relació amb el malestar emocional i la detecció de casos.
- Recursos especialitzats en violència masclista.
- Altres agents del territori (educació, cossos de seguretat i àmbit judicial).

Aquest treball en xarxa permet donar resposta a situacions complexes que el SIAD, per si sol, no podria abordar de manera completa.

Ahora, també es detecta que aquesta coordinació no sempre es tradueix en un funcionament plenament integrat. En molts casos, el SIAD assumeix un paper central en la gestió i seguiment dels casos, actuant com a referent i articulador de la intervenció, fet que incrementa la seva càrrega de treball. A més, la necessitat de derivar determinades atencions (especialment en l'àmbit jurídic o en recursos especialitzats) pot comportar:

- Allargament dels circuits.
- Fragmentació en l'atenció.
- Dificultats en el seguiment continuat dels casos.

En aquest sentit, el treball en xarxa esdevé imprescindible, però també posa de manifest la dependència del SIAD d'altres serveis per garantir una resposta integral, així com la necessitat de reforçar els mecanismes de coordinació per assegurar una atenció més àgil i continuada.

Valoració global del servei

Malgrat les limitacions estructurals detectades, el SIAD de Manlleu es configura com un servei consolidat dins el municipi, amb una trajectòria sostinguda i una funció clau en l'atenció a les dones i en l'abordatge de les violències masclistes.

Les dades mostren una activitat continuada i una capacitat real de resposta davant situacions complexes, així com una presència significativa dins la xarxa de serveis del territori. El SIAD actua, doncs, com a porta d'entrada i com a espai de referència per a moltes dones, combinant l'atenció directa amb funcions de coordinació i sensibilització. A més, el servei forma part d'un marc més ampli de polítiques d'igualtat municipals, participant en accions de prevenció, campanyes i treball comunitari, fet que reforça el seu impacte més enllà de l'atenció individual.

El SIAD de Manlleu es configura com un servei consolidat i amb una trajectòria reconeguda al municipi. Però l'ampli ventall de funcions que assumeix, atenció i abordatge de les violències masclistes, prevenció, sensibilització, coordinació i impuls de les polítiques d'igualtat, obliga a equilibrar constantment les diferents línies d'actuació i a prioritzar recursos i esforços en funció de les necessitats emergents.

QUADRE RESUM DEL SIAD A TRAVÉS DE LES SEVES FEBLESES I OPORTUNITATS

FEBLESES/REPTES	FORTALESES I RECURSOS EXISTENTS
Estructura professional insuficient per donar resposta a la complexitat i volum de les funcions assumides pel servei.	Servei consolidat, estable i reconegut com a recurs de referència per a les dones del municipi. Elevat nivell de confiança de les usuàries, evidenciat pel pes de les demandes que arriben per iniciativa pròpia.
Concentració de funcions estratègiques, abordatge, coordinació i prevenció de les violències masclistes en una sola professional, amb risc de sobrecàrrega.	Capacitat d'oferir una atenció integral que combina orientació, acompanyament psicològic, seguiment de casos, coordinació i promoció de drets.
Absència d'un equip multidisciplinari complet i manca de servei jurídic integrat dins del SIAD.	Paper central en la detecció, atenció i abordatge de les violències masclistes al municipi. Experiència acumulada en l'acompanyament de situacions complexes i en la coordinació de la xarxa local d'atenció a les violències masclistes.
Increment de la complexitat dels casos atesos, amb coexistència de violències masclistes, vulnerabilitat econòmica, dificultats d'habitatge i manca de xarxa de suport.	Elevada capacitat de coordinació amb serveis socials, salut, educació, cossos de seguretat i recursos especialitzats.
Ubicació (Serveis Socials) que pot arrossegat certa estigmatització i en dificulta la visibilitat i l'accessibilitat. Coneixement limitat del servei entre una part de la ciutadania, especialment entre la població jove.	Potencial per reforçar la visibilització del SIAD a través dels centres educatius, els equipaments municipals, els Punts Lila i altres espais comunitaris del municipi.

L'ATENCIÓ DIRECTA A LA VIOLÈNCIA LGBTI-FÒBICA

El Servei d'Atenció Integral (SAI) és un dispositiu impulsat per la Generalitat de Catalunya i gestionat pels ajuntaments o consells comarcals, destinat a garantir els drets de les persones LGBTI+ i abordar situacions de discriminació o vulneració de drets per motius d'identitat, expressió de gènere o orientació sexual. Aquest servei ofereix atenció personalitzada i confidencial, amb l'objectiu de promoure la inclusió i la igualtat en tots els àmbits de la societat.

1. SERVEIS DEL SAI MANLLEU

El Servei d'Atenció Integral (SAI) LGBTI+ de Manlleu s'emmarca dins les polítiques municipals d'igualtat i diversitat, amb una funció específica centrada en la garantia de drets, l'atenció a situacions de discriminació i la promoció de la diversitat sexual, afectiva i de gènere.

1.1. PRINCIPALS SERVEIS QUE OFEREIX

A diferència del SIAD, que té un paper més estructural i transversal dins l'Ajuntament, el SAI es configura principalment com un servei d'intervenció directa i comunitària. La seva acció combina tres dimensions:

- **Atenció i acompanyament individualitzat** a persones LGBTI+ que poden patir discriminacions o necessiten orientació.
- **Prevenició i sensibilització**, especialment a través d'accions educatives i comunitàries.
- **Incidència pedagògica i social**, contribuint a transformar imaginaris, pràctiques i entorns.

L'any 2025 el SAI ha atès **6 persones amb un total de 26 visites**, fet que indica un volum d'atenció directa reduït en termes quantitatius. Tanmateix, **aquesta dada no reflecteix la dimensió real del servei, ja que una part molt important de la seva tasca es desenvolupa en clau preventiva i de sensibilització**. Per la qual cosa, el SAI no es pot analitzar únicament com un servei assistencial, sinó com un agent de transformació social, amb impacte a mitjà i llarg termini.

Els principals serveis i línies d'actuació que ofereix són:

ATENCIÓ DIRECTA

- Acompanyament a persones LGBTI+ en situacions de discriminació o malestar.
- Orientació en processos vinculats a la identitat de gènere i l'orientació sexual.
- Suport en la gestió de situacions en entorns educatius, familiars o socials.

ACCIONS DE SENSIBILITZACIÓ I PREVENCIÓ

- Tallers de sensibilització sobre diversitat de gènere en diferents espais (centres educatius, formació d'adults, etc.).
- Campanyes de visibilització.
- Participació en dates clau (visibilitat lèsbica, memòria trans, etc.).
- Presència en espais d'oci amb Punts Lila amb perspectiva LGBTI+.

ESPAIS COMUNITARIS I DE SUPORT

- Espai de trobada LGBTI+, amb sessions grupals (6 sessions i 7 participants el 2025).

A més, el servei té una funció rellevant d'**assessorament a professionals**, especialment del sistema educatiu, que sovint recorre al SAI per gestionar situacions complexes a l'aula.

Ara bé, malgrat aquesta diversitat d'accions, la capacitat del servei està condicionada pels recursos disponibles, fet que limita la seva expansió i consolidació en altres àmbits més enllà dels ja prioritzats.

1.2. EQUIP ESTRUCTURAL

El SAI s'inscriu dins de l'àrea d'igualtat de l'Ajuntament, compartint espai institucional amb altres polítiques de gènere. Aquesta ubicació facilita la connexió amb les estratègies municipals, però alhora evidencia una certa concentració de responsabilitats en un mateix àmbit.

La gestió del servei recau en una tècnica que, a més del SAI, assumeix altres programes i funcions dins de l'àrea, situació que posa de manifest una certa fragmentació i sobrecàrrega, ja que el SAI no disposa d'una estructura pròpia diferenciada, sinó que es sosté en una dedicació compartida.

Entre aquestes actuacions destaquen la dinamització d'un grup d'homes vinculat al *Pla Corresponsables*, la participació en projectes de coeducació com el *Consistori Coeducador*, així com la col·laboració en programes municipals relacionats amb la conciliació i les cures, com *Temps per Cures*. Aquestes iniciatives contribueixen a ampliar l'impacte de les polítiques d'igualtat i diversitat més enllà de l'atenció especialitzada, incorporant una mirada preventiva, educativa i comunitària.

2. INTERVENCIÓ I LÍNIES DE TREBALL

El SAI desenvolupa una intervenció que combina l'atenció individual amb accions de caràcter comunitari, preventiu i de sensibilització, amb una clara centralitat de l'àmbit educatiu però també amb presència en altres espais del municipi.

Tot i que el volum d'atenció directa és reduït, l'activitat del servei és significativa en termes d'impacte comunitari i de prevenció, desplegant un conjunt ampli d'actuacions que permeten arribar a diferents col·lectius i contextos, contribuint a la promoció de la diversitat i a la prevenció de les violències LGBTI-fòbiques.

En concret, les principals línies d'actuació es concreten en:

Accions de sensibilització i visibilització

- Participació en **campanyes i dates clau** com el 8M, 25N, Orgull LGBTI o Octubre Trans.
- Commemoració de dies específics (visibilitat lèsbica, memòria trans, etc.).
- Accions de difusió del servei i sensibilització a través de diferents canals.

Intervenció en l'àmbit educatiu i formatiu

- Realització de **tallers de sensibilització en diversitat de gènere** en diferents espais educatius i formatius.
- Tallers de prevenció de violències masclistes i LGBTI-fòbiques (23 tallers en educació primària i secundària).
- Sessions de gènere i accions vinculades a la coeducació .

Accions comunitàries i espais de suport

- Creació i dinamització d'un **espai de trobada LGBTI+** (6 sessions, 7 participants).
- Presència en espais d'oci amb **punts liles amb perspectiva LGBTI+** (especialment en esdeveniments com la Festa Major).

3. ACCESSIBILITAT, VISIBILITAT I CONDICIONS DEL SERVEI

L'accés al SAI es produeix principalment a través de canals indirectes, especialment mitjançant els centres educatius, que esdevenen la principal porta d'entrada al servei: el professorat detecta situacions, formula demandes i recorre al SAI tant per acompanyaments individuals com per orientació en la gestió de casos dins l'aula. En conseqüència, aquest model d'accés configura un servei fortament mediat per professionals i amb una clara concentració en l'àmbit educatiu. En concret:

- El servei arriba principalment a **infants i joves vinculats al sistema educatiu**
- Les demandes sovint estan **mediades per professionals** (docents i equips educatius)
- Hi ha una **menor presència d'accés directe per part de la ciutadania adulta**

L'àmbit educatiu es configura com el principal espai de coordinació i intervenció del SAI, essent els centres educatius la porta d'entrada al servei, tant per a l'acompanyament de situacions individuals com per a la gestió de dinàmiques grupals o casos de discriminació. Aquesta relació sostinguda amb els equips docents facilita la detecció precoç de necessitats i permet intervenir en etapes clau del desenvolupament personal i social dels infants i joves. Tanmateix, aquesta centralitat de l'àmbit educatiu també planteja alguns límits, és a dir, el fet que bona part de les demandes arribin a través dels centres educatius fa que el servei tingui una presència menor entre altres perfils de població que no estan vinculats a aquests circuits, especialment entre les persones adultes.

Les dades disponibles mostren un volum reduït d'atenció directa (6 persones ateses i 26 visites anuals), una xifra que cal interpretar amb prudència ja que el SAI desenvolupa una part important de la seva activitat en l'àmbit de la prevenció, la sensibilització i el treball comunitari, de manera que la seva tasca no es pot valorar únicament a partir de les atencions individuals registrades. Alhora, **la baixa demanda directa pot estar vinculada al desconeixement del servei, a la persistència d'estigmes o a les dificultats per identificar determinades situacions de discriminació**. Per això, reforçar-ne la visibilitat i l'accessibilitat és clau perquè més persones LGBTI+ coneguin el recurs i el percebin com un espai proper, segur i de referència.

Paral·lelament, el servei manté coordinacions amb diferents àrees municipals i recursos del territori. Destaca especialment la col·laboració amb Promoció Econòmica en situacions vinculades a la inserció laboral de persones LGBTI+, especialment persones trans, així com el treball conjunt amb Serveis Socials en aquells casos en què les discriminacions es creuen amb situacions de vulnerabilitat social o econòmica. Aquestes coordinacions reforcen la necessitat d'una mirada interseccional que permeti abordar la diversitat de situacions que afecten les persones LGBTI+.

En quines situacions es pot recórrer al servei?

L'accessibilitat del SAI no depèn només dels canals d'entrada, sinó també de:

Valoració global del servei

Malgrat el volum reduït d'atenció directa, el SAI de Manlleu es configura com un servei estratègic en la promoció dels drets de les persones LGBTI+ i en la prevenció de les discriminacions i les violències LGBTI-fòbiques al municipi. La seva funció va més enllà de l'atenció individualitzada, desenvolupant una tasca continuada de sensibilització, formació, assessorament que li permet arribar a diferents espais i col·lectius, especialment a través del sistema educatiu. Aquesta orientació preventiva i pedagògica constitueix un dels principals valors afegits del servei.

El repte no és tant la definició del servei, que es troba clarament consolidada, sinó garantir les condicions que permetin incrementar-ne l'abast i la seva capacitat d'incidència.

QUADRE RESUM DEL SAI A TRAVÉS DE LES SEVES FEBLESES I OPORTUNITATS:

FEBLESES/REPTES	FORTALESES I RECURSOS EXISTENTS
Baix volum d'atenció directa, fet que dificulta valorar l'abast real de les necessitats existents entre la població LGBTI+.	Existència d'un Servei d'Atenció Integral LGBTI+ consolidat dins l'estructura municipal. Experiència en l'acompanyament de persones LGBTI+ i en l'assessorament a professionals davant situacions de discriminació, vulneració de drets o diversitat de gènere.
Coneixement encara limitat del servei entre una part de la ciutadania.	Desenvolupament d'una intervenció que combina atenció individualitzada, accions preventives, sensibilització comunitària i assessorament a professionals.
Invisibilització, estigma i infradenúncia, que poden dificultar la detecció de discriminacions i violències LGBTI-fòbiques. Necessitat de reforçar la visibilitat del servei i generar més espais de referència i suport per a les persones LGBTI+ del municipi.	Coordinació amb serveis municipals i recursos del territori, com Educació, Serveis Socials i Promoció Econòmica.
Accés al servei fortament vinculat als circuits educatius, amb una menor presència d'altres perfils i grups d'edat.	Paper destacat del servei en l'àmbit educatiu, amb una coordinació consolidada amb centres educatius.
Dependència d'una estructura professional compartida amb altres programes i serveis de l'àrea d'Igualtat.	Realització continuada de tallers, accions de sensibilització i activitats de prevenció de les violències masclistes i LGBTI-fòbiques en centres educatius i altres espais comunitaris.
Dificultats per ampliar l'abast de les accions desenvolupades a causa de les limitacions de recursos disponibles.	Participació activa en campanyes de visibilització i commemoració de dates rellevants vinculades als drets de les persones LGBTI+.
Absència d'un teixit associatiu LGBTI+ consolidat al municipi que pugui complementar i reforçar la tasca institucional.	Incorporació de la perspectiva LGBTI+ en dispositius comunitaris com els Punts Lila i altres accions municipals de prevenció i sensibilització.

FONTS QUANTITATIVES

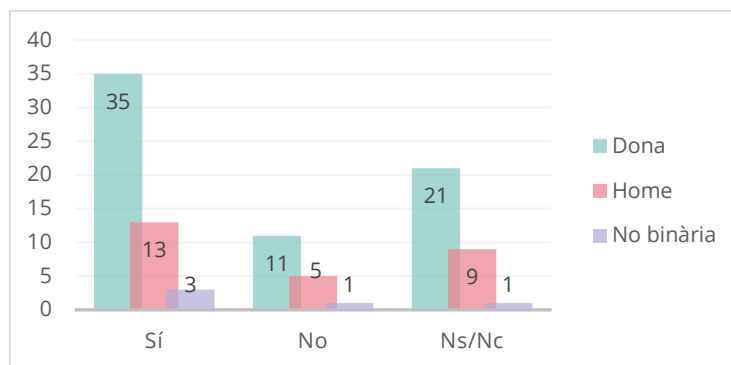
QÜESTIONARI A LA CIUTADANIA

Al qüestionari a la ciutadania es va plantejar algunes preguntes generals per tal de detectar la percepció sobre les desigualtats de gènere i LGBTI+ i la importància de dur a terme polítiques municipals per promoure la igualtat.

Pel que fa al coneixement dels serveis municipals d'atenció a la violència masclista i LGBTI-fòbica (SIAD i SAI), els resultats mostren una situació intermèdia, amb un nivell de coneixement rellevant però no generalitzat: Un total de 51 persones afirmen conèixer l'existència d'aquests serveis, mentre que 17 indiquen que no en tenen constància i 31 responen que no ho saben o no tenen prou informació. Això significa que pràcticament la meitat de la mostra no té un coneixement clar sobre aquests recursos, fet que posa de manifest un marge important de millora en termes de visibilització i accessibilitat de la informació.

Entre les dones es detecta un volum significatiu de desconeixement (21 respostes Ns/Nc), fet que indica que aquest coneixement no és generalitzat. I en el cas dels homes, el coneixement és menor en termes absoluts i es combina amb respostes de desconeixement, cosa que pot reflectir una menor interpel·lació directa d'aquests serveis.

Gràfic 1. Saps si existeix algun servei municipal per atendre casos de violència masclista i LGBTI-fòbica?

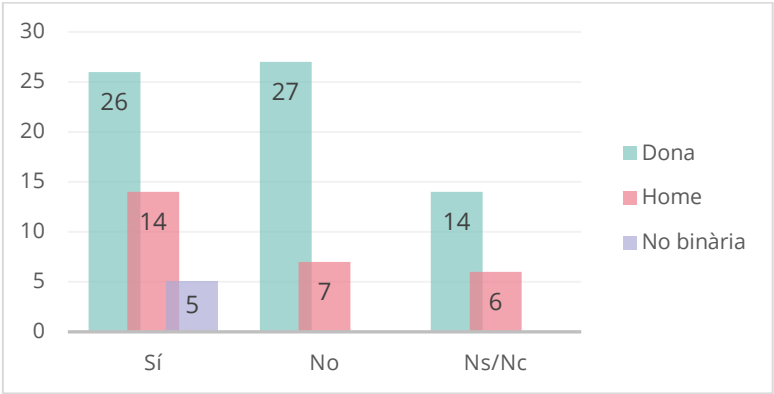
Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a la ciutadania, 2026.

Pel que fa a la **capacitat d'identificar on adreçar-se en cas de viure o detectar una situació de violència masclista o LGBTI-fòbica**, els resultats mostren una situació de força incertesa. És dir, tot i que 45 persones afirmen que sabrien on dirigir-se, aquesta xifra conviu amb un volum molt similar de respostes negatives (34) i amb 20 persones que indiquen no tenir-ho clar. Això implica que més de la meitat de la mostra no té una seguretat clara sobre a on adreçar-se davant una situació de violència.

Des d'una perspectiva de gènere, s'observen algunes diferències significatives. D'una banda, les dones es divideixen pràcticament de manera equilibrada entre les que sí sabrien on adreçar-se (26) i les que no (27), amb un volum també rellevant de dubte (14). Aquesta distribució posa de manifest que, tot i una major exposició a les violències, això no es tradueix necessàriament en un coneixement clar dels circuits d'atenció.

Pel que fa a les persones no binàries, tot i el nombre reduït de respostes, destaca que totes les respostes afirmatives es concentren en el "sí", fet que podria indicar un major coneixement dels recursos dins del col·lectiu, tot i que no permet extreure conclusions generals.

Gràfic 2. En cas de viure o trobar-te amb algun cas de violència de masclista i LGBTI-fòbica, sabries on adreçar-te?

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a la ciutadania, 2026.

A continuació, preguntarem a on s'adreçarien en cas de patir una situació de violència masclista o LGBTI-fòbica, i aquestes han estat les respostes:

SERVEI MENCIONAT	DONES	HOMES	PERSONES NO BINÀRIES	TOTAL
Serveis especialitzats (SIAD / SAI)	11	4	2	17
Cossos de seguretat (policia local, mossos, 112, "posar denúncia")	8	5	2	15
Serveis Socials / Benestar	3	3	0	6
Ajuntament (genèric / OAC)	5	3	0	8
Sistema de salut (CAP)	3	0	0	3
Espais específics (Punt Lila)	2	2	0	4
Altres recursos externs (016, observatori, Vic)	3	1	1	5
Respostes combinades	6	2	1	9

Respostes dubtoses o inespecífiques: "Depèn", "No ho sé segur", "Policia??"	4	3	0	7
---	---	---	---	---

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari adreçat a la ciutadania, 2026.

En el cas de les dones, es detecta una major diversitat de respostes i una presència més clara dels serveis especialitzats. El SIAD i el SAI apareixen de manera recurrent, tant de forma directa com combinada amb altres recursos (Serveis Socials, CAP, Cossos de Seguretat). En canvi, **les respostes dels homes es concentren principalment en cossos de seguretat** (Policia Local, Mossos) i en segon lloc, el SIAD i SAI.

Pel que fa a les **persones no binàries**, apareixen referències a serveis especialitzats (SAI, observatori contra l'homofòbia) i també a figures professionals concretes, fet que pot indicar una **cerca de recursos més específics o de confiança**.

Quan parlem de "respostes combinades" ens referim a aquelles respostes on la persona no menciona un únic recurs, sinó que identifica més d'un servei. És a dir, no només diu "aniria a la policia", sinó que planteja una seqüència o combinació de recursos segons la situació:

- Als mossos a posar denúncia i al SIAD.
- Policia local, Punt Lila, CAP, SIAD.
- SIAD, SIE, Serveis Socials, Mossos, CAP.
- Al SAI i/o policia.
- Serveis Socials, SIAD.
- SAI, observatori contra l'homofòbia i Mossos

Per tant, s'observa com hi ha persones que tenen una visió més global del sistema d'atenció i que entenen que hi ha recursos d'emergència (Cossos de Seguretat) i recursos d'acompanyament (SIAD/SAI, Serveis Socials). Aquest tipus de respostes són especialment rellevants ja que indiquen un cert coneixement dels recursos disponibles, però no necessàriament una claredat en el seu ús.

Aquesta lectura reforça la necessitat de:

1. Clarificar i simplificar els circuits d'atenció.
2. Millorar la seva comunicació i accessibilitat.
3. Reforçar la pedagogia comunitària sobre com actuar davant situacions de violència.

"Feu molt bona feina des del SIAD i SAI però cal que TOTHOM conegui aquests serveis per tal que en puguin fer ús, així com posar-hi més recursos per poder atendre totes les necessitats."

QÜESTIONARI A JOVES

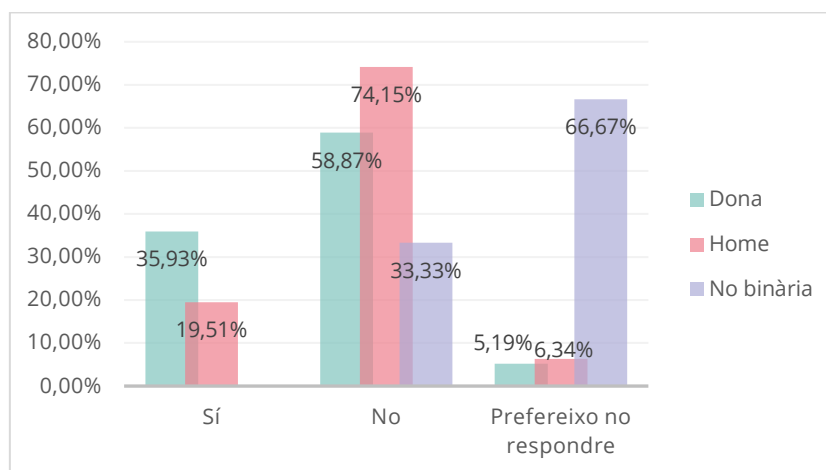
A continuació s'analitzen els resultats del qüestionari adreçat a joves del municipi en relació amb les violències masclistes i LGBTI-fòbiques, anàlisi que permet complementar la informació qualitativa recollida a través de les entrevistes i el grup de discussió, incorporant la percepció directa dels i de les joves sobre aquestes realitats.

L'objectiu és aprofundir en com es manifesten aquestes violències en el seu entorn quotidià, així com en el grau de reconeixement, normalització o rebuig que generen, amb la finalitat d'obtenir una visió més completa i ajustada de la situació al municipi.

A la pregunta "Has viscut o has vist situacions de violència masclista o LGBTI-fòbica (insults, burles, control, amenaces, agressions, etc.)?", els resultats mostren diferències rellevants segons el gènere. **Les noies (35,93%) declaren en major proporció haver viscut o presenciat situacions de violència masclista o LGBTI-fòbica en comparació amb els nois (19,51%).** Aquesta diferència apunta a una major exposició, però també a una major capacitat d'identificació d'aquestes violències.

En el cas de les persones no binàries, el pes molt alt del "prefereixo no respondre" (66,67%) dificulta la lectura directa de les dades, però alhora pot estar indicant manca de seguretat o invisibilització d'aquestes experiències.

Gràfic 1. Has viscut o has vist situacions de violència masclista o LGBTI-fòbica (insults, burles, control, amenaces, agressions, etc.)?

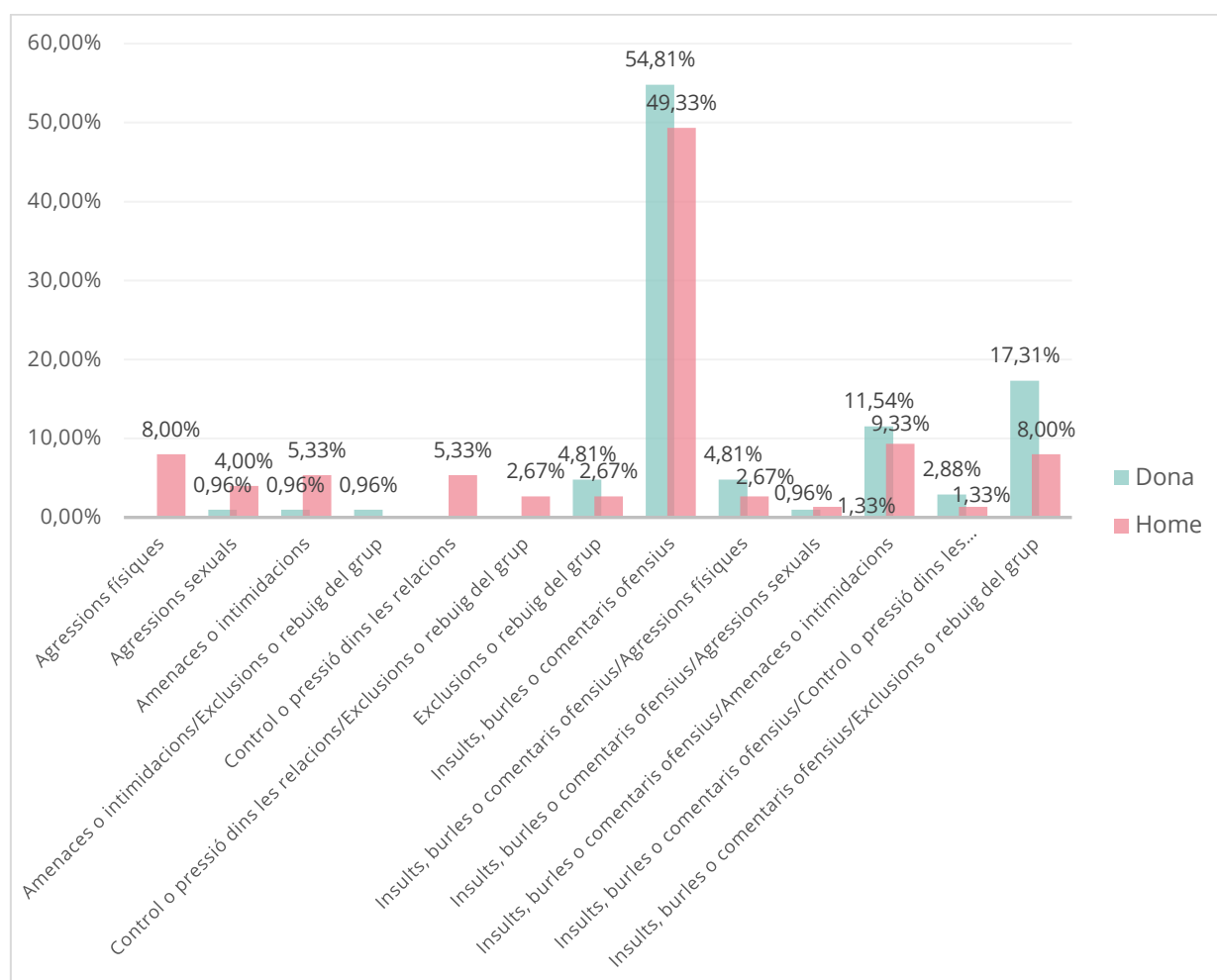
Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a joves, 2026.

El gràfic 2. mostra que **les situacions més freqüents identificades pel i les joves són els insults, burles o comentaris ofensius, amb percentatges molt elevats tant en noies (54,81%) com en nois (49,33%).** Això indica que les formes de violència més presents són les verbalitzades i normalitzades en el dia a dia.

En segon terme, apareixen altres situacions com les amenaces o agressions verbals (11,54% en noies i 9,33% en nois) i **les situacions d'exclusió o control** (17,31% en noies i 8% en nois), amb una incidència més elevada en el cas de les noies.

Les formes més explícites de violència, com les agressions físiques o sexuals, presenten percentatges molt més baixos, especialment entre les noies, tot i que en el cas dels nois són lleugerament més presents (per exemple, agressions físiques amb un 8%).

Gràfic 2. Quin tipus de situació ha estat?

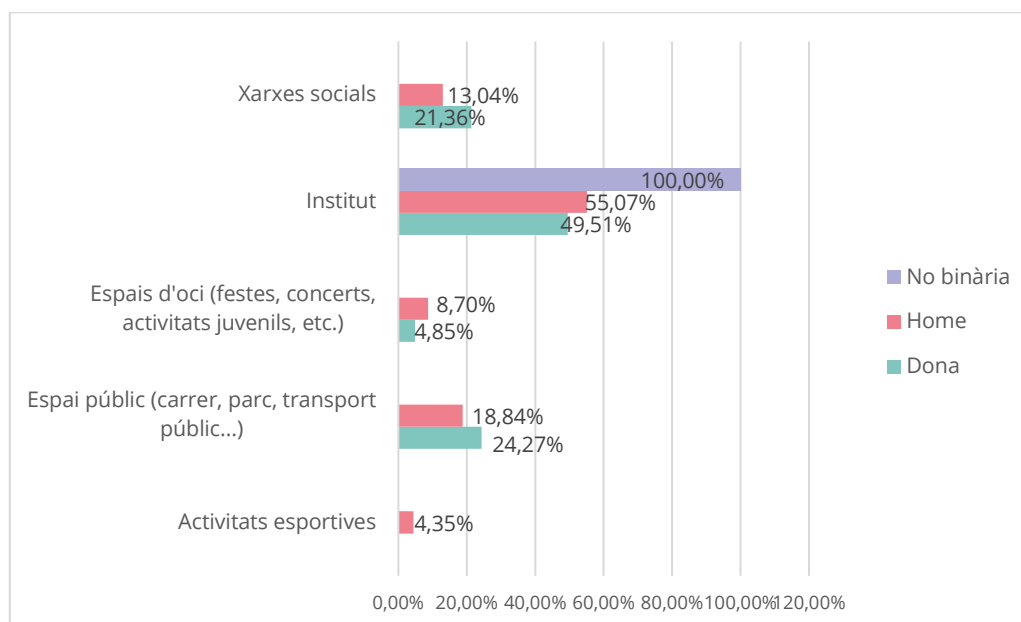
Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a joves, 2026.

S'evidencia que la violència es manifesta principalment en formes quotidianes i normalitzades, especialment a través del llenguatge i les relacions entre iguals. Alhora, es detecta una major afectació de les noies en situacions vinculades al control, l'exclusió i la pressió relacional, mentre que els nois identifiquen en major mesura formes de violència més explícites.

Com s'observa en el gràfic 3. **l'institut és l'espai on es concentren més situacions de violència, tant en noies (49,51%) com en nois (55,07%),** i especialment en el cas de les persones no binàries (100%). Això el situa com a principal escenari on es produeixen o es fan visibles aquestes dinàmiques. I, en segon lloc, apareixen les xarxes socials (21,36% noies i 13,04% nois) i l'espai públic (24,27% noies i 18,84% nois), amb una incidència més elevada en el cas de les noies. Altres espais com l'oci o les activitats esportives tenen una presència molt menor en les respostes.

La violència, doncs, es produeix principalment en **espais de convivència quotidiana i relació continuada**, com l'institut, i s'estén també a entorns digitals i a l'espai públic. La major presència en aquests àmbits en el cas de les noies apunta a una exposició més elevada en espais on les relacions socials són constants. I, finalment, en el cas de les persones no binàries, tot i ser quantitativament reduït, reforça la idea que l'entorn educatiu pot ser un espai especialment vulnerable si no es treballa de manera activa la diversitat i la convivència.

Gràfic 3. Si vols, pots indicar en quin àmbit s'ha produït.

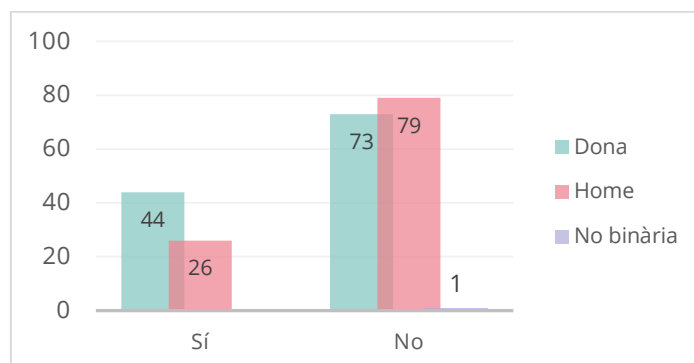

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a joves, 2026.

Entre les persones que han viscut o presenciat situacions de violència, la majoria no ho explica a cap persona adulta. Tant en noies com en nois, el nombre de respostes negatives és clarament superior a les positives. Tot i això, en termes absoluts, les noies (44) comuniquen aquestes situacions en major mesura que els nois (26), fet que pot indicar una major predisposició a compartir-ho o a reconèixer la necessitat de suport.

El fet que una part important dels i les joves que han viscut aquestes situacions **no ho comparteixi amb persones adultes** és especialment rellevant, ja que apunta a una manca de confiança, a la normalització de la violència o a la percepció que no obtindran resposta.

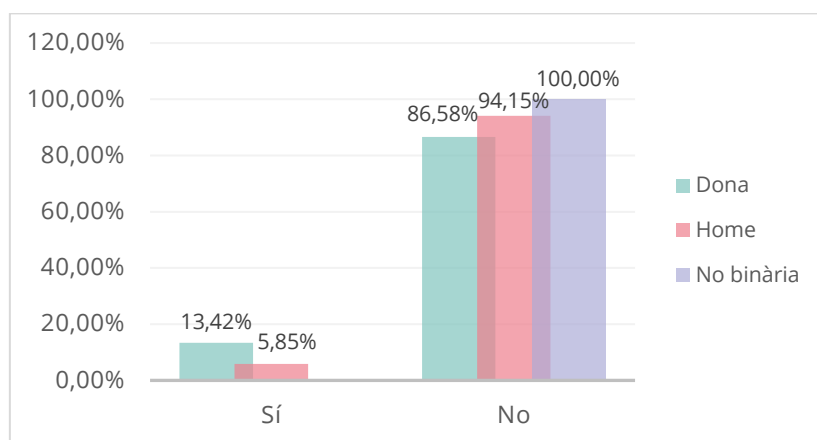
Gràfic 4. Si has respost que sí, li has explicat a alguna persona adulta?

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a joves, 2026.

Pel que fa al gràfic 5., **els resultats indiquen un nivell molt baix de coneixement del SIAD** entre les persones joves. La gran majoria afirma no conèixer aquest servei, tant en noies (86,58%) com en nois (94,15%), i en la totalitat de les persones no binàries (100%). Només una petita part de les noies (13,42%) i dels nois (5,85%) indiquen conèixer-lo. Per tant, s'observa una manca clara de visibilitat del SIAD, fet rellevant si es té en compte que es tracta d'un servei clau en l'atenció i acompanyament davant situacions de violència masclista.

Gràfic 5. Coneixes el SIAD (Servei d'Informació i Atenció a les Dones) municipal?

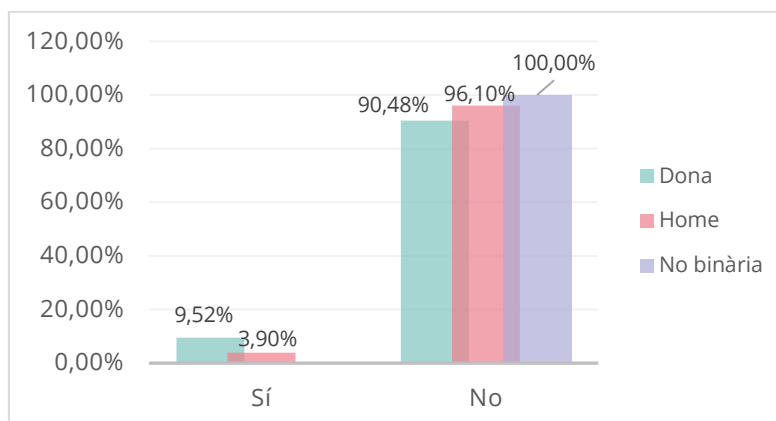

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a joves, 2026.

La pràctica absència de coneixement entre nois i persones no binàries reforça la idea que aquests serveis es perceben com a llunyans, fet que pot limitar encara més la seva capacitat de detecció i accés.

Finalment, quan observem el nivell de coneixement del SAI, **la gran majoria afirma no conèixer aquest servei, tant en noies (90,48%) com en nois (96,10%)** i en la totalitat de les persones no binàries (100%). Només una petita proporció de noies (9,52%) i de nois (3,90%) indiquen conèixer-lo.

Gràfic 6. Coneixes el SAI (Servei d'Atenció Integral LGBTI+) municipal?

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a joves, 2026.

Aquesta manca gairebé total de visibilitat del SAI és especialment rellevant tenint en compte que es tracta del servei de referència en matèria de diversitat sexual i de gènere. I el fet que el desconeixement sigui pràcticament absolut entre nois i persones no binàries apunta a una desconexió clara entre el servei i els col·lectius als quals hauria de donar resposta, especialment aquells potencialment més vulnerables.

En conjunt, els resultats posen de manifest una situació que és necessari subratllar: els i les joves identifiquen i viuen situacions de violència, però sovint **no les comunica a persones adultes i, alhora, no coneix els serveis municipals als quals podria recórrer**. Per tant, les dades apunten a la necessitat **de reforçar no només la difusió dels serveis**, sinó també la seva **presència efectiva en els espais de les persones joves**, així com la construcció de referents de confiança que facilitin la identificació de les violències i la demanda d'ajuda

VALORACIÓ GLOBAL: LÍNIA 3. PREVENCIÓ I ERRADICACIÓ DE LES VIOLÈNCIES MASCLISTES I LGBTI-FÒBIQUES

FEBLESES I REPTES

- **Persistència de les violències masclistes i LGBTI-fòbiques** en diferents àmbits de la vida quotidiana, inclosos els espais educatius, comunitaris, laborals, digitals i d'oci.
- **Arribada tardana d'algunes situacions als serveis especialitzats**, sovint en fases avançades i amb un elevat nivell de complexitat o cronificació.
- **Augment de la complexitat de les situacions ateses**, que obliga els serveis a compatibilitzar l'atenció directa, el seguiment i la coordinació amb les funcions preventives i comunitàries.

- **Dificultats materials i residencials** que poden condicionar els processos de recuperació i autonomia de les dones en situació de violència.
- **Coneixement encara limitat del SIAD i del SAI** entre una part de la població, especialment entre les persones joves.
- **Reforçar la prevenció i la sensibilització** perquè arribin a diferents grups de població i es desenvolupin de manera més continuada.

FORTALESES I RECURSOS EXISTENTS

- **Existència del SIAD i del SAI com a serveis especialitzats de referència** en l'atenció, orientació i acompanyament davant situacions de violència masclista i LGBTI-fòbica.
- **Trajectòria consolidada en accions de prevenció, sensibilització i treball comunitari**, adreçades tant a professionals com a entitats i ciutadania.
- **Experiència continuada en la implementació de Punts Lila** i participació en la Xarxa Local de Punts Lila.
- **Existència d'un Protocol i d'un circuit de coordinació** per a la detecció i abordatge de situacions de violència.
- **Treball en xarxa amb serveis municipals, centres educatius, serveis socials, salut, cossos de seguretat i altres recursos especialitzats.**
- **Presència dels serveis en espais educatius, comunitaris i festius**, que facilita la sensibilització, la metècio i l'apropament dels recursos a la ciutadania.

L Í N I A

4

EDUCACIÓ AMB PERSPECTIVA DE GÈNERE,
INTERSECCIONAL I LGBTI+ PER A LA
PROMOCIÓ DE MODELS EQUITATIUS I LA
MILLORA DE LA QUALITAT DE VIDA

LÍNIA 4. EDUCACIÓ AMB PERSPECTIVA DE GÈNERE, INTERSECCIONAL I LGBTI+, PER A LA PROMOCIÓ DE MODELS EQUITATIS I LA MILLORA DE LA QUALITAT DE VIDA

4.1. COEDUCACIÓ I TRANSMISSIÓ DE MODELS EQUITATIS

FONTS QUALITATIVES

L'àmbit educatiu a Manlleu es configura com un espai clau en la construcció de les identitats, les relacions i les formes de convivència, i per tant també en la prevenció i transformació de les desigualtats de gènere. L'anàlisi mostra una realitat complexa: **d'una banda, el municipi disposa d'iniciatives avançades en coeducació; de l'altra, encara es mantenen dinàmiques quotidianes que continuen reproduint desigualtats de gènere**, especialment en les relacions entre iguals, l'ocupació dels espais i les expectatives socials vinculades als rols de gènere.

Manlleu parteix d'una base sòlida en l'àmbit educatiu i comunitari, que facilita el desplegament d'iniciatives de coeducació i treball transversal, i aquest marc situa l'educació com un àmbit transversal, connectat amb serveis socials, joventut, cultura, esports, participació, ocupació i altres àrees municipals.

En aquest ecosistema, el **Consistori Coeducador** destaca com una de les principals experiències de treball en coeducació del municipi. Aquest model ha facilitat **processos participatius, comissions d'alumnat, eines compartides i una incorporació progressiva de la perspectiva de gènere en l'agenda educativa local**.

Un dels elements més valuosos d'aquest model és la centralitat de **l'alumnat com a agent actiu**, no només com a receptor de continguts, sinó com a participant en la identificació de desigualtats i en la definició de propostes de millora dels espais educatius i de convivència. Aquest enfocament suposa un avenç significatiu en termes de corresponsabilització, participació i transformació cultural.

Tanmateix, d'acord amb la base documental i el treball de camp qualitatiu -entrevistes a l'àrea d'Educació, professorat, alumnat, serveis especialitzats com el SIAD i el SAI, i aportacions del grup de discussió d'entitats-, aquesta base no sempre es tradueix en una integració estructural i sostinguda de la perspectiva de gènere, interseccional i LGBTI+ en el conjunt del sistema educatiu. Per tant, tot i els avenços, el principal repte és consolidar aquestes iniciatives com a part estructural i continuada del sistema educatiu local, ja que sinó, la situació es pot acabar traduint en una certa dependència de dinàmiques puntuals,

lideratges concrets, catàlegs d'activitats o iniciatives específiques que no sempre tenen continuïtat ni capacitat d'impacte a llarg termini.

També persisteixen desigualtats de gènere en les dinàmiques quotidianes dels centres i dels espais de socialització juvenil, que es concreten en les relacions, els usos de l'espai i les expectatives socials. Es combinen amb la presència de violències explícites i invisibilitzades que afecten especialment determinats perfils d'alumnat i que sovint no són identificades o abordades de manera sistemàtica.

Així mateix, **es detecten dificultats en la implicació de tots els agents de la comunitat educativa**, especialment pel que fa a la participació dels nois en els processos de coeducació i al treball amb famílies en determinades etapes. Diverses aportacions coincideixen a destacar la necessitat de reforçar un abordatge més transversal, que integri de manera coordinada educació, joventut, serveis socials, igualtat, esport, cultura i espais comunitaris.

La diversitat social i cultural del municipi fa necessari incorporar una mirada interseccional al conjunt de l'anàlisi. Les entrevistes i el grup de discussió apunten a experiències educatives diferenciades segons el gènere, l'origen, la situació socioeconòmica, la discapacitat, la neurodivergència o la diversitat afectiva, sexual i de gènere; i, aquesta realitat, fa necessari superar mirades homogènies sobre l'alumnat i incorporar una lectura més fina de les desigualtats que s'acumulen i es creuen.

Per la qual cosa, **Manlleu es troba en un moment clau de transició**: d'una fase centrada en el desplegament de projectes i iniciatives cap a una fase de consolidació estructural de la coeducació. Aquest pas implica avançar cap a models més integrats, continuats i sistèmics, que permetin superar la lògica d'intervencions puntuals i generar transformacions reals en les pràctiques educatives, les relacions entre iguals i les condicions de benestar de l'alumnat.

1. CONSOLIDACIÓ DE LA COEDUCACIÓ

Tal com hem indicat en la presentació d'aquest punt, Manlleu disposa d'una trajectòria consolidada en l'impuls de la coeducació en el marc d'un sistema educatiu amb una elevada capacitat d'articulació institucional i comunitària. L'àrea d'Educació exerceix un paper central en aquesta estructura, coordinant instruments clau com el **Pla Educatiu d'Entorn, el projecte d'Educació de Ciutat, l'Oficina Municipal d'Escolarització (OME) i la relació amb els centres educatius -incloent escoles bressol, escoles i instituts-, així com el manteniment dels equipaments educatius**.

Aquest posicionament situa l'educació com un àmbit intrínsecament transversal, amb vincles estables amb altres serveis municipals (joventut, cultura, esports, participació, serveis socials, ocupació, entre d'altres). Aquesta arquitectura institucional constitueix una base sòlida per al desplegament de polítiques orientades a la igualtat d'oportunitats i ofereix

condicions favorables per a la incorporació de la perspectiva de gènere de manera coordinada.

En aquest context, tal com hem avançat, **el Consistori Coeducador esdevé un dels principals espais estructurats de treball en coeducació, especialment en l'etapa de secundària**. Aquest model ha permès generar dinàmiques participatives sostingudes, impulsar comissions d'alumnat, afavorir l'intercanvi entre centres i construir eines compartides, situant la coeducació com un element rellevant dins l'agenda educativa local.

Paral·lelament, l'àrea d'Educació centralitza un ampli **catàleg d'activitats educatives adreçades als centres**, que inclou propostes en àmbits diversos, entre els quals la igualtat de gènere, la diversitat afectiva, sexual i de gènere, la convivència o el benestar emocional. Aquest dispositiu facilita l'accés dels centres a recursos especialitzats i dona resposta a una demanda existent, alhora que articula la participació de diferents agents del territori, inclòs el servei d'igualtat.

Ahora, també es desenvolupen altres espais i iniciatives rellevants, com els espais de debat educatiu, on es treballen temes com la relació família-escola, la desigualtat, el benestar emocional o la diversitat, o projectes d'acompanyament educatiu i orientació en etapes postobligatòries, que posen de manifest una voluntat d'intervenció sostinguda en la reducció de desigualtats.

Malgrat això, aquesta estructura presenta encara marge de consolidació pel que fa a la incorporació sistemàtica de la perspectiva de gènere:

- Es detecta que la perspectiva de gènere i LGBTI+ no sempre apareix explicitada com a línia estratègica pròpia dins l'àrea d'Educació, sinó que s'incorpora de manera implícita dins el marc general de la igualtat d'oportunitats i la inclusió. Tot i que aquesta mirada és present en molts dels projectes, la seva manca d'explicitació dificulta la sistematització, la definició d'objectius específics i el seguiment dels resultats.
- S'observa una tensió entre l'existència d'una àmplia diversitat de programes, espais i accions (Consistori Coeducador, catàleg d'activitats, espais de debat, projectes educatius i comunitaris) i la dificultat perquè aquests esdevinguin part intrínseca del funcionament quotidià dels centres i del sistema educatiu en el seu conjunt.

Aquesta situació es concreta en diversos elements:

- **La coeducació es vehicula sovint a través d'activitats específiques o propostes puntuals**, sense una integració sistemàtica en el currículum ni en les pràctiques pedagògiques quotidianes.

- Existeix una **implementació desigual segons les etapes educatives**, amb un major desenvolupament en l'educació secundària i una presència més limitada o menys estructurada en educació infantil i primària, malgrat la seva importància en els processos de socialització inicial.
- **El model actual es basa en gran mesura en una lògica d'oferta** (catàleg d'activitats), que facilita recursos però no garanteix, per si mateixa, processos educatius continuats ni transformacions sostingudes.
- Es detecta una certa **dependència de programes concrets, espais específics o lideratges individuals**, fet que pot condicionar la continuïtat i l'impacte estructural de les accions.

D'altra banda, l'àrea d'Educació disposa de dades rellevants sobre diferents dimensions del sistema educatiu (participació en activitats, absentisme, reforç educatiu, trajectòries acadèmiques, entre d'altres), però aquestes no sempre s'analitzen de manera sistemàtica des d'una perspectiva de gènere i interseccional, fet que limita la capacitat de diagnosi i de presa de decisions basada en evidències.

Pel que fa als espais de reflexió, es valora positivament l'existència d'iniciatives com els espais de debat educatiu, però es detecta que la seva difusió i impacte són limitats i no sempre arriben al conjunt de la comunitat educativa.

A nivell de coordinació, tot i l'elevada transversalitat existent, **les entrevistes assenyalen la necessitat de reforçar la presència del servei d'igualtat en espais clau de treball i decisió, així com de consolidar mecanismes de coordinació més estables en determinats àmbits** (com la intervenció en períodes no lectius o la planificació d'actuacions d'estiu).

En aquest context, **el principal repte no és tant la generació de noves iniciatives, sinó la consolidació d'un model en què la coeducació esdevingui un eix estructural del sistema educatiu local**, amb capacitat d'incidir de manera continuada en totes les etapes educatives i en tots els espais de socialització.

Això implica avançar cap a la seva integració efectiva en:

- Projectes educatius de centre.
- Pràctiques pedagògiques quotidianes.
- Espais de convivència i relació.
- L'anàlisi i ús de dades amb perspectiva de gènere.
- Mecanismes de coordinació entre serveis municipals.

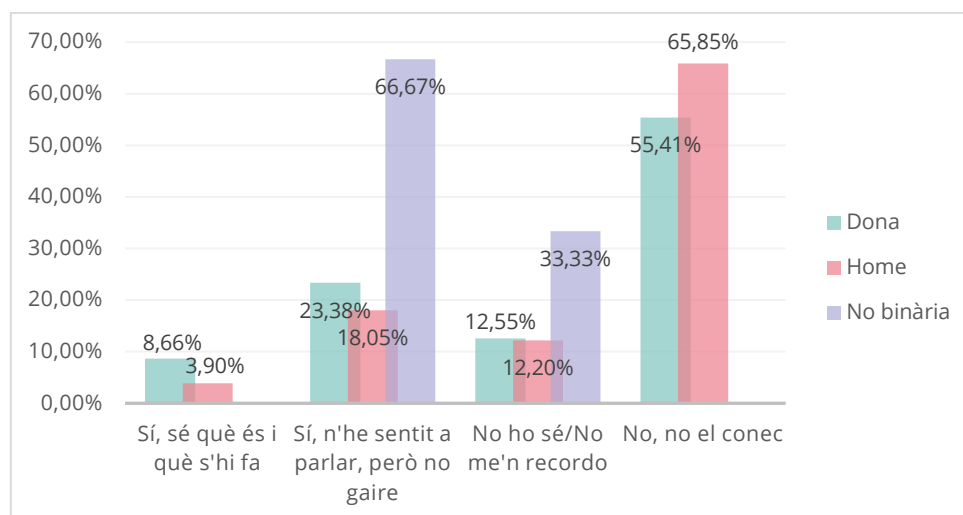
Aquest procés de consolidació és clau per garantir que la perspectiva de gènere i LGBTI+ esdevingui un eix transversal, continuat i estructural, amb capacitat real de transformar les pràctiques educatives i les condicions de vida de l'alumnat.

FONTS QUANTITATIVES

QÜESTIONARI A JOVES

Les dades del qüestionari adreçat a joves **mostren un coneixement limitat del projecte Consistori Coeducador de Manlleu. Un 59,91% de l'alumnat afirma que no el coneix**, mentre que només un 6,38% indica que sap què és i què s'hi fa. Un 21,18% manifesta haver-ne sentit a parlar, però sense conèixer-lo gaire.

Gràfic 1. Has sentit a parlar del projecte Consistori Coeducador?

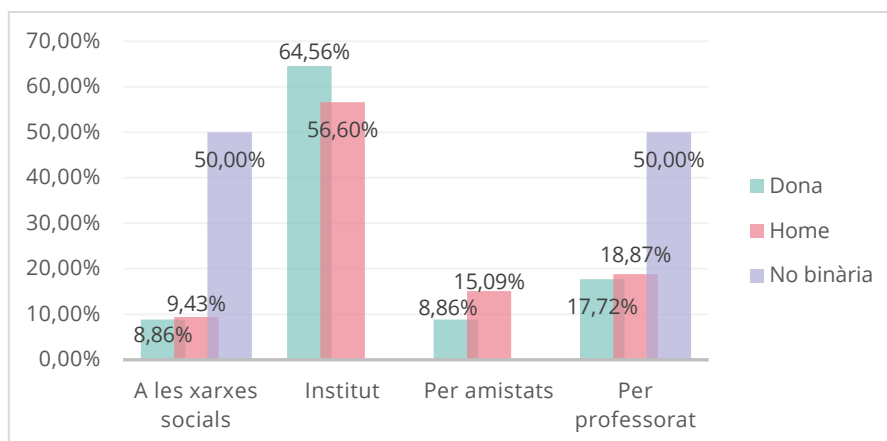
Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari adreçat a joves, 2026.

Aquestes dades són rellevants tenint en compte que el Consistori Coeducador constitueix una de les principals estructures municipals de treball en coeducació i coordinació entre centres educatius. Per tant, els resultats reforcen la necessitat de millorar la visibilització del projecte entre el conjunt de l'alumnat, especialment entre els nois.

Tanmateix, cal contextualitzar aquests resultats en el fet que encara és una iniciativa recent, que tot just porta dos cursos de funcionament. Per la qual cosa, és esperable que el seu grau de coneixement entre el conjunt de l'alumnat sigui encara limitat, especialment tenint en compte que es tracta d'un projecte en fase de consolidació. Més que evidenciar una manca d'impacte, aquestes dades posen de manifest la necessitat de continuar reforçant-ne la difusió i la vinculació amb la resta de l'alumnat dels centres educatius.

Des d'una perspectiva de gènere, les noies presenten un nivell de coneixement lleugerament superior al dels nois. **Un 8,66% de les noies afirma saber què és i què s'hi fa, davant del 3,90% dels nois.** Alhora, els nois mostren un desconeixement més elevat del projecte (65,85% davant del 55,41% en les noies). Aquestes diferències són coherents amb altres aportacions qualitatives recollides durant el treball de camp, on apareix la dificultat d'implicar els nois en els processos de coeducació i igualtat.

Gràfic 2. On n'has sentit a parlar?

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari adreçat a joves, 2026.

Les dades del qüestionari mostren que, entre les persones que afirmen haver sentit a parlar del projecte Consistori Coeducador, el principal canal de coneixement és l'institut (60,45%), seguit del professorat (18,66%). En canvi, les xarxes socials (9,70%) i les amistats (11,19%) tenen un pes molt menor.

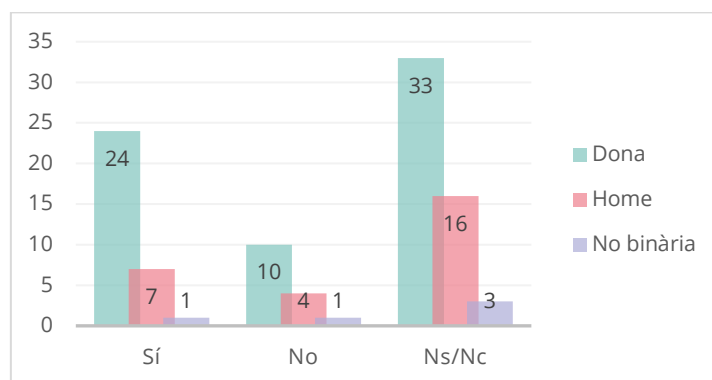
Aquestes dades indiquen que el projecte es transmet principalment a través dels espais educatius formals i del paper del professorat, més que no pas mitjançant canals informals o estratègies comunicatives més àmplies dirigides a joves. Això reforça la idea que el projecte té una implantació especialment vinculada als centres educatius i als equips implicats directament en les accions de coeducació. Per la qual cosa, els resultats suggereixen la necessitat de reforçar-ne la visibilització més enllà dels espais estrictament escolars, així com generar estratègies que facilitin una apropiació més transversal i quotidiana per part del conjunt de l'alumnat.

QÜESTIONARI CIUTADANIA

Pel que fa al coneixement de les accions coeducatives als centres educatius del municipi, les dades mostren un grau de desconeixement elevat entre la població participant en el qüestionari. Davant la pregunta **sobre si els centres educatius de Manlleu treballen la igualtat de gènere i LGBTI+, més de la meitat de les persones participants (52 de 99) responen "Ns / Nc"**. Mentre que 32 persones afirmen que sí que es treballa aquesta qüestió als centres educatius, i 15 consideren que no.

Per tant, malgrat ser una mostra poc significativa, els resultats poden indicar que les accions coeducatives que es desenvolupen al municipi no sempre són visibles o conegudes fora de la comunitat educativa directa i, en conseqüència, encara hi ha marge per reforçar-ne la comunicació i el retorn cap a la ciutadania.

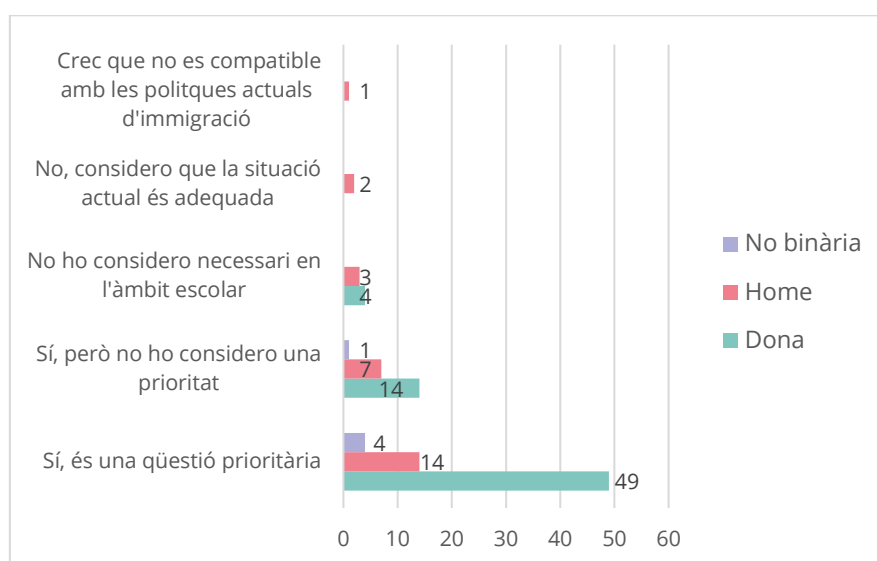
Gràfic 1. Saps si els centres educatius del municipi treballen la igualtat de gènere i LGBTI+?

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari adreçat a la ciutadania, 2026.

El gràfic mostra un ampli **consens entre la població participant sobre la necessitat d'abordar la discriminació i les violències de gènere i LGBTI-fòbiques en l'àmbit educatiu**. Concretament, 67 de les 99 persones participants consideren que es tracta d'una qüestió prioritària, mentre que 22 persones més afirmen que cal prendre mesures, tot i que no ho consideren una prioritat.

Gràfic 2. Creus que cal prendre mesures per prevenir i abordar la discriminació i la violència de gènere i LGBTI-fòbica a les escoles?

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari adreçat a la ciutadania, 2026.

2. PREVENCIÓ DE VIOLÈNCIES I RELACIONS AFECTIVES

La prevenció de les violències masclistes i la promoció de relacions afectives i sexuals saludables constitueixen una de les principals prioritats del treball educatiu al municipi. Les diferents fonts consultades coincideixen a assenyalar que aquestes violències no es

manifesten únicament a través de situacions greus o explícites, sinó també mitjançant pràctiques quotidianes que formen part dels processos de socialització de la infància i l'adolescència.

L'anàlisi posa de manifest la persistència de comportaments sexistes i LGBTI-fòbics entre iguals, així com dinàmiques de control, exclusió relacional, pressió de grup i regulació social que condicionen especialment les experiències de les noies i de les persones que s'allunyen de les normes de gènere dominants. Aquestes situacions sovint es produeixen de manera normalitzada i no sempre són identificades com a formes de violència per part del propi alumnat.

Un dels principals reptes detectats és precisament la dificultat per reconèixer determinades formes de violència, especialment aquelles vinculades al control, la subordinació, la pressió emocional o les relacions afectives. Les entrevistes i grups de discussió assenyalen que la transmissió de models basats en la gelosia, la possessió o la hipersexualització continua tenint una presència important en els processos de socialització de molts infants i adolescents, influïts tant pel grup d'iguals com pels continguts digitals, les xarxes socials i altres referents culturals.

Des d'una perspectiva interseccional, aquestes dinàmiques no afecten tothom de la mateixa manera, és a dir, les persones LGBTI+, les noies que desafien els mandats de gènere, l'alumnat racialitzat o les persones amb diversitat funcional poden experimentar una major exposició a situacions de discriminació, exclusió o violència.

Pel que fa a la resposta educativa, es valora positivament l'existència d'accions de sensibilització i prevenció impulsades des del Pla Educatiu d'Entorn, el catàleg d'activitats municipals, els Punts Lila i altres iniciatives desenvolupades als centres educatius. Ara bé, les persones entrevistades coincideixen a assenyalar la necessitat d'avançar cap a intervencions més continuades i la conveniència de reforçar la coordinació amb serveis especialitzats com el SIAD i el SAI, per tal de garantir que l'alumnat conegui els recursos disponibles i dotar al professorat i altres agents educatius d'eines pràctiques per a la detecció, l'acompanyament i la derivació de situacions de violència.

En aquest sentit, la diagnosi conclou que la prevenció de les violències masclistes i LGBTI-fòbiques no es pot limitar a actuacions puntuals ni recaure exclusivament en els centres educatius. La seva eficàcia depèn de la capacitat d'implicar el conjunt de la comunitat educativa i social, famílies, entitats, serveis municipals i agents del territori, en un procés sostingut de transformació dels models de relació, convivència i socialització.

"M'agradaria comentar que trobo que en les xerrades de sexualitat es parla molt poc o gens sobre com és el sexe entre dos homes o dues dones. Crec que estaria bé perquè hi ha molta gent homosexual que no té cap informació sobre això. Així mateix, estaria bé parlar de les persones intersex per explicar que no només existeixen dos sexes i que la biologia és molt més extensa." (Noi del col·lectiu LGBTI+).

3. MASCULINITATS I DESIGUALTATS DE GÈNERE

L'anàlisi posa de manifest que **el treball de les masculinitats continua sent un dels àmbits amb més recorregut de millora dins les polítiques de coeducació** i prevenció de les violències masclistes.

Les diferents persones entrevistades coincideixen a assenyalar una implicació desigual dels nois en les activitats vinculades a la igualtat, la convivència i la prevenció de les violències. En alguns casos es detecten resistències, manca d'interès o dificultats per sentir-se interpel·lats per aquests continguts, fet que posa de manifest la necessitat de desenvolupar estratègies específiques que permetin incorporar els nois com a agents actius en la construcció de relacions més igualitàries.

Les aportacions recollides també evidencien que moltes de les actituds i comportaments observats entre els joves no es poden entendre de manera aïllada, sinó que es troben estretament vinculats als models de masculinitat presents en altres espais de socialització. Per tant, es destaca la importància de treballar les masculinitats més enllà de l'àmbit educatiu formal, incorporant-hi també l'esport, les entitats i altres espais comunitaris on es construeixen i es reforcen els mandats de gènere.

Ahora, s'observa la necessitat de trobar un equilibri entre l'impuls de polítiques específiques adreçades als homes i la continuïtat de les accions orientades a reduir les desigualtats que afecten les dones; mirada que permet entendre el treball de les masculinitats no com una línia independent, sinó com una estratègia complementària per prevenir les violències masclistes, afavorir la corresponsabilitat i promoure relacions més respectuoses i igualitàries. En conseqüència, aquest enfocament implica entendre les masculinitats no com un àmbit específic o complementari, sinó com un eix central en la prevenció de les violències i en la construcció d'una cultura relacional basada en la igualtat, el respecte i la corresponsabilitat.

4. ESPAIS EDUCATIUS I SOCIALITZACIÓ JUVENIL

L'àmbit educatiu a Manlleu no es limita als centres educatius formals, sinó que es configura com un ecosistema ampli que inclou espais d'educació no formal, lleure, esport, espai públic i acció comunitària. Tal com es desprèn del Pla Educatiu d'Entorn⁶ i de les entrevistes realitzades, aquest conjunt d'espais té un paper clau en la socialització dels infants i joves i en la construcció de relacions, identitats i formes de convivència.

⁶ <https://www.manlleu.cat/educacio/files/doc166/pla-anual-pee-manlleu-2025-26.pdf>

El municipi disposa d'una xarxa diversa d'iniciatives que amplien les oportunitats educatives més enllà de l'escola i reforcen una mirada d'educació comunitària i d'Educació 360. Entre aquestes destaquen la programació compartida d'activitats extraescolars entre centres educatius, les activitats d'estiu agrupades sota el model d'"Estiu Enriquit", els patis oberts, els projectes d'intervenció socioeducativa en medi obert i les accions impulsades des de Territori Jove. **Es valora molt positivament l'existència d'una programació unificada d'extraescolars**, que permet que l'alumnat pugui participar en activitats més enllà del seu propi centre educatiu, contribuint a trencar dinàmiques de segmentació.

Per altra banda, també és especialment rellevant és el paper de **Territori Jove**, que combina diferents línies d'intervenció com la dinamització dels patis oberts, la presència d'educadors i educadores de carrer, les tardes obertes per a joves, el treball amb joves en situació de vulnerabilitat i la dinamització d'espais de relació juvenil en l'espai públic. Aquest model permet arribar a joves que sovint no participen en activitats més estructurades i afavorir la creació de vincles educatius des de la proximitat i la presència continuada al territori. Alhora, des d'aquests espais també s'han impulsat iniciatives de foment de la convivència i la diversitat, com la **Xarxa Antirumors**, orientada a combatre estereotips, prejudicis i discursos discriminatoris entre la població jove.

Així mateix, els espais d'educació no formal i comunitària, com els patis oberts o els projectes d'intervenció en espai públic, es configuren com a entorns amb un alt potencial educatiu, especialment per arribar a joves que no participen en circuits més formalitzats. Tal com es recull en les entrevistes, aquests espais permeten desplegar una acció educativa de proximitat, basada en la presència, l'acompanyament i la generació de vincles. No obstant això, l'anàlisi posa de manifest que aquests espais no són neutres, sinó que també reproduïxen desigualtats de gènere i altres eixos de desigualtat i, un dels elements més evidents és la masculinització de l'espai públic i dels espais de lleure. És a dir, tant en els centres educatius com fora d'aquests, es detecta que els nois tendeixen a ocupar els espais centrals i visibles, especialment a través d'activitats com el futbol, mentre que les noies i altres perfils queden sovint relegats a espais més perifèrics o amb menor presència.

L'experiència dels patis oberts posa de manifest que aquesta distribució no és fixa, sinó que es pot transformar mitjançant la intervenció educativa. Tal com assenyalen les professionals entrevistades, quan hi ha dinamització activa, introduint nous materials, proposant activitats diverses o generant espais alternatius, la participació es diversifica i esdevé més equitativa; fet que evidencia el paper clau de l'acompanyament educatiu en la configuració dels usos de l'espai.

En paral·lel, el grup de discussió aporta una mirada complexa sobre la socialització juvenil, especialment en l'etapa adolescent. D'una banda, es descriuen espais com l'esport o l'escola com a entorns on es poden generar dinàmiques d'integració i cohesió, en què el vincle es construeix més en clau de grup que no pas d'origen o identitat. L'esport, en particular,

apareix com un espai amb un fort potencial integrador. Però alhora, també es detecta una tendència a la segregació, especialment en l'adolescència, amb agrupaments per gènere, origen o interessos. Aquesta segregació es vincula tant a dinàmiques pròpies de l'etapa vital com a pressions socials i culturals, i es manifesta en la configuració dels grups, en l'ús de l'espai i en les formes de relació.

A més, es posa de manifest que **els espais estructurats (com l'esport en clubs o activitats dirigides) poden generar cohesió dins del propi espai, però no necessàriament transformen les dinàmiques que es produeixen fora d'aquest.** És a dir, la convivència es construeix en contextos concrets, però no sempre es trasllada a altres àmbits de la vida quotidiana.

En relació amb l'accés a les activitats, s'observa la influència de factors econòmics i socials. És a dir, determinades pràctiques esportives o activitats poden estar condicionades pel cost, fet que limita la participació d'alguns col·lectius. Tot i **l'existència de mesures municipals per facilitar l'accés, les desigualtats materials continuen tenint un impacte en les oportunitats educatives i de lleure.**

5. FAMÍLIES, COMUNITAT EDUCATIVA I MIRADA INTERSECCIONAL

Tal com es desprèn de les entrevistes i del grup de discussió, els processos educatius estan profundament condicionats per les dinàmiques familiars, els contextos socials i culturals i les condicions materials de vida, que configuren experiències educatives diverses i desiguals.

Es detecta una implicació desigual de les famílies en el sistema educatiu, especialment a partir de l'etapa de secundària. Diverses aportacions assenyalen que, mentre que en etapes inicials la relació família-escola és més estreta, a l'ESO es produeix un distanciament progressiu que dificulta el treball conjunt en temes com la convivència, la coeducació o la prevenció de violències. Per tal de donar resposta a aquesta situació, **es valora positivament l'existència d'espais de debat educatiu impulsats des de l'àrea d'Educació,** que aborden qüestions com la relació família-escola, la desigualtat o el benestar emocional. Ara bé, es tracta d'espais amb una participació limitada i amb un impacte desigual, fet que posa de manifest la necessitat de reforçar estratègies per implicar les famílies de manera més sostinguda.

Un dels elements més rellevants que emergeix de l'anàlisi és la influència de les expectatives familiars en les trajectòries educatives, especialment en el cas de les noies. Tal com es recull en les entrevistes, es detecten situacions en què, tot i existir motivació per continuar estudiant, determinades noies troben obstacles en el seu entorn familiar, especialment en relació amb la mobilitat o l'accés a estudis superiors fora del municipi. Per la qual cosa, **valoren positivament iniciatives d'acompanyament i treball amb famílies,** que contribueixen a generar referents i a obrir possibilitats.

Des d'una perspectiva interseccional, les aportacions recollides posen de manifest la complexitat de les experiències educatives en un municipi amb una elevada diversitat social i cultural, fet que fa que emergeixin diversos eixos de desigualtat que interactuen entre si i que condicionen l'accés, la participació i el benestar dins el sistema educatiu.

De forma global, s'observa com les aportacions subratllen el fet que les desigualtats educatives no es poden analitzar de manera aïllada, sinó que responen a la interacció de múltiples factors socials, culturals i econòmics. Això reforça la necessitat d'incorporar una mirada interseccional que permeti entendre aquesta complexitat i dissenyar respostes ajustades a les diferents realitats. Per tant, **el principal repte és avançar cap a un model educatiu que no només tingui en compte l'alumnat, sinó que integri de manera activa les famílies i la comunitat**, reconeixent la diversitat de situacions i abordant les desigualtats des d'una perspectiva global.

6. SUPORT INSTITUCIONAL, TRANSVERSALITAT I DESIGUALTATS INTERNES

L'àmbit educatiu a Manlleu es caracteritza per una elevada capacitat de transversalitat i coordinació amb altres àrees municipals. Tal com es desprèn de les entrevistes, l'educació es configura com un espai central en l'articulació de polítiques públiques orientades a la igualtat d'oportunitats, amb connexions constants amb àmbits com joventut, cultura, esports, serveis socials, ocupació o participació. Aquesta transversalitat es concreta en múltiples espais de treball compartit, com la coordinació amb serveis socials en l'accés a activitats educatives i de lleure, el treball conjunt amb ocupació en itineraris formatius i d'inserció, o la vinculació amb projectes comunitaris com la **Xarxa d'Infància i Adolescència (XIA) i iniciatives com el programa Temps per Cures, que facilita serveis d'acollida i suport a les famílies**. Així mateix, es valora positivament la capacitat de l'àrea d'Educació per generar espais de coordinació i optimitzar estructures existents, evitant la duplicació de recursos i afavorint una gestió més eficient.

Es **valora especialment positivament l'experiència de les Píndoles formatives** impulsades en reunions d'àrea, on es proporcionen orientacions breus i pràctiques sobre com aplicar la perspectiva de gènere en diferents serveis municipals.

Paral·lelament, l'anàlisi assenyala l'existència de desigualtats estructurals dins la pròpia organització municipal, que afecten especialment els àmbits fortament feminitzats. És a dir, l'àrea d'Educació, igual que Cultura o les Escoles Bressol, presenta un alt grau de feminització i, alhora, nivells de reconeixement i valoració inferiors a altres àmbits. Aquesta situació es concreta en diferències en els complements salarials, en el reconeixement dels llocs de responsabilitat i en la consideració social de les tasques desenvolupades.

Especialment significativa és la situació de les escoles bressol i de les professionals de l'educació infantil, on es combina una elevada responsabilitat educativa i de cura amb

condicions laborals sovint menys reconegudes, especialment en el cas de serveis externalitzats. Aquest fet connecta amb dinàmiques més àmplies de desvalorització dels treballs de cura i dels sectors feminitzats

VALORACIÓ GLOBAL: LÍNIA 4.1. COEDUCACIÓ I TRANSMISSIÓ DE MODELS EQUITATIUS

FEBLESES I REPTES
▪ La coeducació continua depenent sovint de projectes específics, lideratges concrets o accions puntuals, sense una incorporació plenament estructural en tots els espais educatius. ▪ Reduir les desigualtats de gènere presents en les relacions entre iguals, els usos dels espais i els processos de socialització infantil i juvenil. ▪ Reforçar la implicació dels nois en els processos de coeducació i ampliar el treball sobre masculinitats igualitàries. ▪ Incorporar de manera més sistemàtica una mirada interseccional que tingui en compte l'origen, la situació socioeconòmica, la discapacitat i la diversitat afectiva, sexual i de gènere. ▪ Afavorir una major implicació de les famílies i de la comunitat educativa en el treball continuat sobre coeducació i prevenció de les violències.
FORTALESES I RECURSOS EXISTENTS
▪ Consistori Coeducador com a espai de treball compartit que promou la coeducació, la convivència i la prevenció de les violències entre l'alumnat de secundària. ▪ Pla Educatiu d'Entorn com a eina de treball comunitari entre educació, entitats i municipi. ▪ Oferta d'activitats extraescolars compartides entre els diferents centres educatius, que afavoreixen la igualtat d'oportunitats i la cohesió social. ▪ Projectes i recursos adreçats a la població jove, com <i>Territori Jove</i>, que contribueixen a la participació, l'acompanyament educatiu i la cohesió social. ▪ Experiències de lleure educatiu i comunitari, com els <i>Patis Oberts</i>, que afavoreixen la convivència, la inclusió i l'ús compartit dels espais. ▪ Implicació de les escoles bressol municipals en la promoció d'una educació inclusiva, respectuosa i lliure d'estereotips de gènere des de la primera infància.

4.2. SALUT INCLUSIVA I EQUITATIVA

FONTS QUALITATIVES

Les creences culturals i el sistema patriarcal han condicionat històricament la salut de les dones, influenciant la manera com es diagnostiquen i tracten les malalties. **Les dones pateixen una major incidència de trastorns mentals com la depressió i l'ansietat, sovint relacionats amb la sobrecàrrega de cures, la manca de reconeixement del seu treball i l'exposició a la violència masclista.** Aquesta realitat exigeix un abordatge sanitari que tingui en compte la influència dels rols de gènere en la salut física i mental.

A més de les desigualtats de gènere, el **col·lectiu LGBTI+ també afronta barreres en l'accés a la salut.** La manca de formació del personal sanitari sobre diversitat sexual i de gènere, els prejudicis i la discriminació poden provocar diagnòstics erronis, invisibilització de necessitats específiques i una menor confiança en el sistema sanitari per part d'aquest col·lectiu. Això implica formar professionals de la salut en perspectiva de gènere i diversitat afectiva, sexual i de gènere, garantir serveis específics per a persones LGBTI+ i desenvolupar polítiques públiques que redueixin les barreres d'accés a la salut. Només així es podrà avançar cap a un model de salut més just i adaptat a la realitat de tota la ciutadania.

La salut al municipi de Manlleu no es pot entendre només des dels serveis sanitaris (CAP, atenció psicològica, etc.), sinó que està molt condicionada per factors com la situació econòmica, l'habitatge, les condicions de vida, les cures o les relacions socials. En aquest sentit, el Pla de Salut⁷ ja incorpora aquesta mirada àmplia, entenent la salut no només com l'absència de malaltia, sinó com el benestar físic, emocional i social de les persones. Tot i que a partir de les entrevistes i de la informació recollida, es detecta que aquesta mirada no sempre es tradueix en la pràctica. És a dir, malgrat que es reconeix la importància de la salut comunitària i dels factors socials, sovint les accions continuen sent puntuals, poc coordinades o amb dificultats per mantenir-se en el temps.

1. SALUT MENTAL I BENESTAR EMOCIONAL: UN MALESTAR CREIXENT I DESIGUAL

Un dels elements més rellevants que emergeixen en la diagnosi és el **creixement del malestar emocional, especialment entre la població jove.** Tant els indicadors de salut⁸ com les percepcions recollides en el qüestionari apunten en aquesta direcció, evidenciant que el benestar emocional s'ha convertit en una preocupació central en aquesta etapa vital.

En aquest sentit, destaca especialment la diferència de gènere en la vivència del malestar. Les dades dels indicadors mostren una major afectació entre les noies joves, una tendència

⁷ Pla de Salut. Ajuntament de Manlleu, 2025.

⁸ Informe d'Indicadors de Salut Local. Manlleu, 2025. Diputació de Barcelona.

que es veu reforçada també en els resultats del qüestionari, on les noies expressen amb més freqüència sentiments de malestar, pressió i incomoditat emocional.

Aquesta realitat es complementa amb la informació qualitativa recollida en les entrevistes, que assenyalen una transformació en les formes de patiment. Sense desaparèixer del tot, problemàtiques com els trastorns de la conducta alimentària conviuen amb noves expressions de malestar vinculades a l'autoexigència, el control, la pressió estètica i l'impacte de les xarxes socials.

Ahora, **es detecta una manca de recursos comunitaris estables per donar resposta a aquesta realitat**. Les dificultats de coordinació amb el CAP, la manca de figures de referència i la fragmentació de les intervencions limiten la capacitat d'actuació, generant una distància entre les necessitats detectades i les respostes disponibles.

Elements clau:

1. Augment del malestar emocional, especialment en joves.
2. Noves formes de patiment vinculades a pressió social i digital.
3. Manca d'estructures comunitàries estables en salut mental.
4. Dependència de la demanda dels centres educatius.

FONTS QUANTITATIVES

QÜESTIONARI JOVES

Passem a analitzar les problemàtiques que els i les joves de Manlleu identifiquen en el seu entorn a partir dels resultats del qüestionari. Aquesta anàlisi permet aprofundir en la percepció que tenen sobre el seu context relacional i emocional, així com detectar quins àmbits de malestar emergeixen amb més força i com aquests es distribueixen segons el gènere.

Gràfic 1. Quina és la principal problemàtica que detectes entre el teu entorn?

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a joves, 2026.

Els resultats del qüestionari mostren que el malestar emocional emergeix com una de les principals problemàtiques entre la població jove. Tot i això, **el primer element que cal destacar és l'elevat percentatge de respostes "NS/NC", especialment entre els nois**, fet que apunta a una dificultat significativa per identificar o posar nom a les problemàtiques del seu entorn.

Aquesta manca de resposta no es pot interpretar com una absència de conflictes, sinó més aviat com una manca d'eines o espais per reconèixer-los i expressar-los. Quan les problemàtiques són identificades, el patró és clar: el malestar emocional, les dificultats relacionals i els problemes d'autoestima apareixen com a eixos centrals, sovint interrelacionats.

Principals problemàtiques detectades:

1. *Malestar emocional (ansietat i depressió)*: És la problemàtica més identificada, especialment entre les noies i sovint apareix combinada amb: Problemes d'autoestima i, soledat i aïllament.
2. *Problemes d'autoestima*: Apareixen tant de forma independent com vinculats a altres problemàtiques com: Trastorns alimentaris, relacions tòxiques i, ansietat.
3. *Relacions tòxiques en la parella*: No apareix com a primera opció majoritària, però sí de manera combinada, especialment vinculada a l'autoestima i al malestar emocional.
4. *Soledat i aïllament*: Present en diverses combinacions de resposta i connectat amb salut mental i autoestima.
5. *Trastorns alimentaris*: Amb menor pes com a resposta principal, però presents en combinació amb autoestima i ansietat.
6. *Discriminacions (origen, identitat, capacitats...)*: Apareixen de forma més residual

Els resultats del qüestionari mostren diferències significatives en la manera com nois, noies i persones no binàries identifiquen i expressen les problemàtiques del seu entorn. Aquestes diferències no només reflecteixen nivells diferents de malestar, sinó sobretot formes diferenciades de socialització emocional i relacional.

- **Noies: Les noies presenten una major capacitat d'identificació de les problemàtiques**, especialment en l'àmbit del malestar emocional. Destaquen especialment les referències a: Ansietat i depressió, problemes d'autoestima i, trastorns alimentaris.

Aquest patró apunta a una major consciència i reconeixement del malestar, però també a una major exposició a formes de patiment internalitzat. És a dir, el malestar tendeix a expressar-se cap a dins, en forma d'autoexigència, pressió estètica o vulnerabilitat emocional.

- **Nois: En el cas dels nois, el que destaca no és tant la presència d'un tipus concret de problemàtica, sinó la dificultat per identificar-les.** Això es tradueix en una elevada

presència de respostes “NS/NC”, que arriben a les 99 respostes en el cas dels nois i 63 en les noies.

Aquest resultat no es pot interpretar com una menor incidència de problemàtiques, sinó més aviat com una menor capacitat per reconèixer-les o verbalitzar-les. Aquesta manca d'identificació pot estar vinculada a models de masculinitat que dificulten l'expressió emocional, la vulnerabilitat o el reconeixement del malestar.

Finalment, **les persones no binàries presenten també nivells elevats d'incertesa en les respostes**, tot i que amb un volum de dades més reduït que limita una anàlisi més concloent (3 respostes “Ns/Nc”).

2. JOVENTUT, SALUT I RELACIONS

La població jove constitueix un dels àmbits prioritaris d'intervenció en salut, especialment pel que fa al benestar emocional, la prevenció del consum de substàncies i la salut afectiva i sexual. Bona part de les accions municipals s'articulen a través de tallers als centres educatius, on es treballen qüestions com el consum de drogues, l'autoestima, l'alimentació o la salut sexual, incorporant també continguts relacionats amb el consentiment, els límits, el respecte, la protecció i la prevenció de riscos.

Els centres educatius constitueixen, per tant, **una via important per arribar a la població adolescent i desenvolupar accions preventives**. Ara bé, aquest model presenta algunes limitacions: la realització dels tallers depèn en bona mesura de la demanda de cada centre i sovint es concreta en intervencions puntuals, fet que dificulta establir **un treball preventiu continuat al llarg de les diferents etapes educatives**. Alhora, aquesta via no permet arribar amb la mateixa facilitat a joves que es troben fora dels circuits educatius habituals o que mantenen una vinculació més feble amb els recursos institucionals.

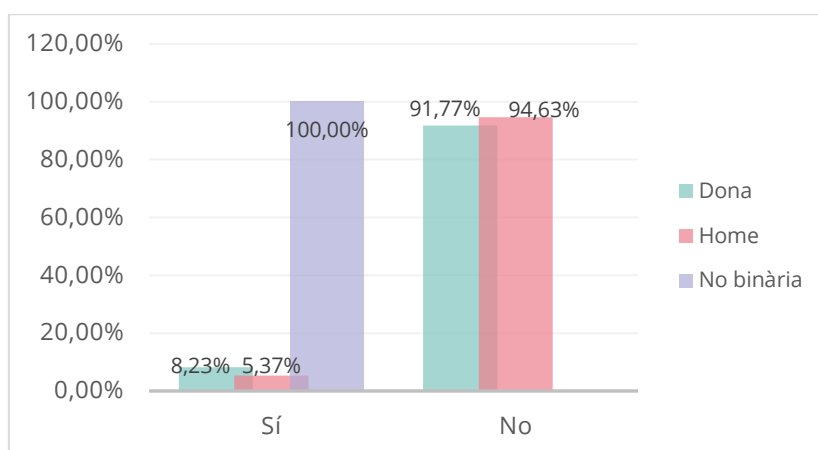
En paral·lel, el grup de discussió posa en valor la iniciativa desenvolupada des del SAI i l'àrea de Diversitat i Convivència, com el cicle de xerrades que es van realitzar a la biblioteca sobre relacions afectives i sexuals adreçat als i a les joves. La bona acollida d'aquestes activitats evidencia l'interès existent per generar espais de reflexió i debat fora de l'àmbit estrictament escolar i obre oportunitats per apropar aquests continguts a altres equipaments municipals. En aquest sentit, es planteja la possibilitat de desenvolupar algunes d'aquestes activitats al CAP, no només com una manera d'apropar els continguts de promoció de la salut als i les joves, sinó també per facilitar que coneguin aquest servei i les seves professionals des d'una mirada més propera i accessible.

FONTS QUANTITATIVES

QÜESTIONARI JOVES

Les dades mostren que **la gran majoria de joves afirma no consumir de manera habitual alcohol o altres substàncies nocives per a la salut**. En concret, el 91,77% de les noies i el 94,63% dels nois responen negativament a aquesta pregunta. Tot i això, una part minoritària de l'alumnat manifesta mantenir un consum habitual. Aquest percentatge és lleugerament superior entre les noies (8,23%) que entre els nois (5,37%), si bé les diferències són reduïdes i cal interpretar-les amb prudència. Pel que fa a les persones no binàries, les dades mostren una realitat diferenciada respecte a la resta de grups. Tanmateix, atès el nombre molt reduït de respostes recollides, aquests resultats no permeten extreure conclusions generalitzables.

Gràfic 1. Consumeixes de forma habitual alcohol o altres substàncies nocives per a la salut?

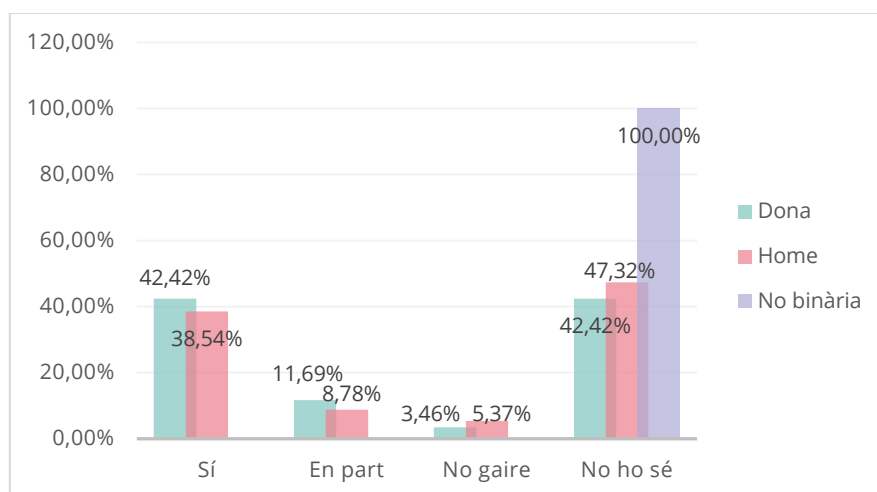

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a joves, 2026.

A continuació, s'incorporen els resultats de l'anàlisi de l'àmbit de les relacions afectives i sexuals. Aquestes dades permeten complementar la informació recollida a través de les entrevistes i els documents analitzats, aportant la mirada directa de la població jove sobre les seves experiències, percepcions i necessitats.

Els resultats del qüestionari mostren que **una part significativa de la població jove no té clar si disposa d'eines per gestionar les seves relacions afectives i sexuals de manera sana i respectuosa**. Tot i que al voltant del 40% de les noies i dels nois responen afirmativament, una part important de les respostes es concentra en opcions de dubte o incertesa.

Gràfic 2. Creus que tens eines per gestionar les teves relacions afectives o sexuals de manera sana i respectuosa?

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a joves, 2026.

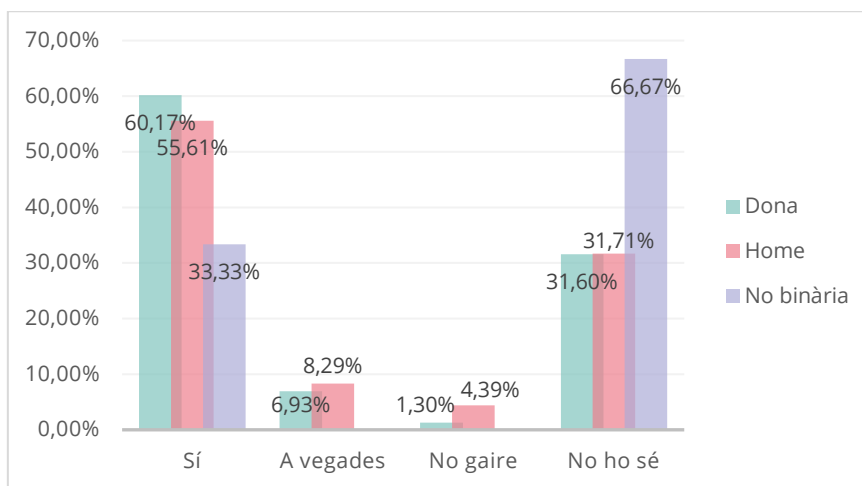
Destaca especialment el pes de la resposta «No ho sé», que esdevé una de les opcions més freqüents, especialment entre els nois. Aquesta dada pot respondre a diferents factors. D'una banda, pot indicar dificultats per identificar què implica una relació sana, respectuosa i basada en el consentiment. De l'altra, cal tenir en compte que el qüestionari inclou alumnat de diferents edats i etapes evolutives, inclosos nois i noies que es troben als primers cursos de secundària i que poden no identificar encara les relacions afectives i sexuals com una realitat pròxima. Tot i això, també cal tenir present que la major part de les persones participants tenen entre 16 i 17 anys, de manera que el pes d'aquesta resposta no es pot atribuir exclusivament a l'edat. Això podria indicar que una part dels joves té dificultats per identificar els elements que defineixen una relació sana o per posicionar-se davant d'aquesta qüestió amb seguretat.

Des d'una perspectiva de gènere, s'observen diferències rellevants en la manera com noies i nois es posicionen davant aquesta qüestió. **Les noies manifesten lleugerament més seguretat a l'hora d'identificar que disposen d'eines, mentre que els nois presenten nivells més elevats d'incertesa.** Aquest fet pot estar vinculat a processos de socialització diferenciats, on les noies han estat més interpel·lades en relació amb la gestió emocional, els límits i les relacions, mentre que els nois sovint han quedat més al marge d'aquests aprenentatges.

Ahora, les respostes «En part» apunten a una percepció d'eines parcial o no consolidada, fet que reforça la necessitat de continuar treballant aquests continguts de manera progressiva i adaptada a les diferents edats i moments evolutius de la població jove.

Els resultats a la pregunta “ Saps identificar i respectar els teus límits i els de l'altra persona en les relacions afectives o sexuals?” **mostren que una majoria de joves considera que sap identificar i respectar els seus límits i els de l'altra persona en les relacions afectives i sexuals**. En concret, prop del 60% de les noies i del 55% dels nois responen afirmativament.

Gràfic 3. Saps identificar i respectar els teus límits i els de l'altra persona en les relacions afectives o sexuals?

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a joves, 2026.

Però aquesta percepció conviu amb un nivell significatiu d'incertesa. Al voltant d'un terç de les noies i dels nois responen “No ho sé”, fet que indica dificultats per identificar amb claredat què implica posar i respectar límits en les relacions. A més, les respostes “a vegades”, tot i ser minoritàries, apunten a situacions en què aquests límits no sempre es respecten, evidenciant la presència de dinàmiques ambigües o poc definides.

Si es posen en relació aquests resultats amb els obtinguts en la pregunta anterior, s'observa una certa contradicció: **mentre que una part important de joves considera que respecta els límits, alhora no té clar si disposa d'eines per gestionar les seves relacions**. Aquesta distància pot indicar que existeix una percepció intuïtiva o normativa del que és una relació respectuosa, però sense una base sòlida d'aprenentatge o una vivència més conscient.

3. SALUT I GENT GRAN: ENVELLIMENT I QUALITAT DE VIDA

L'envelliment progressiu de la població planteja nous reptes en l'àmbit de la salut i el benestar, amb una clara dimensió de gènere. La major esperança de vida de les dones fa que siguin més presents en les edats avançades i, per tant, també en situacions de solitud, dependència o vulnerabilitat econòmica.

Al municipi conviuen realitats diverses: mentre una part de les persones grans manté una vida activa, participa en espais comunitaris i disposa de xarxes de suport, **una altra pot trobar-se en situacions d'aïllament o solitud no desitjada que no sempre són fàcils de detectar**. I, en aquest context, Manlleu participa en el programa **Ciutats Amigues amb les Persones Grans**, impulsat per l'OMS, que promou la participació activa de les persones grans i la incorporació de les seves necessitats en la planificació municipal. El programa treballa aspectes vinculats als serveis socials i de salut, la participació social, les relacions de suport, l'accessibilitat, la mobilitat, la informació o l'habitatge, i constitueix un marc rellevant per abordar els reptes associats a l'envelliment des d'una mirada transversal.

Des de la perspectiva d'aquest Pla d'Igualtat, aquesta iniciativa representa també una oportunitat per incorporar de manera progressiva la perspectiva de gènere i LGBTI+ en les accions dirigides a la gent gran, garantint que la diversitat de trajectòries vitals, experiències i necessitats quedi reflectida tant en la programació d'activitats com en els processos de participació i en el disseny de les polítiques municipals adreçades a aquest col·lectiu.

Així mateix, les entrevistes i el grup de discussió posen de manifest la necessitat d'ampliar la mirada sobre la salut de la gent gran més enllà de les dimensions estrictament físiques o assistencials. **Aspectes com el benestar emocional, les relacions afectives, la sexualitat, les identitats de gènere o les situacions de solitud continuen sent àmbits poc visibles** i escassament abordats des de les polítiques públiques, malgrat el seu impacte directe en la qualitat de vida i la salut de les persones.

3.1. DESIGUALTATS SOCIALS EN SALUT: ACCESSIBILITAT

La realitat social de Manlleu és cada vegada més diversa pel que fa a l'origen, la situació socioeconòmica i les trajectòries vitals de la població. Aquesta pluralitat, però, no sempre es tradueix en una adaptació igualment específica de les polítiques i actuacions de salut, que continuen tenint en bona part un enfocament generalista.

Els indicadors⁹ disponibles permeten aproximar-se a aquesta diversitat, però no sempre es creuen les dades de manera que permetin identificar com interactuen diferents eixos de desigualtat. Per exemple, la manca d'anàlisis que combinin variables com el gènere i l'origen dificulta detectar amb precisió quins grups poden estar més exposats a determinades desigualtats en salut. Per això, **reforçar una lectura interseccional de les dades i dels indicadors de salut** permetria identificar millor necessitats específiques i orientar les actuacions de manera més ajustada a la realitat de la població.

⁹ Informe d'Indicadors de la salut local. Manlleu. 2025. Diputació de Barcelona.

Des de la pràctica professional, es posa de manifest que no totes les persones accedeixen als serveis en igualtat de condicions. Tot i no existir una exclusió formal, sí que es poden produir barreres implícites que condicionen l'accés, com ara:

- Desconeixement dels recursos disponibles.
- Dificultats lingüístiques o culturals.
- Desconfiança cap als serveis públics.
- Associació dels serveis amb situacions de vulnerabilitat (estigma).

Aquestes barreres no només afecten l'accés, sinó també la continuïtat en els processos d'atenció i, en conseqüència, els resultats en salut.

4. TREBALL EN XARXA

El municipi disposa d'un marc estratègic que aposta per la salut comunitària i pel treball transversal entre àrees municipals i agents del territori; enfocament que s'alinea amb el model de "Salut a totes les polítiques", el qual reconeix que la salut depèn de múltiples factors i requereix la implicació de diferents àmbits com educació, serveis socials, urbanisme o medi ambient. Ara bé, aquesta aposta no sempre es tradueix en un funcionament coordinat i sostingut.

La coordinació entre Salut Pública, Educació, Serveis Socials i Igualtat existeix, però sovint s'articula a través de col·laboracions vinculades a projectes o actuacions concretes, i això dificulta consolidar espais de treball més estables i continuats entre els diferents serveis.

En aquest marc, destaca especialment la **Taula Local de Mutilació Genital Femenina**, que constitueix una experiència consolidada de coordinació interprofessional, prevenció i seguiment. Es tracta d'un recurs especialment rellevant en un municipi amb població procedent de contextos on aquesta pràctica pot estar present. **Manlleu compta, a més, amb una trajectòria llarga de treball específic en aquest àmbit,** amb protocol i experiència acumulada en la prevenció i l'abordatge de la mutilació genital femenina.

Un dels reptes identificats és reforçar la coordinació entre el Servei de Salut Pública municipal i el CAP, amb l'objectiu d'afavorir el desenvolupament de projectes compartits i una millor articulació del treball comunitari en salut. Aquesta necessitat ja apareix recollida al Pla Local de Salut.

Tanmateix, el desplegament de les polítiques municipals de salut no pot quedar condicionat exclusivament a aquesta coordinació ja que des del mateix Ajuntament existeix marge per continuar impulsant actuacions pròpies de promoció de la salut, sensibilització i prevenció,

incorporant de manera més sistemàtica la perspectiva de gènere i LGBTI+ en els diferents àmbits municipals.

Per tant, en aquest sentit, es detecta l'oportunitat d'avançar cap a actuacions més continuades i estructurades, especialment en àmbits com el benestar emocional, la salut sexual i reproductiva, la prevenció, les cures o altres necessitats que afecten de manera diferenciada dones i persones LGBTI+.

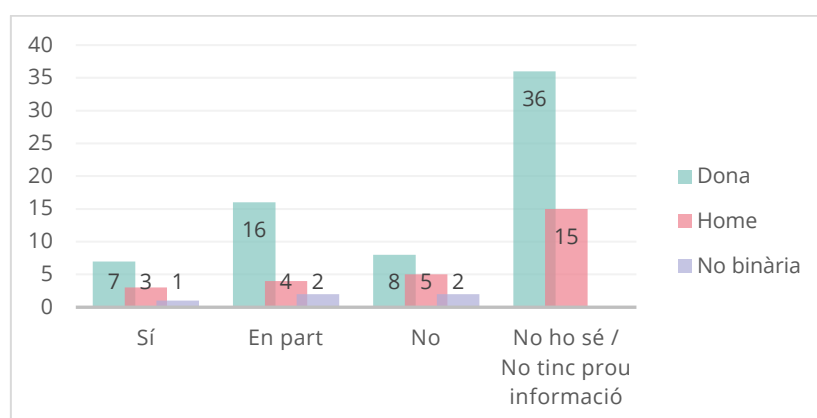
Així doncs, el repte és doble: d'una banda, reforçar la capacitat municipal per desplegar polítiques de salut amb perspectiva de gènere i LGBTI+ de manera pròpia i continuada i, de l'altra, millorar la coordinació amb el CAP i altres serveis de salut del territori quan el treball conjunt pugui aportar valor.

FONTS QUANTITATIVES

QÜESTIONARI CIUTADANIA

Pel que fa **a la percepció sobre si els serveis de salut tenen en compte les necessitats específiques de dones i persones LGBTI+**, els resultats mostren un alt grau de desconeixement i una valoració poc definida.

Gràfic 1. Creus que els serveis de salut (CAP, atenció psicològica, salut sexual, etc.) tenen en compte les necessitats específiques de dones i persones LGBTI+?

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a la ciutadania, 2026.

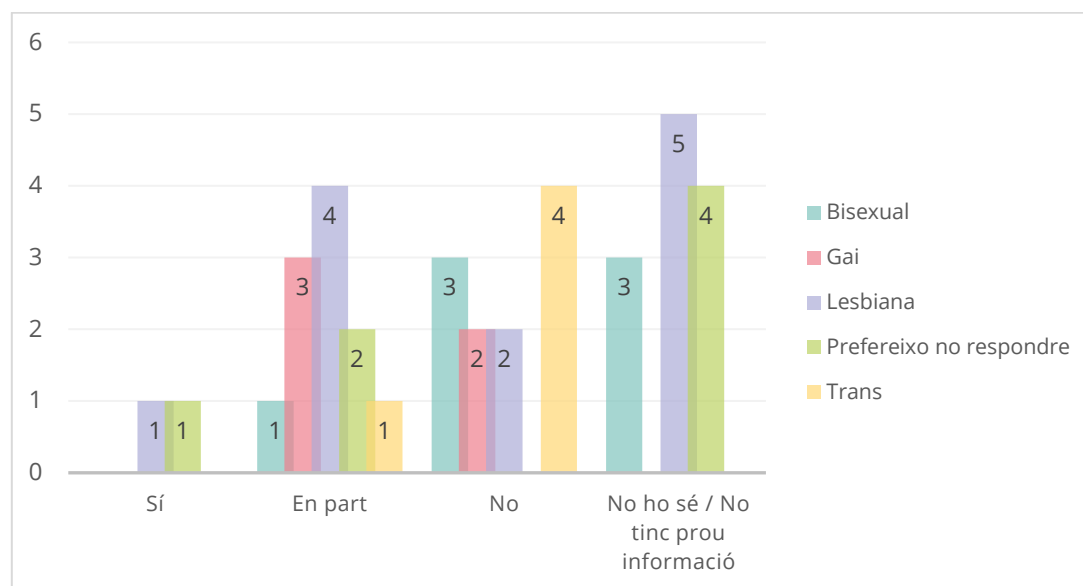
La meitat de les persones enquestades (51 de 99) indiquen que no tenen prou informació per valorar-ho, fet que apunta a una manca de visibilitat o de coneixement sobre com s'incorpora aquesta perspectiva dins dels serveis de salut. Aquestes dades suggereixen que, tot i que pot existir una certa incorporació de la perspectiva de gènere i diversitat afectiva, sexual i de gènere en el CAP, aquesta no és percebuda de manera clara ni generalitzada per la ciutadania.

Les aportacions del grup de discussió permeten aprofundir en aquesta lectura. D'una banda, es valora positivament que en els darrers anys s'hagin impulsat formacions i que hi hagi més eines per acompanyar situacions vinculades a la diversitat sexual i de gènere, especialment en l'atenció a persones trans o en processos de canvi. Però alhora, es posa de manifest que encara persisteixen mancances en la incorporació de la perspectiva de gènere en l'àmbit de la salut, especialment en la manera d'interpretar els cossos, els símptomes i les necessitats específiques de les dones.

També emergeix la necessitat d'ampliar la mirada sobre la salut més enllà de l'atenció clínica, incorporant qüestions relacionades amb la sexualitat i les diferents etapes de la vida. En aquest àmbit, el grup assenyala que encara hi ha mancances en educació sexual, tant pel pes dels tabús com per la socialització diferenciada entre homes i dones i per la manca d'espais on abordar aquestes qüestions també durant la vida adulta.

Quan s'analitzen les respostes de les persones que s'identifiquen com a part del col·lectiu LGBTI+, es manté el patró general de desconeixement i percepció poc definida sobre si els serveis de salut tenen en compte les seves necessitats específiques.

Gràfic 2. Creus que els serveis de salut (CAP, atenció psicològica, salut sexual, etc.) tenen en compte les necessitats específiques de dones i persones LGBTI+?

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a la ciutadania, 2026.

La major part de respostes es concentren en les opcions "No ho sé / No tinc prou informació" i "En part", fet que indica que, **fins i tot entre les persones potencialment més afectades, no hi ha una percepció clara ni generalitzada sobre com s'incorpora aquesta mirada**

dins del sistema sanitari. Les respostes afirmatives són minoritàries i conviuen amb un volum també significatiu de respostes negatives.

Tot i que cal interpretar aquestes dades amb cautela, atès el volum reduït de la mostra, els resultats apunten a una possible distància entre els serveis de salut i la percepció del col·lectiu LGBTI+, tant en termes d'atenció com de visibilitat.

VALORACIÓ GLOBAL: 4.2 SALUT INCLUSIVA I EQUITATIVA

FEBLESES I REPTES
▪ Avançar cap a una estratègia estructurada i continuada d'educació afectiva i sexual al llarg de les diferents etapes educatives. ▪ Reduir la dependència de la demanda dels centres educatius per al desenvolupament d'accions preventives i afavorir itineraris més continuats. ▪ Ampliar l'abast de les actuacions per arribar també a la població jove fora del sistema educatiu formal. ▪ Donar resposta a l'increment del malestar emocional, especialment entre la població jove i les noies. ▪ Reforçar els recursos i les actuacions comunitàries i preventives en salut mental, especialment davant problemàtiques com el malestar emocional, la solitud no desitjada i l'aïllament. ▪ Enfortir la capacitat de Salut Pública municipal per desplegar actuacions preventives i comunitàries de manera més continuada i estructurada. ▪ Millorar la coordinació i el desenvolupament de projectes compartits amb el CAP i altres serveis de salut del territori. ▪ Incorporar de manera més sistemàtica la perspectiva de gènere i LGBTI+ en les polítiques i actuacions municipals vinculades a la salut i el benestar.
FORTALESES I RECURSOS EXISTENTS
▪ Existència d'un Pla Local de Salut i d'un servei de Salut Pública municipal amb trajectòria i capacitat d'intervenció al territori. ▪ Catàleg estable de tallers i accions de promoció de la salut adreçades a diferents grups de població. ▪ Desenvolupament d'accions d'educació afectiva i sexual amb infants i adolescents, incorporant continguts com el consentiment, els límits, el respecte i la prevenció de riscos. ▪ Cicle de xerrades sobre relacions afectives impulsat pel SAI i l'àrea de Diversitat i Convivència, amb bona participació i capacitat per arribar a perfils diversos de joves.

- **Existència del *Pla de Ciutats Amigues de les Persones Grans***, amb una programació estable d'activitats dirigides a la població gran.
- **Grup de suport a persones cuidadores** com a espai d'acompanyament, suport mutu i benestar emocional.
- **Existència d'espais i projectes comunitaris que poden contribuir a reduir l'aïllament**, reforçar els vincles socials i promoure el benestar de la població.

4.3. ESPORT INCLUSIU

FONTS QUALITATIVES

L'ESPORT AMB MIRADA INCLUSIVA AL MUNICIPI DE MANLLEU

L'esport ha estat tradicionalment un àmbit masculinitzat, amb estructures adaptades als homes i amb menys presència i reconeixement per a les dones. Tot i els avenços, les desigualtats persisteixen, amb menys dones practicant esport i menys visibilitat per als esports on són majoritàries. A Catalunya, els homes federats tripliquen les dones, fet que reflecteix aquesta desigualtat estructural.

A més, el col·lectiu LGBTI+ encara afronta discriminació en l'esport, especialment en disciplines d'equip, on l'absència de referents, l'assetjament i la manca d'espais inclusius dificulten la seva participació.

1. ESPORTS: ACCÉS, DESIGUALTATS I POTENCIAL TRANSFORMADOR

L'esport té un paper rellevant a Manlleu com a àmbit de socialització, salut i cohesió comunitària i el Pla de l'Esport Local (2025) reforça aquesta mirada i situa l'activitat física com una eina de benestar, participació i inclusió social.

Les entrevistes també destaquen el pes dels clubs i les entitats esportives en la vida comunitària, és a dir, més enllà de la pràctica física, aquests espais afavoreixen les relacions, el sentiment de pertinença i la creació de vincles, especialment entre infants i joves. Ara bé, l'accés a la pràctica esportiva no es produeix en les mateixes condicions per a tothom. Factors econòmics, socials i familiars poden dificultar la participació d'alguns col·lectius i, davant d'aquesta realitat, **des de l'àmbit tècnic s'han impulsat mesures com activitats gratuïtes, programes específics i sistemes de suport econòmic per facilitar-hi l'accés.**

Aquestes iniciatives mostren el potencial de l'esport com a eina d'inclusió, però també posen de manifest la necessitat de continuar reduint les barreres que dificulten una participació esportiva més equitativa.

1.2. DIVERSITAT, INTERSECCIONALITAT I ACCÉS A LA PRÀCTICA ESPORTIVA

L'esport es planteja com una eina de cohesió social, però les entrevistes mostren que la participació continua condicionada per factors com l'origen, la situació socioeconòmica, el gènere o les responsabilitats familiars.

En aquest context, es valora especialment el desenvolupament del projecte **Joventut Esportiva, Societat Activa (JESA)**, impulsat en el marc dels programes de la Diputació de Barcelona per a municipis de més de 20.000 habitants. El projecte ofereix activitats esportives gratuïtes, inclusives i no competitives adreçades a joves de 10 a 18 anys, amb l'objectiu de facilitar l'accés a la pràctica esportiva i generar espais saludables, educatius i comunitaris. S'identifica aquesta iniciativa com una experiència especialment rellevant per arribar a joves que sovint queden fora dels circuits esportius habituals. Això posa de manifest que la inclusió no es produeix de manera automàtica, sinó que requereix estratègies específiques que tinguin en compte la diversitat de realitats presents al municipi.

Així mateix, es detecta que la participació de persones amb discapacitat continua depenent en gran mesura d'iniciatives impulsades per algunes entitats concretes, sense que es percebi encara una línia consolidada d'esport inclúsiu a escala municipal. Aquesta realitat assenyalava un possible àmbit de desenvolupament futur per avançar cap a una pràctica esportiva més accessible per a tothom.

2. GÈNERE I PRÀCTICA ESPORTIVA

Les entrevistes coincideixen a assenyalar que l'esport continua sent un àmbit on persisteixen desigualtats de gènere, tant en la participació com en la composició de les entitats, les juntes directives o alguns espais esportius.

Malgrat això, també es posa en relleu que el municipi disposa d'experiències consolidades de promoció de l'esport femení. **Algunes entitats esportives han incorporat una elevada participació de dones i nenes i han esdevingut referents en aquest àmbit**, especialment en esports com l'hoquei, contribuint a generar models de referència femenins visibles i a normalitzar la presència de les dones en la pràctica esportiva: A través del projecte JESA es va detectar l'existència d'un grup de noies, principalment d'origen marroquí, interessades en la pràctica del futbol però que no se sentien còmodes participant en espais mixtos amb nois. La creació d'un grup específic de futbol femení va permetre consolidar una participació estable d'entre 20 i 30 noies i facilitar la seva vinculació a activitats esportives i comunitàries.

Aquest exemple evidencia que l'abandonament o la baixa participació esportiva de les noies no respon necessàriament a una manca d'interès, sinó que sovint està relacionada amb barreres culturals, socials o organitzatives.

3. ENTITATS ESPORTIVES

El teixit esportiu de Manlleu, format principalment per clubs i entitats, constitueix un actor central en la promoció de l'activitat física i en la vida comunitària del municipi.

L'anàlisi mostra que la **incorporació de la perspectiva de gènere és desigual entre entitats**. Mentre algunes han avançat significativament en la promoció de la participació femenina i la incorporació de mesures d'igualtat, d'altres continuen presentant una baixa presència de dones i una incorporació limitada d'aquesta mirada en el seu funcionament intern.

3.1. INCORPORACIÓ DE LA PERSPECTIVA DE GÈNERE A LES ENTITATS ESPORTIVES

Es posa de manifest alguns avenços recents en la incorporació de la perspectiva de gènere a les polítiques esportives municipals. Un dels elements més destacats és **la modificació del model de suport econòmic a les entitats esportives**, que l'any 2025 va passar d'un sistema basat principalment en convenis històrics a una convocatòria de subvencions per concurrència competitiva amb criteris objectius de valoració.

Aquest canvi ha permès incorporar, per primera vegada, **criteris vinculats a la igualtat de gènere** en l'atorgament de subvencions municipals. Així doncs, entre els aspectes valorats s'inclouen elements com la participació equilibrada de dones i homes dins les entitats o l'existència de plans d'igualtat. D'aquesta manera, la mesura ha permès visibilitzar les diferències existents entre entitats pel que fa a la incorporació de la perspectiva de gènere i ha contribuït a generar un primer incentiu perquè els clubs reflexionin sobre aquestes qüestions. De fet, durant el procés es va constatar que només una de les entitats esportives disposava d'un pla d'igualtat formalitzat, fet que evidencia tant el camí recorregut com el marge de millora existent.

Per tant, aquesta experiència representa **un primer pas cap a la transversalització de la perspectiva de gènere en les polítiques esportives** municipals i posa de manifest el potencial que tenen les eines de suport, finançament i acompanyament municipal per impulsar canvis dins del teixit associatiu esportiu.

3.2. ENTORNS SEGURS I PREVENCIÓ DE LES VIOLÈNCIES EN L'ESPORT

El teixit esportiu de Manlleu, format principalment per clubs i entitats, és un actor clau en la configuració de l'àmbit esportiu i, en aquest sentit, tal com es recull a les entrevistes,

aquestes entitats tenen una gran capacitat de mobilització, però també afronten reptes importants en termes d'equitat, obertura i adaptació a les noves necessitats socials.

En l'àmbit esportiu, la generació d'entorns segurs no és només una recomanació, sinó una obligació normativa¹⁰: La Llei orgànica 8/2021 de protecció integral a la infància i l'adolescència davant la violència (LOPIVI) estableix que totes les entitats esportives que treballen amb menors han de disposar de protocols de prevenció, detecció i actuació davant situacions de violència.

Aquesta normativa implica, entre altres aspectes:

- L'aplicació de protocols específics en tots els espais esportius.
- La designació d'una figura responsable de protecció.
- La implementació de mecanismes de seguiment i control.
- L'adopció de mesures per evitar qualsevol forma de discriminació, inclosa la LGBTI-fòbia.

Més enllà del marc legal, aquest punt és especialment rellevant en el context esportiu, ja que diferents estudis¹¹ i experiències apunten a la persistència d'una certa normalització de comportaments d'assetjament dins la cultura esportiva (insults, burles, sobrenoms, agressivitat entre iguals), que sovint no són identificats com a violència.

En aquest sentit, **el repte no és només disposar formalment de protocols, sinó garantir-ne el coneixement, l'aplicació efectiva i la formació de les entitats esportives**. I això és clau tant per prevenir situacions de violència sexual com per abordar altres formes de violència entre iguals, incloent-hi agressions de caràcter LGBTI-fòbic. Per la qual cosa, emergeix amb força la necessitat de reforçar el treball amb les entitats esportives en tres línies principals:

1. Incorporació de la perspectiva de gènere i diversitat afectiva, sexual i de gènere: Tot i que es comencen a introduir criteris d'igualtat en subvencions i línies de treball, moltes entitats encara no disposen d'eines específiques per abordar aquestes qüestions de manera estructurada.

¹⁰ Ríos, X. i Ventura, C. (2023). *La protección de niños, niñas y adolescentes en el ámbito deportivo y de ocio*. Fundació Universitat Oberta de Catalunya (FUOC).

¹¹ Ríos, X. i Ventura, C. (2023). *La protección de niños, niñas y adolescentes en el ámbito deportivo y de ocio*. Fundació Universitat Oberta de Catalunya (FUOC).

2. Prevenció de violències i protecció en l'àmbit esportiu: És especialment rellevant avançar en la implementació de protocols de prevenció i actuació davant situacions de violència, incloent:

- Violències sexuals.
- Violència entre iguals.
- LGBTI-fòbia.

En aquest punt, cal tenir en compte que la normativa vigent en l'àmbit esportiu estableix l'obligatorietat de disposar de mesures de protecció per a la infància i l'adolescència, incloent protocols de prevenció d'abusos sexuals. Tanmateix, l'anàlisi apunta que el grau d'implantació i coneixement d'aquests protocols pot ser desigual entre entitats.

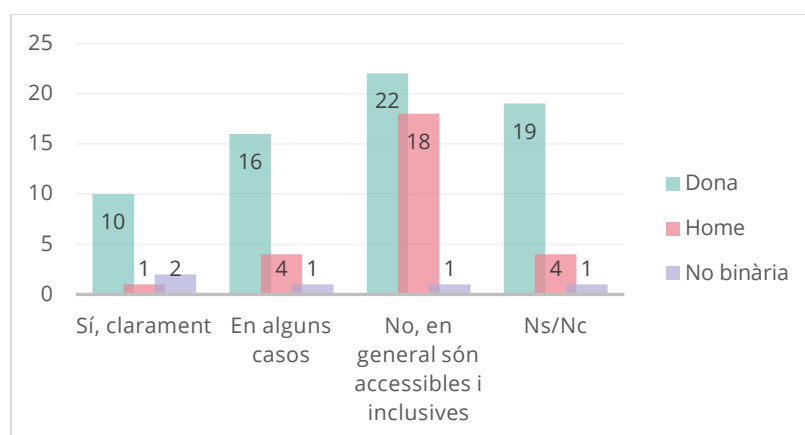
3. Formació i acompanyament a les entitats: S'apunta a la necessitat de reforçar la formació en matèria d'igualtat, prevenció de violències i gestió de la diversitat afectiva, sexual i de gènere. Aquest aspecte és clau, ja que moltes de les situacions de discriminació o violència no responen a una voluntat explícita, sinó a la manca d'eines, coneixement o sensibilització.

FONTS QUANTITATIVES

QÜESTIONARI CIUTADANIA

Els resultats mostren **una percepció majoritàriament positiva de l'accessibilitat de l'oferta esportiva**. Aquesta visió és especialment present entre els homes (18 respostes), fet que pot indicar una experiència més fluida o menys condicionada en l'accés a l'esport.

Gràfic 1. Consideres que les instal·lacions, els horaris o el funcionament de les activitats esportives de Manlleu dificulten la participació d'algunes persones o col·lectius?

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a la ciutadania, 2026.

Ara bé, aquesta lectura conviu amb un volum rellevant de respostes que apunten a limitacions. Si es combinen les opcions “Sí, clarament” (13) i “En alguns casos” (21), gairebé un terç de les respostes assenyalen que existeixen dificultats en funció de factors com els horaris, el funcionament o les pròpies instal·lacions. Aquestes dificultats són especialment assenyalades per les dones, que concentren la gran majoria de respostes en aquestes categories (26 en total). Això reforça la idea, ja apuntada en altres apartats, que l'accés formal als recursos no garanteix necessàriament una participació equitativa, i que les condicions d'ús (temps, organització, percepció de l'espai, càrregues de cura, etc.) poden generar barreres específiques.

En conseqüència, els resultats apunten a una doble realitat: d'una banda, una oferta que es percep globalment com a accessible; de l'altra, l'existència de barreres més subtils i situacionals que afecten de manera desigual alguns col·lectius, especialment les dones.

I, quan es pregunta si poden argumentar la seva resposta, apareix amb força la idea que les dificultats no sempre són explícites ni estructurals, sinó que sovint es manifesten a través de **dinàmiques subtils**, com micromasclismes o actituds LGBTI-fòbiques. Situacions quotidianes que generen incomoditat i poden acabar limitant la participació.

En segon lloc, es detecten **barreres materials i organitzatives concretes**, especialment assenyalades per dones. Entre aquestes, destaquen:

- La manca de franges d'accés lliure a les instal·lacions, sovint ocupades per entitats amb finalitat competitiva.
- Dificultats d'accés en determinats equipaments (per exemple, vestuaris o taquilles no adaptades): « *Concretament a la piscina: persona per taquilla (petita) on no s'hi pot deixar la pròtesis i no busquen solució* ».
- Horaris poc compatibles amb la vida quotidiana, especialment per a persones adultes.

En tercer lloc, sorgeix la qüestió dels **espais segurs**, especialment en relació amb les persones LGBTI+. Dues persones no binàries assenyalen que el principal obstacle no és tant l'oferta o els horaris, sinó l'ambient que es genera en determinats espais esportius. En aquest sentit, es posa de manifest la manca de garanties perquè aquests entorns siguin plenament segurs i inclusius:

“El problema no són els horaris, és l'ambient que es genera. Que no hi hagi garantia d'un espai LGBTI+ esportiu 100% segur. Haver de triar entre fer esport dins de l'armari o no fer-ne.”

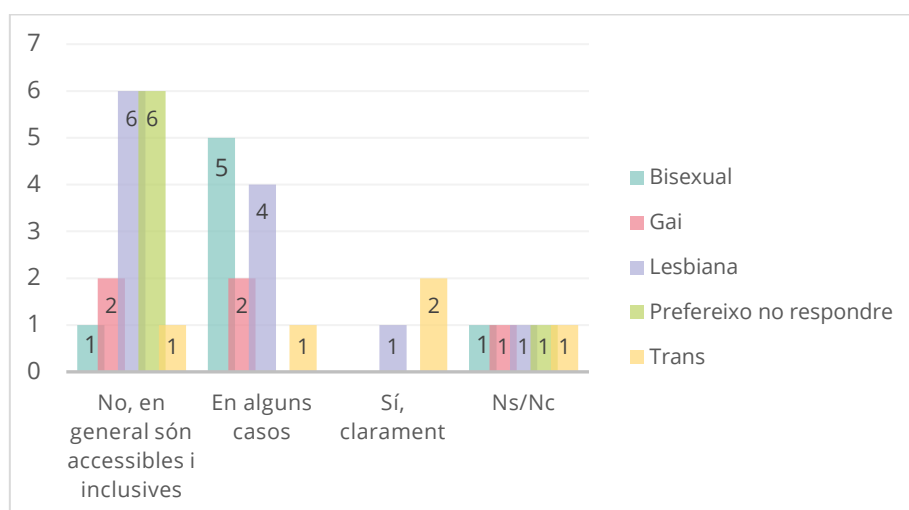
“M'agrada anar a la piscina però no em sento segur al moment d'anar al vestuari. M'agradaria que hagués un vestuari separat pels discapacitats/persones trans.”

“Crec que ni les escoles ni a les instal·lacions esportives estan acondicionades i potser poc preparades per quan hi ha casos de nens trans com per exemple els lavabos o vestidors en cas d'instal·lacions esportives.”

Aquesta qüestió es fa especialment visible en espais com els vestuaris, que apareixen com un punt crític per a persones trans o no binàries, evidenciant la necessitat de repensar aquests espais des d'una perspectiva inclusiva.

Finalment, quan s'analitzen les respostes de les persones del col·lectiu LGBTI+, s'observa una distribució més equilibrada i menys clara que en el conjunt de la població. D'una banda, hi ha un volum rellevant de respostes que consideren que, en general, les instal·lacions i activitats esportives són accessibles i inclusives (especialment en el cas de persones lesbianes i també en respostes de “Prefereixo no respondre”).

Gràfic 2. Consideres que les instal·lacions, els horaris o el funcionament de les activitats esportives de Manlleu dificulten la participació d'algunes persones o col·lectius?

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a la ciutadania, 2026.

Però aquesta percepció conviu amb una presència significativa de respostes que apunten a dificultats, especialment en l'opció “en alguns casos”, que apareix de manera destacada en diversos perfils (persones bisexuals, lesbianes i també trans). Això indica que, tot i no percebre una exclusió generalitzada, sí que es detecten situacions concretes on la participació pot veure's limitada.

VALORACIÓ GLOBAL: LÍNIA 4.3. ESPORT INCLUSIU

FEBLESES I REPTES

- **Reduir les desigualtats de gènere en la participació esportiva**, la visibilitat de les disciplines i la presència de dones en les entitats i espais de decisió.
- **Millorar l'accés a la pràctica esportiva** davant barreres econòmiques, socials, culturals o familiars que afecten especialment alguns col·lectius.
- **Afavorir una participació més equitativa de noies, persones d'origen migrat, persones amb discapacitat i persones LGBTI+.**
- **Avançar cap a entorns esportius més segurs i inclusius**, especialment en espais com vestuaris i instal·lacions, per prevenir situacions de discriminació o exclusió. La diagnosi recull explícitament incomoditat i inseguretat en aquests espais per part de persones trans i no binàries.
- **Reforçar l'aplicació dels protocols de prevenció de les violències i de protecció de la infància** en el conjunt de les entitats esportives.
- **Incorporar de manera més sistemàtica la perspectiva de gènere i LGBTI+ en les entitats esportives**, especialment en la formació, la gestió i les activitats.
- **Consolidar una línia municipal d'esport inclusiu per a persones amb discapacitat**, més enllà d'iniciatives puntuals d'algunes entitats

FORTALESES I RECURSOS EXISTENTS

- **Existència d'un teixit esportiu ampli i actiu**, amb una important capacitat de cohesió social i participació comunitària.
- **Pla Local de l'Esport com a marc estratègic per promoure l'activitat física**, la inclusió i l'accés a la pràctica esportiva.
- **Desenvolupament del projecte *Joventut Esportiva, Societat Activa (JESA)***, que facilita l'accés a activitats esportives gratuïtes, inclusives i no competitives per a infants i joves.
- **Existència de mesures de suport a la pràctica esportiva, com les beques i altres mecanismes** per afavorir l'accés de col·lectius diversos.
- **Experiències consolidades de promoció de l'esport femení**, especialment en disciplines com l'hoquei, que contribueixen a generar referents femenins i incrementar la participació de dones i nenes.

- **Incorporació de criteris d'igualtat de gènere en les subvencions municipals** adreçades a les entitats esportives.
- **Impuls progressiu de la perspectiva de gènere en les polítiques esportives municipals**, mitjançant la incorporació de criteris d'igualtat en les subvencions, la promoció de plans d'igualtat a les entitats esportives, accions formatives específiques i el treball per garantir la implementació de protocols de prevenció de l'abús sexual infantojuvenil i la violència entre iguals.
- **Experiència de col·laboració entre l'àrea d'Esports i altres serveis municipals** en projectes educatius, comunitaris i de promoció de la salut.

4.4. URBANISME INCLUSIU: ACCESSIBILITAT, MOBILITAT I SEURETAT.

FONTS QUALITATIVES

1. ACCESSIBILITAT, MOBILITAT I PERSPECTIVA DE GÈNERE

Un urbanisme inclusiu reconeix que l'espai públic no és neutre i que les persones interactuen amb el territori de manera diferent segons el seu gènere, orientació sexual o altres factors socials. Aquestes diferències es manifesten en aspectes com la percepció de seguretat, la mobilitat i l'accessibilitat. Les dones i els col·lectius LGBTI+ sovint han de fer front a limitacions i riscos que redueixen la seva llibertat d'ús de l'espai públic. Camins foscos, zones deshabitades o infraestructures inadequades són exemples de com el disseny urbà pot reforçar les desigualtats existents. Per tant, garantir un urbanisme inclusiu és essencial per fomentar espais segurs i accessibles per a tothom¹².

Per exemple, un transport públic segur i accessible beneficia especialment dones que han de desplaçar-se de nit o persones del col·lectiu LGBTI+ que poden sentir-se vulnerables en certes zones. Així, una planificació urbana amb aquesta mirada garanteix que tota la ciutadania puguin viure i moure's amb seguretat i dignitat.

L'anàlisi realitzada mostra que la perspectiva de gènere encara no està plenament integrada de manera sistemàtica en la planificació urbanística municipal. Tot i que es tenen en compte aspectes vinculats a la seguretat, la il·luminació o la visibilitat dels espais, aquesta mirada no apareix encara incorporada de manera transversal en el conjunt de les actuacions

¹² Ciocchetto, A.: *Espais per a la vida quotidiana. Auditoria de Qualitat Urbana amb perspectiva de gènere*. Col·lectiu Punt 6. Barcelona.

urbanístiques. S'observa una certa distància entre els criteris tècnics que orienten la planificació urbana i l'experiència quotidiana de la ciutadania. Aspectes com la percepció de seguretat, la comoditat dels desplaçaments, la mobilitat vinculada a les tasques de cura o les diferents formes d'ús de l'espai públic segons les etapes de la vida no sempre formen part dels criteris habituals de disseny dels espais.

En aquesta línia, el municipi disposa d'eines rellevants com el Pla d'Accessibilitat, que constitueix un instrument clau per avançar cap a una ciutat més inclusiva i accessible. Tot i això, les persones entrevistades assenyalen la necessitat de continuar desplegant-lo i actualitzant-lo per donar resposta als reptes presents i futurs del municipi.

1.1. USOS DE L'ESPAI PÚBLIC

Les entrevistes senyalen que **alguns espais públics del municipi presenten usos fortament masculinitzats**, fet que pot limitar la diversitat d'activitats, experiències i formes d'ocupació de l'espai per part d'altres col·lectius; i, aquesta realitat es fa especialment visible en espais com la plaça Sant Antoni o la Plaça del Mercat. En el primer cas, es destaca una ocupació molt vinculada a les terrasses i a la presència masculina adulta. En el segon, s'observa una concentració significativa dels usos vinculats al joc de pilota i a la presència de nens i nois, que acaba condicionant les possibilitats d'utilització de l'espai per part d'altres persones i reduint la diversitat d'usos que s'hi desenvolupen.

Des d'una perspectiva de gènere i LGBTI+, **l'anàlisi de l'espai públic no hauria de limitar-se a observar qui l'utilitza, sinó també quins usos hi predominen, quines activitats es veuen afavorides i quines poden quedar desplaçades o tenir menys possibilitats de desenvolupar-se**. L'anàlisi realitzada a la **Plaça del Mercat** permet aprofundir en aquesta mirada, especialment perquè el procés de mediació posa de manifest que els conflictes no es poden atribuir únicament a les conductes d'infants i adolescents, sinó que també estan relacionats amb la manca d'espais alternatius de lleure, joc i socialització al barri i amb la convivència de necessitats diferents dins d'un mateix espai. L'informe identifica demandes diverses segons els grups que hi conviuen: els infants reclamen espais segurs i propers per jugar; els adolescents, espais de socialització i pertinença; els comerços, seguretat i delimitació dels espais d'activitat; i el veïnat, convivència i descans.

Aquesta pluralitat de necessitats mostra que la planificació urbana no pot centrar-se només en els aspectes físics de l'espai, sinó que també ha de tenir en compte els usos, les dinàmiques de convivència i les oportunitats de participació. Des d'una perspectiva de gènere, això implica avançar cap a espais públics més diversos, compartits i inclusius, capaços de respondre a les necessitats de diferents grups de població.

2. URBANISME I SALUT

Les entrevistes també evidencien la relació existent entre urbanisme i salut. La configuració dels espais públics, les oportunitats de mobilitat activa, la presència d'espais verds o la qualitat ambiental influeixen directament en el benestar físic i emocional de la població.

El municipi, doncs, disposa d'actius de salut importants, com el Passeig del Ter o les diferents rutes saludables, que afavoreixen la pràctica d'activitat física, el contacte amb l'entorn natural i la millora del benestar. Tot i això, es detecta que aquests recursos no sempre són prou coneguts o utilitzats per la població, fet que limita part del seu potencial.

De la mateixa manera, les polítiques de mobilitat sostenible impulsades durant els darrers anys, com l'ampliació de la xarxa de carril bici o les mesures orientades a reduir el trànsit motoritzat, són percebudes com actuacions que tenen un impacte positiu tant en la salut ambiental com en la qualitat de vida de la ciutadania.

3. SEGURETAT I PERCEPCIÓ DE L'ESPAI PÚBLIC

La seguretat al municipi no es pot entendre només en termes de presència policial o incidències registrades, sinó també a partir de com les persones viuen i perceben l'espai públic en el seu dia a dia. I, en aquesta línia, les entrevistes mostren que aquesta experiència no és igual per a tothom i que pot variar segons factors com el gènere, l'edat o la situació personal. És a dir, mentre algunes persones utilitzen l'espai públic amb més llibertat, d'altres adopten estratègies d'autoprotecció, eviten determinats llocs o modifiquen els seus recorreguts.

Des de l'urbanisme, es reconeix que elements com la il·luminació, la visibilitat o l'existència de zones poc transitades poden influir en la sensació de seguretat, tot i que aquesta mirada encara no s'incorpora de manera sistemàtica en el disseny dels espais. Alhora, des de salut es destaca que sentir-se segur o segura també forma part del benestar, ja que la inseguretat pot limitar la mobilitat, l'ús dels espais comunitaris i el benestar emocional. També s'identifica que els conflictes o situacions d'incivisme es concentren en determinats espais i moments, sovint vinculats a l'oci o a dinàmiques juvenils. A això s'hi afegeixen formes més subtils de violència o intimidació, com mirades, comentaris o actituds intimidatòries, que no sempre es reconeixen com a situacions d'inseguretat, però que poden condicionar especialment l'ús de l'espai públic per part de dones i persones LGBTI+.

Els resultats dels qüestionaris reforcen aquesta lectura: l'espai públic apareix com un dels principals contextos on es produeixen situacions de discriminació, insults o actituds intimidatòries, especialment entre dones i persones LGBTI+.

3.1. APLICACIÓ M7 DE SEGURETAT CIUTADANA I BOTÓ LILA

L'Ajuntament de Manlleu disposa de l'aplicació **M7 de Seguretat Ciutadana**, una eina que facilita la comunicació directa entre la ciutadania i la Policia Local i que incorpora, entre altres funcionalitats, un **Botó Lila** en el dispositiu mòbil destinat a activar una alerta immediata davant possibles situacions de violència masclista o agressió sexual. L'activació d'aquest recurs permet que la Policia Local rebi l'avís de manera immediata, contacti amb la persona que ha activat l'alerta i, si és necessari, disposi de la seva geolocalització per facilitar una resposta ràpida i coordinada.

La incorporació d'aquesta eina representa una actuació innovadora en l'àmbit de la seguretat ciutadana i reforça els recursos municipals de prevenció i resposta davant les violències masclistes, complementant altres actuacions ja consolidades com el Protocol municipal de prevenció de les violències sexuals i LGBTI-fòbiques en espais d'oci i els Punts Lila. Tot i això, durant el procés de diagnosi no s'identifica informació sobre el grau de coneixement i ús d'aquest recurs per part de la ciutadania. Per tant, es considera oportú reforçar-ne la difusió, especialment entre la població jove, les dones i els col·lectius que poden trobar-se en situacions de major vulnerabilitat.

3.2. PROTOCOL MUNICIPAL DE PREVENCIÓ DE LES VIOLÈNCIES SEXUALS I LGBTI-FÒBIQUES EN ESPAIS D'OCI

En relació amb la seguretat en l'espai públic, el municipi disposa d'un **Protocol municipal d'actuació davant les violències sexuals en contextos d'oci**, especialment vinculat a la Festa Major, i que incorpora també les violències LGBTI-fòbiques. Aquest protocol estableix un marc d'intervenció que combina accions de prevenció, detecció i atenció, i es planteja com una eina de treball coordinada entre diferents agents municipals i comunitaris.

El document parteix d'una concepció de les violències sexuals com a part de les violències masclistes i reconeix el seu caràcter estructural, situant-les en el context de les dinàmiques patriarcals i de les relacions de poder. També incorpora la necessitat de generar espais d'oci segurs i lliures de conductes sexistes i discriminatòries, amb una clara orientació preventiva i pedagògica.

Ara bé, s'observa la preocupació per l'aparició recent de casos de violències sexuals vinculades a entorns d'oci nocturn del municipi, especialment situacions que afecten noies menors d'edat i que han requerit intervenció dels serveis socials. Tot i que es tracta d'un nombre reduït de casos, el fet que apareguin com una realitat nova o especialment visible per als serveis municipals genera preocupació i posa de manifest la necessitat de reforçar la prevenció, la detecció i els circuits d'actuació en contextos d'oci i adolescència.

Aquestes situacions, doncs, evidencien la importància de reforçar la coordinació entre serveis socials, salut, joventut, educació i seguretat, així com la necessitat de continuar treballant des d'una mirada comunitària de les violències sexuals vinculades als espais d'oci i les relacions juvenils. A més, malgrat que el Protocol esmenta la importància d'accions de sensibilització i prevenció, **es detecta una manca de continuïtat en la formació, ja que tot i haver-se realitzat formació inicial, no es disposa d'un sistema estable d'actualització** i seguiment dels diferents agents implicats en el desplegament del Protocol i, en conseqüència, aquest aspecte pot dificultar tant la detecció precoç com l'aplicació coordinada dels circuits previstos.

I, finalment, tampoc s'identifiquen mecanismes estables d'avaluació i seguiment del Protocol, fet que dificulta conèixer-ne l'impacte real i identificar necessitats de revisió o millora. Tot i això, el Protocol constitueix una eina rellevant i necessària que aporta un marc d'actuació compartit i una base sòlida per a la prevenció i abordatge de les violències masclistes en espais d'oci.

3.3. PUNTS LILA

Tal com s'ha esmentat, també cal posar en valor dispositius com els **Punts Lila**, especialment en el marc de festes i esdeveniments municipals. Aquests espais tenen com a objectiu prevenir les violències masclistes i LGBTI-fòbiques, sensibilitzar la ciutadania i oferir informació, assessorament i suport davant possibles situacions de discriminació o violència.

Manlleu disposa d'una trajectòria consolidada en aquest àmbit. Des de l'any 2018 s'han impulsat diferents accions vinculades a la prevenció de les violències masclistes i LGBTI-fòbiques en contextos d'oci i festes: Inicialment, els Punts Lila eren gestionats per entitats amb el suport tècnic i material de l'Ajuntament, que també va impulsar accions de formació i assessorament en matèria de prevenció i abordatge de les violències. Però a partir de l'any 2022, el servei es va externalitzar i es van incorporar equips professionals especialitzats per gestionar els dispositius de Punt Lila en els principals esdeveniments municipals. Les dades del Punt Lila de l'any 2025 evidencien l'abast d'aquest recurs, amb un total de **194 persones ateses** (99 dones, 91 homes i 4 persones no binàries) i 489 accions d'atenció, informació i sensibilització. Aquestes dades mostren que els Punts Lila no només actuen davant possibles situacions de violència masclista o LGBTI-fòbica, sinó que també esdevenen espais de consulta, orientació i sensibilització per a la ciutadania.

Alhora, les entrevistes permeten identificar una oportunitat de millora en relació amb el coneixement dels recursos municipals existents. Tot i que els Punts Lila desenvolupen una funció important d'informació i orientació, no sempre es produeix una vinculació posterior amb serveis especialitzats com el SIAD o el SAI, ni un coneixement suficient de les funcions que aquests desenvolupen.

Per això, es considera convenient reforçar la informació disponible en aquests espais i en altres punts de contacte amb la ciutadania, mitjançant materials divulgatius breus i accessibles (tríptics, targetons, infografies o codis QR) sobre el SIAD i el SAI, per distribuir en activitats comunitàries, equipaments municipals, entitats esportives, CAP i espais festius.

Per altra banda, també pren especial rellevància la participació del municipi en iniciatives com la **Xarxa Local de Punts Lila** impulsada per la Diputació de Barcelona, que amplia aquesta mirada més enllà dels espais festius i planteja la implicació de comerços, equipaments i serveis municipals com a punts quotidians de sensibilització, informació i suport davant les violències masclistes i les discriminacions. Així, mentre els Punts Lila en contextos festius actuen principalment com a dispositius puntuals de prevenció i atenció en espais d'oci, la Xarxa Local de Punts Lila permet avançar cap a una mirada més comunitària i quotidiana de la seguretat amb perspectiva de gènere, apropant recursos i referents a espais habituals de la vida del municipi.

FONTS QUANTITATIVES

QÜESTIONARI A LA CIUTADANIA

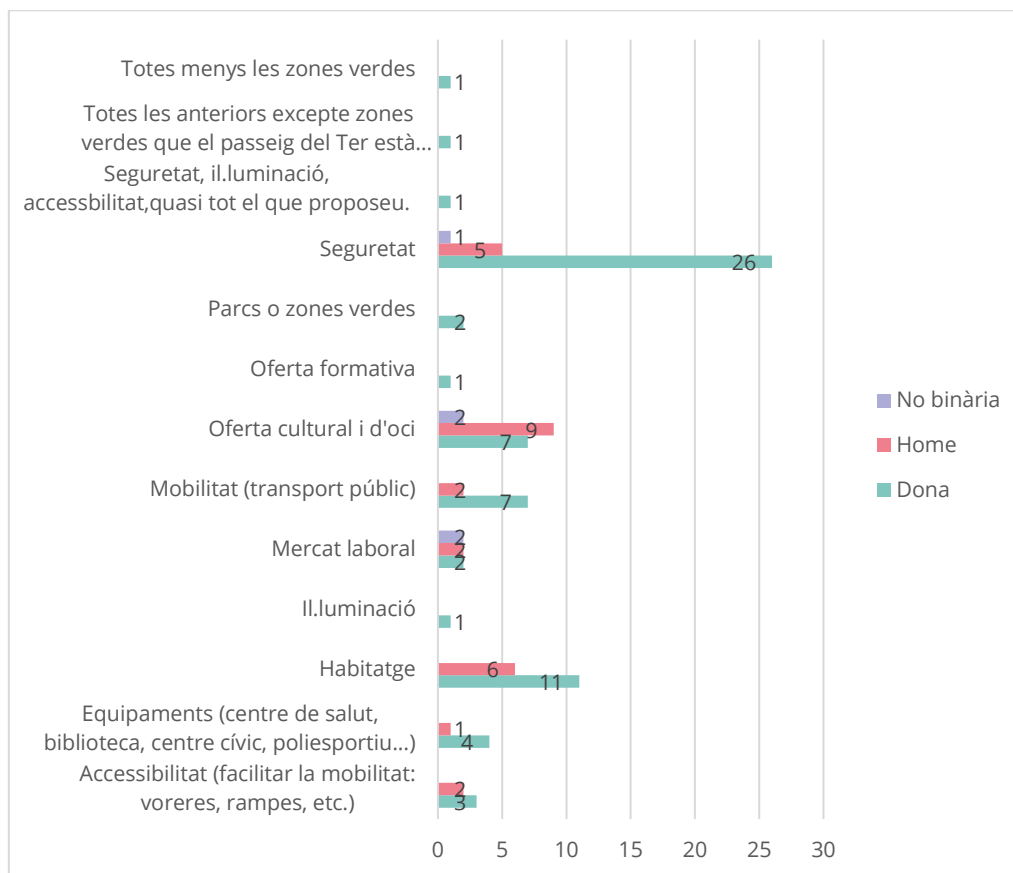
Vàrem preguntar **quina és la principal mancança del municipi i, en primer lloc, la seguretat apareix com la principal preocupació**, amb diferència respecte a la resta d'opcions. Aquesta percepció és especialment elevada entre les dones, que concentren la major part de les respostes en aquesta categoria (26 dones). Aquest fet reforça la lectura qualitativa recollida en les entrevistes i en altres preguntes del qüestionari, on es posa de manifest que la vivència de l'espai públic no és igualitària i que la percepció d'inseguretat està fortament travessada pel gènere¹³.

En segon lloc, **destaquen l'oferta cultural i d'oci i l'habitatge com a mancances rellevants**. Pel que fa a l'oci, es tracta d'un àmbit especialment significatiu per als homes, però també present en les respostes de dones i persones no binàries, cosa que apunta a una demanda transversal vinculada a la qualitat de vida i a les oportunitats de socialització. En relació amb l'**habitatge**, les dades reforcen clarament les aportacions de les entrevistes, especialment des de serveis socials, on **es descriu com un dels principals factors de vulnerabilitat i desigualtat**. Altres elements com la mobilitat, l'accessibilitat o el mercat laboral també apareixen, tot i que amb un pes menor, però contribueixen a dibuixar una

¹³ Freixanet, M. (coord.) i altres (2011). *"No surtis sola". Espais públics segurs amb perspectiva de gènere. Ciutat i Persones*. Barcelona: Institut de Ciències Públiques i Socials. Barcelona: Col·lecció Grana. Universitat Autònoma de Barcelona i Diputació de Barcelona.

realitat on les condicions materials i l'entorn urbà condicionen de manera directa el benestar de la població.

Gràfic 1. Quina és la principal mancança del lloc on vius?

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a la ciutadania, 2026.

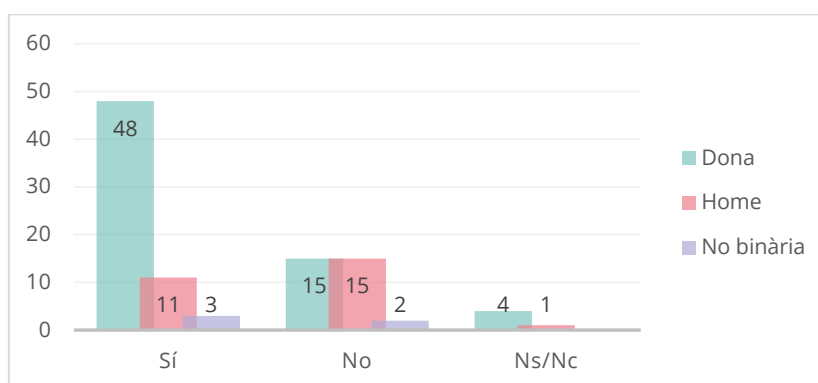
I, quan **es pregunta si han evitat alguna zona de Manlleu per por o inseguretat**, els resultats mostren que **una majoria clara de la població ha evitat espais del municipi per por o inseguretat**, amb 62 respostes afirmatives sobre un total de 99. Aquesta dada evidencia que la percepció d'inseguretat no és només una sensació abstracta, sinó que té un impacte directe en la mobilitat i en l'ús efectiu de l'espai públic.

La diferència per gènere és especialment significativa. **Les dones concentren la gran majoria de respostes afirmatives (48), molt per sobre dels homes (11)**, fet que confirma que la inseguretat condiona de manera molt més intensa la seva autonomia i llibertat de moviment. En canvi, en el cas dels homes, les respostes es distribueixen de manera més equilibrada entre el "sí" i el "no", fet que apunta a una vivència menys condicionada per la por en l'ús de l'espai públic. Pel que fa a les persones no binàries, tot i el volum reduït de

respostes, també es detecta presència d'evitació, fet que apunta a una possible vulnerabilitat específica que cal tenir en compte.

Per tant, aquesta dada és especialment rellevant perquè posa de manifest una desigualtat estructural en el dret a la ciutat: mentre una part de la població pot fer ús dels espais amb relativa llibertat, una altra part, principalment dones i col·lectius dissidents, veu limitades les seves possibilitats de moviment per la por o la inseguretat percebuda.

Gràfic 2. Has evitat alguna zona de Manlleu per por o inseguretat, ja sigui canviant la teva ruta habitual o evitant anar-hi sol/a de nit?

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a la ciutadania, 2026.

Anàlisi dels espais evitats:

Les respostes mostren una clara concentració territorial de la percepció d'inseguretat, amb alguns espais que apareixen de manera reiterada.

1. Zones més esmentades

- Barri de l'Erm (amb molta diferència, l'espai més repetit).
- Passeig del Ter (especialment de nit o en zones poc transitades).
- Zona del mercat municipal i entorns.
- Passeig de Sant Joan i Avinguda de Roma.
- Estació de tren i voltants.
- Plaça Sant Antoni i altres places.
- Carrers concrets amb poca il·luminació o poc moviment (Cavalleria, Montseny, etc.).

També apareixen referències més genèriques com: "tot Manlleu", "qualsevol lloc de nit" i "zones amb poca gent o poc il·luminades".

2. Factors que expliquen la percepció d'inseguretat: Les respostes permeten identificar diversos elements recurrents que apareixen combinats o de forma transversal:

- Baixa il·luminació i espais foscos.
- Poca presència de persones (espais buits).
- Presència de grups d'homes ("grup de nois", "zones plenes de matxos").
- Situacions d'assetjament o seguiment.
- Experiències prèvies negatives (insults, persecucions, intimidació).

"Crec que encara ens queda molt per fer a la inclusió LGBTI+ a Manlleu. Tant jo com altres amics del col·lectiu no se senten segurs de sortir al carrer. Totes les dones trans que conec no volen sortir al carrer per la discriminació diària que viuen. És molt trist i crec que és urgent un canvi." (Persona trans).

3. Impacte en el comportament

Les respostes mostren clarament com la inseguretat condiciona la vida quotidiana i és especialment rellevant és la presència de relats de **seguiment o assetjament**, que generen un impacte emocional intens. És a dir, tot i que no sempre s'explicita, moltes respostes apunten clarament a una experiència de gènere de la inseguretat: Referències a comentaris, mirades o actituds intimidatòries per part d'homes, estratègies d'evitació vinculades al fet d'anar sola i sensació de vulnerabilitat associada a determinats espais i moments

"La zona de l'embarcador, en poc temps m'han seguit 2 homes (dies diferents) durant 30 minuts o més, passejant el meu fill amb la meva mare i hem marxat ràpid cap a casa. Em fa por sortir, i si és sola encara més, això ha passat entre setmana al migdia."

"A la zona de l'embarcador, passeig del Ter si és més cap el tard. I a la zona del Bon Àrea, can Dalmau. En general, no em sento gens segura a les zones on hi ha poc moviment de persones."

"Actualment no m'agrada anar sola per cap zona de Manlleu. He tingut experiències properes i en primera persona que m'han fet canviar l'opinió i els hàbits en relació a la manera de moure'm per la ciutat, la percepció de seguretat..."

"Cal més seguretat a Manlleu i que hi hagi més conseqüències per part de les persones que ho provoquen. Ja que estan acostumades a fer-ho i cada cop es senten més segures per continuar igual ja que saben que no passa res. Tinc fills, i em crea molt neguit pensar que ells ja no podran anar sols pel carrer com havia fet jo quan era adolescent."

"Vull anar a peu als comerços de Manlleu, siguin on siguin, sense por, vull anar a sopar i tornar de nit a peu a casa sense por i vull anar a caminar sola i amb auriculars sense por (Poquí, Arboretum, Passeig del Ter, Font de la Cadenera) només pel fet de ser noia."

QÜESTIONARI A JOVES

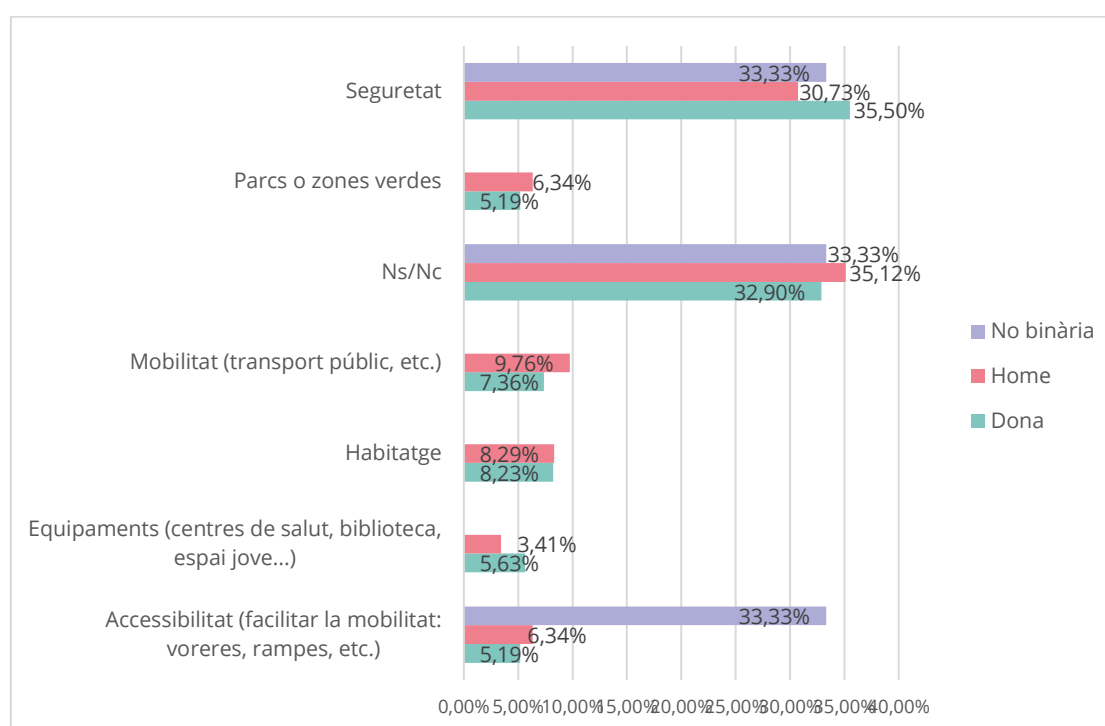
La **seguretat és la principal mancança percebuda (33,26%)**, tant per noies (35,50%) com per nois (30,73%). Aquesta dada és especialment rellevant perquè es manté com a primera

preocupació per sobre d'altres factors estructurals com l'habitatge (8,20%) o la mobilitat (8,43%).

En segon lloc, destaca el percentatge elevat de Ns/Nc (33,94%), que pot indicar dificultat per identificar una única mancança o una percepció més difusa del problema. La resta de factors apareixen amb un pes menor però significatiu:

- Mobilitat (8,43%) i habitatge (8,20%), com a elements estructurals.
- Accessibilitat (5,92%) i parcs o zones verdes (5,69%).
- Equipaments (4,56%).

Gràfic 1. Quina és, en la teva opinió, la principal mancança del lloc on vius?

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a joves, 2026.

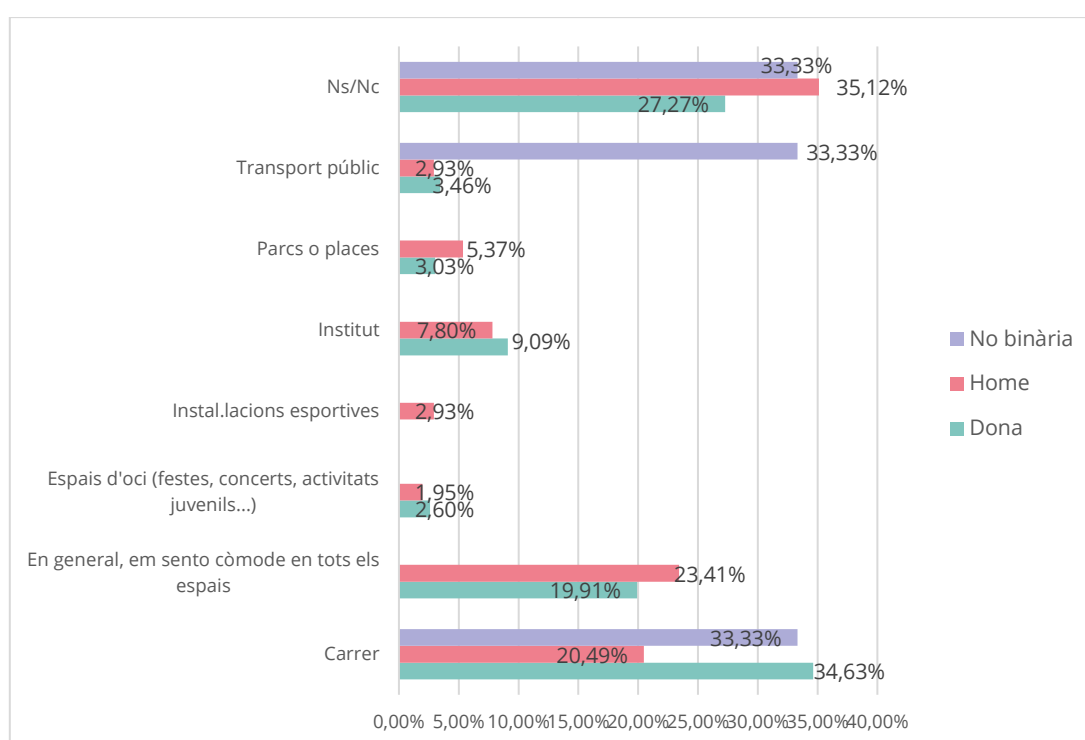
La centralitat de la seguretat com a principal mancança reforça i dona coherència a la resta de resultats del qüestionari on es confirma que la percepció o la vivència d'inseguretat forma part d'un problema força present a nivell global.

I, de nou, el fet que les noies assenyalin lleugerament més la seguretat com a mancança apunta a una experiència diferenciada de l'espai públic, on la inseguretat no només limita el benestar, sinó també l'autonomia i la mobilitat.

Per altra banda, a la pregunta “**En quins espais de Manlleu et sents menys còmode o amb menys respecte quan hi ets?**” els resultats mostren que **el carrer és, amb diferència, l'espai on més joves manifesten sentir-se menys còmodes o amb menys respecte**. Aquesta categoria concentra el major nombre de respostes, especialment entre les noies.

Tot i això, **cal destacar que una part significativa de joves afirma sentir-se còmode en tots els espais, especialment en el cas dels nois**. Aquesta diferència apunta novament a una vivència diferenciada de l'espai públic segons el gènere: mentre per a alguns joves l'espai es percep com a neutral, per a d'altres, en concret les noies, està marcat per situacions d'incomoditat, exposició o manca de respecte.

Gràfic 2. En quins espais de Manlleu et sents menys còmode o amb menys respecte quan hi ets?

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a joves, 2026.

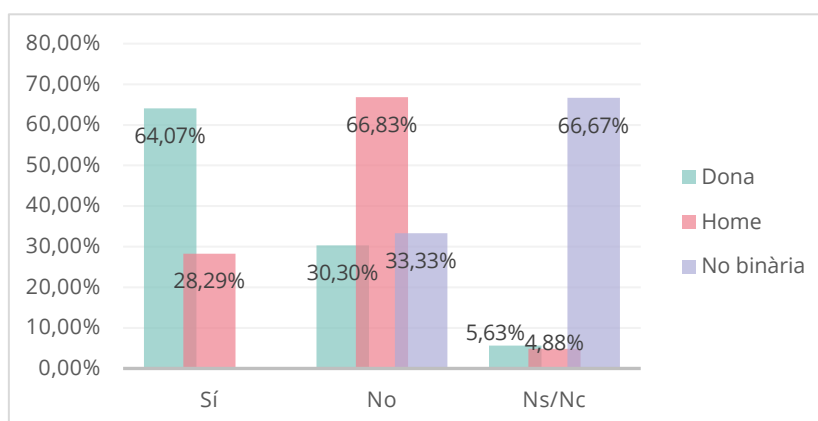
Més enllà del carrer, **apareixen altres espais rellevants com l'institut**, que concentra un volum important de respostes. Aquest fet indica que les dinàmiques de respecte, convivència i possibles discriminacions no es limiten a l'espai públic obert, sinó que també es produeixen en espais de socialització quotidiana. També destaquen, tot i amb menor pes, els parcs i places, el transport públic i els espais d'oci, que configuren escenaris on es poden produir situacions d'incomoditat vinculades a la convivència, la pressió de grup o determinades actituds. Finalment, s'observa un volum elevat de respostes “Ns/Nc” que pot indicar dificultats per identificar o verbalitzar aquestes situacions, o bé una menor consciència sobre què constitueix una manca de respecte.

Les respostes del gràfic 2. ens indiquen que els i les joves mostren una realitat clarament diferenciada en funció del gènere pel que fa a la percepció de seguretat en els desplaçaments quotidians. **Pràcticament la meitat de les persones joves enquestades (206 de 439) afirmen haver tingut por alguna vegada de tornar soles a casa.**

La diferència per gènere és especialment significativa. **Les noies concentren una majoria clara de respostes afirmatives (64,07%), mentre que en el cas dels nois predominen les respostes negatives (66,83%).** Aquesta distribució evidencia que la por no és una experiència compartida de manera equitativa, sinó que està fortament vinculada al gènere. I, aquesta dada és especialment rellevant perquè no fa referència a situacions excepcionals, sinó a una experiència quotidiana com és tornar a casa, cosa que indica que la percepció d'inseguretat forma part de la vida diària de moltes noies joves, condiona la seva autonomia des d'edats primerenques i es tradueix en pràctiques concretes: evitar determinats espais, modificar recorreguts o limitar els desplaçaments en funció de l'hora.

Finalment, tot i el baix volum de respostes, cal tenir en compte la presència de persones no binàries que també expressen situacions de por o incertesa, fet que apunta a la necessitat d'incorporar una mirada més àmplia sobre les experiències de seguretat més enllà del binomi dona-home.

Gràfic 3. Alguna vegada has tingut por de tornar sol/a a casa?

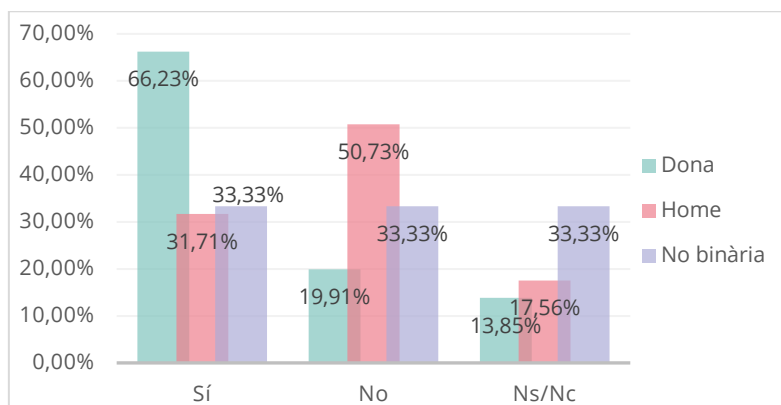

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a joves, 2026.

Pel que fa a la pregunta “ **Hi ha algun espai urbanitzat on no aniries sol/a de nit?**” una part molt significativa dels i de les joves identifica espais del municipi on no aniria sola de nit. En total, un 49,89% de joves responen afirmativament, fet que evidencia que la limitació en l'ús de l'espai públic en horari nocturn és una realitat estesa. Per tant, de nou, la diferència per gènere és molt clara: **Les noies concentren la gran majoria de respostes afirmatives (66,23%),** mentre que en el cas dels nois predominen les respostes negatives (50,73%). Per la qual cosa, aquesta distribució reforça la idea que la percepció d'inseguretat i la limitació de la mobilitat nocturna afecten de manera molt més intensa les noies. Alhora, el volum de respostes “Ns/Nc” també és rellevant, ja que pot indicar dificultats per identificar aquests

espais o una menor consciència sobre com la seguretat condiciona els propis desplaçaments, especialment en el cas dels nois.

Gràfic 4. Hi ha algun espai urbanitzat on no aniries sol/a de nit (parcs, carrers, polígons, etc.)?

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a joves, 2026.

Ordenació de les respostes (patrons principals)

Tot i la gran dispersió de respostes, es poden identificar quatre grans tipus d'espais:

1. Espais concrets del municipi (amb recurrència clara): Aquests espais apareixen repetidament, especialment vinculats a la nit.

- Plaça Sant Antoni / "la placeta"
- Avinguda de Roma
- Zona del mercat municipal
- Barri de l'Erm
- Passeig de Sant Joan / Carrers del centre
- Polígons

2. Espais urbans genèrics associats a inseguretat: Aquí no es parla tant d'un lloc concret: Carrers foscos o estrets, parcs i places, zones amb poca il·luminació, llocs amb poca presència de gent, i espais aïllats o "sense vida".

3. Percepció generalitzada d'inseguretat: Aquestes respostes indiquen una extensió de la por més enllà d'espais concrets: "Tot Manlleu", "Qualsevol lloc de nit", "Enlloc aniria sola", "La majoria de carrers" i "Carrers en general".

4. Discursos associats a determinats col·lectius: Apareixen alguns discursos que associen inseguretat amb determinats grups, que cal llegir amb mirada crítica: Referències a "zones amb immigració" i comentaris que vinculen inseguretat a origen

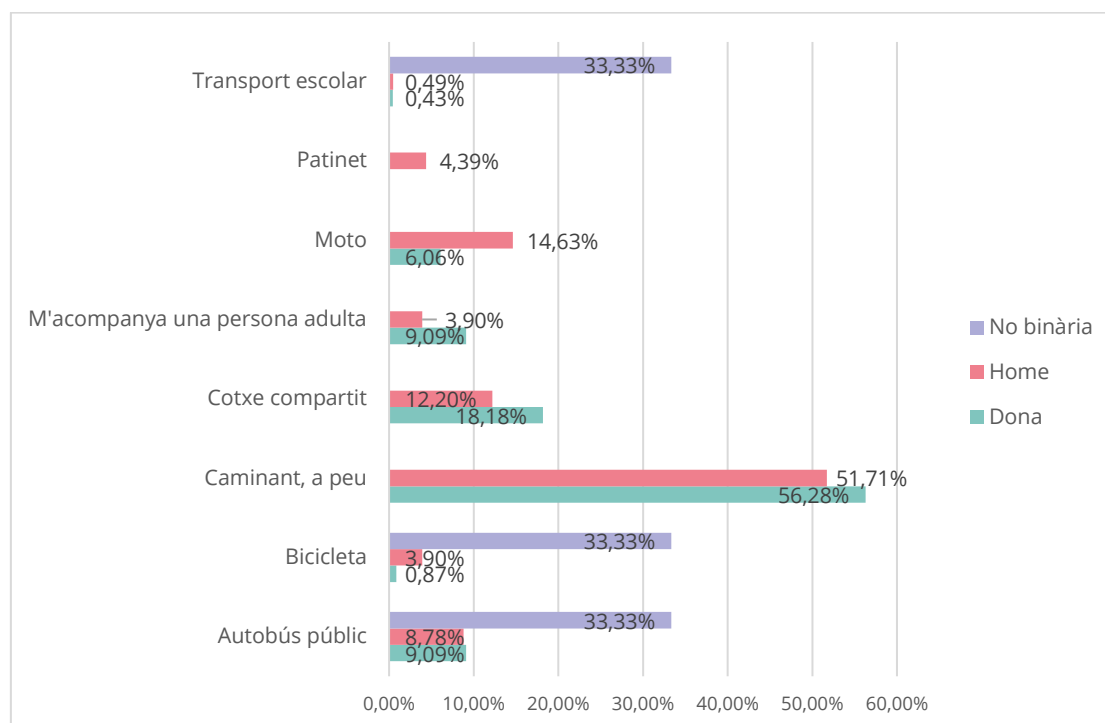
És rellevant que moltes respostes no parlen tant de situacions concretes sinó de la necessitat d'estar constantment alerta, fet que transforma la relació amb l'espai públic. Cal tenir present que la por no es construeix només a partir d'experiències directes, sinó també de percepcions compartides i aprenentatges socials sobre el risc. Alhora, l'aparició de discursos que associen inseguretat a determinats col·lectius posa de manifest la importància del treball comunitari i iniciatives com la Xarxa Antirumors, per evitar que la por es tradueixi en estigmatització.

MOBILITAT

Els resultats mostren que el principal mitjà de desplaçament és anar a peu (53,76%), tant en el cas de les noies (56,28%) com dels nois (51,71%). Això indica que la mobilitat quotidiana de la joventut es desenvolupa majoritàriament dins del mateix municipi i depèn fortament de l'espai públic. En segon lloc apareix el cotxe compartit (15,26%), amb un pes més elevat en les noies (18,18%) que en els nois (12,20%), seguit de la moto (10,02%), clarament més present entre els nois (14,63%) que entre les noies (6,06%).

També és rellevant que un 6,61% de les joves indiquin que es desplacen acompanyades d'una persona adulta, gairebé el triple que els nois (3,90%), fet que apunta a diferències en l'autonomia percebuda o en les pràctiques de protecció.

Gràfic 5. Quin mitjà de transport utilitzes normalment per desplaçar-te a la teva activitat principal (estudiar o treballar)?

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a joves, 2026.

VALORACIÓ GLOBAL: LÍNIA 4.4. URBANISME INCLUSIU: ACCESSIBILITAT, MOBILITAT I SEGURETAT.

FEBLESES I REPTES

- **Incorporar de manera més sistemàtica la perspectiva de gènere i interseccional** en la planificació, el disseny i la revisió dels espais públics.
- **Reduir la percepció d'inseguretat en determinats espais del municipi**, especialment entre dones, persones joves i persones LGBTI+.
- **Revisar els usos masculinitzats d'alguns espais públics** i afavorir una ocupació més diversa, equitativa i inclusiva.
- **Incorporar amb més continuïtat l'experiència quotidiana de la ciutadania** en els processos de planificació i transformació de l'espai públic.
- **Continuar desplegant i actualitzant el Pla d'Accessibilitat** per donar resposta a les necessitats presents i futures del municipi.
- **Prevenir i abordar les situacions de discriminació, assetjament i violència en l'espai públic**, que poden limitar la llibertat de moviment i l'ús de la ciutat.
- **Reforçar la formació i l'actualització dels agents implicats en el Protocol municipal d'oci**, per garantir una resposta coordinada davant les violències masclistes i LGBTI-fòbiques.

FORTALESES I RECURSOS EXISTENTS

- **Existència del Pla d'Accessibilitat com a eina estratègica** per avançar cap a una ciutat més inclusiva i accessible.
- **Coneixement tècnic i sensibilització sobre aspectes com la il·luminació, la visibilitat, la seguretat percebuda i l'accessibilitat**, que constitueixen una base per avançar cap a una mirada més inclusiva de l'espai públic.
- **Impuls de mesures de mobilitat sostenible i d'actius de salut**, com la xarxa de carrils bici, el Passeig del Ter i les rutes saludables.
- **Disponibilitat de l'aplicació M7 de Seguretat Ciutadana**, que incorpora el Botó Lila com a eina d'alerta immediata i reforça els recursos municipals de prevenció i resposta davant les violències masclistes.
- **Existència del Protocol Municipal de prevenció i abordatge de les violències masclistes i LGBTI-fòbiques** en espais d'oci (Festa Major).

- **Trajectòria consolidada de *Punts Lila*** com a espais de prevenció, sensibilització, informació i atenció davant les violències masclistes i LGBTI-fòbiques.
- **Participació en la *Xarxa Local de Punts Lila***, que contribueix a estendre la sensibilització i els recursos de suport més enllà dels contextos festius.
- **Experiència en processos de diagnosi i revisió dels usos de l'espai públic**, com el treball desenvolupat a la plaça del Mercat.

LÍNIA

5

EQUITAT EN EL MÓN LABORAL I USOS
DELS TEMPS

LÍNIA 5. EQUITAT EN EL MÓN LABORAL I USOS DELS TEMPS

5.1. EQUITAT EN EL MÓN LABORAL

FONTS QUALITATIVES

1. ESTRUCTURA DEL TEIXIT ECONÒMIC I SEGREGACIÓ LABORAL

El model econòmic del municipi es basa principalment en la presència rellevant de la indústria (del metall), així com també del sector serveis i el comerç. Ara bé, **les entrevistes evidencien una forta segregació horitzontal del mercat de treball**: D'una banda, el sector industrial, especialment el metall, continua altament masculinitzat i amb millors condicions salarials. De l'altra, sectors com el comerç, l'atenció a les persones i les cures estan clarament feminitzats, sovint amb condicions més precàries. Aquesta divisió no només reproduceix rols de gènere tradicionals, sinó que també té un impacte directe en la bretxa salarial i en les trajectòries laborals de dones i homes.

A més, dins del sector de les cures es detecta una presència important de dones d'origen migrat, sovint en situacions de vulnerabilitat i, en alguns casos, vinculades a l'economia submergida. Aquestes trajectòries d'inserció laboral es concentren principalment en feines de baixa qualificació i amb condicions laborals precàries, com la neteja o l'atenció a persones.

A partir d'aquí, doncs, s'han impulsat iniciatives com els **programes d'arrelament per formació**, que **tenen com a objectiu facilitar la regularització administrativa i millorar les oportunitats d'accés al mercat laboral**. Tot i el seu valor com a porta d'entrada a circuits formatius i laborals, aquestes mesures no aborden les condicions estructurals del sector, que continua caracteritzat per la temporalitat, la parcialitat i una baixa valoració social i econòmica del treball de cures.

2. FUNCIONS DEL SERVEI I ABAST D'ACTUACIÓ

L'àmbit de Promoció Econòmica de Manlleu treballa principalment en tres línies: ocupació, formació i suport al teixit empresarial. Des del Servei d'Ocupació s'acompanya la ciutadania en la recerca de feina i en la millora de la seva situació laboral, mentre que des de l'àmbit empresarial es dona suport tant a persones emprenedores com a empreses en la creació i consolidació de l'activitat econòmica.

El servei s'adreça al conjunt de la ciutadania, però també desenvolupa **programes específics per a persones amb més dificultats d'accés al mercat de treball**, com majors de 45 anys, persones en situació d'atur de llarga durada o residents en barris amb més

vulnerabilitat. Això permet combinar una atenció general amb actuacions més adaptades a necessitats concretes.

A més, alguns dels serveis i programes donen cobertura també a municipis de l'entorn.

La coordinació amb altres àrees municipals, especialment Serveis Socials i Igualtat, ha anat augmentant, a través de derivacions, accions conjuntes i la incorporació d'alguns criteris d'igualtat en els projectes. Tot i això, aquesta manera de treballar encara no està plenament sistematitzada i, en alguns casos, depèn de la iniciativa de les professionals.

Ahora, **disposar de dades desagregades per sexe i incorporar requisits d'igualtat en alguns programes constitueix una bona base** per avançar cap a una integració més estable de la perspectiva de gènere en les polítiques d'ocupació, formació i empresa.

1.1. PERFIL DE LES PERSONES USUÀRIES I ACCES AL SERVEI

El servei atén una gran diversitat de perfils, des de persones amb trajectòries formatives elevades que requereixen orientació puntual fins a persones amb més dificultats que necessiten un acompanyament continuat.

Aquesta diversitat es reflecteix també en les dades d'atenció. **En el període 2024-2026, el servei ha atès un total de 1.023 persones noves, de les quals 553 són dones i 470 homes.** Aquesta major presència femenina evidencia el paper central del servei en l'acompanyament de les dones en processos d'inserció laboral. Aquest fet es vincula amb una realitat estructural del mercat de treball, en què les dones presenten una major incidència de situacions de precarietat, interrupcions en la trajectòria laboral o dificultats d'accés i manteniment de l'ocupació.

Pel que fa a la població d'origen migrat, es constata una presència rellevant de dones, especialment en itineraris d'inserció vinculats a sectors com la neteja o les cures, trajectòries que es caracteritzen sovint per condicions laborals més inestables i per una elevada concentració en sectors feminitzats. Tot i això, és important destacar el fet que es detecta una participació creixent de dones migrades en processos d'emprenedoria, cosa que pot apuntar a dinàmiques d'autonomia econòmica. No obstant això, aquestes iniciatives es troben condicionades per factors estructurals com les dificultats d'accés al finançament o la concentració en sectors de baixa rendibilitat.

1.2. FORMACIÓ I REPRODUCCIÓ DELS ESTEREOTIPS DE GÈNERE

L'àmbit formatiu mostra amb claredat la persistència dels estereotips de gènere. Els cursos vinculats a l'atenció sociosanitària o administrativa continuen estant fortament feminitzats, mentre que les formacions industrials (soldadura, mecanització o altres especialitats tècniques) mantenen una participació majoritàriament masculina.

Malgrat els esforços del servei per oferir una oferta formativa diversa i accessible, s'assenyala que la demanda continua reproduint patrons tradicionals de segregació ocupacional, amb una baixa presència de dones en sectors industrials i una participació limitada d'homes en ocupacions vinculades a les cures o l'atenció a les persones. Aquest fet posa de manifest que les desigualtats no es generen únicament en l'oferta formativa, sinó també en els imaginaris socials, els processos de socialització i les expectatives laborals associades a dones i homes.

Però per altra banda, també **s'identifiquen avenços significatius en la incorporació de la perspectiva de gènere dins de les accions formatives impulsades des del servei**. En alguns programes s'han introduït continguts específics sobre igualtat de gènere en l'àmbit laboral, abordant qüestions com la construcció social dels rols de gènere, la divisió sexual del treball, la segregació ocupacional, la bretxa salarial, la corresponsabilitat, les violències masclistes o els plans d'igualtat a les empreses.

A més, aquests continguts no es plantegen únicament des d'una perspectiva normativa o informativa, sinó que incorporen espais de reflexió personal i anàlisi crítica sobre els estereotips de gènere i el seu impacte en les trajectòries formatives i laborals de les persones participants. També es promou el coneixement de recursos i eines vinculades a la igualtat en l'àmbit laboral, així com la identificació de bones pràctiques i mesures per avançar cap a entorns de treball més equitatius.

Aquestes experiències constitueixen una bona pràctica que pot contribuir a qüestionar els estereotips professionals i ampliar els referents laborals de les persones participants.

1.3. RELACIÓ AMB EL TEIXIT EMPRESARIAL I CULTURA ORGANITZATIVA

La relació amb les empreses se centra principalment en la intermediació laboral, la prospecció i el suport a la contractació. En aquest marc, es detecta que una part important del teixit empresarial, especialment les empreses petites, disposa encara de poques eines específiques en matèria d'igualtat, conciliació i prevenció de l'assetjament sexual i per raó de sexe. Els intents d'impulsar formacions o accions de sensibilització en aquest àmbit han tingut una resposta limitada, fet que mostra que la igualtat no sempre ocupa un lloc prioritari dins les preocupacions quotidianes de les empreses. En alguns casos, aquestes mesures es poden percebre com una càrrega afegida o com una qüestió vinculada sobretot a empreses de més dimensió.

Aquesta realitat, però, pot esdevenir una oportunitat per reforçar el paper del servei de Promoció Econòmica en la sensibilització i l'acompanyament empresarial, aprofitant la relació habitual amb les empreses per introduir de manera més sistemàtica aspectes vinculats a la igualtat, la conciliació i la prevenció de l'assetjament.

També s'identifiquen barreres concretes per a la incorporació de dones en sectors tradicionalment masculinitzats, tant de tipus organitzatiu com material, per exemple quan les instal·lacions no estan preparades per acollir una plantilla més diversa. Aquestes situacions mostren que moltes estructures laborals encara responen a models pensats majoritàriament per a perfils masculins.

En els processos d'intermediació laboral també apareixen **estereotips de gènere associats a determinats llocs de treball** i, en alguns casos, les empreses continuen vinculant les feines de cura o administratives a dones i determinats llocs industrials o tècnics a homes. Davant d'això, el servei treballa per proposar candidatures en funció de les competències i del perfil professional, i no del gènere. Tot i així, la transformació d'aquestes dinàmiques continua sent un repte, ja que la segregació i els estereotips laborals segueixen presents en una part del mercat de treball local.

A nivell associatiu, hi ha diferents espais de representació empresarial. A escala comarcal destaca el Consell Empresarial d'Osona, mentre que a nivell local hi ha l'Associació d'Empresaris de Manlleu, tot i que actualment es troba en un moment de poca activitat.

En canvi, l'Associació de Comerciants (MAB – Manlleu Associació de Botiguers) **és molt activa i està formada majoritàriament per dones**. Aquesta associació impulsa nombroses campanyes de dinamització comercial, activitats vinculades a esdeveniments locals i accions formatives per als comerços. El comerç local és un element central de la vida del municipi, tot i que també es detecta un problema creixent de locals buits. Aquest fenomen s'explica per factors econòmics (preus dels locals), però també per la manca de relleu generacional i la dificultat d'emprendre en el sector.

1.4. EMPRENEDORIA I ACCÉS ALS RECURSOS

En l'àmbit de l'emprenedoria, les dades disponibles mostren una participació relativament equilibrada entre dones i homes. En el període recent, s'observa una presència lleugerament superior de dones en alguns anys: el 2024 es registren 46 dones emprenedores davant de 39 homes, el 2025 hi ha 31 dones i 27 homes, i el 2026 (fins a l'abril) es mantenen xifres molt similars (10 dones i 11 homes).

Aquestes dades apunten a una certa igualtat en termes quantitatius. No obstant això, **aquesta equitat no es trasllada de la mateixa manera a les característiques dels projectes impulsats.** Tal com es desprèn de les entrevistes, es mantenen diferències clares en la tipologia de negocis: les dones emprenen principalment en sectors com el petit comerç, la restauració, l'estètica o les perruqueries, mentre que els projectes industrials o de major dimensió continuen sent menys freqüents entre les dones. També es detecta una presència rellevant de dones d'origen migrat, especialment en iniciatives vinculades a l'alimentació o

al comerç, fet que evidencia dinàmiques d'autonomia econòmica, però també una concentració en sectors amb menor estabilitat o rendibilitat.

Un dels principals obstacles identificats és l'accés al finançament. Moltes persones emprenedores tenen dificultats per accedir a crèdit i sovint depenen de subvencions, que no sempre són suficients per garantir la viabilitat dels projectes. A més, el període inicial sense ingressos no sempre es té en compte, fet que dificulta la sostenibilitat dels negocis, especialment en aquells casos amb menys suport econòmic de partida.

En aquest sentit, es posa de manifest que, tot i l'equilibri aparent en l'accés a l'emprenedoria, persisteixen desigualtats en les condicions de desenvolupament i consolidació dels projectes, vinculades tant a factors de gènere com a altres eixos com l'origen o la situació socioeconòmica.

1.5. PLANS D'IGUALTAT I PROTOCOLS DE PREVENCIÓ DE L'ASSETJAMENT SEXUAL

Pel que fa al teixit empresarial, la diagnosi mostra que les qüestions vinculades a la igualtat de gènere, la conciliació o la prevenció de l'assetjament sexual i per raó de sexe tenen encara poca presència dins les accions de relació i prospecció empresarial desenvolupades des del municipi. Això fa que es desconegui quin és el nivell real d'implementació d'aquestes mesures dins moltes empreses del municipi.

En el cas dels **plans d'igualtat**, es percep que les empreses que acostumen a disposar-ne són principalment aquelles que hi estan obligades per normativa, especialment empreses de més de 50 persones treballadores.

Pel que fa als **protocols de prevenció i abordatge de l'assetjament sexual i per raó de sexe**, cal tenir en compte que es tracta d'una obligació que afecta totes les empreses, independentment de la seva mida (*Article 48 de la Llei orgànica 3/2007, de 22 de març, per a la igualtat efectiva de dones i homes*). Aquests protocols constitueixen una eina preventiva i d'actuació clau per promoure entorns laborals segurs i lliures de violències i discriminacions.

Ara bé, les entrevistes apunten que moltes empreses, especialment petites i mitjanes, sovint no disposen dels recursos, coneixements o suport necessari per implementar aquestes mesures, o bé les perceben com una obligació complexa o un cost afegit. En conseqüència, **es detecta la necessitat que els serveis municipals vinculats a promoció econòmica puguin incorporar de manera més sistemàtica aquestes qüestions en la relació habitual amb les empreses**, tant per conèixer millor la realitat del teixit empresarial com per facilitar informació, orientació i recordatori de les obligacions existents en matèria d'igualtat i prevenció de l'assetjament sexual i per raó de sexe.

1.6. COMERÇ LOCAL, CONCILIACIÓ I USOS DEL TEMPS

El comerç local es presenta com un sector actiu i dinàmic, amb una associació de comerciants molt implicada, alhora que també es tracta d'un àmbit altament feminitzat, on moltes dones són titulars o treballadores de negocis. Tot i això, es posen de manifest les dificultats associades a la conciliació, especialment per la llargada de les jornades i la rigidesa dels horaris comercials. Algunes adaptacions recents, com canvis d'horaris arran de la pandèmia, han obert noves possibilitats, però encara hi ha marge per avançar en aquest àmbit.

En aquest sentit, es planteja com a oportunitat la realització d'accions de sensibilització i formació en conciliació dirigides específicament al comerç local.

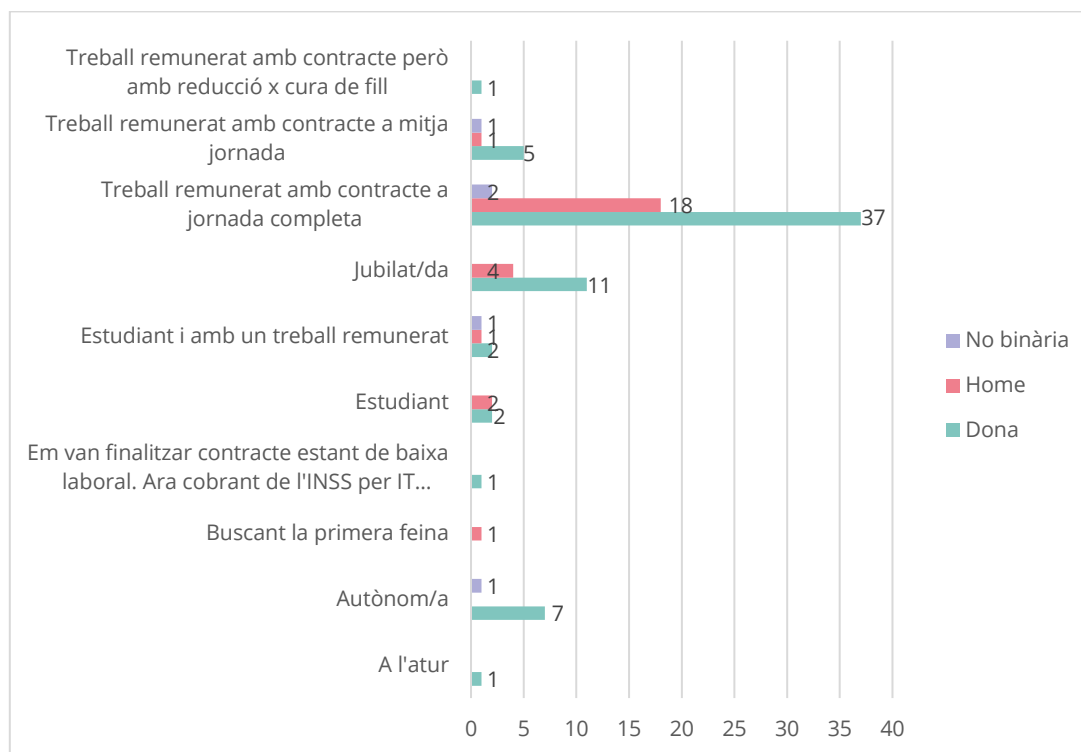
FONTS QUANTITATIVES

QÜESTIONARI CIUTADANIA

A la pregunta sobre **quina és la seva situació laboral actual**, els resultats indiquen que la major part de les persones participants es troben en situació de treball remunerat, especialment amb contracte a jornada completa (57 respostes), fet que indica una presència significativa de població activa dins la mostra.

Però quan es fa l'anàlisi amb perspectiva de gènere aquest evidencia diferències rellevants en la distribució d'aquestes situacions laborals: Malgrat que tant dones com homes es concentren majoritàriament en la jornada completa, el volum de dones és clarament superior (37 dones davant de 18 homes), fet que s'explica també per la major participació femenina en el qüestionari. Tot i això, cal posar atenció en altres categories que apunten a desigualtats més estructurals com és el cas de la jornada parcial on la presència de dones és notablement més elevada (5 dones davant d'1 home), una tendència que és coherent amb la realitat general del mercat laboral, on les reduccions de jornada i el treball a temps parcial s'associen sovint a les responsabilitats de cura.

Gràfic 1. En quina de les següents situacions laborals et trobes actualment?

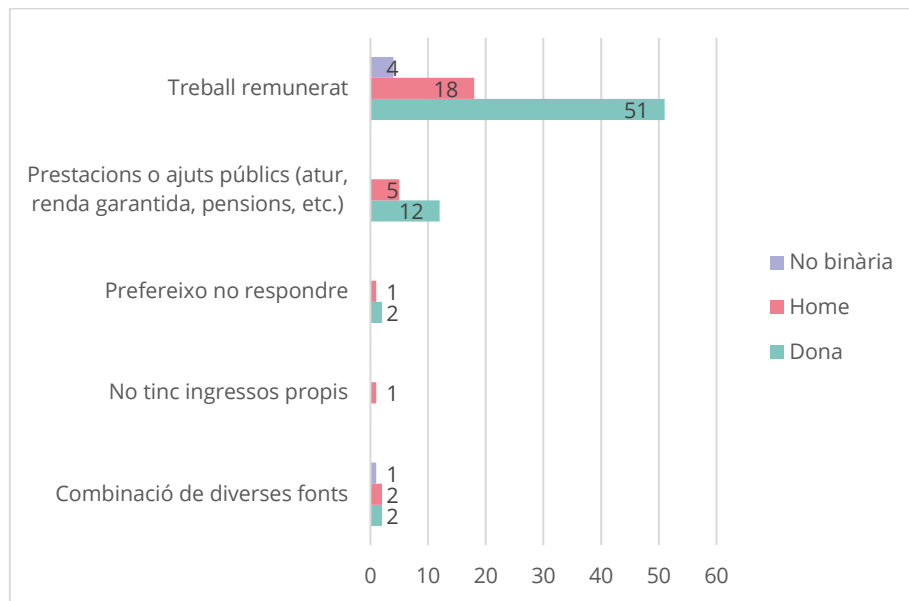

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a la ciutadania, 2026.

Aquesta lectura es reforça amb la presència exclusiva de dones en situacions directament vinculades a la maternitat o a les cures, com és el cas de la reducció de jornada per cura de fills o situacions d'afectació laboral durant l'embaràs. **Tot i que són casos puntuals dins la mostra, tenen un valor qualitatiu important perquè evidencien com les trajectòries laborals de les dones continuen estant condicionades per les responsabilitats reproductives.**

Pel que fa a la pregunta sobre **la principal font d'ingressos econòmics** (gràfic 2.), s'observa que la principal font d'ingressos de la major part de la població és el **treball remunerat** (73 respostes), fet coherent amb l'elevada presència de persones en actiu que es reflectia en la taula anterior.

Gràfic 2. Quina és la teva font principal d'ingressos econòmics actualment?

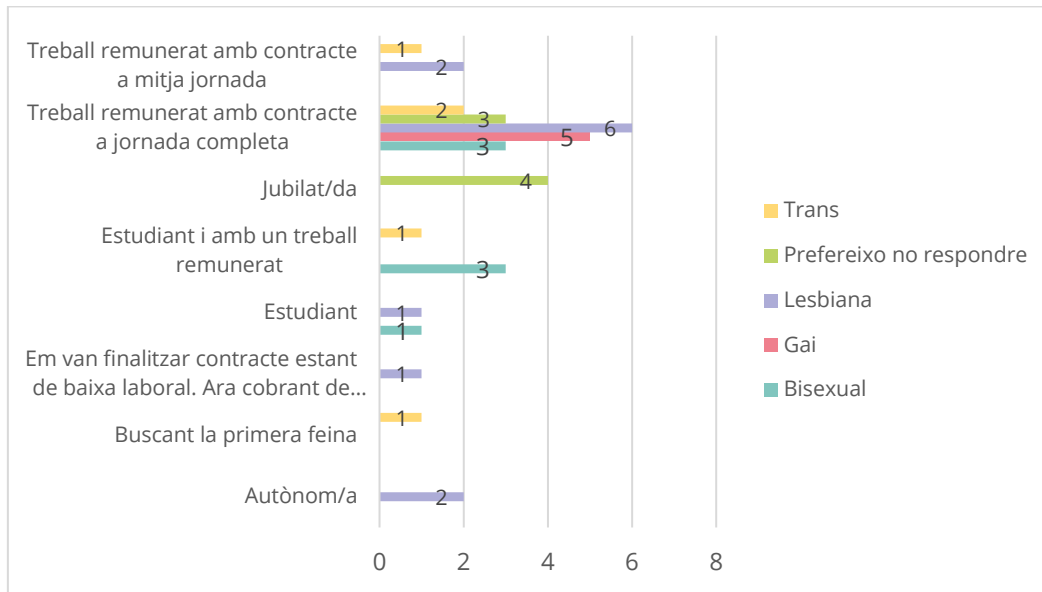
Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a la ciutadania, 2026.

Més enllà d'aquesta qüestió, és especialment significatiu el pes de les **prestacions o ajuts públics** com a font d'ingressos, amb 17 respostes, de les quals la gran majoria corresponen a dones (12 davant de 5 homes). Aquesta dada podria apuntar a una major presència femenina en situacions de vulnerabilitat econòmica o de dependència de recursos públics, sovint vinculades a trajectòries laborals més precàries o interrompudes.

També apareixen altres situacions minoritàries com és el cas de persones que no disposen d'ingressos propis o que combinen diverses fonts d'ingressos, fet que pot indicar una certa inestabilitat o diversificació de les estratègies econòmiques.

L'anàlisi de **la situació laboral de les persones LGBTI+** mostra una distribució diversa, amb una presència significativa en el treball remunerat a jornada completa, especialment en el cas de persones lesbianes i gais. Això indica que, dins la mostra, una part important del col·lectiu es troba integrada en el mercat laboral.

Gràfic 3. Quina és la teva font principal d'ingressos econòmics actualment?

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a la ciutadania, 2026.

QÜESTIONARI JOVES

En el qüestionari es preguntà als i a les **joves quines son les seves preocupacions sobre el seu futur laboral**. Les respostes mostren un conjunt de preocupacions àmpliament compartides, que apunten a una percepció d'incertesa respecte al futur laboral. Tot i la diversitat de respostes, es poden identificar diversos eixos principals:

ACCÉS AL TREBALL I OPORTUNITATS LABORALS

La preocupació més recurrent és la dificultat per trobar feina, especialment una feina estable o vinculada als propis interessos. Apareixen reiteradament idees com:

- No trobar feina.
- Dificultat d'accés al mercat laboral.
- Manca d'oportunitats o de sortides professionals .

Aquesta preocupació és transversal i apareix tant en nois com en noies, fet que indica una percepció generalitzada de precarietat o incertesa.

CONDICIONS LABORALS I ECONÒMIQUES

Un altre eix molt present és el vinculat a les condicions de treball:

- Salari baixos.
- Impossibilitat d'independitzar-se.

Aquestes preocupacions es connecten sovint amb l'accés a l'habitatge, que apareix com un element central en la construcció del projecte de vida.

ELECCIÓ D'ESTUDIS

Moltes respostes giren al voltant de la incertesa en la presa de decisions:

- No saber què estudiar.
- Por a equivocar-se.
- Dubtes sobre si els estudis tindran sortida.

Aquestes inquietuds reflecteixen la pressió associada a la construcció del futur en etapes educatives clau.

FACTORS ESTRUCTURALS

També apareixen preocupacions vinculades a factors més amplis:

- Impacte de la intel·ligència artificial en el treball.
- Situació econòmica general.
- Manca d'oferta laboral.
- Dificultats d'accés a l'habitatge.

Aquestes respostes mostren una consciència del context socioeconòmic més enllà de la situació individual.

DESIGUALTATS I DISCRIMINACIONS

Tot i ser menys nombroses, apareixen respostes que apunten a possibles situacions de discriminació, especialment:

- Per raó de gènere ("*que em paguin menys per ser dona*")
- Per identitat o orientació ("*discriminació per pertànyer al col·lectiu*")
- Per origen o religió (cas d'una dona musulmana)

Aquestes aportacions, tot i ser minoritàries, tenen un valor qualitatiu important perquè visibilitzen desigualtats específiques.

Diferències de gènere:

No es detecten diferències molt marcades en els grans eixos de preocupació, però sí alguns matisos:

- Les noies expressen més sovint preocupacions vinculades a:
 - Precarietat econòmica.
 - Dificultat d'accés a l'habitatge.
 - Discriminacions de gènere.
 - Pressió social o inseguretats.
- Els nois tendeixen a expressar més:
 - Incertesa general o manca de claredat sobre el futur.
 - Preocupacions vinculades als estudis o al rendiment acadèmic.
 - Respostes més breus o amb menor elaboració.

Aquestes diferències, tot i no ser extremes, apunten a una socialització diferenciada en la manera de percebre i expressar el futur laboral.

VALORACIÓ GLOBAL: LÍNIA 5.1. EQUITAT EN EL MÓN LABORAL

FEBLESES I REPTES

- **Reduir la segregació de gènere en el mercat laboral local**, tant en els sectors d'activitat com en els itineraris formatius i professionals.
- **Combatre els estereotips de gènere que condicionen les trajectòries laborals**, especialment la baixa presència de dones en sectors industrials i d'homes en àmbits vinculats a les cures.
- **Reforçar la incorporació de la perspectiva de gènere i LGBTI+ en el teixit empresarial**, especialment en relació amb plans d'igualtat, protocols de prevenció de l'assetjament sexual i per raó de sexe i mesures de conciliació.
- **Reduir les barreres organitzatives i culturals que dificulten la incorporació i permanència de dones en sectors tradicionalment masculinitzats.**
- **Incrementar la implicació de les empreses en accions de sensibilització, prevenció i promoció de la igualtat.**

FORTALESES I RECURSOS EXISTENTS

- **Existència d'un servei de Promoció Econòmica consolidat**, que integra ocupació, formació, empenedoria i suport al teixit empresarial.
- **Experiència en programes d'inserció laboral i formació dirigits a col·lectius amb més dificultats d'accés al mercat de treball**, inclosos programes d'arrelament i altres actuacions específiques.
- **Incorporació de continguts d'igualtat de gènere en algunes accions formatives i d'orientació laboral**, abordant qüestions com la segregació ocupacional, la bretxa salarial, la corresponsabilitat o les violències masclistes.
- **Disponibilitat de dades desagregades per sexe i experiència de coordinació amb altres àrees municipals**, especialment Serveis Socials, Igualtat i Educació.
- **Participació significativa de dones en programes d'empenedoria i autoocupació**, incloses dones d'origen migrat.
- **Experiència consolidada en prospecció i intermediació amb empreses**, que ofereix una base favorable per incorporar progressivament criteris d'igualtat, conciliació i prevenció de les discriminacions.

- **Existència d'un teixit associatiu comercial actiu**, amb agents com l'Associació de Botiguers de Manlleu, que poden facilitar la sensibilització i la difusió d'iniciatives entre les empreses i comerços del municipi.

5.2. CONCILIACIÓ I USOS DELS TEMPS

FONTS QUALITATIVES

1. LA CONCILIACIÓ COM A DESIGUALTAT ESTRUCTURAL

L'àmbit de la conciliació apareix com una qüestió profundament vinculada a les desigualtats de gènere i a les condicions materials de vida, ja que les dificultats per conciliar no es distribueixen de manera equitativa, afectant especialment les dones, sobretot en etapes de criança.

Tal com es recull en l'atenció del SIAD, moltes de les situacions que es treballen no es poden entendre només des de la violència o el malestar puntual, sinó que estan travessades per una acumulació de factors com la dependència econòmica, la manca d'habitatge o l'absència de xarxa de suport. En aquest context, la conciliació no és només una qüestió d'organització del temps, sinó una condició estructural que condiciona l'autonomia i la capacitat de prendre decisions.

1.1. EL PROGRAMA TEMPS PER CURES: SUPORT A LA CONCILIACIÓ

En relació amb la corresponsabilitat i la redistribució dels temps de cura, destaca la participació del municipi en el **Pla Corresponsables**, una política pública impulsada pel Ministeri d'Igualtat i desplegada a Catalunya pel Departament d'Igualtat i Feminisme a través del programa **Temps per Cures**. El programa té com a objectiu principal facilitar la conciliació de les famílies a través de serveis de cura per a infants i adolescents, contribuint així a reduir la sobrecàrrega de cures que continua recaient majoritàriament sobre les dones.

Temps per Cures es configura com una de les principals polítiques municipals orientades a facilitar la conciliació i donar suport a les necessitats de cura de les famílies. Es tracta d'una línia consolidada dins l'acció municipal, que dona resposta a una problemàtica estructural vinculada als usos del temps i a la distribució desigual de les responsabilitats de cura.

En aquest sentit, cal situar el programa en un marc més ampli: el de la **cultura de la cura**. Tal com apunten les polítiques del temps, els usos del temps no són només una qüestió organitzativa, sinó un element central del model social, que inclou el treball remunerat, les

cures, el descans i l'oci . Això implica que les polítiques de conciliació no es poden entendre només com serveis puntuals, sinó com part d'un canvi més profund en la manera d'organitzar la vida col·lectiva.

Pel que fa al seu desplegament, el programa inclou diferents serveis amb impacte directe en la vida quotidiana, especialment en famílies amb infants. Entre aquests, destaquen els serveis d'acollida matinal a les escoles, activitats en períodes no lectius i altres recursos orientats a cobrir necessitats de cura en moments clau del dia o de l'any. A més, incorpora també accions vinculades a la corresponsabilitat, com el desenvolupament de grups d'homes que treballen la dimensió emocional i la revisió dels rols de gènere. En conseqüència, aquest conjunt d'actuacions contribueix a reduir les dificultats de conciliació i facilita, especialment, la participació laboral de les dones, que continuen assumint majoritàriament les tasques de cura.

En el marc dels espais de treball també va sorgir una proposta vinculada al desplegament del programa Temps per Cures. Les persones participants van posar de manifest que els casals d'estiu continuen representant una despesa important per a moltes famílies i que el cost augmenta encara més quan és necessari utilitzar els serveis d'acollida matinal. En conseqüència, es va plantejar la possibilitat que el programa Temps per Cures pogués contribuir a subvencionar parcialment el servei d'acollida dels casals d'estiu, amb l'objectiu de facilitar la conciliació de les famílies i reduir l'elevada despesa econòmica que suposa per a moltes famílies la conciliació durant els mesos d'estiu.

1.2. ABAST, DESPLEGAMENT I LÍMITS

Malgrat això, l'anàlisi posa de manifest una limitació rellevant: **la gestió del programa recau principalment en l'àrea d'igualtat, fet que contribueix a la seva sobrecàrrega** i evidencia la manca d'una transversalització real de la cultura de la cura dins l'organització municipal. Aquesta situació reflecteix un límit estructural més ampli: les cures continuen sent concebudes sovint com una responsabilitat sectorial o vinculada a determinats serveis, en lloc de ser assumides com un eix central de les polítiques públiques.

Des d'una perspectiva feminista, la cultura de la cura implica reconèixer la interdependència de les persones i situar les necessitats de vida, sosteniment i benestar al centre de l'organització social, superant la divisió tradicional entre allò productiu i reproductiu . En aquest marc, la transversalització de les cures no es limita a oferir serveis, sinó que suposa incorporar aquesta mirada en el conjunt de l'acció municipal.

Això implica, per exemple, revisar els horaris dels serveis i equipaments, garantir recursos públics de cura accessibles, facilitar la conciliació en les activitats municipals, promoure la corresponsabilitat i generar espais comunitaris de suport i xarxa . També implica qüestionar

els models organitzatius que invisibilitzen o desvaloritzen les cures i avançar cap a polítiques que les reconeguin com una responsabilitat col·lectiva.

En aquest sentit, el programa ***Temps per Cures*** apareix com una iniciativa clau però encara parcial. El repte no és només consolidar-lo, sinó avançar cap a un model més transversal, on la cura deixi de ser un àmbit específic per esdevenir un criteri estructurador del conjunt de les polítiques municipals.

CORRESPONSABILITAT I MASCULINITATS

Més enllà dels serveis de cura, el Pla Corresponsables incorpora també una dimensió transformadora orientada a promoure la corresponsabilitat i qüestionar els mandats tradicionals de gènere associats a les cures. En aquest marc, **una part dels recursos del programa es destinen específicament al treball amb homes i a la promoció de models de masculinitat més igualitaris i corresponsables.**

A Manlleu, aquesta línia de treball s'ha desenvolupat a partir del suport a un grup d'homes que ja existia prèviament al municipi, vinculat al Casal Popular Boira Baixa, opció que va permetre reforçar una iniciativa amb un cert recorregut evitant la creació artificial de nous espais de participació i afavorint una intervenció construïda des de les necessitats i dinàmiques ja existents. Aquesta iniciativa es valora positivament pel seu potencial transformador, ja que permet generar espais de reflexió que qüestionen la divisió tradicional dels rols de gènere i obren la porta a models de masculinitat més igualitaris. Tanmateix, també posa de manifest alguns dels reptes que afronta el treball amb homes en l'àmbit de la igualtat:

1. La participació continua sent reduïda. Tot i partir d'un grup d'homes ja existent i vinculat al Casal Popular Boira Baixa, el nombre de participants és limitat i es concentra principalment en homes que ja mostren una sensibilitat prèvia envers aquestes qüestions. Aquesta realitat evidencia les dificultats per arribar a perfils més amplis i, especialment, a aquells homes que no s'interpel·len inicialment per aquest tipus de propostes.

2. Es planteja el repte de donar continuïtat i estabilitat a aquests espais. La participació dels homes en accions vinculades a la corresponsabilitat i les masculinitats continua sent minoritària i sovint depèn de persones especialment motivades o sensibilitzades, fet que dificulta ampliar-ne l'abast i consolidar processos sostinguts en el temps.

Per tant, el repte no és només crear grups o activitats específiques, sinó explorar noves formes d'interpel·lar els homes des de diferents àmbits.

En aquesta línia, durant l'espai de treball amb serveis municipals i entitats va sorgir la proposta d'explorar noves eines digitals que permetin arribar a perfils d'homes que

diffícilment participarien en grups o espais presencials de reflexió. Entre les idees plantejades destaca la possibilitat de crear una aplicació, microweb o eina interactiva d'autoavaluació que, a través de preguntes, situacions quotidianes o un sistema tipus termòmetre, convidi a reflexionar sobre aspectes com la corresponsabilitat, els mandats de gènere, les relacions afectives, etc. Aquesta proposta parteix de la constatació que, per a alguns homes, l'accés inicial a processos de qüestionament personal pot resultar més accessible en formats individuals, anònims o autoguiats que no pas en espais grupals de debat.

Així doncs, el treball en masculinitats es configura com una línia necessària però encara incipient al municipi, amb un elevat potencial però també amb reptes importants en termes de participació i continuïtat.

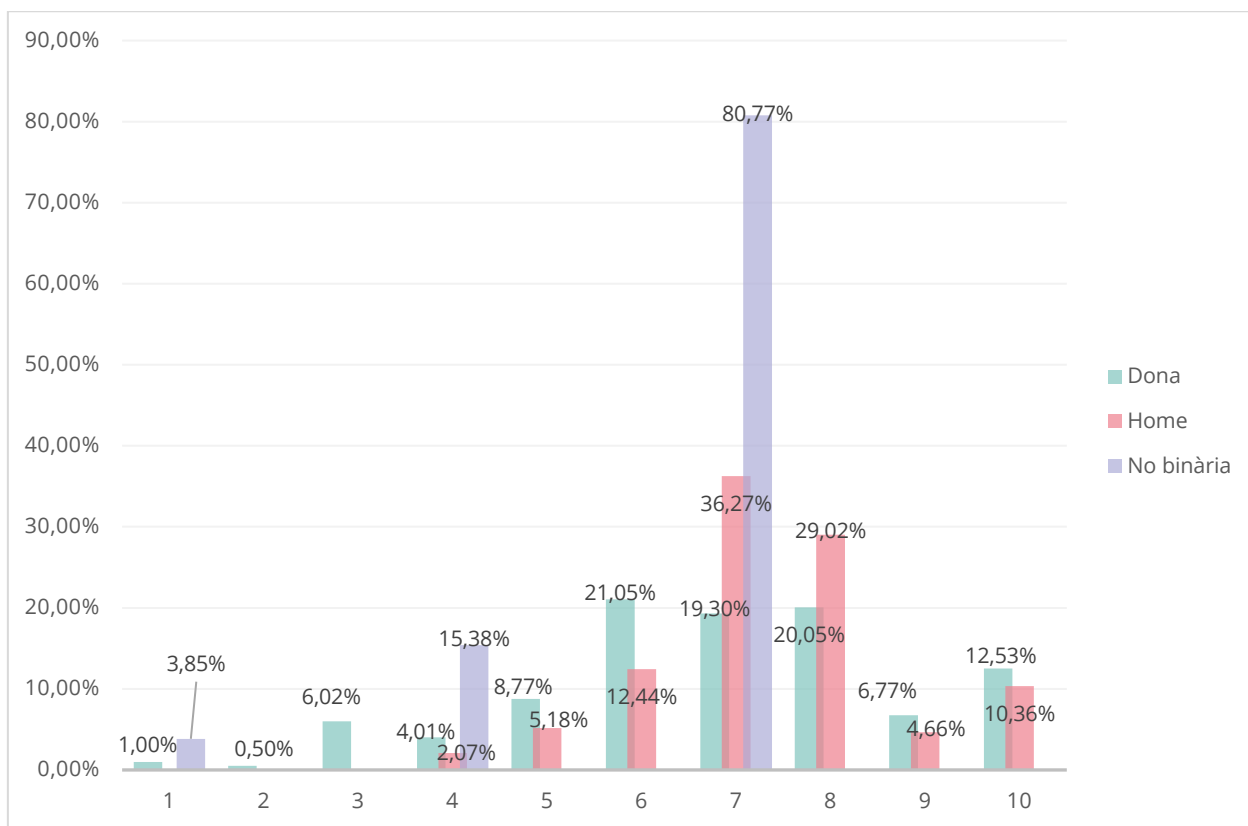
FONTS QUANTITATIVES

Les respostes a la pregunta **“Com valores les possibilitats que tens per conciliar la vida laboral, familiar i personal? (de 10)”** mostren una valoració general intermèdia de les possibilitats de conciliació al municipi. La major part de les puntuacions es concentren entre el 6 i el 8, amb un pic especialment rellevant en el 7 (27,18%) i el 8 (22,01%), fet que indica que la ciutadania percep la conciliació com a possible, però amb limitacions. Ara bé, aquesta lectura general amaga diferències significatives segons el gènere:

En el cas dels homes, les valoracions tendeixen a concentrar-se en puntuacions més altes, especialment en el 7 i el 8 (36,27% i 29,02%, respectivament), i amb una menor presència de puntuacions baixes. Això apunta a una percepció més positiva o menys condicionada de la conciliació. En canvi, en el cas de les dones, tot i que també es concentren en valors intermedis, la distribució és més dispersa i inclou una presència més elevada de puntuacions baixes (entre el 1 i el 5). Això reflecteix una experiència més desigual i, en molts casos, més limitada de la conciliació, coherent amb el fet que continuen assumint majoritàriament les responsabilitats de cura. A més, el gruix de respostes femenines en puntuacions com el 6 (21,05%) o el 7 (19,30%) indica que moltes dones es situen en una percepció de conciliació “ajustada” o amb dificultats, més que no pas plenament satisfactòria.

Pel que fa a les persones no binàries, tot i el volum reduït de respostes, es concentra una part important en puntuacions intermèdies (especialment el 7), però també apareixen valors baixos.

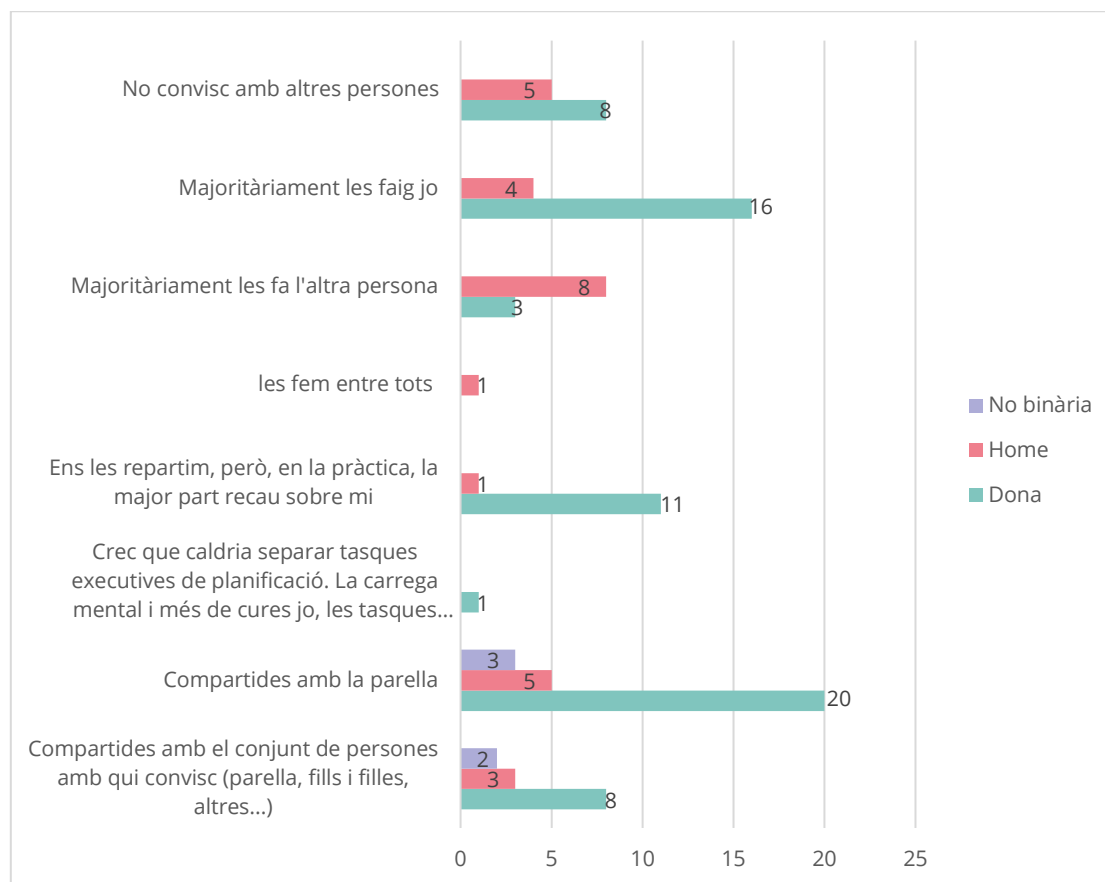
Gràfic 1. Com valories les possibilitats que tens per conciliar la vida laboral, familiar i personal? (d'1 a 10)

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a la ciutadania, 2026.

A continuació, es preguntà **qui s'encarrega principalment de les tasques de la llar, de cures i de l'organització i planificació de la logística familiar (gràfic 2.)** i els resultats mostren una aparent presència de corresponsabilitat en l'organització de les tasques domèstiques i de cura, però amb matisos importants.

Gràfic 2. A la teva llar, qui s'encarrega principalment de les tasques de la llar, de cures i de l'organització i planificació de la logística familiar?

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a la ciutadania, 2026.

D'una banda, una part significativa de les persones participants indica que les tasques són compartides, especialment amb la parella (28 respostes) o amb el conjunt de persones de la llar (13 respostes). Aquesta dada podria apuntar a una certa normalització del discurs de la corresponsabilitat. Però quan s'analitzen les respostes amb més detall, sorgeix una realitat més desigual. En el cas de les dones, hi ha una presència molt significativa de respostes que indiquen que:

- **Majoritàriament assumeixen elles les tasques** (16 respostes)
- Tot i existir un repartiment formal, **en la pràctica la càrrega recau sobre elles** (11 respostes).

Aquestes respostes posen de manifest la persistència de la càrrega desigual de les cures, així com la diferència entre el repartiment declarat i el repartiment real. En canvi, en el cas dels homes, és molt més habitual identificar que:

- Les tasques són **compartides**.
- **Majoritàriament les fa l'altra persona** (8 respostes).

Aquesta diferència apunta a una experiència desigual de la corresponsabilitat i reforça la idea que, **tot i els avenços discursius, les cures continuen recaient majoritàriament en les dones**. A més, apareix un element especialment rellevant des de la perspectiva de gènere: la menció explícita a la càrrega mental i de planificació, que una participant identifica com a responsabilitat pròpia, tot i que les tasques domèstiques es puguin compartir. Aquesta aportació evidencia que la corresponsabilitat no es limita a l'execució de tasques, sinó que inclou també la gestió invisible del dia a dia.

VALORACIÓ GLOBAL: LÍNIA 5.2. USOS DELS TEMPS

FEBLESES I REPTES

- **Reduir la distribució desigual de les tasques de cura i de la càrrega mental**, que continuen recaient majoritàriament sobre les dones.
- **Avançar de la corresponsabilitat declarada a una corresponsabilitat efectiva** dins les llars i en la vida quotidiana.
- **Incorporar de manera més transversal la cultura de la cura** en el conjunt de les polítiques municipals, evitant que aquesta responsabilitat recaigui principalment en l'Àrea d'Igualtat.
- **Millorar les condicions de conciliació de les famílies**, especialment davant les dificultats derivades dels horaris laborals, escolars i dels serveis, i durant els períodes no lectius.
- **Ampliar i consolidar la participació dels homes** en accions vinculades a la corresponsabilitat, les cures i les masculinitats igualitàries.
- **Continuar avançant cap a una concepció de les cures com una responsabilitat col·lectiva i social**, i no exclusivament familiar o individual.

FORTALESES I RECURSOS EXISTENTS

- **Existència del programa *Temps per Cures* com a política municipal consolidada** de suport a la conciliació i a les necessitats de cura de les famílies: Desenvolupament de serveis d'acollida, activitats en períodes no lectius i altres recursos que contribueixen a facilitar la conciliació i reduir la sobrecàrrega de cures.
- **Reconeixement institucional de les cures com un àmbit estratègic** per al benestar i la igualtat de gènere.
- **Desenvolupament d'un grup d'homes vinculat al Pla Corresponsables**, que constitueix una experiència pionera de treball sobre masculinitats i corresponsabilitat al municipi.
- **Existència d'espais de reflexió i treball que han permès identificar noves línies d'actuació** per ampliar la implicació dels homes i reforçar la corresponsabilitat.

LÍNIA

6

CULTURA, RECONeixEMENT I
COMUNICACIÓ

LÍNIA 6. CULTURA, RECONeixEMENT I COMUNICACIÓ

FONTS QUALITATIVES

1. CULTURA I RECONeixEMENT

1.1. LA CULTURA COM A ESPAI DE COHESIÓ

La cultura es configura com un espai central en la construcció de comunitat i identitat col·lectiva. A Manlleu, les entrevistes apunten a una oferta cultural àmplia i diversa, amb una programació continuada i la implicació de diferents agents municipals i comunitaris. Aquesta oferta inclou activitats festives, arts escèniques, propostes comunitàries i iniciatives impulsades des de diferents àrees, configurant un teixit cultural actiu i present en la vida quotidiana del municipi.

Així doncs, la cultura no només genera oci o consum cultural, sinó que contribueix a construir relats compartits, a reforçar el sentiment de pertinença i, en molts casos, a generar autoestima col·lectiva. Determinades activitats o esdeveniments esdevenen espais de trobada que permeten a la ciutadania reconèixer-se com a part d'un mateix municipi i reforçar el vincle amb el territori.

Un exemple especialment significatiu en aquest sentit és la **Festa del Serpent**, una celebració popular basada en una llegenda pròpia que, en la seva forma actual, mobilitza centenars de persones i implica diferents generacions. Aquesta festa no només té un impacte en termes de participació, sinó que esdevé un element identitari potent que reforça la cohesió social i la construcció d'un imaginari compartit. El fet que es treballi també en l'àmbit educatiu contribueix a consolidar aquest vincle des de la infància, generant continuïtat i sentiment de pertinença al llarg del temps.

Paral·lelament, el municipi disposa d'equipaments i iniciatives que apunten cap a una cultura entesa també com a espai de creació i innovació. En aquest sentit, **Can Patalarga** es configura com un equipament cultural rellevant, que ofereix un espai obert a artistes, artesans i professionals del sector creatiu, facilitant recursos de suport, formació i difusió.

A aquesta línia s'hi sumen altres iniciatives que contribueixen a diversificar l'oferta cultural i a connectar amb diferents públics, com el **Cinemanlleu** o **activitats específiques adreçades a joves, com concursos o espais vinculats a cultures visuals i creatives** (manga, audiovisuals, etc.). Aquestes propostes evidencien una voluntat d'obrir la cultura a formats diversos i d'incorporar noves formes d'expressió i participació.

1.2. ACCÉS I PARTICIPACIÓ

Tot i l'existència d'una oferta cultural consolidada, diferents veus apunten que la participació no és homogènia. L'accés real a la cultura es veu condicionat per factors estructurals com el temps disponible, la situació econòmica, les responsabilitats de cura, la disponibilitat de xarxa o el sentiment de pertinença als espais culturals. En aquest sentit, es detecta que la participació sostinguda recau sovint en un grup reduït de persones, mentre que **altres col·lectius queden més allunyats de les dinàmiques culturals habituals**. Això es pot traduir en una oferta que, tot i ser formalment oberta, no aconsegueix interpel·lar de manera efectiva tota la diversitat del municipi.

Aquesta qüestió connecta directament amb la idea de reconeixement, és a dir, no es tracta només de garantir l'accés als espais culturals, sinó de generar contextos on les diferents identitats, experiències i formes d'expressió puguin ser visibles, legitimades i valorades. I, la cultura, en aquest sentit, juga un paper clau en la construcció de qui forma part del relat col·lectiu i en quines condicions. Ara bé, en aquesta línia també es detecten iniciatives orientades a promoure la convivència i el diàleg intercultural, així com espais que busquen afavorir la trobada entre persones amb trajectòries diverses.

1.3. CULTURA I PERSPECTIVA DE GÈNERE I LGBTI+

L'àmbit de la cultura apareix com un dels espais municipals on la perspectiva de gènere té una presència més consolidada, especialment pel que fa a la programació i a la voluntat de visibilitzar dones artistes i generar espais de participació cultural en clau d'igualtat.

Més enllà d'aquesta dimensió, la cultura es configura també com un espai rellevant per a la visibilització de la diversitat afectiva, sexual i de gènere. En aquest sentit, la incorporació de dates significatives com el 28 de juny o altres jornades vinculades a les persones LGBTI+ dins la programació municipal contribueix a situar aquests imaginaris en l'espai públic i cultural del municipi. Aquesta presència, però, s'inscriu principalment en una lògica de visibilització i encara no es tradueix de manera sistemàtica en una incorporació estructural de la diversitat afectiva, sexual i de gènere en el conjunt de la programació cultural. És a dir, apareix en moments concrets o en relació amb dates assenyalades, però no necessàriament com un criteri transversal en la definició dels continguts, els referents o les narratives culturals.

En paral·lel, tal com s'assenyala a les entrevistes, la cultura té un potencial transformador que va més enllà de la representació. Determinades iniciatives, com l'exposició col·lectiva de dones vinculada al 8 de març, mostren com els espais culturals poden esdevenir espais de reconeixement, autoestima i construcció de vincles, funcionant no només com a programació, sinó com a processos comunitaris. Aquest potencial és especialment rellevant també en relació amb la diversitat afectiva, sexual i de gènere, en la mesura que la cultura

pot contribuir a generar referents, legitimat experiències diverses i ampliar els imaginaris col·lectius sobre identitat, gènere i sexualitat.

En aquesta mateixa línia, cal destacar **la incorporació de criteris d'igualtat de gènere en les convocatòries de subvencions municipals adreçades a les entitats culturals**, fet que ha ajudat a incentivar que les entitats incorporin aquesta mirada en les seves activitats i que, en el moment de justificar els projectes subvencionats, expliquin quines actuacions o canvis han dut a terme per promoure la igualtat de gènere. Tot i que el grau d'incorporació d'aquesta perspectiva és encara desigual i presenta diferents nivells de desenvolupament, aquesta mesura constitueix un primer pas important per avançar cap a una cultura més igualitària i transversal. Per tant, el repte no és tant iniciar la incorporació de la perspectiva de gènere i LGBTI+, sinó consolidar-la i aprofundir-la. Ara bé, malgrat els avenços assolits, encara existeixen diferents nivells d'integració d'aquesta mirada entre els diversos agents culturals i, per aquest motiu, es considera necessari continuar oferint recursos i eines que facilitin la seva incorporació progressiva i transversal en el conjunt de les activitats, projectes i iniciatives culturals del municipi.

1.4. CULTURA I JOVES

El Pla Local de Joves¹⁴ permet aprofundir en la dimensió cultural des de la perspectiva dels i les joves, i mostra una aposta clara per fomentar l'oci i la cultura juvenil a través de diferents línies d'actuació :

- Ampliació d'espais d'oci i culturals.
- Millora de l'oferta cultural per a joves.
- Suport a iniciatives culturals juvenils.
- Foment de la creació i innovació cultural.

Aquesta aposta es concreta en activitats i dispositius diversos, com el festival de cinema a la fresca, el concurs de manga, el suport a les arts escèniques juvenils o la dinamització d'espais com Can Patalarga, que ha esdevingut un espai de creació amb participació de més d'un centenar de professionals en els darrers anys.

També es detecta una voluntat d'incorporar als i a les joves en la programació cultural, com en el cas de propostes sorgides del Consistori Juvenil (Fem Pinya), que han estat integrades en esdeveniments municipals. No obstant això, l'anàlisi posa en relleu una tensió significativa entre oferta i participació real:

- La participació juvenil no sempre és sostinguda en el temps.
- Alguns espais no són percebuts com a propis.

¹⁴ Pla Local de Joves. Pròrroga 2025-2027. Seguiment dels eixos i projectes del Pla Local de Joves.

- L'oferta no arriba de la mateixa manera a tots els perfils juvenils.

Per tant, el repte no és només ampliar o diversificar l'oferta, sinó **generar condicions perquè els i les joves se l'apropriïn, la facin seva i hi participin de manera activa i continuada.**

2. COMUNICACIÓ

2.1. LA COMUNICACIÓ COM A EINA TRANSVERSAL

La comunicació municipal es configura com un àmbit clarament transversal, present en totes les àrees i amb una funció clau: fer arribar a la ciutadania els projectes, serveis i accions que es despleguen des de l'Ajuntament. Aquesta posició permet tenir una visió global del municipi, però alhora posa en evidència una dificultat estructural: arribar realment a tota la població. És a dir, tot i la diversitat de canals utilitzats: xarxes socials, web municipal, mitjà digital, ràdio, WhatsApp ciutadà o cartelleria, es reconeix que una part de la ciutadania queda fora dels circuits habituals d'informació i, que per tant, s'han generat noves exclusions d'alguns sectors de la població.

Això evidencia que el repte no és només disposar de canals, sinó entendre **com, a qui i en quines condicions arriba la informació**. Per tant, el repte no és només comunicar millor, sinó incorporar una mirada que tingui en compte:

- els canals reals de consum juvenil,
- els llenguatges i formats que utilitzen i
- la necessitat de treballar el pensament crític i la lectura dels discursos.

2.2. LLENGUATGE I CONSTRUCCIÓ D'IMAGINARIS

En relació amb el llenguatge, es detecta una voluntat clara d'utilitzar formes inclusives, prioritzant fórmules genèriques que facilitin la lectura ("ciutadania", "persones", etc.), tot buscant un equilibri entre inclusió i claredat.

Pel que fa a les imatges, també es té en compte la representació de la diversitat, especialment en termes d'origen i gènere. No obstant això, es reconeix una mancança important en la representació de la diversitat funcional, que sovint queda limitada a contextos específics i no apareix com a part de la quotidianitat. Aquest aspecte és clau, ja que la comunicació no només informa, sinó que **construeix imaginari** sobre qui forma part de la ciutat i en quines condicions.

Per altra banda, un altre dels elements clau és la relació entre comunicació, cultura i autoestima col·lectiva. Es detecta una percepció interna sovint negativa del municipi, que

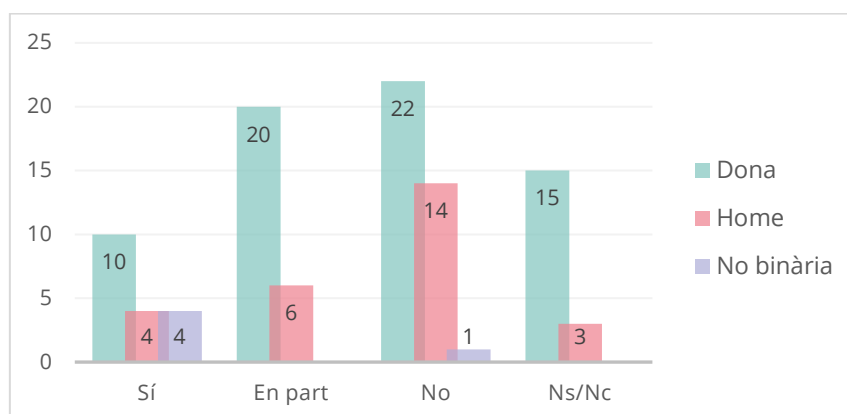
contrasta amb la valoració positiva que en fan persones de fora. Per la qual cosa, la comunicació té un paper clau en la construcció de relat de ciutat: no només informant, sinó també contribuint a reforçar el sentiment de pertinença i a posar en valor els elements positius del municipi. I, en aquesta línia, destaquen experiències com la Festa del Serpent, que actuen com a elements de cohesió i identitat compartida, i que mostren com cultura i comunicació poden treballar conjuntament en la construcció d'un relat col·lectiu més positiu.

FONTS QUANTITATIVES

QÜESTIONARI CIUTADANIA

Les respostes a la pregunta **“Creus que hi ha barreres que dificulten la participació en la vida social, cultural o associativa de Manlleu per a dones o persones LGBTI+?”** mostren una percepció poc clara i no homogènia sobre l'existència de barreres en la participació social, cultural o associativa per a dones i persones LGBTI+. Tot i que una part significativa de la ciutadania considera que no hi ha barreres, el pes de les respostes “en part” i “Ns/Nc” apunta a una realitat més ambigua, on les desigualtats no sempre són identificades de manera explícita sinó que sovint es viuen com a condicionants quotidians normalitzats, vinculats a factors com el temps disponible, les responsabilitats de cura, el sentiment de pertinença o la percepció de seguretat.

Gràfic 1. Creus que hi ha barreres que dificulten la participació en la vida social, cultural o associativa de Manlleu per a dones o persones LGBTI+?

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a la ciutadania, 2026.

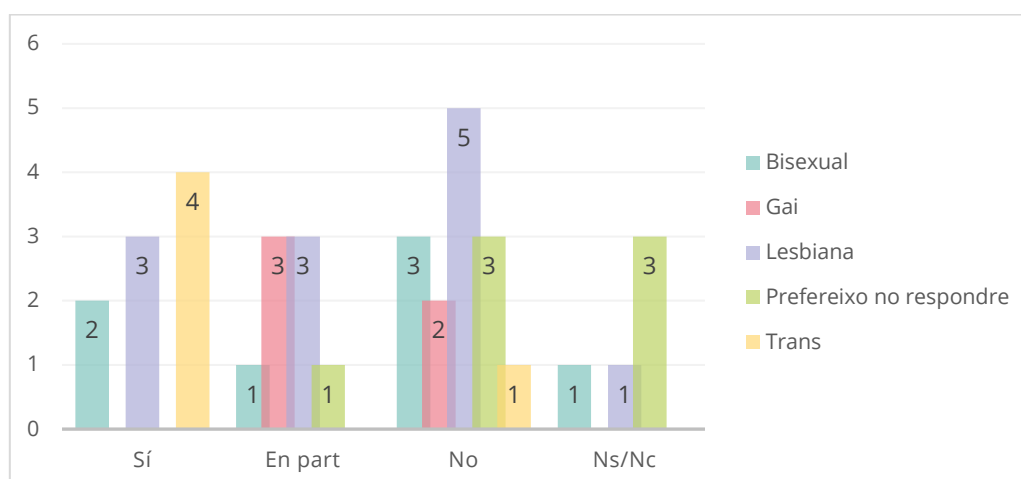
Ahora, destaca que un total de 30 dones consideren que sí que hi ha barreres o que aquestes existeixen parcialment. Aquesta dada és significativa, ja que apunta a una percepció més present o més conscient de les dificultats d'accés i participació en comparació amb els homes.

En el cas dels homes, les respostes es concentren en major mesura en l'opció "No", fet que pot indicar una menor percepció de les desigualtats o una menor identificació de les barreres que afecten altres col·lectius. I pel que fa a les persones no binàries, tot i el nombre reduït de respostes, es detecta una major proporció de respostes afirmatives, fet que reforça la idea que les persones que es troben en posicions més dissidents o minoritzades tendeixen a identificar amb més claredat les dificultats de participació.

Quan s'analitzen les respostes de les persones que s'identifiquen com a part del col·lectiu LGBTI+, la percepció sobre l'existència de barreres en la participació social, cultural o associativa continua mostrant una certa ambivalència.

És rellevant observar que les respostes afirmatives es concentren especialment en determinats perfils, com les persones trans o lesbianes, tot i que el volum de dades és reduït i cal interpretar-lo amb cautela. Això apunta a la possibilitat que la percepció de barreres estigui vinculada a graus diferents d'exposició o vulnerabilitat dins del mateix col·lectiu.

Gràfic 2. Creus que hi ha barreres que dificulten la participació en la vida social, cultural o associativa de Manlleu per a dones o persones LGBTI+?

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a la ciutadania, 2026.

Ahora, el pes de les respostes "en part" i "Ns/Nc" reforça la idea que aquestes desigualtats no sempre són reconegudes com a barreres clares, sinó que sovint es perceben de manera difusa o parcial. Això connecta amb la lectura general del conjunt de la ciutadania, on ja s'identificava una dificultat per reconèixer les desigualtats en la participació.

VALORACIÓ GLOBAL: LÍNIA 6. CULTURA, RECONeixEMENT I COMUNICACIÓ

FEBLESES I REPTES

- **Afavorir una participació cultural més equitativa**, reduint barreres relacionades amb el temps disponible, les cures, la situació econòmica o el sentiment de pertinença.
- **Ampliar la representació de la diversitat social del municipi** en la programació, els referents i les narratives culturals.
- **Consolidar la perspectiva de gènere i LGBTI+ com a criteri estructural de la programació cultural**, més enllà de les dates commemoratives.
- **Millorar l'abast de la comunicació municipal**, adaptant canals, formats i llenguatges a la diversitat de perfils i especialment a la població jove.
- **Reforçar la representació de la diversitat funcional** en la comunicació municipal i en els imaginaris que es projecten sobre la ciutadania.
- **Enfortir el sentiment de pertinença i la identificació amb el municipi**, especialment davant percepcions negatives que poden generar distància respecte de la vida comunitària.

FORTALESES I RECURSOS EXISTENTS

- **Existència d'una oferta cultural àmplia, diversa i continuada** que contribueix a la cohesió social i a la vida comunitària del municipi.
- **Presència d'equipaments i projectes culturals rellevants, com *Can Patalarga***, que afavoreixen la creació, la innovació i el suport al sector cultural local.
- **Existència d'activitats i iniciatives culturals adreçades a públics diversos**, com *Cinemanlleu*, els concursos i activitats juvenils o les propostes vinculades a les arts escèniques i la creació artística.
- **La *Festa del Serpent* com a element identitari** i de cohesió comunitària, amb una elevada capacitat de mobilització i construcció de sentiment de pertinença.
- **Incorporació de la perspectiva de gènere en una part significativa de la programació cultural** i experiència en el desenvolupament d'activitats de visibilització de les dones i la diversitat afectiva, sexual i de gènere.
- **Incorporació de criteris d'igualtat de gènere en les convocatòries de subvencions municipals**, promovent que les entitats incorporin progressivament aquesta perspectiva en les activitats subvencionades.

- **Desenvolupament de línies específiques dins del *Pla Local de Joventut*** orientades a fomentar la participació cultural juvenil, la creació artística i els espais d'oci cultural.
- **Experiències de participació juvenil en la programació cultural municipal**, a través d'iniciatives com el Consistori Juvenil i altres espais de participació.
- **Existència d'una estratègia municipal de comunicació multicanal**, amb sensibilitat envers el llenguatge inclusiu i la representació de la diversitat.
- **Voluntat i trajectòria per continuar aprofundint en la incorporació transversal de la perspectiva de gènere i LGBTI+** en les polítiques i activitats culturals.

LÍNIA

PARTICIPACIÓ INCLUSIVA

LÍNIA 7. PARTICIPACIÓ INCLUSIVA

FONTS QUALITATIVES

1. EL TEIXIT ASSOCIATIU

L'anàlisi del llistat d'entitats del municipi¹⁵ permet identificar un teixit associatiu ampli, divers i amb una presència significativa en diferents àmbits de la vida comunitària. Aquesta varietat es distribueix en múltiples sectors, entre els quals destaquen especialment **la cultura, l'esport, l'àmbit educatiu, el social i el veïnal**.

En primer lloc, es constata una forta presència d'entitats culturals, moltes d'elles vinculades a la cultura popular i tradicional (agrupacions sardanistes, colles geganteres, entitats vinculades al Serpent, corals, etc.). Aquest pes indica una clara centralitat de la cultura en la vida associativa del municipi, així com una continuïtat de formes de participació arrelades al territori i a la identitat local.

En segon lloc, l'àmbit esportiu també té una presència molt destacada, amb una gran varietat de clubs i entitats. Aquest volum reforça la idea que l'esport és un dels principals canals de participació, especialment per a determinats perfils de població, com els joves. Tanmateix, tal com s'ha apuntat en altres apartats, aquests espais no són neutres i poden reproduir desigualtats de gènere o dinàmiques d'exclusió.

L'àmbit educatiu, principalment a través de les AFA, configura un altre dels pilars del teixit associatiu. Aquestes entitats tenen un paper clau en la participació de les famílies i en la vida comunitària, però també concentren una participació fortament feminitzada.

Pel que fa a l'àmbit social i de promoció personal, **no s'identifica la presència d'entitats pròpiament feministes o del col·lectiu LGBTI+ dins del teixit associatiu registrat al municipi**. Aquesta absència és significativa, ja que apunta a una mancança d'espais associatius organitzats que treballin de manera específica la igualtat de gènere i la diversitat afectiva, sexual i de gènere des de la societat civil. En aquest sentit, la promoció d'aquests àmbits recau principalment en l'administració o en accions puntuals, però no tant en un teixit comunitari propi i consolidat.

Finalment, les entitats veïnals constitueixen un altre eix important, amb representació en diferents barris del municipi. Aquestes associacions tenen un paper clau en la participació

¹⁵ <https://www.entitatsmanlleu.cat/>

territorial i en la canalització de demandes locals, tot i que, com en altres casos, poden presentar dificultats de renovació i de participació diversa.

2. LA PARTICIPACIÓ

L'elevada presència d'entitats al municipi genera oportunitats reals de vinculació, dinamització i cohesió social, i configura un ecosistema participatiu viu en molts àmbits de la vida local; malgrat això, aquesta fortalesa conviu amb límits importants. Tal com es recull tant a les entrevistes com al grup de discussió, indiquen que la participació no és homogènia ni garanteix per si sola la representativitat del conjunt de la població. És a dir, hi ha col·lectius que hi són menys presents, dificultats per incorporar noves persones i una percepció, en alguns casos, que determinats espais funcionen de manera força tancada; i, això posa de manifest que la participació formal no resol automàticament la diversitat real del municipi.

A aquesta realitat s'hi suma una feblesa estructural: **la manca d'una estructura tècnica consolidada en participació**. Tal com s'apunta a les entrevistes, aquest àmbit no disposa actualment del desenvolupament desitjable, i moltes accions es vehiculen des de serveis sectorials o responen a necessitats puntuals més que no pas a una estratègia continuada. Això dificulta la coordinació entre entitats, la generació d'espais estables de trobada i la construcció d'una política de participació transversal amb capacitat d'incidència real.

Seguint aquesta línia, el grup de discussió posa de manifest **una necessitat clara i compartida** per part de les entitats: **disposar d'espais de trobada, intercanvi i treball conjunt**. L'experiència d'aquest espai ha estat valorada molt positivament, no només com a eina de diagnòsi, sinó com a oportunitat per compartir necessitats, inquietuds i idees entre entitats que habitualment no tenen espais per relacionar-se. Aquesta demanda evidencia que, més enllà de fomentar la participació individual o sectorial, cal reforçar també la dimensió comunitària de la participació, facilitant espais que permetin generar xarxa, compartir necessitats i construir projectes col·lectius.

Ahora, l'anàlisi del teixit associatiu permet identificar buits significatius en termes de representació. Les entrevistes assenyalen que actualment no existeix un teixit associatiu LGBTI+ al municipi, fet que dificulta la visibilització, l'autoorganització i la generació d'espais de referència per a aquest col·lectiu. Aquesta absència no és menor, ja que implica que la promoció de la diversitat afectiva, sexual i de gènere recau principalment en l'administració o en accions puntuals, sense una base comunitària pròpia que pugui sostenir processos de participació i incidència.

2.1. ELS REPTES DEL TEIXIT ASSOCIATIU

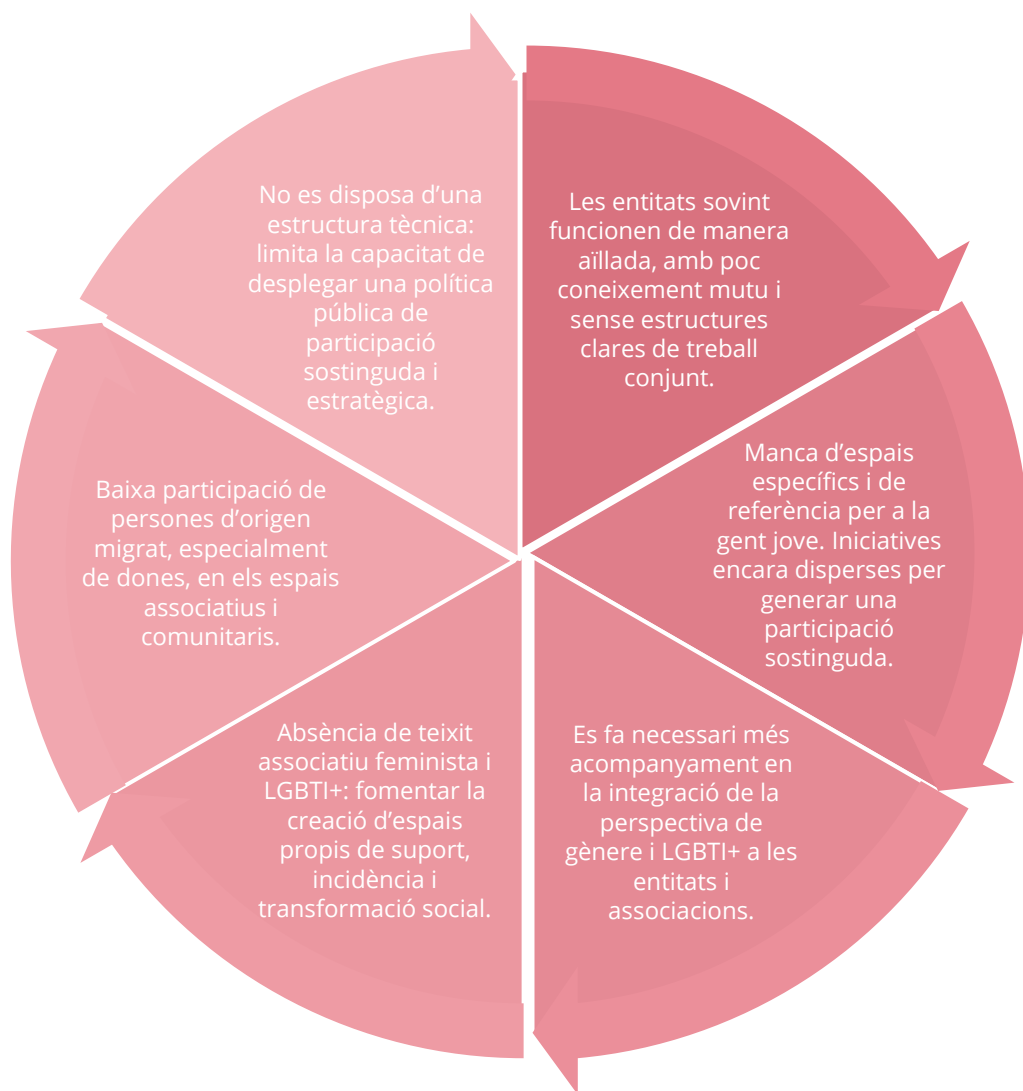
D'una banda, es detecta que **moltes entitats se sostenen gràcies a la implicació continuada d'un nombre reduït de persones, sovint dones**, que assumeixen gran part de les tasques organitzatives. Tal com es recull al grup de discussió, aquesta participació es produeix en un context de sobrecàrrega i dificultats per al relleu generacional, fet que posa en risc la sostenibilitat de moltes iniciatives.

De l'altra, **la participació de persones d'origen migrant, i especialment de dones, continua sent limitada en molts espais**. Les diferents fonts apunten a dinàmiques de participació fragmentades, amb grups que funcionen de manera força tancada, i amb poca barreja entre col·lectius. És a dir, des de fora algunes associacions es poden percebre com a cercles tancats, amb dificultats per incorporar gent nova. Encara que aquesta percepció no sempre coincideixi amb la realitat interna de les entitats, té un impacte directe en la participació, ja que pot desincentivar l'entrada de nous perfils i reforçar dinàmiques d'exclusió. Alhora, a aquesta percepció d'espais poc permeables cal sumar-hi el fet que les persones d'origen migrant continuen sent percebudes com a "de fora", cosa que pot dificultar la vinculació amb espais comunitaris i la participació en la vida col·lectiva del municipi.

En l'àmbit de joventut, la diagnosi posa de manifest **un dèficit estructural d'espais de referència per als i les joves**. Per tant, malgrat l'existència del Punt d'Informació Juvenil i d'altres serveis municipals adreçats a la població jove, les entrevistes subratllen la manca d'espais estables de trobada, relació i participació juvenil més enllà dels serveis formals.

En aquest sentit, la biblioteca ha acabat assumint en part aquesta funció, esdevenint un punt informal d'informació juvenil i un espai habitual de trobada, estudi i relació per a molts joves del municipi. Tot i això, les aportacions recollides posen de manifest que les necessitats van més enllà dels espais actualment disponibles, especialment quan els grups necessiten disposar d'espais propis per reunir-se, desenvolupar activitats o generar projectes de caire més comunitari, i aquesta necessitat es fa especialment visible en alguns col·lectius. Les entrevistes recullen, per exemple, la demanda de persones LGBTI+ que buscaven un espai segur de trobada i que puntualment van utilitzar una sala del Museu del Ter per poder reunir-se. Aquestes experiències evidencien la importància de disposar d'espais accessibles, flexibles i de confiança que permetin construir xarxa i compartir experiències.

Finalment, l'anàlisi posa de manifest una demanda clara de continuïtat i d'acompanyament en les polítiques de participació. Tant les entitats com les persones participants assenyalen els límits de les accions puntuals i la necessitat de processos sostinguts en el temps, amb més suport, formació i eines pràctiques. Per la qual cosa, la incorporació de criteris d'igualtat en les subvencions municipals apareix com una oportunitat rellevant per avançar cap a un teixit associatiu més inclusiu, tot i que encara es troba en una fase inicial de desplegament.

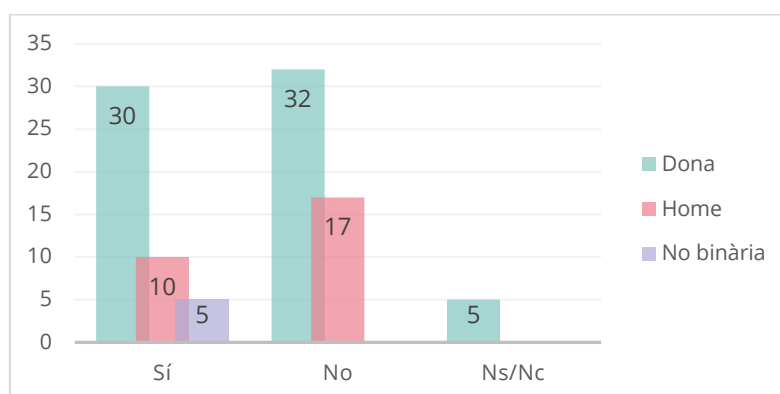

FONTS QUANTITATIVES

QÜESTIONARI CIUTADANIA

Pel que fa als espais d'oci (bars, festes majors, etc.), els resultats mostren una realitat rellevant en relació amb la qualitat de la participació i el dret a gaudir d'aquests espais en condicions d'igualtat. **Un total de 45 persones (gairebé la meitat de la mostra) afirmen haver experimentat algun tipus de situació incòmoda o discriminatòria** (comentaris, insults, mirades) vinculada al gènere, la identitat de gènere o l'orientació sexual.

Gràfic 1. Has experimentat algun tipus de problema (comentaris, insults, mirades...) en espais d'oci com bars, o festes majors del municipi a causa del teu gènere, identitat de gènere o orientació sexual?

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a la ciutadania, 2026.

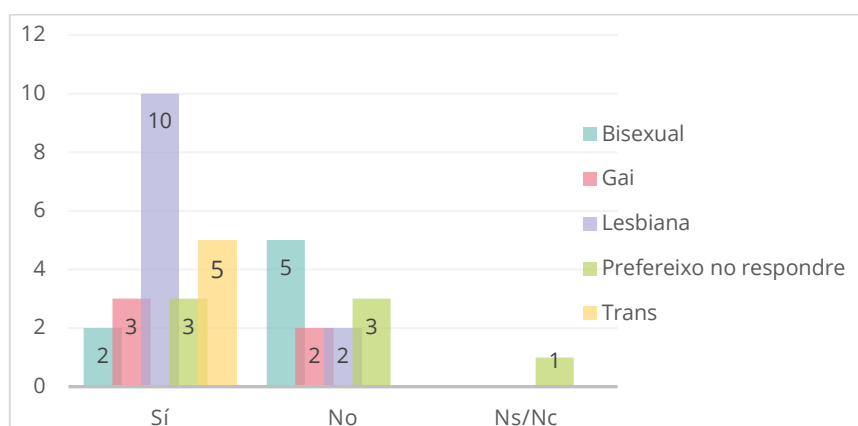
La diferència per gènere és significativa. Tot i que el nombre de respostes afirmatives és elevat en tots els grups, destaca especialment el cas de les dones (30 respostes afirmatives) i, sobretot, de les persones no binàries, on la majoria han viscut aquest tipus de situacions (5 de 5). En el cas dels homes, tot i que també hi ha presència de situacions (10 respostes), el pes és menor en relació amb el total de respostes.

Aquestes dades indiquen que els espais d'oci no són percebuts com a espais neutres, sinó que poden esdevenir escenaris on es reproduïxen formes de violència o incomoditat, sovint subtils però amb impacte directe en el benestar i en la manera com les persones hi participen.

Quan s'analitzen les respostes de les persones que s'identifiquen com a part del col·lectiu LGBTI+, la incidència de situacions de discriminació en espais d'oci es fa encara més evident. Un total de 23 de les 36 persones afirmen haver experimentat comentaris, insults, mirades o altres situacions incòmodes vinculades al seu gènere, identitat o orientació sexual. Ara bé, tot i que els resultats apunten a una incidència rellevant de situacions de discriminació en espais d'oci entre les persones que s'identifiquen com a part del col·lectiu LGBTI+, cal interpretar aquestes dades amb cautela, atès el volum de la mostra i el biaix de gènere existent en el qüestionari, sí que suggereixen una possible tendència que cal tenir en compte.

S'observa, doncs, que dins del col·lectiu, determinats perfils concentren un nombre més elevat de respostes afirmatives com és el cas de les persones lesbianes (10 de 12) i, especialment, de les persones trans (5 de 5), tot i que en aquest darrer cas el volum de respostes és reduït i no permet extreure conclusions generalitzables. Aquestes dades, més que confirmar una realitat estructural, apunten a possibles situacions de major exposició o vulnerabilitat.

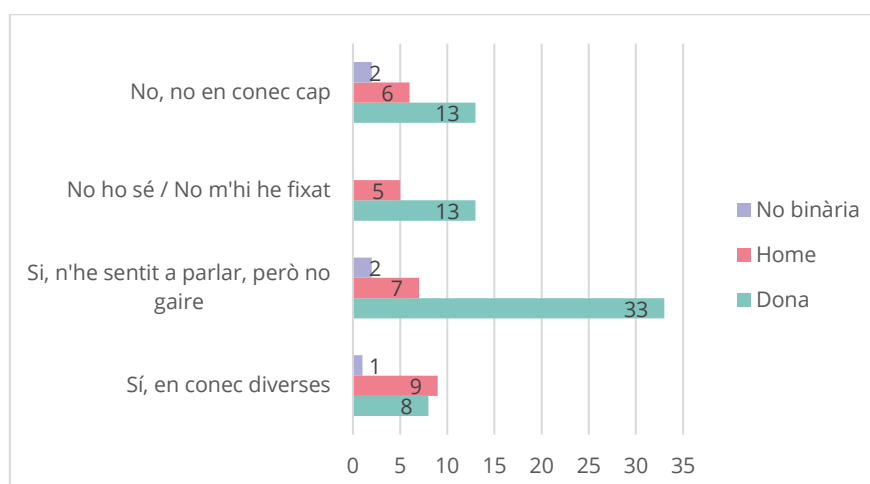
Gràfic 2. Has experimentat algun tipus de problema (comentaris, insults, mirades...) en espais d'oci com bars, o festes majors del municipi a causa del teu gènere, identitat de gènere o orientació sexual?

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a la ciutadania, 2026.

Pel que fa al coneixement d'activitats, actes o jornades sobre igualtat de gènere i drets LGBTI+, els resultats mostren un nivell de coneixement desigual i, en general, limitat. Només 18 persones afirmen conèixer diverses iniciatives, mentre que la majoria de respostes es concentren en opcions que indiquen un coneixement parcial o difús: 42 persones assenyalen que n'han sentit a parlar, però no gaire. Per la qual cosa, aquestes dades apunten que, tot i l'existència d'iniciatives en aquest àmbit, aquestes no sempre arriben de manera clara al conjunt de la població.

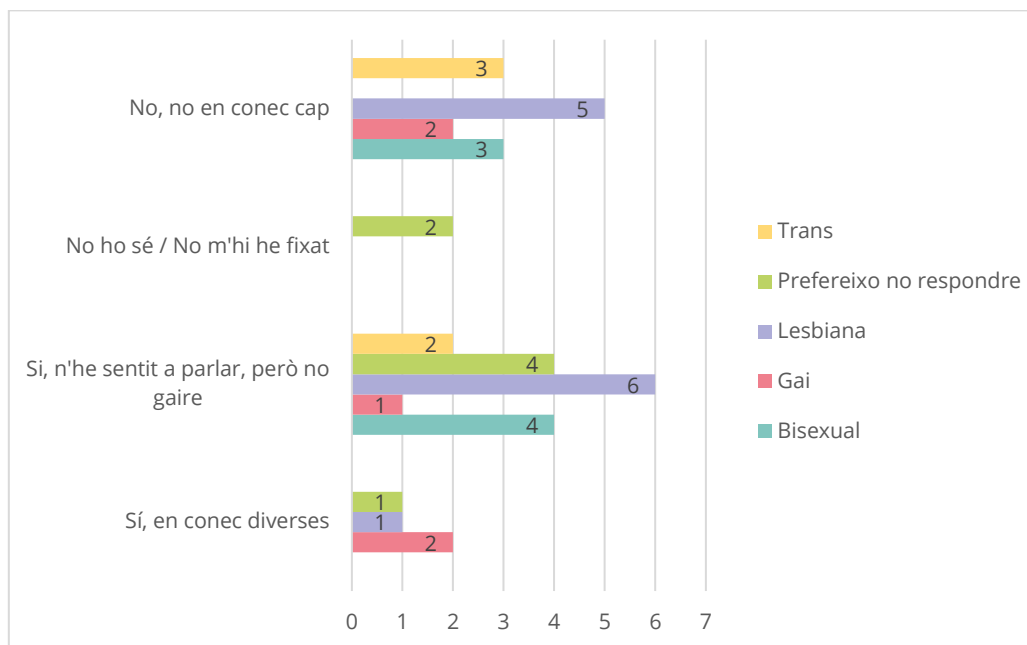
Gràfic 3. Coneixes o has sentit a parlar d'activitats, actes o jornades que es fan a Manlleu per a tota la ciutadania sobre igualtat de gènere i drets LGBTI+?

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a la ciutadania, 2026.

Quan s'analitzen les **respostes de les persones que s'identifiquen com a part del col·lectiu LGBTI+, el nivell de coneixement de les activitats sobre igualtat de gènere i drets LGBTI+ continua sent limitat i desigual.**

Gràfic 4. Coneixes o has sentit a parlar d'activitats, actes o jornades que es fan a Manlleu per a tota la ciutadania sobre igualtat de gènere i drets LGBTI+?

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a la ciutadania, 2026.

Només una part reduïda de les persones enquestades afirma conèixer diverses iniciatives, mentre que la majoria de respostes es concentren en el coneixement parcial ("n'he sentit a parlar, però no gaire") o en el desconeixement ("no en conec cap" o "no m'hi he fixat"). Aquest patró es repeteix en els diferents perfils (persones bisexuals, gais, lesbianes o trans), tot i que amb variacions en funció del volum de resposta de cada grup.

Ara bé, tenint present el volum reduït de la mostra i la seva distribució desigual, els resultats apunten a una possible distància entre l'oferta existent i la seva capacitat real d'arribar i connectar amb el públic destinatari.

Finalment, **quan es demana a la ciutadania que concreti activitats o iniciatives que conegui**, les respostes mostren un patró força clar. La major part de mencions es concentren en dos tipus d'elements: d'una banda, espais o agents molt concrets com el col·lectiu Boira Baixa o La Calla i, de l'altra, les commemoracions puntuals vinculades a dates clau com el 8 de març, el 25 de novembre o el 28 de juny.

Les aportacions qualitatives confirmen el que ja apuntaven les dades quantitatives: el coneixement de les activitats sobre igualtat i drets LGBTI+ és limitat i sovint vinculat a circuits concrets o a moments puntuals.

- *Al Boira Baixa és comú.*
- *Crec que hi ha un punt de trobada al Museu.*
- *Diada LGBTI+.*
- *El 25 d novembre, el dia 8 de març.*
- *Es van organitzar unes trobades al Museu.*
- *Jornades antifeixistes*
- *La Calla.*
- *Les que organitzen La Calla.*
- *Principalment conec activitats al Boira Baixa (xerrades, projecció de documentals, jornades de 8-M, 25-N i 28-J).*
- *Totes les commemoracions de dies com el 8M, 17maig, 28juny, 25novembre.*

QÜESTIONARI JOVES

Pel que fa a l'ús del temps lliure entre les persones joves, les respostes mostren un patró bastant clar, **amb una combinació d'activitats socials, digitals i esportives com a pràctiques predominants.**

En primer lloc, destaca de manera molt clara el pes de la dimensió relacional. "Estar amb les amistats" apareix com l'activitat més habitual, sovint combinada amb altres pràctiques com fer esport (56 respostes), utilitzar internet i xarxes socials (43 respostes) o simplement compartir temps (33 respostes). Això indica que el temps lliure es construeix principalment en clau social i de grup.

Els nois presenten una major orientació cap a activitats vinculades a l'esport i als videojocs. Això es reflecteix tant en la pràctica esportiva individual (25 nois vs. 12 noies) com en combinació amb altres activitats, així com en el pes dels videojocs, clarament més present entre els nois (8 vs. 2, i especialment en combinacions amb amistats o esport).

En canvi, les noies mostren una major presència en activitats relacionals i de consum cultural. Destaquen especialment les activitats compartides amb amistats vinculades a mirar sèries i pel·lícules (22 noies vs. 2 nois) o a l'ús d'internet i xarxes socials (28 noies vs. 15 nois). Això apunta a una manera de construir el temps lliure més centrada en la relació i en espais menys masculinitzats.

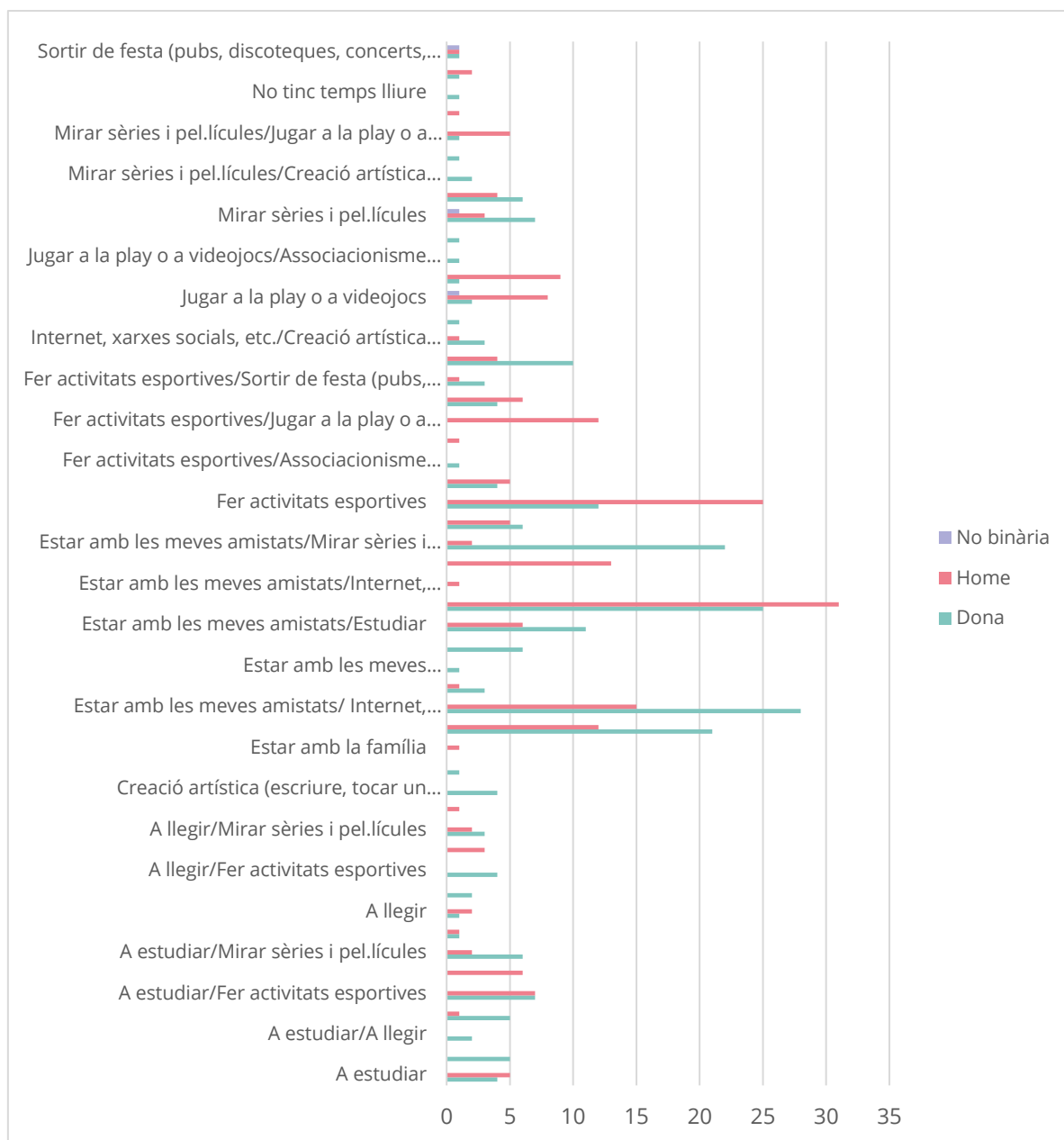
Quan tens temps lliure, a què el dediques?	Dona	Home	No binària	Total global
A estudiar/Fer activitats esportives	7	7		14
Estar amb les meves amistats	21	12		33
Estar amb les meves amistats/ Internet, xarxes socials, etc.	28	15		43
Estar amb les meves amistats/Estudiar	11	6		17

Estar amb les meves amistats/Fer activitats esportives	25	31		56
Estar amb les meves amistats/Jugar a la play o a videojocs		13		13
Estar amb les meves amistats/Mirar sèries i pel·lícules	22	2		24
Estar amb les meves amistats/Sortir de festa (pubs, discoteques, concerts, festivals, etc.)	6	5		11
Fer activitats esportives	12	25		37
Fer activitats esportives/Jugar a la play o a videojocs		12		12
Fer activitats esportives/Mirar sèries i pel·lícules	4	6		10
Internet, xarxes socials, etc.	10	4		14
Jugar a la play o a videojocs	2	8	1	11
Jugar a la play o a videojocs/ Internet, xarxes socials, etc.	1	9		10
Mirar sèries i pel·lícules	7	3	1	11
Mirar sèries i pel·lícules/ Internet, xarxes socials, etc.	6	4		10

Aquestes diferències apunten a una socialització del temps lliure encara marcada per patrons de gènere, on determinats espais com l'esport o els videojocs apareixen més masculinitzats, mentre que d'altres com el consum cultural o les relacions tenen un pes més elevat entre les noies.

Finalment, altres activitats com la creació artística, la lectura, la participació en entitats (cau, esplai, etc.) o sortir de festa tenen una presència més minoritària, tot i que significativa. En el cas de l'associacionisme, el volum de respostes és especialment baix.

Gràfic 1. Quan tens temps lliure, a què el dediques?

Font: Elaboració pròpia a partir del qüestionari dirigit a joves, 2026.

VALORACIÓ GLOBAL: LÍNIA 7. PARTICIPACIÓ INCLUSIVA

FEBLESES I REPTES

- **Consolidar una estructura tècnica de participació** que permeti impulsar una política transversal, continuada i coordinada entre àrees municipals i agents del territori.
- **Afavorir una participació més equitativa**, reduint barreres vinculades al gènere, l'origen, la situació socioeconòmica, les cures o el sentiment de pertinença.
- **Fer més oberts i accessibles els espais associatius**, facilitant la incorporació de noves persones i col·lectius menys presents.
- **Reforçar la participació de persones d'origen migrat** i reduir dinàmiques de participació fragmentades.
- **Afavorir el relleu generacional i la sostenibilitat de les entitats** del municipi.
- **Impulsar espais estables de participació i referència per a la població jove.**
- **Afavorir la consolidació d'espais i iniciatives feministes i LGBTI+** que puguin actuar com a referents comunitaris.
- **Avançar d'accions puntuals cap a processos participatius més continuats i acompanyats.**

FORTALESES I RECURSOS EXISTENTS

- **Existència d'un teixit associatiu ampli, divers i actiu**, amb presència en àmbits culturals, esportius, educatius, socials i veïnals.
- **Presència d'associacions veïnals, AFA i altres entitats amb capacitat d'articulació comunitària** i de detecció de necessitats del territori.
- **Existència d'iniciatives i recursos juvenils**, com Territori Jove, el Punt d'Informació Juvenil i altres espais de trobada i participació.
- **Disponibilitat d'equipaments i espais municipals** que poden facilitar la trobada, la participació i el desenvolupament de projectes col·lectius.
- **Voluntat expressada per les entitats de reforçar els espais de coordinació i treball conjunt**, detectada durant el procés participatiu de la diagnosi.
- **Incorporació progressiva de criteris d'igualtat en les subvencions municipals adreçades a les entitats**

PLA D'ACCIÓ

7. PLA D'ACCIÓ

El Pla Local d'Igualtat de Manlleu estableix objectius estratègics i línies d'actuació basades en la diagnosi per transformar tant l'organització interna com les polítiques públiques al municipi.

Objectiu principal: Incorporar de manera transversal la perspectiva de gènere i LGBTI+ a l'organització i les polítiques públiques, amb implicació interdepartamental i recursos suficients per garantir-ne una aplicació efectiva.

El **Pla d'Acció** és la seva part operativa, basada en els resultats de la diagnosi, que estableix el full de ruta per implementar les actuacions durant el període previst. Per la qual cosa, per facilitar l'aplicació, s'ha optat per una estructura funcional simplificada, descartant òrgans específics i integrant la transversalitat de gènere i LGBTI+ a les àrees existents del Consistori.

Cada acció incorpora:

- L'objectiu que es pretén assolir.
- Una descripció de les actuacions previstes.
- Els indicadors de seguiment.
- Les àrees responsables.
- El pressupost aproximat.
- El calendari d'execució.

7.1. NECESSITATS DETECTADES I LÍNIES D'ACTUACIÓ

El Pla d'Acció s'estructura en set línies estratègiques que donen resposta a les principals necessitats detectades durant la diagnosi. Les accions proposades parteixen tant de les fortaleses del municipi com dels reptes identificats i tenen com a finalitat consolidar les polítiques d'igualtat de gènere i LGBTI+ des d'una mirada transversal, interseccional i adaptada a la realitat de Manlleu.

Les línies estratègiques inclouen actuacions orientades a reforçar la transversalitat de les polítiques d'igualtat, prevenir les violències masclistes i LGBTI-fòbiques, impulsar la coeducació, promoure espais públics més inclusius, avançar en la igualtat en l'àmbit laboral, visibilitzar les aportacions de les dones i garantir una participació més equitativa de la ciutadania.

7.2. SEGUIMENT I AVALUACIÓ

L'establiment de mecanismes clars per al **seguiment i l'avaluació** és fonamental per al desenvolupament efectiu del Pla Local d'Igualtat (2026-2029) de l'Ajuntament de Manlleu. Aquestes accions han de garantir que el Pla es mantingui com un instrument dinàmic, capaç d'adaptar-se a les necessitats canviants del municipi i a les noves realitats detectades durant el seu desplegament.

1. UN PLA DINÀMIC I ADAPTATIU

El Pla d'Acció és un instrument de treball i de millora contínua, que haurà d'adaptar-se a les necessitats que vagin sorgint durant el seu desplegament.

- Afegir o ajustar accions segons les necessitats emergents.
- Retirar accions ineficaces o innecessàries.
- Adaptar les actuacions a les necessitats de la població.

2. CREACIÓ D'UNA COMISSIÓ DE SEGUIMENT I AVALUACIÓ

Creació d'una Comissió de Seguiment del Pla, integrada per personal tècnic i responsables d'àrees implicades, amb les funcions de:

- Garantir el compliment de les accions.
- Avaluar l'impacte i la coherència amb els objectius del Pla.
- Incorporar millores o noves accions.
- Assegurar l'assoliment dels objectius.

3. INFORME DE SEGUIMENT ANUAL

Cada any es redactarà un informe de seguiment amb:

- Anàlisi del desenvolupament de les accions.
- Revisió dels indicadors per mesurar l'impacte.
- Propostes de millora per assolir els objectius.

L'informe es presentarà al Ple del Consistori per validar resultats i garantir coherència amb els objectius del Pla.

4. REUNIONS DE LA COMISSIÓ

La Comissió es reunirà **un mínim de dos cops l'any** per fer un seguiment de l'execució i preparar l'informe anual.

5. VIGÈNCIA DEL PLA I PRORRÒGA

La vigència inicial del Pla serà de **quatre anys (2026-2029)**. Tanmateix, si algun objectiu no s'ha assolit durant aquest període, es podrà prorrogar el Pla per garantir la seva consecució.

7.3. PLA D'ACCIÓ

LÍNIA 1. TRANSVERSALITZACIÓ DE LA PERSPECTIVA DE GÈNERE I LGBTI+ EN LES POLÍTIQUES PÚBLIQUES DE MANLLEU

ACCIÓ 1.1.

CREACIÓ I FUNCIONAMENT DE LA COMISSIÓ DE SEGUIMENT DEL PLA LOCAL D'IGUALTAT I FEMINISMES

Objectiu

Garantir un desplegament coordinat i transversal del Pla Local d'Igualtat i Feminismes, així com un seguiment continuat que permeti valorar-ne l'execució i adaptar les actuacions quan sigui necessari.

Descripció de l'acció

Crear una Comissió de Seguiment del Pla Local d'Igualtat i Feminismes, coordinada per l'Àrea d'Igualtat i formada per representants de les àrees municipals amb una incidència més directa en el desplegament del Pla: Participació, Joventut, Educació, Cultura, Esports, Promoció Econòmica, Benestar Social, Urbanisme i Comunicació.

En funció de les accions previstes en cada anualitat, es podrà incorporar puntualment la participació d'altres àrees o serveis municipals. La Comissió tindrà les funcions següents:

- Establir la planificació anual de les accions que es desplegaran.
- Fer el seguiment del grau d'execució del Pla.
- Detectar dificultats en el desplegament i acordar els ajustos necessaris.
- Recollir la informació necessària per elaborar l'informe anual de seguiment.

La Comissió es reunirà, com a mínim, dues vegades l'any: una a l'inici de l'any, per acordar la planificació anual, i una al final, per valorar el grau d'execució i els resultats assolits, i es podran convocar reunions addicionals quan les necessitats del desplegament del Pla ho requereixin. Per tant, el seguiment permetrà ajustar les actuacions a les necessitats i possibilitats del municipi i incorporar, si escau, modificacions o noves accions durant la vigència del Pla.

Indicadors

- Existència de la Comissió de Seguiment del Pla.
- Nombre d'àrees municipals participants.
- Existència d'un document anual de planificació.
- Existència d'un informe anual de seguiment.

Recursos Humans

Àrea d'Igualtat i representants d'altres àrees del Consistori (Participació, Joventut, Educació, Cultura, Esports, Promoció Econòmica, Benestar Social, Urbanisme, Comunicació). La Comissió podrà incorporar puntualment altres àrees municipals en funció de les necessitats o accions treballades

Pressupost

Capítol 1

Calendari

2026

2027

2028

2029

ACCIÓ 1.2.

DIFUSIÓ I EXTERNA DEL PLA LOCAL D'IGUALTAT

Objectiu

Donar a conèixer el Pla Local d'Igualtat i Feminismes al personal municipal, càrrecs electes, entitats i ciutadania.

Descripció de l'acció

Presentació interna: del Pla adreçada al personal tècnic i polític de l'Ajuntament, amb l'objectiu d'explicar-ne les línies estratègiques, les accions prioritàries i el paper de cada àrea en el seu desplegament.

Presentació pública: adreçada a entitats i ciutadania, especialment a aquells agents que han participat en el procés de diagnosi. La difusió es complementarà amb materials comunicatius clars i accessibles a través del web municipal, xarxes socials, butlletí i altres canals habituals.

Indicadors

- Nombre de sessions de presentació realitzades.
- Nombre de persones assistents, desagregades per gènere quan sigui possible.
- Nombre d'entitats o serveis participants.
- Nombre de canals de comunicació utilitzats.

Recursos Humans

Àrea d'Igualtat, Comunicació, Participació i Alcaldia.

Pressupost

Capítol 1

Calendari

2026

2027

2028

2029

ACCIÓ 1.3. PRESENTACIÓ DEL PLA LOCAL D'IGUALTAT A LES ENTITATS DEL MUNICIPI				
Objectiu	Donar a conèixer el Pla Local d'Igualtat i LGBTI+ al teixit associatiu de Manlleu, afavorint la implicació de les entitats en el desplegament del Pla i sensibilitzant sobre la incorporació de la perspectiva de gènere i LGBTI+ en la seva activitat.			
Descripció de l'acció	Organitzar una sessió de presentació del Pla Local d'Igualtat adreçada a les entitats del municipi per compartir els principals resultats de la diagnosi, els objectius i les accions previstes.			
Indicadors				
▪ Nombre de sessions realitzades. ▪ Nombre d'entitats participants. ▪ Valoració de les persones assistents.				
Recursos Humans				
Àrea d'Igualtat, Comunicació, i Participació.				
Pressupost				
Capítol 1				
Calendari				
2026	2027	2028	2029	

ACCIÓ 1.4. PRESENTACIÓ DEL PLA LOCAL D'IGUALTAT A LA TAULA DE DIÀLEG INTERRELIGIÓS	
Objectiu	Donar a conèixer el Pla Local d'Igualtat i LGBTI+ a la Taula de Diàleg Interreligiós, promovent la reflexió sobre les desigualtats de gènere i LGBTI+ des d'una perspectiva intercultural i posant en valor les experiències i aportacions de les dones migrades.
Descripció de l'acció	Presentar el Pla Local d'Igualtat en el marc de la Taula de Diàleg Interreligiós, generant un espai de reflexió compartida sobre les desigualtats de gènere i LGBTI+, i la diversitat cultural i religiosa.
Indicadors	
▪ Nombre de sessions realitzades. ▪ Nombre de persones i entitats participants. ▪ Valoració qualitativa de la sessió.	

Recursos Humans

Àrea d'Igualtat, Àrea de Promoció Social i Personal, i Comunicació.

Pressupost

Capítol 1

Calendari

2026

2027

2028

2029

ACCIÓ 1.5.

FORMACIÓ EN PERSPECTIVA DE GÈNERE, LGBTI+ I INTERSECCIONAL APLICADA A LES POLÍTIQUES PÚBLIQUES

Objectiu

Formar el personal municipal perquè pugui identificar desigualtats i incorporar la perspectiva de gènere, LGBTI+ i interseccional en el disseny, desenvolupament i revisió de les polítiques públiques municipals. L'objectiu és generar uns criteris compartits i una base comuna de treball en matèria d'igualtat i transversalitat.

Descripció de l'acció

La formació serà una acció vinculada a l'inici de mandat pel que fa al personal polític i equips tècnics municipals. I es realitzaran accions formatives complementàries dirigides a noves incorporacions, o àrees amb necessitats específiques detectades durant el desplegament del Pla.

Indicadors

- Nombre de formacions realitzades durant el període d'execució del Pla.
- Nombre de sessions dirigides a noves incorporacions o necessitats específiques.
- Nombre de persones participants, desagregades per àrea i gènere quan sigui possible.
- Nombre de càrrecs polítics participants a les sessions d'inici de mandat.
- Temàtiques i continguts treballats durant les sessions.
- Grau de satisfacció de les persones participants.

Recursos Humans

Àrea d'Igualtat i Recursos Humans

Pressupost

BAF-DIBA

Calendari

2026

2027

2028

2029

ACCIÓ 1.6.**ELABORACIÓ D'UNA EINA PRÀCTICA PER INCORPORAR LA PERSPECTIVA DE GÈNERE, LGBTI+ I INTERSECCIONAL EN LES ACTUACIONS MUNICIPALS**

Objectiu Facilitar a les diferents àrees municipals una eina senzilla que els permeti revisar les seves actuacions i identificar aspectes que cal tenir en compte per incorporar-hi la perspectiva de gènere, LGBTI+ i interseccional.

Descripció de l'acció Elaborar una eina pràctica i visual, en format de llista de comprovació (checklist) o guia breu, que les diferents àrees municipals puguin utilitzar en el disseny i la revisió d'activitats, projectes, serveis o altres actuacions. L'eina inclourà preguntes senzilles que ajudin a detectar possibles desigualtats, barreres d'accés o impactes diferents sobre la població. Per la qual cosa, l'eina podrà incloure, entre d'altres, preguntes orientatives sobre:

1. A qui s'adreça l'actuació i a qui està arribant realment? Hi ha persones o col·lectius que en poden quedar fora?
2. Hi ha barreres d'accés o participació relacionades amb horaris, cures, cost, idioma, accessibilitat o canals de comunicació?
3. La comunicació i la representació són inclusives i diverses, tant pel que fa al llenguatge com a les imatges i referents?
4. L'actuació pot tenir impactes diferents segons el gènere, l'edat, l'origen, la situació socioeconòmica, la discapacitat o altres factors?
5. S'han tingut en compte possibles situacions de desigualtat, discriminació o violència i les mesures necessàries per prevenir-les?

L'eina es planteja com un recurs breu, transversal i fàcil d'utilitzar, que permeti a les àrees incorporar progressivament aquesta mirada en el seu treball habitual.

Indicadors

- Existència del document de criteris pràctics.
- Nombre d'àrees municipals a les quals s'ha facilitat el document.
- Nombre d'àrees municipals que han utilitzat l'eina en alguna actuació.

Recursos Humans

Àrea d'Igualtat, amb la participació d'altres àrees municipals en el disseny i validació de l'eina.

Pressupost

Capítol 1

Calendari

2026

2027

2028

2029

ACCIÓ 1.7.**ELABORACIÓ D'UNA GUIA BREU O INFOGRAFIA DE CRITERIS BÀSICS PER INCORPORAR LA PERSPECTIVA DE GÈNERE I LGBTI+ EN ELS ESPAIS DE LLEURE, MONITORATGE I ACTIVITATS EDUCATIVES****Objectiu**

Facilitar eines pràctiques i accessibles perquè els serveis externalitzats municipals i els equips de monitoratge incorporin criteris bàsics de perspectiva de gènere, LGBTI+ i interseccional en el treball quotidià amb infants i joves.

Descripció de l'acció

Elaborar una guia breu o infografia visual amb criteris pràctics i preguntes orientatives per facilitar la incorporació de la perspectiva de gènere, LGBTI+ i interseccional en espais de lleure, activitats esportives, extraescolars, menjadors escolars i altres activitats educatives vinculades al municipi.

L'eina tindrà un format sintètic, visual i fàcilment aplicable, adaptat a la realitat dels equips de monitoratge i professionals del lleure :

La guia pot incloure aspectes vinculats a:

- Ús inclusiu dels espais i activitats.
- Prevenció d'estereotips i discriminacions.
- Llenguatge inclusiu i representació de la diversitat.
- Gestió de conflictes i comentaris discriminatoris.
- Promoció d'espais segurs i respectuosos.

Es preveu que els diferents serveis municipals i àrees implicades facilitin la distribució i incorporació d'aquesta eina en els serveis i activitats que gestionen directament o indirectament.

Indicadors

- Existència de la guia o infografia.
- Nombre de serveis o equips de monitoratge als quals s'ha fet arribar el material.

Recursos Humans

Àrea d'Igualtat, Educació, Joventut, Esports i serveis externalitzats vinculats al municipi.

Pressupost

Capítol 1

Calendari

2026

2027

2028

2029

LÍNIA 3. PREVENCIÓ I ABORDATGE DE LES VIOLÈNCIES MASCLISTES I LGBTI-FÒBIQUES

ACCIÓ 3.1.

MILLORA DE L'ACCESSIBILITAT I LA VISIBILITZACIÓ DEL SIAD I EL SAI

Objectiu

Facilitar l'accés al SIAD i al SAI i reduir les barreres d'entrada, reforçant-ne la visibilització i la percepció com a serveis accessibles, propers i no estigmatitzats.

Apropar aquests serveis a la població jove, facilitant-ne el coneixement, la confiança i l'accés en situacions de dubte, necessitat o vulnerabilitat.

Descripció de l'acció

Incorporar dins del catàleg d'activitats i tallers adreçats als centres educatius una activitat específica vinculada a la igualtat de gènere i la diversitat afectiva, sexual i de gènere que permeti també explicar què són el SIAD i el SAI, quines funcions desenvolupen i quins tipus d'acompanyament i suport ofereixen.

Els tallers es desenvoluparan amb joves a partir de 14 anys (4rt d'ESO), una etapa que facilita treballar aquestes qüestions amb més maduresa i eines

Indicadors

- Existència d'un taller específic sobre el SIAD i el SAI dins del catàleg educatiu municipal.
- Nombre de tallers realitzats anualment.
- Nombre de centres educatius.
- Nombre d'alumnes participants, desagregats per gènere quan sigui possible.
- Grau de coneixement dels serveis abans i després de l'activitat.

Recursos Humans

Àrea d'Igualtat (SIAD i SAI) i Educació.

Pressupost

Capítol 1

Calendari

2026

2027

2028

2029

ACCIÓ 3.2.**PRESENCIA PUNTUAL DEL SIAD I SAI ALS INSTITUTS DEL MUNICIPI**

Objectiu Apropar els serveis SIAD i SAI a la població jove, facilitant-ne el coneixement, l'accessibilitat i la vinculació a través de presència directa en espais quotidians i de proximitat.

Descripció de l'acció Punts informatius puntuals de presència i difusió del SIAD i el SAI en els patis dels instituts.

L'acció es planteja com una estratègia complementària als tallers i activitats formatives, amb finalitat de generar espais informals de proximitat que facilitin:

- Donar a conèixer els serveis i recursos existents.
- Resoldre dubtes de manera propera.
- Facilitar consultes espontànies.
- Incrementar la confiança i accessibilitat dels serveis entre els i les joves.

Indicadors

- Nombre d'accions realitzades en instituts.
- Nombre d'instituts participants.
- Nombre aproximat de joves que han demanat informació (contacte realitzat).
- Nombre de primeres visites al SIAD/SAI d'alumnat de secundària.

Recursos Humans

Àrea d'Igualtat (SIAD i SAI), Joventut i centres educatius del municipi.

Pressupost

Capítol 1

Calendari

2026

2027

2028

2029

ACCIÓ 3.3.**REVISIÓ I ACTUALITZACIÓ DEL PROTOCOL LOCAL D'ABORDATGE DE LES VIOLÈNCIES MASCLISTES****Objectiu**

Revisar i actualitzar el protocol i el circuit local d'abordatge de les violències masclistes per adaptar-lo a la realitat actual del municipi i millorar la coordinació entre serveis i agents implicats.

Descripció de l'acció

Revisió del Protocol Municipal d'Abordatge de les Violències Masclistes conjuntament amb els diferents serveis i agents implicats en la detecció, atenció, derivació i seguiment de situacions de violència.

Indicadors

- Existència d'una revisió o actualització del protocol local.
- Nombre de serveis i agents participants en el procés de revisió.
- Nombre d'espais de treball o coordinació realitzats.
- Aspectes revisats o incorporats al protocol.

Recursos Humans

SIAD, Serveis Socials, Salut, Educació, Joventut, Cossos de Seguretat i serveis implicats en el circuit local.

Pressupost

En procés. Catàleg DIBA. Recurs Tècnic.

Calendari

2026

2027

2028

2029

ACCIÓ 3.4.**DISSENY D'UNA ESTRATÈGIA D'ACOMPANYAMENT I RESPONSABILITZACIÓ AMB HOMES QUE HAN EXERCIT VIOLÈNCIES****Objectiu**

Definir possibles estratègies, metodologies i formats d'intervenció per incorporar progressivament accions d'acompanyament i responsabilització amb homes que hagin exercit conductes violentes o discriminatòries.

Descripció de l'acció

Impulsar un procés de treball tècnic i reflexió orientat al disseny d'una estratègia d'acompanyament i responsabilització amb homes que hagin exercit violència física, psicològica o altres conductes masclistes. L'acció buscarà afavorir processos de reflexió i responsabilització entorn:

- De les conductes exercides.
- Detectar necessitats i resistències existents.
- La gestió emocional i benestar masculí.
- Les conseqüències de les violències sobre altres persones.

Amb l'objectiu de definir possibles criteris d'intervenció i coordinació amb professionals especialitzats.

Indicadors

- Nombre de professionals o serveis participants en el procés de disseny.
- Nombre de reunions o assessoraments especialitzats realitzats.
- Existència d'una proposta metodològica o estratègia dissenyada.
- Acció pilot o exploratòria, si escau.
- Nombre de mecanismes de coordinació o derivació identificats o definits.

Recursos Humans

Àrea d'Igualtat (SIAD i SAI), Serveis Socials, Joventut i centres educatius del municipi.

Pressupost

Assessorament tècnic: 3 sessions. 2.000 €

Calendari

2026

2027

2028

2029

ACCIÓ 3.5.**DISSENY I IMPULS D'ESTRATÈGIES DE DIFUSIÓ DE PROXIMITAT DEL SIAD I SAI EN ESPAIS COMUNITARIS I QUOTIDIANS****Objectiu**

Incrementar el coneixement i accessibilitat dels serveis SIAD i SAI entre la població adulta del municipi, especialment en espais de relació comunitària i quotidiana.

Apropar els serveis a la població adulta a través de canals de proximitat i espais de confiança.

Descripció de l'acció

Accions de difusió i visibilització del SIAD i el SAI en espais comunitaris, equipaments i activitats habituals del municipi. Les actuacions podran incloure:

- Participació en espais comunitaris i grups de trobada, com "Lletres per a tothom" o grups de maternatge com "La Tribu", per presentar els serveis SIAD i SAI, explicar els recursos disponibles i facilitar informació i materials de contacte de manera propera i accessible.
- Elaboració d'infografies o materials visuals per a equipaments i entitats esportives.
- Difusió dels serveis en pantalles i espai d'espera de diferents serveis del l'ens local i el municipi.

Indicadors

- Nombre d'accions de difusió realitzades.
- Nombre d'espais comunitaris, equipaments o activitats on s'ha difós la informació.
- Nombre de materials visuals elaborats i distribuïts.

Recursos Humans

Àrea d'Igualtat (SIAD i SAI), Salut, Cultura, Educació, Esports, i Joventut.

Pressupost

Capítol 1

Calendari

2026

2027

2028

2029

LÍNIA 4. EDUCACIÓ AMB PERSPECTIVA DE GÈNERE, INTERSECCIONAL I LGBTI+, PER A LA PROMOCIÓ DE MODELS EQUITATIS I LA MILLORA DE LA QUALITAT DE VIDA

4.1. COEDUCACIÓ, EDUCACIÓ AFECTIVA I SEXUAL I PROMOCIÓ DE RELACIONS IGUALITÀRIES

ACCIÓ 4.1.

INCORPORACIÓ D'ACTIVITATS FORMATIVES SOBRE IGUALTAT I DIVERSITAT AFECTIVA, SEXUAL I DE GÈNERE AL PROGRAMA DE XARXAMPA

Objectiu

Sensibilitzar i donar eines a les famílies sobre igualtat de gènere, coeducació i diversitat afectiva, sexual i de gènere.

Descripció de l'acció

Incorporar una activitat formativa sobre coeducació i diversitat afectiva, sexual i de gènere dins del programa d'activitats de Xarxampa, l'espai de coordinació entre les AFAs de Manlleu i l'Ajuntament. Les sessions podran abordar qüestions com: coeducació, estereotips de gènere, diversitat afectiva, sexual i de gènere, sexualitats, xarxes socials, relacions saludables, o prevenció de violències masclistes i LGBTI-fòbiques.

Indicadors

- Activitat formativa incorporada dins de la programació de Xarxampa.
- Nombre de famílies participants a les activitats.
- Nombre d'AFAs que l'han sol·licitat.
- Temàtiques treballades durant les sessions formatives.
- Continuïtat de la incorporació d'aquests continguts dins la programació anual de Xarxampa.

Recursos Humans

Àrea d'Igualtat i Educació.

Pressupost

300 €

Calendari

2026

2027

2028

2029

ACCIÓ 4.2.**DISSENY I IMPULS D'ACTIVITATS DE CINEFÒRUM COEDUCATIU EN CENTRES EDUCATIS****Objectiu**

Promoure espais de reflexió crítica i debat amb infants i joves sobre les relacions afectives i sexuals, la diversitat afectiva, sexual i de gènere, les masculinitats, pressió estètica i la prevenció de les violències masclistes i LGBTI-fòbiques mitjançant formats audiovisuals i participatius.

Descripció de l'acció

Impulsar activitats de cinefòrum en centres educatius del municipi, especialment a partir de 5è de primària i secundària, mitjançant el cinema i els formats audiovisuals com a eina de reflexió i treball coeducatiu.

L'acció es planteja en coordinació amb iniciatives culturals i comunitàries del municipi, especialment amb les activitats vinculades a l'Agenda 2030 de Manlleu i ofertar-la al catàleg d'Educació pels centres d'ensenyament de primària i secundària del municipi.

Indicadors

- Nombre d'activitats de cinefòrum realitzades.
- Nombre de centres educatius participants.
- Nombre de grups i alumnat participants.
- Nombre de pel·lícules o materials audiovisuals utilitzats.
- Valoració qualitativa de les activitats per part de centres, professorat i alumnat.
- Temàtiques treballades durant les activitats.

Recursos Humans

Àrea d'Igualtat i Educació.

Pressupost

Una per cada centre de secundària: 2.900 €

Calendari

2026

2027

2028

2029

4.2. SALUT, BENESTAR EMOCIONAL I DRETS SEXUALS

ACCIÓ 4.3.

IMPULS D'UN PROCÉS PARTICIPATIU PER A LA CREACIÓ D'UN ESPAI DE RECONeixEMENT I MEMÒRIA DEL DOL PERINATAL

Objectiu

Visibilitzar i reconèixer el dol perinatal mitjançant la creació d'un espai simbòlic i comunitari de record i acompanyament al municipi.

Descripció de l'acció

Es proposa impulsar un procés participatiu i d'escolta comunitària amb dones famílies i persones vinculades al dol perinatal orientat a definir la possible creació d'un espai de reconeixement i memòria del dol perinatal al municipi.

L'acció implicarà:

- Espais de participació i recollida de propostes amb persones vinculades al dol perinatal.
- Trobades amb professionals i entitats vinculades al dol perinatal.
- La identificació d'un espai adequat dins del municipi.
- El disseny i adequació de l'espai amb criteris de cura, accessibilitat i recolliment.
- Accions de comunicació i sensibilització per donar a conèixer el significat i ús de l'espai.

La proposta es treballarà de manera transversal entre les àrees d'Igualtat, Participació Ciutadana, Urbanisme i Comunicació, i podrà comptar amb la implicació de professionals, entitats i famílies vinculades al dol perinatal.

Indicadors

- Nombre de trobades realitzades amb dones, famílies o persones vinculades al dol perinatal.
- Nombre de persones participants en el procés de definició i disseny de l'espai.
- Nombre d'àrees municipals implicades en el desenvolupament de l'acció.
- Nombre d'accions de comunicació i sensibilització realitzades per donar a conèixer l'espai.
- Participació de professionals, entitats o col·lectius vinculats al dol perinatal.
- Valoració qualitativa del procés participatiu i del significat de l'espai per part de les persones participants.

Recursos Humans

Àrea d'Igualtat, Urbanisme, Participació Ciutadana i Comunicació amb la col·laboració amb les referents en aquesta temàtica del CAP Manlleu

Pressupost

Capítol 1

Calendari

2026

2027

2028

2029

ACCIÓ 4.4.**CREACIÓ D'UN ESPAI DE RECONeixEMENT I MEMÒRIA DEL DOL PERINATAL****Objectiu**

Visibilitzar i reconèixer el dol perinatal mitjançant la creació d'un espai simbòlic i comunitari de record i acompanyament al municipi des d'una mirada comunitària, simbòlica i de cura

Descripció de l'acció

Creació d'un espai públic de reconeixement i memòria del dol perinatal al municipi a partir d'un procés participatiu previ amb la ciutadania i agents implicats en el dol perinatal.

Indicadors

- Procés participatiu SI/NO
- Nombre d'àrees municipals implicades en el desenvolupament de l'acció.
- Existència d'un espai de dol perinatal al municipi. .

Recursos Humans

Àrea d'Igualtat, Urbanisme, Participació Ciutadana i Comunicació.

Pressupost

10.000 €

Calendari

2026

2027

2028

2029

ACCIÓ 4.5.**REUNIÓ DE PRESENTACIÓ DEL SAI I COORDINACIÓ AMB EL CAP EN RELACIÓ A LA DIVERSITAT AFECTIVA, SEXUAL I DE GÈNERE****Objectiu**

Millorar la coordinació entre el SAI i el CAP i facilitar la detecció de referents i circuits vinculats a l'atenció de la diversitat afectiva, sexual i de gènere.

Descripció de l'acció

Es proposa realitzar una reunió de presentació del Servei d'Atenció Integral (SAI) amb professionals del CAP de Manlleu per donar a conèixer el servei, les seves funcions i els recursos disponibles en relació amb la diversitat afectiva, sexual i de gènere.

La trobada haurà de permetre:

- Identificar si el CAP disposa d'una persona referent en diversitat de gènere o atenció a persones LGBTI+.
- Facilitar canals de contacte i coordinació entre serveis.
- Compartir recursos i circuits bàsics de derivació.
- Afavorir una millor atenció i orientació a les persones LGBTI+ des dels diferents serveis.

L'acció es planteja com una primera aproximació de coordinació entre serveis que es podrà ampliar progressivament en funció de les necessitats detectades.

Indicadors

- Realització d'una reunió de presentació i coordinació entre el SAI i el CAP.
- Identificació d'una persona referent o circuit de referència en diversitat de gènere dins del CAP.
- Nombre de recursos o canals de coordinació compartits entre serveis.
- Valoració qualitativa de la utilitat de la trobada per part dels serveis participants.

Recursos Humans

Àrea d'Igualtat (SAI) i Salut (CAP).

Pressupost

Capítol 1

Calendari

2026

2027

2028

2029

4.3. ESPORT INCLUSIU I PREVENCIÓ DE DISCRIMINACIONS

ACCIÓ 4.6.

INCORPORACIÓ DE LA PERSPECTIVA DE GÈNERE I LGBTI+ EN LES ACCIONS FORMATIVES ADREÇADES A LES ENTITATS ESPORTIVES

Objectiu

Afavorir que les accions formatives vinculades al Pla Local de l'Esport incorporin la perspectiva de gènere, la diversitat afectiva, sexual i de gènere i la prevenció de discriminacions dins l'àmbit esportiu.

Descripció de l'acció

En coordinació amb l'àrea d'Esports, es vetllarà perquè les accions formatives adreçades a les entitats esportives previstes al Pla Local de l'Esport incorporin continguts vinculats a:

- La igualtat de gènere.
- La diversitat afectiva, sexual i de gènere.
- La prevenció de discriminacions i violències.

Es prioritzarà especialment la participació de: Entrenadors/es, coordinadors/es, juntes directives, associats/des, monitors/es i famílies.

L'acció es desenvoluparà aprofitant les línies de treball i espais formatius ja previstos dins del Pla Local de l'Esport.

Indicadors

- Nombre d'accions formatives del Pla Local de l'Esport que incorporen continguts d'igualtat i diversitat.
- Nombre d'entitats esportives participants.
- Nombre de persones participants, desagregades per perfil (entrenadors/es, famílies, coordinació, etc.).
- Temàtiques treballades durant les sessions.
- Valoració qualitativa de les activitats desenvolupades.

Recursos Humans

Àrea d'Igualtat, Esports i entitats esportives del municipi.

Pressupost

300 €

Calendari

2026

2027

2028

2029

ACCIÓ 4.7.

SUPORT A LES ENTITATS ESPORTIVES PER A L'ELABORACIÓ DE PROTOCOLS DE PREVENCIÓ DE VIOLÈNCIES I LA INCORPORACIÓ DE LA PERSPECTIVA DE GÈNERE I LGBTI+

Objectiu

Facilitar que les entitats esportives del municipi incorporin eines i recursos per prevenir situacions d'abús sexual, violències masclistes i violència entre iguals, així com avançar en la incorporació de la perspectiva de gènere i LGBTI+ dins el funcionament de les entitats.

Descripció de l'acció

Facilitar a les entitats esportives del municipi models de protocols i orientacions bàsiques per prevenir situacions d'abús sexual, violències masclistes i violència entre iguals, així com per incorporar progressivament la perspectiva de gènere dins el funcionament de les entitats.

- Acompanyament i sensibilització progressiva, es posarà a disposició de les entitats informació i materials de suport.
- Oferir espais d'assessorament puntual des de l'Àrea d'Igualtat en matèria d'Igualtat, prevenció i abordatge de les violències masclistes i LGBTI-fòbiques.

La funció d'aquest espai serà per resoldre dubtes o rebre orientació específica segons les seves necessitats com:

- La incorporació de criteris d'igualtat dins les entitats.
- La revisió de dinàmiques i funcionaments interns.
- El possible desenvolupament de Plans d'Igualtat i altres eines relacionades amb la igualtat i la prevenció de discriminacions.
- Protocols

Indicadors

- Nombre d'entitats assessorades.
- Nombre d'entitats amb protocols elaborats o revisats.
- Nombre d'entitats que inicien Plans d'Igualtat o eines similars.
- Nombre d'espais d'assessorament realitzats.
- Nombre d'entitats amb figures referents en igualtat o prevenció.

Recursos Humans

Àrea d'Igualtat i Àrea d'Esports.

Pressupost

Capítol 1

Calendari

2026

2027

2028

2029

4.4. URBANISME INCLUSIU: ACCESSIBILITAT, MOBILITAT I SEGURETAT

ACCIÓ 4.8.

INCORPORACIÓ DE LA PERSPECTIVA DE GÈNERE I LGBTI+ EN LA REVISIÓ I DIVERSIFICACIÓ D'USOS D'ALGUNS ESPAIS PÚBLICS DEL MUNICIPI

Objectiu

Afavorir espais públics més inclusius, diversos i compartits, promovent una ocupació menys masculinitzada de determinats espais del municipi i garantint usos més equilibrats per part de diferents col·lectius.

Descripció de l'acció

Es proposa revisar alguns espais públics del municipi des d'una perspectiva de gènere i LGBTI+, posant especial atenció als usos predominants, les dinàmiques d'ocupació i les possibles desigualtats o exclusions en la manera com diferents col·lectius utilitzen aquests espais.

En una primera fase, es planteja treballar especialment:

- La plaça Sant Antoni, impulsant un procés participatiu per reflexionar sobre els usos actuals de l'espai, molt vinculats a bars i terrasses, i explorar possibilitats de diversificació, revisant també aspectes vinculats al disseny, el mobiliari urbà, les zones d'estada o els espais verds per afavorir un espai més inclusiu i utilitzat per perfils diversos de població.
- La plaça del Mercat, promovent usos més diversos i compartits de l'espai i reforçant iniciatives com el projecte de Patis Oberts o l'ampliació dels horaris d'obertura del pati de l'escola Puig-Agut, amb l'objectiu de generar alternatives per al joc i l'activitat esportiva d'infants i adolescents.

L'acció es treballarà de manera transversal entre les àrees implicades i podrà incorporar espais de participació i recollida de propostes amb la ciutadania.

Indicadors

- Nombre d'espais públics revisats amb perspectiva de gènere.
- Nombre d'accions participatives o espais de recollida de propostes realitzats.
- Nombre de persones participants en el procés, desagregades per gènere i edat quan sigui possible.
- Nombre de propostes de millora recollides o implementades.

Recursos Humans

Àrea d'Igualtat, Urbanisme, Participació Ciutadana i altres àrees implicades.

Pressupost

Treball als barris

Calendari

2026

2027

2028

2029

ACCIÓ 4.9.

REFORÇ DEL PROTOCOL MUNICIPAL D'OCI NOCTURN (FESTA MAJOR) I FORMACIÓ DELS AGENTS IMPLICATS EN LA PREVENCIÓ I ABORDATGE DE LES VIOLÈNCIES MASCLISTES

Objectiu

Reforçar l'aplicació i coordinació del Protocol de prevenció i abordatge de les violències masclistes en espais d'oci nocturn (Festa Major), garantint la formació i actualització dels agents implicats.

Descripció de l'acció

Reunió anual de revisió, coordinació i actualització del Protocol de prevenció i abordatge de les violències masclistes en espais d'oci nocturn amb els diferents agents implicats.

La trobada haurà de permetre:

- Revisar circuits i mecanismes de coordinació.
- Compartir dificultats o necessitats detectades.

Impulsar formacions o actualització adreçada als agents participants, especialment en relació amb noves formes de violència, detecció precoç i abordatge comunitari.

Indicadors

- Nombre de sessions de formació o coordinació realitzades.
- Nombre d'agents i serveis participants.
- Nombre de revisions o actualitzacions del Protocol.
- Valoració qualitativa dels espais de coordinació i formació.

Recursos Humans

Àrea d'Igualtat, Joventut, Seguretat, Serveis Socials, Salut i altres agents implicats (espais d'oci).

Pressupost

Capítol 1. Formació: 300 €

Calendari

2026

2027

2028

2029

ACCIÓ 4.10.**DIFUSIÓ I PROMOCIÓ DEL BOTÓ LILA DE L'APLICACIÓ M7 COM A recurs DE PREVENCIÓ I SEGURETAT****Objectiu**

Incrementar el coneixement i l'ús del Botó Lila de l'aplicació M7 entre la població jove, afavorint que identifiquin aquest recurs municipal com una eina de prevenció, protecció i resposta ràpida davant possibles situacions de violència masclista o agressió sexual.

Descripció de l'acció

Impulsar accions de difusió i sensibilització per donar a conèixer el Botó Lila de l'aplicació M7 entre la població jove, aprofitant espais i canals municipals ja existents, especialment els centres educatius, la biblioteca, els Punts Lila, les activitats comunitàries i les xarxes socials municipals.

L'acció haurà de permetre:

- Donar a conèixer el funcionament i les utilitats del Botó Lila.
- Reforçar el coneixement dels recursos municipals de prevenció i resposta davant les violències masclistes.

Indicadors

- Nombre d'accions de difusió realitzades.
- Nombre de persones joves participants.
- Nombre de centres educatius o espais on s'ha presentat el recurs.
- Nombre de materials de difusió elaborats.
- Evolució del nombre de descàrregues o d'usos del Botó Lila.

Recursos Humans

Àrea d'Igualtat i Policia Local.

Pressupost**Capítol 1****Calendari**

2026

2027

2028

2029

LÍNIA 5. EQUITAT EN EL MÓN LABORAL I USOS DELS TEMPS

5.1. EQUITAT EN EL MÓN LABORAL

ACCIÓ 5.1. INCORPORACIÓ DE LA IGUALTAT I LA PREVENCIÓ DE L'ASSETJAMENT SEXUAL EN EL TREBALL DE RELACIÓ I PROSPECCIÓ AMB EMPRESES

Objectiu Incorporar progressivament les qüestions vinculades a la igualtat de gènere, la prevenció de l'assetjament i la conciliació en el treball habitual de relació amb les empreses del municipi.

Descripció de l'acció Incorporar de manera progressiva preguntes i detecció de necessitats vinculades a través dels prospectors/es d'empresa

- Plans d'igualtat.
- Protocols de prevenció de l'assetjament sexual i per raó de sexe.
- Conciliació i corresponsabilitat.

Es portarà a terme en les visites, reunions i accions habituals de contacte amb empreses desenvolupades des de Promoció Econòmica.

L'acció haurà de permetre:

- Conèixer millor la realitat del teixit empresarial del municipi en relació amb aquestes qüestions.
- Detectar necessitats de suport o orientació.
- Informar les empreses sobre les obligacions existents en matèria d'igualtat i prevenció de l'assetjament sexual i per raó de sexe.

Indicadors

- Nombre d'empreses contactades on s'han incorporat preguntes vinculades a igualtat, conciliació o prevenció de l'assetjament.
- Nombre de necessitats detectades relacionades amb plans d'igualtat, protocols o conciliació.
- Nombre d'accions informatives o formatives realitzades anualment.
- Nombre d'empreses participants en les activitats.
- Nombre d'accions coordinades amb l'Associació d'Empresariat o altres agents econòmics.

Recursos Humans

Àrea d'Igualtat i Promoció Econòmica.

Pressupost

Capítol 1

Calendari

2026

2027

2028

2029

ACCIÓ 5.2. FORMACIÓ ESPECIALITZADA PER A L'ASSESSORAMENT A EMPRESES EN MATÈRIA D'IGUALTAT I PREVENCIÓ DE DISCRIMINACIONS				
Objectiu	Capacitar l'equip tècnic del Servei Empresa perquè pugui incorporar eines d'assessorament bàsic a empreses en matèria d'igualtat de gènere, prevenció de discriminacions i normativa laboral vinculada a la igualtat.			
Descripció de l'acció	Realitzar una formació especialitzada adreçada a l'equip tècnic del Servei Empresa amb l'objectiu de facilitar eines pràctiques per orientar i assessorar empreses del municipi en qüestions vinculades a la igualtat i la prevenció de discriminacions en l'àmbit laboral.			
	La formació tindrà un caràcter específic i aplicat, adaptat a la realitat del treball amb empreses i prospecció laboral, i podrà abordar aspectes vinculats a: - Plans d'igualtat. - Protocols de prevenció de l'assetjament sexual i per raó de sexe. - Selecció i promoció del personal amb perspectiva de gènere. - Conciliació, corresponsabilitat i temps de cura. - Valoració de llocs de treball amb perspectiva de gènere. - Registre retributiu (bretxa salarial) i auditoria retributiva. L'objectiu és facilitar eines concretes perquè aquestes qüestions es puguin incorporar progressivament en les visites, reunions, accions d'acompanyament, formacions i relació amb l'empresariat desenvolupades des del Servei Empresa.			
Indicadors				
- Realització d'una formació especialitzada. - Nombre de professionals participants. - Continguts treballats durant la formació. - Valoració qualitativa de la utilitat de la formació. - Nombre d'accions d'assessorament o orientació a empreses realitzades posteriorment.				
Recursos Humans				
Àrea d'Igualtat, Promoció Econòmica (Servei Empresa), i possibilitat de suport extern especialitzat.				
Pressupost				
500 €				
Calendari				
2026	2027	2028	2029	

ACCIÓ 5.3.**ACTUALITZACIÓ DE RECURSOS D'IGUALTAT I LGBTI+ PER A EMPRESES I COMERÇOS****Objectiu**

Facilitar recursos pràctics sobre igualtat de gènere i diversitat afectiva, sexual i de gènere al teixit comercial i empresarial del municipi i reforçar accions comunitàries de sensibilització i prevenció de les violències masclistes.

Descripció de l'acció

Es proposa revisar i actualitzar els materials i documents informatius vinculats als serveis municipals d'emprenedoria, empresa i comerç per incorporar-hi continguts bàsics sobre:

- Igualtat de gènere.
- Diversitat afectiva, sexual i de gènere.
- Conciliació.
- Prevenció de l'assetjament sexual i per raó de sexe.

Aquests recursos es podran facilitar des dels serveis d'atenció empresarial i assessorament vinculats al LAB i altres espais municipals relacionats amb promoció econòmica i emprenedoria.

Indicadors

- Materials/documentos revisats i actualitzats.
- Incorporació de continguts sobre igualtat de gènere i LGBTI+ en els serveis d'atenció empresarial.

Recursos Humans

Àrea d'Igualtat i Promoció Econòmica.

Pressupost

Capítol 1

Calendari

2026

2027

2028

2029

5.2. CONCILIACIÓ, USOS DEL TEMPS I CORRESPONSABILITAT

ACCIÓ 5.4. IMPULS D'ESPais DE TREBALL I PARTICIPACIÓ AMB HOMES EN EL MARC DEL PLA CORRESPONSABLES				
Objectiu	Afavorir la implicació dels homes en la corresponsabilitat, les cures i la promoció de relacions més igualitàries, generant espais específics de reflexió i participació adreçats a homes adults.			
Descripció de l'acció	Es proposa impulsar espais de treball i reflexió adreçats a homes adults en el marc del Pla Corresponsables per abordar qüestions vinculades a: • Corresponsabilitat i cures. • Masculinitats. • Gestió emocional. • Relacions igualitàries. • Impacte dels mandats de gènere en la vida quotidiana dels homes. La diagnosi evidencia la dificultat d'implicar homes en espais específics sobre igualtat o masculinitats, motiu pel qual l'acció prioritzarà estratègies de proximitat i vinculació amb espais comunitaris i relacionals on els homes ja participen habitualment. En aquest sentit, es podran impulsar activitats o espais de treball en coordinació amb: entitats esportives, AFAs, activitats familiars, entitats culturals, o altres espais comunitaris del municipi. L'acció podrà comptar amb suport extern especialitzat en treball amb homes i masculinitats.			
Indicadors				
▪ Nombre d'espais o activitats desenvolupades amb homes adults. ▪ Nombre d'homes participants. ▪ Nombre i tipologia d'entitats o espais comunitaris amb els quals s'ha col·laborat per promoure la participació dels homes. ▪ Grau de satisfacció dels participants ▪ En activitats de més d'una sessió, nombre d'homes que hi participen de manera continuada.				
Recursos Humans				
Àrea d'Igualtat i altres àrees municipals implicades.				
Pressupost				
Subvenció Temps per Cures (obligat 5%): 5.000 €				
Calendari				
2026	2027	2028	2029	

ACCIÓ 5.5.**IMPULS D'UN ESPAI DE SUPORT A LA PATERNITAT I LES CURES****Objectiu**

Promoure la implicació dels homes en la criança i les cures, generant espais de suport, intercanvi i reflexió entorn de la paternitat, la corresponsabilitat i el benestar familiar.

Descripció de l'acció

Explorar la creació d'un espai de trobada i suport adreçat a pares i futurs pares del municipi, inspirat en experiències ja existents de suport a la maternitat i la criança. Aquest espai ha d'estar orientat a compartir experiències, inquietuds i necessitats vinculades a la paternitat, afavorint la construcció de models de criança corresponsables i una major implicació dels homes en les tasques de cura.

L'acció es desenvoluparà en coordinació amb el CAP i l'ASSIR

Indicadors

- Nombre de reunions de coordinació realitzades.
- Existència d'una proposta o model d'espai de suport a la paternitat.
- Nombre de sessions realitzades.
- Nombre de pares participants.
- Nombre de serveis implicats en el desenvolupament de l'acció.
- Valoració qualitativa de les persones participants.

Recursos Humans

CAP, Igualtat, i altres serveis vinculats a la criança i el benestar familiar.

Pressupost

ASSIR i CAP

Calendari

2026

2027

2028

2029

LÍNIA 6. CULTURA, RECONeixEMENT I COMUNICACIÓ

ACCIÓ 6.1.

CREACIÓ D'UNA RUTA DE MEMÒRIA DE LES DONES DEL TÈXTEL DE MANLLEU

Objectiu

Visibilitzar i posar en valor la memòria històrica i la contribució de les dones vinculades al sector tèxtil de Manlleu, incorporant una mirada de gènere al patrimoni i la memòria del municipi. Contribuir a incorporar la perspectiva de gènere en la construcció de la memòria col·lectiva.

Descripció de l'acció

Es proposa crear una ruta urbana vinculada a la memòria de les dones del tèxtil de Manlleu que permeti donar a conèixer el paper de les dones en la història industrial, social i laboral del municipi. La ruta es planteja en format de senyalètica urbana distribuïda en diferents punts del municipi vinculats a espais fabrils, vida quotidiana, treball i experiències de les dones treballadores del tèxtil.

La senyalètica podrà incorporar codis QR i recursos digitals complementaris que permetin accedir a continguts històrics, testimonis, fotografies o materials divulgatius vinculats a la història de les dones del tèxtil de Manlleu. Es proposa que els continguts incorporin diferents nivells de lectura i formats adaptats tant a població adulta com a infants, amb l'objectiu de contribuir també a la normalització i visibilització del paper de les dones en la història industrial i laboral del municipi des d'edats primerenques.

L'acció la desenvoluparà el Museu del Ter i podrà comptar amb la participació d'entitats, o persones vinculades a la memòria històrica del municipi i l'àrea d'Igualtat.

Indicadors

- Creació de la ruta de memòria de les dones del tèxtil.
- Nombre de punts o espais incorporats a la ruta.
- Nombre d'elements de senyalètica instal·lats.
- Incorporació de codis QR o recursos digitals interactius.
- Existència de continguts adaptats per a públic adult i infantil.
- Nombre d'activitats o visites vinculades a la ruta.

Recursos Humans

Àrea d'Igualtat, Cultura (Museu del Ter) i, Urbanisme i Participació Ciutadana

Pressupost

Pressupost Museu del Ter

Calendari

2026

2027

2028

2029

ACCIÓ 6.2.**INCORPORACIÓ DE REFERENTS FEMENINS EN EL NOMENCLÀTOR MUNICIPAL****Objectiu**

Incrementar la presència de referents femenins en el nomenclàtor municipal, contribuint a visibilitzar les aportacions socials, culturals, científiques i històriques de les dones i avançar cap a un espai públic més igualitari.

Descripció de l'acció

Impulsar la incorporació progressiva de noms de dones a carrers, places, equipaments i altres espais públics del municipi, aprofitant noves denominacions o processos de revisió del nomenclàtor municipal. L'acció haurà de permetre:

- Incrementar la presència de dones en el nomenclàtor municipal.
- Posar en valor les aportacions de dones rellevants vinculades al municipi o d'especial significació històrica, social, cultural o científica.
- Contribuir a generar referents femenins en l'espai públic i a fer més visible la contribució de les dones a la història i al patrimoni col·lectiu.

Indicadors

- Nombre de carrers, places, equipaments o espais públics que incorporen noms de dones.
- Nombre de propostes de denominació elaborades o aprovades.
- Existència de criteris d'igualtat en els processos de denominació del nomenclàtor municipal.

Recursos Humans

Àrea d'Igualtat, Cultura i Serveis Territorials.

Pressupost

1.000 €

Calendari

2026

2027

2028

2029

LÍNIA 7. PARTICIPACIÓ INCLUSIVA

ACCIÓ 7.1. GUIA PRÀCTICA I RECURSOS DE SUPORT PER A LES ENTITATS EN MATÈRIA D'IGUALTAT I DIVERSITAT AFECTIVA, SEXUAL I DE GÈNERE				
Objectiu	Facilitar que les entitats del municipi incorporin progressivament la perspectiva de gènere i LGBTI+ en les seves activitats, espais de participació i funcionament intern, mitjançant recursos pràctics, orientacions i suport tècnic adaptat a la seva realitat.			
Descripció de l'acció	Es proposa elaborar una guia pràctica i un conjunt de recursos de suport per facilitar que les entitats del municipi incorporin progressivament la perspectiva de gènere i LGBTI+ en les seves activitats, programacions, espais de participació i funcionament intern. El recurs inclourà: • Una checklist o eina pràctica de revisió amb criteris i preguntes orientatives. • Orientacions sobre aspectes vinculats a la representació de dones i persones LGBTI+, la diversitat de referents, la participació equilibrada, la composició de juntes i equips, la revisió d'activitats especialment masculinitzades i l'ús d'un llenguatge i una comunicació inclusiva, entre d'altres. • Un banc de bones pràctiques amb experiències impulsades per altres entitats que puguin servir d'inspiració i orientació. L'objectiu és oferir eines útils, concretes i fàcilment aplicables, adaptades a la realitat del teixit associatiu i compatibles amb la disponibilitat de temps de les persones que hi participen. De manera complementària, les entitats podran disposar d'espais puntuals d'assessorament tècnic presencial per resoldre dubtes, compartir necessitats específiques o rebre orientació en la implementació de mesures vinculades a la incorporació de la perspectiva de gènere i LGBTI+.			
Indicadors				
▪ Existència de la checklist o eina de revisió i els recursos de suport. ▪ Existència del banc de bones pràctiques. ▪ Nombre d'assessoraments realitzats. ▪ Valoració quantitativa de la utilitat dels recursos per part de les entitats. ▪ Nombre d'entitats que incorporen mesures vinculades a la igualtat i la diversitat a partir dels recursos facilitats.				
Recursos Humans				
Àrea d'Igualtat, Participació Ciutadana, Cultura, Joventut i altres àrees municipals vinculades al treball amb entitats.				
Pressupost				
Capítol 1				
Calendari				
2026	2027	2028	2029	

8

GLOSSARI I FONTS
CONSULTADES

8. GLOSSARI I FONTS CONSULTADES

8.1. GLOSSARI

A continuació, es presenta un glossari de les definicions de termes específics amb l'objectiu de facilitar la comprensió a les persones que no estiguin familiaritzades amb la matèria.

Acció Positiva

Mesures dirigides a un grup determinat amb les que es vol suprimir i prevenir la discriminació o compensar les desavantatges resultants d'actituds, comportaments i estructures existents.

Androcentrisme

Enfocament de la recerca i els estudis des d'una perspectiva del gènere masculí. Una societat androcèntrica el masculí pren com a model referent que cal imitar.

Anàlisi de Gènere

Estudi de les diferències en les condicions, necessitats, índexs de participació, accés als recursos, control d'actius, poder en la presa de decisions, etc. entre homes i dones, degut als rols que tradicionalment se'ls hi assignen.

Apoderament

Concepte que té una doble dimensió, una d'individual de recuperació de la pròpia dignitat de cada dona com a persona; i una altra de col·lectiva, de caràcter polític, que pretén que les dones estiguin presents en els llocs on es prenen les decisions, és a dir, que exerceixin el poder

Barreres Invisibles

Actitud resultant de les expectatives, les normes i els valors tradicionals que impedeixen la capacitat de la dona per als processos de presa de decisions i/o per a la seva plena participació en la societat.

Binarisme (model binari)

Model social de representació dels gèneres en el qual es dona per suposat que tothom s'identifica exclusivament com a home masculí o dona femení. El binarisme ens fa pensar que només hi caben dues categories de sexe (mascle/femella), dues identitats de gènere

(home i dona), dues expressions de gènere (masculina i femenina) i dues orientacions sexuals (heterosexual i homosexual), excloent les realitats que van més enllà d'aquests conceptes tradicionals.

Bisexual

Fa referència a una persona que es pot sentir atreta emocionalment o sexualment per persones de diferent sexe.

Bones Pràctiques

Conjunt de mesures de gènere que poden ser referents positius per al desenvolupament de polítiques de dones i d'igualtat de gènere.

Bretxa de Gènere

Disparitat que existeix a qualsevol àrea entre les dones i els homes quant al seu nivell de participació, l'accés als recursos, els drets, el seu poder i la seva influència, la remuneració i els guanys.

Capacitació

Procés d'accés a recursos i desenvolupament de les capacitats personals per a poder participar activament i modelar la pròpia vida i la de la comunitat en termes socials, polítics i econòmics.

Cisgènere (o cis)

Fa referència a una persona que s'identifica amb la identitat de gènere que li ha estat assignada al néixer en funció de les seves característiques sexuals.

Coeducació = Educació en igualtat

Una educació centrada en els i les alumnes considerant a ambdós grups en igualtat de drets i oportunitats.

Conciliació de la Vida Laboral, Familiar i Personal

Possibilitat d'una persona de comptabilitzar l'espai personal amb el familiar, el laboral i el social, i poder desenvolupar-se en els diferents àmbits.

Corresponsabilitat

La corresponsabilitat en la llar implica que totes les persones que en formen part comparteixin les responsabilitats domèstiques i de cura, com ara la neteja, la cuina, l'atenció dels infants o de persones dependents, independentment del gènere.

Discriminació Directa

Situació en la que es tracta una persona (per raó de l'orientació afectiva-sexual, la identitat de gènere o l'expressió de gènere) de manera desfavorable.

Discriminació Indirecta

Situació en què una llei, política o acció aparentment neutral té un impacte desproporcionadament advers per a persones a causa de la seva orientació afectiva-sexual, identitat de gènere o expressió de gènere. Aquest efecte es produeix quan les normes o pràctiques establertes no tenen en compte la diversitat i generen desigualtats estructurals, tot i no ser intencionadament discriminatòries.

Discriminació Múltiple-Interseccionalitat

Es produeix quan una persona es veu afectada al mateix temps i de forma creuada per més d'un eix d'opressió (gènere, sexualitat, procedència, raça, classe social, religió, etc.). Per exemple, en el cas de l'accés al mercat laboral de les dones lesbianes es produeix una doble discriminació: com a dones i com a lesbianes. En el mercat de treball, les dones estan discriminades en l'accés, la promoció, la permanència i el salari. Si a aquesta realitat afegim el fet de ser lesbiana i racialitzada, es pot produir un efecte multiplicador que va més enllà de la "mera" discriminació en el lloc de treball i pot donar lloc a una exclusió social que impedeix directament l'accés al mercat de treball.

Estereotips

És una idea o un concepte bàsic i estandarditzat que es té d'una persona, col·lectiu o país i sol tenir un caràcter negatiu, ja que simplifica al mínim els trets de l'objecte observat. Els estereotips de gènere esperen que nens i nenes, ja des de petits, s'adaptin al rol de gènere que se'ls ha assignat al néixer en funció del seu sexe biològic (vegeu també Rols de gènere).

Equitat

És el principi que busca garantir la justícia i la igualtat d'oportunitats tractant cada persona segons les seves necessitats i circumstàncies particulars, a diferència de la igualtat, que implica donar el mateix a tothom. Se centra en eliminar barreres i desigualtats estructurals per aconseguir resultats més justos.

Expressió de Gènere

Aparença, comportaments i estètica que mostra una persona en relació al seu gènere: manera de vestir, gestualitat, gustos, etc. Se la considera femenina si encaixa en aquells comportaments i estètica que la societat associa a les dones, masculina si encaixa en els associats als homes, andrògina si és a la vegada masculina i femenina i neutra si no és gaire

femenina ni masculina. No s'ha de confondre l'expressió de gènere amb el sexe, la identitat de gènere o l'orientació afectivosexual. Per exemple, un home pot tenir una expressió de gènere femenina, sense que això impliqui que sigui gai o trans.

Feminització de la pobresa

Tendència a l'augment de la incidència i la permanència de la pobresa entre les dones.

Gai

Home que sent atracció afectivosexual per altres homes.

L'Heterosexualitat

Persona que sent atracció afectivosexual cap a persones del gènere contrari al seu.

L'Homofòbia

Aversió (sentiment d'odi, ràbia o rebuig) a l'homosexualitat o a les persones homosexuals. L'homofòbia va ser condemnada pel Tribunal Europeu dels Drets Humans el 1981 i pel Consell d'Europa el 1984.

L'Homosexualitat

És l'atracció emocional, romàntica o sexual envers les persones del mateix sexe.

La Identitat de Gènere

És el gènere amb el qual una persona s'identifica.

Igualtat entre Homes i Dones

Es pot tracta d'igualtat en el tracte o d'un tracte diferent, però que suposa una equivalència en termes de drets, beneficis, obligacions i oportunitats.

Igualtat entre sexes

Situació en que totes les persones son lliures de desenvolupar les seves capacitats personals i prendre decisions, sense les limitacions degudes als rols tradicionals. Tenir en compte, valorar i potenciar d'igual manera, les diferents conductes, aspiracions i necessitats dels homes i les dones.

Igualtat d'oportunitats entre dones i homes

Absència de tota barrera sexista en la participació econòmica, política i social.

Integració de la Perspectiva de Gènere en el conjunt de les Polítiques / Transversalitat

Integrar sistemàticament les situacions, prioritats i necessitats de dones, homes i persones de diverses identitats de gènere i orientacions afectives-sexuals en totes les polítiques públiques. L'objectiu és promoure la igualtat efectiva mitjançant accions i mesures adequades que reconguin i respectin la diversitat, i que evitin qualsevol tipus de discriminació basada en el gènere, la identitat de gènere o l'orientació sexual.

Intersexual

Persona, que per les seves característiques sexuals o fenotip (anatòmic i fisiològic), no es pot classificar clarament amb el model mèdic com a mascle ni femella, ja que presenta característiques intermèdies entre els dos sexes.

Lesbiana

Dona que sent atracció afectivosexual per altres dones.

Lesbofòbia

Aversió (sentiment d'odi, fàstic o rebuig) al lesbianisme o a les dones lesbianes. No s'ha de confondre amb la misogínia que és l'aversion cap a les dones en general.

LGBTI+

Són les sigles que es fan servir per a fer referència col·lectivament a les persones lesbianes, gais, trans, bisexuals i intersexuals.

LGBTI-fòbia

Terme genèric que fa referència a la discriminació, conductes i actituds negatives envers les persones lesbianes, gais, bisexuals, transsexuals i/o intersexuals. En funció de les persones objectes de la fòbia, es tracta de lesbofòbia, homofòbia, bifòbia o transfòbia.

Mainstreaming

Relatiu a l'organització, millora, desenvolupament i avaluació dels processos polítics de manera que la igualtat de gènere, així com la perspectiva de la diversitat afectiva, sexual i de gènere, s'incorporin a totes les polítiques, en tots els nivells i en totes les etapes per part de les persones involucrades en l'adopció de decisions. Això garanteix un enfocament inclusiu que promou la justícia social i el respecte a la diversitat en totes les seves formes.

L'Orientació Afectivosexual

Fa referència a la capacitat d'atracció emocional, afectiva i sexual profunda de les persones envers persones d'un altre gènere o del mateix gènere o de més d'un gènere, així com les relacions íntimes i sexuals que hi estableixen. L'orientació sexual és independent del propi sexe, de la identitat de gènere i de l'expressió de gènere (per exemple, una persona transgènere pot ser heterosexual, homosexual, bisexual o asexual).

Les Persones Trans

Són persones amb una identitat de gènere diferent del gènere assignat en néixer i que poden portar a terme o no canvis corporals (quirúrgics, hormonals, etc.) per adequar-se a la imatge corporal socialment establerta o desitjada en funció del seu gènere sentit. Sovint es fa servir el mot "trans" com una categoria paraigua que engloba totes les identitats i expressions de gènere no normatives (transsexuals, transgèneres, gender queer, cross dressing, travestis, etc.).

Persona No-Binària

Persona amb una identitat de gènere que no coincideix amb els conceptes originals d'home i dona. Les identitats no-binàries són molt diverses i les persones no-binàries poden identificar-se amb un tercer gènere (neutre, *demi-boy*, *demi-girl*, intergènere, etc.), amb més d'un gènere a la vegada (bigènere, trigènere, etc.), amb cap gènere (agènere), o bé tenir una identitat que varia en el temps (gènere fluid).

Perspectiva de Gènere i Diversitat Afectiva, Sexual i de Gènere

Es tracta d'incorporar de manera sistemàtica i transversal les diferències entre dones i homes, així com les diverses identitats i expressions de gènere i orientacions afectives i sexuals, en qualsevol activitat o àmbit d'una política. Aquesta integració busca promoure la igualtat d'oportunitats, prevenir discriminacions i garantir el respecte a la diversitat en totes les seves formes.

Polítiques d'Igualtat

Marc referencials d'actuació política que contemplen el principi d'igualtat de tracte, a través de la elaboració d'estratègies basades en el dret de les dones a ser tractades com a ciutadanes i proposen solucions per resoldre les desigualtats per raó de sexe.

Rols de Gènere

Comportament assignats a homes o dones i apresos a través del procés de socialització que es desenvolupa en la família, l'escola, la feina i en general en tot l'entorn cultural. De manera inconscient tendim a reproduir els rols assignats a la nostra identitat de gènere, ja que són els models d'home i dona que aprenem del nostre entorn.

Sexe/Gènere

El concepte de gènere fa referència a les diferències socials per oposició a les biològiques entre homes i dones (sexe). Aquestes diferències muten amb el temps i presenten grans variacions tant entre diverses cultures com dins d'una mateixa cultura.

Sexisme

Actituds i comportaments diferenciats de la societat envers una persona en funció del seu gènere. El sexisme discriminatori contra les dones s'anomena masclisme. Si bé etimològicament el terme prové de "sexe", la paraula sexisme s'utilitza per referir-se a les expectatives diferents que es tenen per als homes i les dones. Això es deu al fet que vivim en una societat cissexista que confon contínuament sexe i gènere.

La Transfòbia

Aversió (sentiment d'odi, fàstic o rebuig) a la transsexualitat o a les persones transsexuals o transgènere.

Transgènere

Persona en qui la seva identitat de gènere no coincideix amb la categoria de gènere que se li va assignar en néixer en funció del sexe biològic, bé perquè s'identifica amb l'altre gènere binari tradicional o bé perquè té una identitat de gènere no binària.

La Transsexualitat

Persona transgènere que ha modificat o té la necessitat de modificar les seves característiques genitals i/o corporals. Ser transsexual no implica tenir cap orientació sexual concreta (pot ser una persona transsexual homosexual, heterosexual o bisexual). **L'home transsexual** és la persona que, en néixer, té els òrgans genitals i biològics corresponents al gènere femení, però psicològicament i vitalment se sent identificat amb el gènere masculí, i modifica aquests òrgans. **La dona transsexual** és la dona que, en néixer, té els òrgans genitals i biològics corresponents al gènere masculí, però psicològicament i vitalment se sent identificat amb el gènere femení, i modifica aquests òrgans.

Transversalitat

Incorporació del principi d'igualtat d'oportunitats a tot tipus de projectes públics o privats en diferents àmbits: educatiu, econòmic, cultural, polític, social...

Temps de Cura

Fa referència al temps dedicat a les activitats relacionades amb la cura de persones, ja sigui a nivell familiar, comunitari o professional. Aquestes activitats inclouen l'atenció i cura

d'infants, persones grans, persones amb discapacitat o malalties cròniques, així com altres tasques domèstiques necessàries per al benestar quotidià.

Violència Masclista

La societat androcèntrica fonamentada en una relació de desigualtat entre els gèneres masculí i femení va assentar, tradicionalment, modes de relació entre les persones injustificables, però evitables com la violència de gènere.

La violència masclista sustentada en la relació descrita es mostra exercida mitjançant amenaces, la força física o el xantatge emocional, adoptant diferents manifestacions entre les que s'inclouen la violació, el maltracta a les dones, l'assetjament sexual l'incest i la pederàstia.

Violència Domèstica

Fa referència a les agressions contra les persones que conviuen sota un mateix sostre. Aquesta violència es considera un problema d'Estat.

Violències LGBTI-fòbiques

Són actes, actituds, discriminacions o agressions dirigides contra persones lesbianes, gais, bisexuals, trans, intersexuals i altres identitats dissidents de la norma cisheteronormativa. Aquestes violències poden ser físiques, psicològiques, verbals, institucionals, sexuals o simbòliques, i es manifesten a través de l'odi, la marginació, el menyspreu o la negació dels drets d'aquestes persones, basant-se en la seva orientació sexual, identitat de gènere o expressió de gènere. Aquestes conductes perpetuen l'exclusió social i són una vulneració dels drets humans.

Visibilitzar/Visualitzar

Fer visibles les aportacions de les dones i del col·lectiu LGBTI+ en el coneixement, la recerca i altres àmbits. Aquesta acció té com a objectiu reconèixer i posar en valor les seves contribucions històricament ignorades o invisibilitzades, trencant estereotips i promovent una representació equitativa i inclusiva en la societat.

8.2. REFERÈNCIES BIBLIOGRÀFIQUES, WEBGRAFIA I DOCUMENTACIÓ INTERNA

Alfama, E. (2012): *Les polítiques municipals de gènere*. Articles Municipalistes, nº5. Institut de Ciències Polítiques i Socials.

Alfama, E.; Cruells, M.; de la Fuente, M. (2014): *Medir la igualdad de género. debates y reflexiones a partir de una propuesta de sistema de indicadores clave*. Atenea Digital.

Bofill, A. (2008). *Guia per al planejament urbanístic i l'ordenació urbanística amb la incorporació de criteris de gènere*. Col·lecció Eines nº11. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Institut Català de les Dones, Departament de Política Territorial i Obres Públiques.

Butler, J. (2021): *Problemes de gènere: el feminisme i la subversió de la identitat*. Angle Editorial. Barcelona.

Ciocoletto, A. : *Espais per a la viada quotidiana. Auditoria de Qualitat Urbana amb perspectiva de gènere*. Col·lectiu Punt 6. Barcelona.

Diputació de Barcelona: Oficina de les Dones i LGBTI, Fundació Surt i Universitat de Vic – Univeresitat Central de Catalunya (2017). *Guia per a l'elaboració de plans locals LGBTI*. Sèrie Benestar i Ciutadania. Col·lecció Eines.

Instituto de la Mujer de Castilla la Mancha (2009): *Guía de Evaluación del impacto de género*.

Freixanet, M. (coord.) i altres (2011). *"No surtis sola". Espais públics segurs amb perspectiva de gènere. Ciutat i Persones*. Barcelona: Institut de Ciències Públiques i Socials. Barcelona: Col·lecció Grana. Universitat Autònoma de Barcelona i Diputació de Barcelona.

Gelambí, M. (2016). *Guia pràctica per a la realització de polítiques transversals de gènere en l'àmbit municipal*. Barcelona: Diputació de Barcelona.

Generalitat de Catalunya (2023). *Guia pràctica per incorporar la perspectiva LGBTI+ als equipaments i als serveis cívics i comunitaris*.

Generalitat de Catalunya (2022): *Guia d'ús de conceptes amb perspectiva del no-binarisme i diversitat familiar, segons l'Acord GOV 45/2022*.

Generalitat de Catalunya (2024): *Pla Estratègic de Mobilitat i Gènere a Catalunya*.

Hill Collins, P. i Blidge, S. (2019): *Interseccionalidad*. Ed. Morata, Madrid.

Generalitat de Catalunya (2023). *Llibre blanc de la prevenció de les violències masclistes*. Departament d'Igualtat i Feminismes. Direcció General per a l'Erradicació de les Violències Masclistes. Aprovat per Acord del Govern GOV/235/2023, de 21 de novembre de 2023.

Miralles-Guash, C. (2006). "Transport i accessibilitat". A: *Urbanisme i gènere. Una visió necessària per a tothom*. Barcelona: Diputació de Barcelona

Porqueres, B (2010). *Les polítiques de dones a l'àmbit de la cultura*. Generalitat de Catalunya. Barcelona: Institut Català de les Dones.

Generalitat de Catalunya (2022). *Protocol marc per a una intervenció amb la diligència deguda en situacions de violències masclistes*. Departament d'Igualtat i Feminismes. Direcció General per a l'Erradicació de les Violències Masclistes. Aprovat per Acord del Govern GOV/248/2022, de 22 de novembre de 2022.

Ríos, X. i Ventura, C. (2023). *La protección de niños, niñas y adolescentes en el ámbito deportivo y de ocio*. Fundació Universitat Oberta de Catalunya (FUOC).

Subirats, M. i Brullet, C. (1988). *Rosa y Azul. La transmisión de los géneros en la escuela mixta*. Madrid: Ministerio de Cultura. Instituto de la Mujer.

Subirats, M. i Tomé, A. (1992): *Pautes d'observació per a l'anàlisi del sexisme en l'àmbit educatiu*. Quaderns per a la Coeducació, n. 2. Bellaterra: Institut de Ciències de l'Educació. Universitat Autònoma.

WEBGRAFIA

- Ajuntament de Manlleu: www.manlleu.cat
- Institut d'Estadística de Catalunya: <https://idescat.cat>
- Programa Hermes (Diputació de Barcelona):
<https://www.diba.cat/hg2/menu.asp?mnid=4>
- Departament d'Igualtat i Feminismes: <https://igualtat.gencat.cat/ca/inici/index.html>

DOCUMENTACIÓ INTERNA

- Pla de Salut. Ajuntament de Manlleu, 2025.
- Informe d'Indicadors de Salut Local. Manlleu, 2025. Diputació de Barcelona.
- Informe d'Actuació: Conflicte a l'entorn del Mercat de Manlleu.
- Pla de l'Esport Local de Manlleu. Anàlisi i Diagnosi.

- Pla Local de Joves. Pròrroga 2025-2027. Seguiment dels eixos i projectes del Pla Local de Joves.
- Protocol d'Actuació davant les Violències Sexuals de la Festa Major (2020).
- Memòria SIAD (2024).
- Memòria SAI (2025).
- Memòria SIAD-SAI (unificat -2024-).
- Persones ateses al SAI 2023.

